www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်	(၁၃၅၁/၂၀၀၄)(၁၂)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်	၅၀၀၂၂၇၀၅၀၃
ထွန်မျှတာ(ပန်းချီ)	ဒွန်း
ဒီဇိုင်း	AUNG HLAING BWA
ထုတ်ဝေခြင်း	ပထမအကြိမ်၊
	၂၀၀၅၊ ဧပြီ
တန်ဖိုး	(၂၀၀)ကျပ်
စာအုပ်ရေ	(၅၀၀)အုပ်
ထုတ်ဝေသူ	ဒေါ်စိန်လှလှသန်းရင်(၃၆၆၀) စောပြည့်ဝန်းစာပေ၊ အမှတ်(၁)၊ (၂၂၇/၂၂၉)၊ ၁၅၁လမ်းနှင့်ကျိုက္ကဆံလမ်း၊ ဗျိုင်းရွာမရပ်ကွက်၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းပုံနှိပ်သူ	ဒေါ်ခင်ခင်ဝင်း (ကလျာပုံနှိပ်တိုက်)(၀၂၆၇၀) (၁၅၂)ကျွန်းချေမြိုင်လမ်း၊ စုပေါင်းအိမ်ယာရပ်ကွက်၊ သဃ်န်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖြန့်ချိရေး	စောပြည့်ဝန်းစာပေ၊ အမှတ်(၁)၊ (၂၂၇/၂၂၉)၊ ၁၅၁လမ်းနှင့်ကျိုက္ကဆံလမ်း၊ ဗျိုင်းရွာမရပ်ကွက်၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ၀၁-၅၄၉၂၇၀

စောပြည့်မာလာ

အမြင့်ဆုံးကိုရောက်ချင်တယ်

- တစ် -

ပွမ်..ပွမ်...

ပွမ်း..ပွမ်း...

ဒိုင်း...

ဘုန်း...

"ဟာ..လူတစ်ယောက် ကားတိုက်သွားပြီ..."

"ကားဟွန်းပေးတယ်ကွ၊ ဒီလူကိုကမဖယ်တာ၊ မှားရှ လားမသိဘူး..."

"သက်သက်ကားသမားကိုဒုက္ခပေးတဲ့လူပဲ..."

"အေးဗျာ..ကားဆရာလွန်နဲ့လည်း ကားဆရာပဲအပြစ်ခံရ လူတွေလွန်လည်း ကားဆရာပဲအပြစ်ခံရတာ ဒီလိုလူတွေကြောင့် ပဲ..."

စကားသံတွေနှင့်အတူ ကားတိုက်သည့်နေရာတွင် လူအုပ် ကအုံနေတော့သည်။

မကြာခင် ယာဉ်ထိန်းရဲများနှင့်ရဲအရာရှိ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။

"ဟား…ဒီလူကမူးနေတာပဲ…"

"ဟား…ဒီလူက ဦးဘသောင်းပဲ…"

"ခင်ဗျားသိလား…"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ဦးဘသောင်းက ဦးမြတ်ထွန်းစက်ရုံက အလုပ်သမားတစ်ယောက်ပါပဲ၊ သူ့အိမ်ကတော့ သိပ်ဆင်းရဲတယ်၊ ဖုန်းလည်းမရှိဘူး၊ သူ့သမီးတစ်ယောက်တော့ရှိတယ်…"

"ဒါဖြင့် သူ အလုပ်လုပ်တဲ့စက်ရုံကိုဖုန်းဆက်လိုက်ရင် အဆင်ပြေပါတယ်…"

ရဲအရာရှိတစ်ယောက်နှင့်လူတစ်ယောက် စကားပြောဆဲ ယာဉ်ထိန်းရဲတွေက ဦးဘသောင်း ကိုယ်ပေါ်ရှာသည်တွင် လိပ်စာနှင့်ဖုန်းနံပါတ်များမှတ်သည့် စာအုပ်လေးတစ်အုပ်ကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။

× × × × ×

တောင်ဒဂုံစက်မှုဇုံရှိ စက်ရုံကြီးတွင် ဦးမြတ်ထွန်းတစ်ယောက် မိမိအလုပ်သမားများ အလုပ်လုပ်နေသည်ကို လိုက်၍ကြည့်ရှုနေဆဲ…

ကရင်း…ရင်း…ရင်း…

ဦးမြတ်ထွန်းလက်ထဲမှကိုင်ထားသည့် ဖုန်းမြည်သံလေး ထွက်ပေါ်လာ၍ ဦးမြတ်ထွန်းသည် ဖုန်းလေးကိုဖွင့်ကာ နားထောင်

BURMESE CLASSIC

လိုက်၏။

"ဟယ်လို…"

"……"

"ဟင်…ဟုတ်ပြီ…ဟုတ်ပြီ၊ အခုပဲ ကျွန်တော်လာခဲ့ပါ့မယ်…"

စကားအဆုံး ဦးမြတ်ထွန်းသည် ဖုန်းလေးပိတ်ပြီး စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းတွေဖြင့် ခပ်သွက်သွက်လျှောက်ခဲ့၏။

ရုံးခန်းထဲအရောက် ဦးမြတ်ထွန်းသည် မိမိစားပွဲတွင်ထိုင်လိုက်ပြီး စိတ်ကိုတည်ငြိမ်အောင်ထားလိုက်သည်။

ဦးမြတ်ထွန်း၏မျက်နှာကဖြင့် လွန်စွာထိခိုက်နေသည့် အသွင်ရှိသည်။

ဟင်း…

နောက်ဆုံး ဦးမြတ်ထွန်းသည် သက်မမောကြီးတစ်ချောင်းကို ချကာ စိတ်ကိုအတည်ငြိမ်ဆုံးထားလိုက်ပြီးမှ…

ဦးမြတ်ထွန်းသည် မိမိစားပွဲထက်မှဘဲလ်ကိုနှိပ်လိုက်သည်။ မရှေးမနှောင်းပင် အလုပ်သမားတစ်ဦးသည် ဦးမြတ်ထွန်း ရုံးခန်းတွင်းသို့ ရောက်လာပြီး…။

"ကျွန်တော် ရောက်ပါပြီ ဆရာ…"

"အေးကွာ၊ မင်း ဦးဘသောင်း အိမ်ကိုသိတယ်မဟုတ်လား…"

"ဟုတ်ကဲ့…သိပါတယ် ဆရာ။ ဒီနေ့ ဦးဘသောင်း[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလုပ်နားရက်လေ၊ ဦးဘသောင်း အလုပ်မဆင်းဘူး ဆရာ···"

"အေး··ဟုတ်ပါတယ်၊ ငါ သိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အခုပဲ ဆေးရုံကငါ့ဆီဖုန်းဆက်တယ်၊ ဦးဘသောင်း ကားတိုက်ခံရလို့ အခု ဆေးရုံမှာရောက်နေတယ်···"

"ဗျာ···"

"အေး··အဲဒါ သူ့အိမ်မှာသူ့သမီးလေးတစ်ယောက်ရှိတယ်၊ အခု သူ့သမီးလေးကို မင်းသွားခေါ်လာပြီး ဆေးရုံကိုသွားလိုက်၊ ငါ မင်းတို့ကိုဆေးရုံမှာပဲစောင့်နေမယ်၊ အခု ငါ ဆေးရုံသွားတော့မယ်၊ ဦးဘသောင်း အခြေအနေကတော့ မကောင်းဘူးလို့ပြောတယ်···"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ၊ ကျွန်တော် အခု သူ့သမီးဆီအကြောင်းကြားပြီး သွားခေါ်ခဲ့ပါ့မယ်···"

"အေး··အေး···"

အလုပ်သမားလေးထွက်သွားသည်နှင့် ဦးမြတ်ထွန်းသည် ဆေးရုံသို့သွားရန် ရုံးခန်းထဲမှထွက်ခဲ့လိုက်လေ၏။

× × × × ×

"အဟင့်··အဟင့်··ဖေဖေ··ဖေဖေ၊ ဖေဖေ သမီးကိုတစ်ယောက်တည်းထားခဲ့ပြီလား၊ သမီး ဘယ်သူ့ကိုအားကိုးပြီးနေရတော့မလဲ ဖေဖေ···

အဟင့်··ဟင့်··ဟင့်··ဖေဖေ··ဖေဖေ သမီးကိုတစ်ယောက်တည်းမထားခဲ့ပါနဲ့၊ အဟင့်··ဟင့်··ဟင့်···"

ဦးဘသောင်းကား ဆေးရုံအရောက်၌ကွယ်လွန်လေပြီ···။

ဦးဘသောင်း၏သမီးပျိုလေးမှာ ဦးဘသောင်း၏လက်တစ်ဖက်ကိုကိုင်ပြီး ရှိုက်ကြီးတငင်ငိုကြွေးနေသည်ကို ဦးမြတ်ထွန်းသည် စိတ်မကောင်းစွာကြည့်နေဖြစ်၏။

ဦးဘသောင်းသည် အလုပ်ချိန်တွင်းမဟုတ်၊ သူ့အားလပ်ရက်တွင် သူဟာသူအရက်တွေမူးပြီးလျှောက်သွားနေ၍ ကားတိုက်သေဆုံးခဲ့ရခြင်းကြောင့်···

အလုပ်ရှင်တစ်ဦးဖြစ်သည့် ဦးမြတ်ထွန်းတွင် [illegible]သောတာဝန်မရှိသော်လည်း···

ဦးမြတ်ထွန်းသည် စိတ်သဘောထားပြည့်ဝကောင်းမွန်သူပီပီ မိမိ၏အလုပ်သမားများအပေါ်၊ လွန်စွာစာနာထောက်ထားငဲ့ညှာပေးသည့် အလုပ်ရှင်တစ်ဦးပါ···။

ပြီးတော့ ဦးဘသောင်း၏အိမ်တွင်းရေးအကြောင်းကိုလည်း အတွင်းသိအစင်းသိမဟုတ်တောင်···

ဦးဘသောင်းသည် လွန်စွာဆင်းရဲပြီး ကျောင်းနေအရွယ်သမီးပျိုလေးတစ်ယောက်ရှိကြောင်း ဦးမြတ်ထွန်း သိ၏။

ဦးဘသောင်းသည် သမီးတစ်ယောက်အဖေ မုဆိုးဖိုတစ်ဦးဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဦးမြတ်ထွန်းသည်လည်း သမီးတစ်ယောက်အဖေမုဆိုးဖိုတစ်ဦးပါတည်း···။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည့်အတွက် ဦးမြတ်ထွန်းသည် မိမိချစ်သမီးလေးနှင့် ဦးဘသောင်း၏သမီးလေးအား စာနာသနားထောက်ထားမိ၏။

သမီးချင်းစာနာပြီး ဦးမြတ်ထွန်းသည် ဦးဘသောင်း၏ ကျန်ရစ်သည့်သမီးလေးအတွက် မည်သို့စီစဉ်ပေးရမည်ကို တွေးတောစဉ်းစားပေးနေဖြစ်ရပါ၏။

"ကဲ..သမီး၊ သမီးငိုနေလည်း သမီးဖေဖေက ပြန်ရှင်လာတော့မှာမှမဟုတ်ဘဲကွယ်...

ဦးလေးလည်း စိတ်မကောင်းပါဘူးကွယ်၊ သမီးတို့အခြေအနေကိုလည်း ဦးလေးသိပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ဒီနာရေးကိစ္စတွေကို ဦးလေးပဲအကုန် တာဝန်ယူပေးပါ့မယ်ကွယ်..."

ငိုရှိုက်နေသည့် ဦးဘသောင်းသမီးလေး၏ပုခုံးလေးကို ကိုင်ရင်း ဦးမြတ်ထွန်း ဆိုသည်တွင်...

ခင်မေလင်းသည် ကွယ်လွန်လေပြီဖြစ်သော ဖခင်ကြီး၏ မျက်နှာဆီ မျက်ရည်တွေနှင့်နှုတ်ခမ်းအစုံစေ့ကာ ကြည့်နေရာမှ ဦးမြတ်ထွန်းထံလှည့်ကြည့်လာရင်း...

"ဦးလေး..ဦးလေးမှမကူညီရင်လည်း သမီးမှာကူညီမယ့်လူ ဘယ်သူမှမရှိပါဘူး...

ဦးလေးစက်ရုံမှာ ဖေဖေကအလုပ်လုပ်တာပါ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဦးလေးကပဲ ကူညီရမှာပဲ..."

ခင်မေလင်း မျက်ရည်လေးသုတ်ရင်း ဆိုသည်။

စိတ်သဘောကောင်းသူပီပီ၊ ဦးမြတ်ထွန်းသည် သွက်

လက်ရဲတင်းသည့် ခင်မေလင်း၏စကားပြောပုံလေးနှင့် မျက်ရည်တွေနှင့် မျက်နှာဆီကြည့်ပြီး နှစ်သိမ့်ပြုံးပြုံးရင်းက...

"ဟုတ်တာပေါ့၊ ဦးလေး ကူညီမှာပါ၊ သမီး စိတ်ချ [illegible]မီးအတွက်ကိုပါ ဦးလေးက တစ်ခုခုစီစဉ်ပေးဦးမှာပါ...

ဒါနဲ့ သမီးနာမည်ကဘယ်လိုခေါ်လဲကွဲ့..."

"ခင်မေလင်းပါ..."

"သမီးအသက်ကရော..."

"နှစ်ဆယ့်သုံးပါ..."

"သမီး ကျောင်းနေတယ်မဟုတ်လား..."

"ဟုတ်ကဲ့ နေပါတယ် ဦးလေး..."

"ဒါဆို သမီး ဘယ်နှစ်ရောက်ပြီလဲ..."

"သမီးက ကျောင်းတက်ရတာအဆင်မပြေတော့ ခုနှစ်[illegible] ယနှစ်ပဲရှိပါသေးတယ် ဦးလေး..."

"ဩော်..အေးပေါ့ကွယ်၊ ဦးလေးမှာလည်း သမီး[illegible] တစ်ယောက်ရှိတယ်ကွဲ့၊ ဦးလေးသမီးကလည်း ခု[illegible] တက်နေတယ်၊ အသက်ကတော့ သမီးထက်[illegible] [illegible] သမီးက ဆယ့်ရှစ်နှစ်ကျော်ကျော် ဆယ့်ကိုးနှစ်[illegible]

နောက်ဆိုရင် သမီးတို့ခြင်း ကျော[illegible] တွေဖြစ်သွားမှာပါ..."

"ဟင်..ဒါဆို ဦးလေးက သမီး[illegible] လား..."

www.burmeseclassic.com

"ဒါပေါ့ သမီးဖေဖေကိစ္စတွေပြီးရင် သမီးကို ရန်ကုန်မြို့ထဲမှာပြောင်းထားဖို့ စိတ်ကူးထားပြီးနေပါပြီကွယ်...

ကဲ..ကဲ သမီး၊ သမီး ဘာမှအားမငယ်နဲ့နော်၊ သမီးအခု အိမ်ပြန်လို့ရပြီ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေး၊ သမီး ဖေဖေ့ကိုနောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်ပြီး ကြည့်လိုက်ပါဦးမယ်..."

"အေး..အေး..."

မျက်ရည်လေးမခြောက်တခြောက်နှင့် သနားစရာကောင်းသည့် ခင်မေလင်း၏အသွင်လေးဆီ ဦးမြတ်ထွန်းသည် စိတ်မကောင်းစွာကြည့်နေလိုက်သည်။

ဖခင်ကြီးအလောင်းအား နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်သည့်အနေနှင့်ကြည့်နေသည့် ခင်မေလင်းကား...။

ခင်မေလင်းသည် အတွင်းသွားတို့စေ့ကာ ဖခင်မျက်နှာဆီ စေ့စေ့ကြည့်နေရင်းမှ...

ဖေဖေ..ခုတော့ ဖေဖေ အရက်မမူးနိုင်တော့ဘူး...

အရက်မူးပြီး သမီးကိုလည်းမရိုက်နိုင်တော့ဘူး၊ အော်ကြီးဟစ်ကျယ်မဆဲဆိုနိုင်တော့ဘူး...

ခုလည်း ဖေဖေ သေတာအရက်မူးပြီး ကားတိုက်သေဆုံးရတာပဲမဟုတ်လား...

ဖေဖေဟာ သမီးရဲ့ဘဝတစ်လျှောက်မှာ ဘာတစ်ခုမှ ပြည့်စုံအောင်လုပ်မပေးတဲ့အပြင် သမီးကို ဖေဖေအရက်မူးတိုင်း

ကြိမ်းမောင်းရိုက်နှက်တာ ရုပ်ကွက်ထဲမှာ သမီးဟာ နည်းနည်းမှ မင်္ဂလာမရှိတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်နေရတယ်...

ဖေဖေသေသွားတာပဲကောင်းပါတယ်လေ၊ သမီးအတွက် အများကြီးကောင်းပါတယ်၊ ဖေဖေမရှိမှ သမီးဘဝရဲ့လှေကားထစ်တွေကို သမီး လှမ်းတက်သွားမယ်...

လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်နဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် သမီးဘဝလမ်းကို သမီး ရဲရဲကြီးလျှောက်သွားမယ်၊ ဖေဖေသေမှာပဲ သမီးဘဝရှေ့ရေးက ပိုကောင်းတော့မှာ သေချာပါတယ်၊ သမီး သွားတော့မယ် ဖေဖေ၊ ဖေဖေ့ကိုနှုတ်ဆက်ပါတယ်...

ဖခင်မျက်နှာဆီစေ့စေ့ကြည့်ကာ ခင်မေလင်းစိတ်ထဲမှ ဆိုနေ သောစကားများပါ။ မျက်ရည်တွေလည်း ခင်မေလင်း မကျတော့။ ခင်မေလင်းသည် အတွင်းသွားတို့စေ့ကာ နှုတ်ခမ်းအစုံကိုလည်း တင်းတင်းလေးစေ့ပိတ်ထား၏။

မှန်သည်။

ခင်မေလင်းကား မိမိဘဝအတွက် [illegible] စိတ်တွေသာ ဖုံးလွှမ်းနေရသည့်အသွင်သဏ္ဌာန်မျှမဟုတ် [illegible] မဟုတ်ပါတကား...။ ။

×× ×× ××

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

\- နှစ် -

"ကိုလေး‥ကိုလေးရေ၊ အလုပ်ပြီးပြီလား၊ ဒီမှာ စိုးငယ်က ထမင်းပွဲတောင် ပြင်ပြီးပြီနော်…"

"ပြီးပြီ ငယ်ရေ၊ ကိုလေးပြီးတော့မယ် ခဏလေး၊ ခဏလေး ဓာတ်ပုံတွေအခြောက်ခံဖို့ပဲရှိပြီ၊ ခဏလေးနော် ငယ်…"

အမှောင်ခန်းထဲမှ လှမ်းပြောနေသည့် ညီညီဆွေ့စကားသံကြောင့် စိုးငယ်ငယ်သည် ထမင်းပွဲပြင်နေရာမှ ချစ်စဖွယ်လေးပြုံးရင်း…

"အင်းပါ‥အင်းပါ၊ ခဏဆိုရင်ရသေးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မြန်မြန်နော် ဒါပဲ…

စိုးငယ်ကအိမ်လည်းပြန်ရဦးမှာ၊ ဖေဖေက မနေ့ကစက်ရုံမှာပဲအိပ်လို့ ကားငှားလာရတာ မုန့်ဖိုးဘတ်ချက်ထိနိုက်တယ် သိလား‥

နို့ဖြစ်ဆိုရင်တော့ စိုးငယ်က လိုင်းကားစီးပြီးပဲ လာမလို့ပါဘဲ၊ ဒေါ်လေးက တစ်ခါတည်းသူ့သားအတွက် ချိုင့်ကြီးချိုင့်ငယ်နဲ့ထမင်းဟင်းတွေ ယူသွားပေးပါဆိုလို့ စိုးငယ်က ကားငှားပြီးလာရတာ…"

"အေးပါ‥ငယ်လေးရယ်၊ ကိုလေး ငယ်လေးကိုမုန့်ဖိုး ပြန်ပေးမယ်၊ ဟုတ်ပြီလား…"

"မပေးပါနဲ့၊ မယူပါဘူး‥ဟယ် ဒေါ်လေးချက်ပေးလိုက်တဲ့ဟင်းတွေက အရမ်းကောင်းတာပဲ၊ ကိုလေးတော့မသိဘူး စိုးငယ် အကြိုက်တွေချည်းပဲ…"

ကြက်နှင့်ကောက်ညှင်းပေါင်းထားသည့် ဟင်းလျာကို မြည်းစမ်းကြည့်ပြီး ဟင်းချိုင့်တွေကို စိုးငယ်ငယ် သွားဆေးနေလိုက်သည်။ စိုးငယ်ငယ် ဟင်းချိုင့်တွေဆေးနေဆဲ ညီညီဆွေသည် အမှောင်ခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့၏။

ပြီးတော့ စိုးငယ်ငယ်နောက်မှရပ်ကာ စိုးငယ်ငယ်အင်္ကျီလေးဆီဖက်ရင်း ပါးခြင်းကပ်ထားလိုက်ရင်းက…

"ငယ် ဆာနေပြီမဟုတ်လား၊ နောက်မှ ကိုလေး [illegible]မယ် လာ‥စားကြရအောင်…"

"နေပါဦး၊ ပြီးပါတော့မယ်၊ ခဏလေး [illegible] ပေးလိုက်တဲ့ဟင်းတွေ သွားကြည့်ကြည့်ပါဦး…"

စိုးငယ်ငယ်ဆိုတော့ ညီညီဆွေသည် [illegible] ပေးလိုက်သည့်ဟင်းတွေဆီ သွား[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟား..ဟင်းတွေကအများကြီးပဲ၊ မမေ့လက်ရာဆိုတော့ ပြောစရာမရှိဘူး၊ ထမင်းတော့စားမြိန်ဦးမယ်..."

"ဪ..ကိုလေး..."

"ဟင်..ဘာလဲဟာ..."

ချိုင့်တွေဆေးပြီး လက်ကလေးသုတ်ကာ ထွက်လာသည့် စိုးငယ်ငယ် ခေါ်သံကြောင့် ညီညီဆွေ လှည့်ကြည့်ရင်း မေးသည်။

"ကိုလေးနဲ့အတူ အလုပ်လုပ်တဲ့ ကိုဗလကြီးကောဟင်..."

စိုးငယ်ငယ်ဆိုရင်း ကြက်ကောက်ညှင်းပေါင်းကို ဖွန်းနှင့်ခပ်ပြီး ညီညီဆွေကို ခွံ့ကျွေးသည်။

"ဒီကောင် မနေ့ကတည်းကမအားလို့ မလာဘူး၊ ညကျမှလာမယ်ထင်တယ်..."

ကရင်း..ရင်း..ရင်း...

"ဟော..ဖုန်းလာနေတယ် ကိုလေး၊ ဖေဖေ့ဆီကထင်တယ် ဖေဖေလည်း ညကပြန်မလာဘူးလေ၊ အိမ်ကိုဆက်တာမရှိလို့ ကိုလေးဆီ စိုးငယ်ရောက်နေမယ်မှန်းသိလို့ ဆက်လိုက်ပြီထင်တယ်..."

"ဗလဆီကဖြစ်ချင်လည်းဖြစ်မှာပေါ့..."

"အဲဒါတော့မသိဘူး၊ စိုးငယ် သွားကိုင်လိုက်မယ်၊ ကိုလေး စားထားနှင့်တော့..."

"ဘယ်ရမလဲ လာခဲ့..."

"အား..အဟင်း..ဟင်း..."

စိုးငယ်ကိုယ်လုံးအိအိလေးကို ရွှေ့ခနဲပွေ့ချီကာ ဖုန်းလေးအနီးသို့ ညီညီဆွေ ခေါ်ခဲ့သည်။

ဖုန်းလေးအနီးအရောက် ဆိုဖာထက်အတူတူထိုင်လိုက်ပြီး စိုးငယ်ငယ်သည် ခေါ်နေသည့်ဖုန်းလေးကို ကောက်ကိုင်နားထောင်လိုက်၏။

"ဟယ်လို..."

"သမီးလေး ဖေဖေပါ..."

"ဟင်..ဖေဖေ အခုပြန်လာပြီလားဟင်..."

"ဖေဖေ ပြန်မလာဖြစ်သေးဘူး သမီးလေးရေ၊ ဒီမှာ အလုပ်သမားတစ်ယောက်ဆုံးလို့ ဝိုင်းကူညီလုပ်ပေးနေသေးတယ်"

"ဒါဆို ဖေဖေ ဘယ်နေ့မှပြန်လာမလဲဟင်..."

"သဘက်ခါပြန်လာမယ် သမီး၊ သမီး စိတ်ပူမှာစိုးလို့ ဖေဖေ အကြောင်းကြားတာ..."

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဖေဖေ၊ သမီး အိမ်ကိုသော့ခတ်ခဲ့တယ်၊ ဖေဖေ အိမ်ကိုခေါ်သေးလားဟင်..."

"ခေါ်တာပေါ့၊ သမီးဒေါ်လေးဆီလည်း ခေါ်လိုက်သေးတယ်၊ သမီး ကိုလေးဆီသွားတယ်ဆိုလို့ ဖေဖေ ဆက်လိုက်တာ"

"အဟင်း..ဟင်း..သမီးလည်းထင်သားပဲ..."

"ကဲ သမီး ဒါပဲနော်၊ ဖေဖေ နောက်မှဖုန်းပြန်ဆက်မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖခင်ထံမှဖုန်းချသွားသည်တွင် စိုးငယ်ငယ်လည်း ဖုန်းလေးကိုချလိုက်ပြီး ညီညီဆွေထံ စိုးငယ်ငယ် ကြည့်လိုက်တော့…

ညီညီဆွေသည် မိမိတို့နှစ်ယောက် တွဲရိုက်ထားသည့် လှပချောမောနေသည့်ဓာတ်ပုံလေးကိုယူကြည့်ကာ ပြုံးနေလေ၍…

"ကိုလေး ဓာတ်ပုံကြည့်ပြီး ဘာပြုံးနေတာလဲ…"

"ငယ်က သိပ်ချောသိပ်လှပြီး သိပ်ချစ်စရာကောင်းလွန်းလို့ ကိုလေးကြည့်နေတာပါကွာ…"

"အမယ်…မဟုတ်ဘဲနဲ့၊ သူ့ ချောတဲ့ပုံပဲ သူဟာသူကြည့်မဝဖြစ်နေတာ မသိရင်ခက်မယ်နော်…"

"အဟွန်း…ဟွန်း…မဟုတ်ပါဘူး ငယ်ရာ၊ ငယ့်ပုံကိုပဲ ကိုလေး ကြည့်တာပါ၊ တကယ်ပါ…"

တစ်ခါတစ်လေ ဗလကတောင် ငယ်နဲ့ကိုလေးနဲ့တွဲရိုက်ထားတဲ့ဓာတ်ပုံတွေဆီ လိုက်ကြည့်ပြီးမေးနေသေးတယ်…"

"ဘာမေးတာလဲ…"

"ငယ်နဲ့ကိုလေးတို့က မောင်နှမတွေလားတဲ့…"

"ကိုလေးက ဘာပြောလိုက်လဲ…"

"မောင်နှမတော့မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ခြံချင်းကပ်ကြီးလာနေလာတော့ မောင်နှမသားစုတွေလိုဖြစ်နေတာလို့…

ဒါပေမဲ့ ငယ်က ငါ့ထက်အသက်ငါးနှစ်ငယ်တယ်လို့၊ ငယ့်ကို ငယ်ငယ်ကတည်းက ငါ ထိန်းခဲ့ရတာလို့…"

"သြော်…ဒါကြောင့် ငယ်နဲ့ကိုလေးနဲ့က သိပ်ချစ်ကြတာကိုးတဲ့…"

"အဟင်း…ဟင်း…"

ညီညီဆွေ ပြောနေသည့်စကားများအတွက် စိုးငယ်ငယ်သည် ညီညီဆွေ၏ချောမောနေသည့်အသွင်ဆီ ငေးငေးလေးကြည့်ရင်း ရယ်မောနေဖြစ်လေ၏။ မှန်သည်။

စိုးငယ်ငယ်နှင့်ညီညီဆွေတို့မှာ ခြံချင်းကပ်အိမ်နီးနားချင်းတွေဖြစ်ပြီး ငယ်စဉ်ကတည်းက အတူကြီးပြင်းလာခဲ့ကြသည်။

ပြီးတော့ မိဘတွေကလည်း ငယ်သူငယ်ချင်းတွေဖြစ်တော့ ပို၍ရင်းနှီးကာ သံယောဇဉ်တွေကြီးကြရ၏။

တိုက်ဆိုင်ချင်ပြန်တော့လည်း စိုးငယ်ငယ်ဖခင်သည် မုဆိုးဖိုဖြစ်သကဲ့သို့၊ ကိုညီညီဆွေ မိခင်မှာလည်း မုဆိုးမဖြစ်နေရ၏။

မိဘချင်းကလည်း ရင်းနှီးခင်မင်၊ သားသမီးတွေကလည်း ရင်းနှီးခင်မင်မှုရှိကာ နှစ်အိမ်တစ်အိမ်လိုဖြစ်ပြီး သူတို့တွေမှာ တံခါးမရှိ၊ ဓားမရှိဝင်ထွက်နိုင်ကြ၏။

အခြေခံအုတ်မြစ်တွေက သိပ်သည်းကောင်းမွန်နေ၍ ကိုညီ ညီဆွေနှင့်စိုးငယ်ငယ်တို့၏ သံယောဇဉ်တွေမှာလည်း---

ချစ်သူရည်းစားမဟုတ်သော်ငြား မောင်နှမသံယောဇဉ်နှင့် သာမန်သံယောဇဉ်တွေထက်တော့ ဆတိုးနေရသည် [illegible]တည်း။

ကိုညီညီဆွေအနေနှင့် စိုးငယ်ငယ်အပေါ်တွင် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြတ်နိုးမှုနှင့် တွယ်တာသံယောဇဉ်ကြီးမှုတွေ ရှိနေသည်က မှန်သကဲ့သို့…

စိုးငယ်ငယ်သည်လည်း ကိုညီညီဆွေအပေါ်တွင် လွန်စွာချစ်မြတ်နိုးမှုနှင့် တွယ်တာသံယောဇဉ်ကြီးမှုတွေရှိနေရသည်က အမှန်ပါတည်း။

သို့သော် သူတို့တွေက တရားဝင်ချစ်သူရည်းစားတွေတော့ မဟုတ်…။

ဒါပေသိ သူတို့နှစ်ဦးက တစ်ဦးကိုတစ်ဦး သိပ်ချစ်သိပ်အလေးထား၊ ဂရုစိုက်ကြသည့်သူတွေပါတည်း…။

ညီညီဆွေက ဓာတ်ပုံသတင်းထောက်အလုပ်ကို ဘွဲ့မရခင်ကတည်းကပင် သီးခြားလုပ်ခဲ့သည်။

ခုတော့ အောင်မြင်နေသည့်ဓာတ်ပုံသတင်းထောက်ကောင်းတစ်ဦးအဖြစ် ကိုညီညီဆွေသည် ရပ်တည်နေနိုင်ပြီဖြစ်၏။

စိုးငယ်ငယ်က ခုမှဒုတိယနှစ်ကျောင်းနေတုန်း…။

စိုးငယ်ငယ်တွင်လည်း မိမိဝါသနာပါရာအလုပ်နှင့် ရည်ရွယ်ချက်ရှိနေပြီးသားပါ…။ မှန်သည်။

မိမိဝါသနာပါသည့်အလုပ်မှာ အသံလွှင့်ဌာနတွင် သတင်းကြေညာသူတစ်ဦး ဖြစ်လိုခြင်းပါတည်း။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စိုးငယ်ငယ်ကား ဆုံးဖြတ်ထားပြီးသားပါ။

အသံလွှင့်ဌာနတစ်ခုခုမှ လူခေါ်လျှင် မိမိကျောင်းကိုစာပေး စာယူပြောင်းပြီး အလုပ်ကိုသာလျှောက်တော့မည်ဟု…။

"ဟော့..အလှဆုံးလေး ဘာတွေတွေးနေတာလဲကွ…"

"အမေ့..လန့်လိုက်တာနော်၊ စိုးငယ်ငယ်က စိတ်ကူးယဉ်ပြီးသတင်းကြေညာနေတာ၊ အဟင်း..ဟင်း…"

"အဟွန်း..အဟွန်း..တကယ့်ထလေးလေးဝဲကွာ ကဲ..ကဲ ငယ်ဖြစ်ချင်တဲ့ သတင်းကြေညာတဲ့သူလေးဖြစ်ပါစေလို့ ကိုလေး ဆုတောင်းပေးပါမယ်၊ ဟုတ်ပြီလား…"

"အင်း…"

"ပြီးတော့ အသံလွှင့်ဌာနမှာလုပ်နိုင်ဖို့ ဘယ်လိုလုပ်ရမယ် ဆိုတာလည်း ကိုလေး စုံစမ်းပေးမယ် ဟုတ်ပြီလား…"

"ဟုတ်ကဲ့ ကိုလေး၊ ကတိပေးထားတာ မမေ့နဲ့နော်—"

"အင်းပါ၊ ကဲ ထမင်းစားကြရအောင်၊ ပြီးရင် ယောက်ျားရှင် ကိုလေး လိုက်ပို့ပေးမယ်…"

"ဟုတ်ကဲ့…"

ဆိုရင်း စိုးငယ်ငယ်လက်ကလေးကိုဆွဲကာ ထမင်းပွဲဆီသို့ သူတို့ထသွားလိုက်ကြသည်။

သည့်နောက် ညီညီဆွေနှင့်စိုးငယ်ငယ်တို့သည် အောက်ထပ် ရက်ကလေးတွင် ပျော်ရွှင်စွာထမင်းလက်ဆုံစားဖြစ်ကြလေသည်။

×× ×× ××

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

- သုံး -

"ဟင်း…"

ဖခင်ကြီး၏အသုဘရက်လည်ကိစ္စ အဝဝတွေပြီးပြီမို့ ခင်မေလင်းတစ်ယောက် ခုမှပင်သက်မမောအားချဖြစ်ရတော့၏။

ခင်မေလင်းစိတ်ထဲတွင်က ဖခင်ကြီး၏ရက်လည်ကိစ္စပြီးလျှင်ဟူသောအတွေးက တစ်ချိန်လုံးရှိနေသည်ပါ…။

ယခုရက်လည်ကိစ္စပြီးပြီ…။

ခင်မေလင်းစိတ်တွေမှာ လှုပ်ရှားလွန်းနေ၏။

ခင်မေလင်းစိတ်ထဲမလည်း ကျိတ်၍ဆုတောင်းနေမိသည်။ မှန်သည်။

သူဌေး ဦးမြတ်ထွန်းသည် ရက်လည်ကိစ္စအထိ စီစဉ်ပြီးသည်နှင့် သည်နေ့မနက်က ရန်ကုန်သို့ပြန်သွားလေပြီဖြစ်သည်။ ရန်စာုန်ပြန်ပြီး မိမိအတွက်နေရာထိုင်ခင်းကို သွားစီစဉ်

မည်။ ပြီးတော့ ညနေကျလျှင် မိမိအားပြန်လာခေါ်မည်ဟု ပြောသွားသောကြောင့်…

ခင်မေလင်းသည် မိမိအားသူဌေးဦးမြတ်ထွန်းတစ်ယောက် ပြန်လာခေါ်ရန်နှင့် မိမိသည်လည်း ထိုနေရာတို့ရပ်ကွက်မှ အမြန်ဆုံး အပြီးတိုင်ထွက်ခွာသွားနိုင်ရန်အတွက် စိတ်ထဲကျိတ်၍ဆုတောင်းနေဖြစ်ရခြင်းပါတည်း။

ခင်မေလင်းသည် မိမိထိုနေရာမှပြောင်းရွှေ့ထွက်ခွာသွားနိုင်ပြီဆိုလျှင်ဟူသောဆန္ဒအတွေးတွေဖြင့် အံတွင်းသွား[illegible]နှုတ်ခမ်းတို့တင်းတင်းစေ့ထားလျက်မှ…

မိမိဘဝအောင်မြင်ရေး၊ မိမိဘဝတိုးတက်ရေး မိမိဘဝပြောင်းလဲရေး၊ မိမိဘဝထူးခြားရေးနှင့်မိမိဘဝအမြင့်ဆုံးသို့ရောက်ရှိနိုင်ရေးဟို့အတွက်…

ခင်မေလင်းသည် မိမိဘဝအတွက် ပြင်းပြသောစိတ်တို့ဖြင့် လောကကြီးတစ်ခုလုံးအား စိန်ခေါ်နေသောအသွင်ဖြင့်---

ဖခင်ကြီး၏ကျန်ရစ်သည့် အဝတ်အနည်းငယ်ကို ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ သွားရောက်လှူဒါန်းရန်အတွက် အိမ်မှထွက်မည်အပြု‥

"ဟဲ‥ဟဲ‥ဟဲ‥ဟဲ့‥နင် ဘယ်သွားမလို့လဲ---"

ဒီအသံကြားသည်နှင့်အသည်းကနာသည်။ [illegible] စက်ဆုပ်မုန်းတီးသည်။

သို့သော် အပြတ်ပြောလိုက်လည်း[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ချိန်က ဒီကောင်ကိုလိုအပ်ခဲ့သော်လည်း ခုအချိန်မှာတော့ မလိုအပ်တော့၊ နည်းနည်းမှမလိုအပ်တော့…။

သို့သော်လည်း ဒီကောင်ကိုအပြတ်ပြောလို့ကလည်းမဖြစ်၊ ဒီကောင်ကလည်းလူလည်တစ်ယောက်၊ ဖျံတစ်ကောင်၊ ဖျံမှတကယ့်အတွင်းနက်သည့်ဖျံ…။ မြေခွေးထက်ကောက်ကျစ်သည့်လူ..

ခင်ထွန်း…

မှန်သည်။

ခင်ထွန်းသည် မိမိ၏ခင်ပွန်းဟောင်းတစ်ယောက်၊ တရားဝင်ကွာရှင်းထားပြီးဖြစ်သော်လည်း ခင်ထွန်းက အခွင့်အရေးမြင်လျှင် မိမိထံလာကပ်ဆဲရှိသည်။

ခင်ထွန်းတစ်ယောက် မိမိ၏အားနည်းချက်အား ကိုင်ထားနိုင်သည်မှာလည်း မိမိ၏ဖခင်ကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

မိမိဖခင်သည် အရက်မူးလာလျှင် မိမိအားအမြဲကျဲရိုက်နှားရိုက်,ရိုက်တတ်သည်။

အဖေရိုက်လွန်း၍ မိမိကမခံနိုင်လျှင် အိမ်မှအမြဲထွက်ပြေးရသည်။

ထိုသို့ထွက်ပြေးရင်းနှင့်ပင် ကယ်တင်ရှင်ကြီးနယ်ဖြစ်ပြီး ခင်ထွန်းနှင့်မိမိသည် အကြောင်းပါခဲ့ရခြင်းပါတည်း။

တစ်ချိန်ကတော့ ခင်ထွန်းသည် တကယ့်ကယ်တင်ရှင်ကြီးပါပင်…။

တစ်ချိန်တုန်းကတော့လည်း တကယ်ပင် မိမိနှင့်ခင်ထွန်း

ဘဝသည် ပျော်ရွှင်ခဲ့သည်။ သာယာခဲ့သည်။

နွားခြေရာခွက်ထဲက ရေအိုင်လေးကိုပင် မိမိသည် တကယ့် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးအလား ထင်ခဲ့သည်။

ဘဝအခြေအနေက ထိုမျှလောက်ပဲပေးတော့လည်း ထိုမျှလောက်ကိုအဟုတ်ကြီးထင်ခဲ့သည်။

ယခု ဖခင်ကြီးသေသည့်နေကာမှ သူဌေး ဦးမြတ်ထွန်း၏ စကားတွေက ခင်မေလင်းအတွက် သီးခြားကမ္ဘာသစ်တစ်ခုအလား ထင်ပေါ်လာစေသည်မို့…

ခင်မေလင်းသည် တစ်ဆင့်အမြင့်ကျယ်လာ[illegible] စိတ်ကူးသည် တစ်ဆင့်တက်လာ၏။

ဘဝအတိုင်းအတာအလျောက် ခင်ထွန်းသည်လည်း လှေကားထစ်၊ ခင်မေလင်း တက်ခဲ့သောလှေကားထစ်…။

ယခု ဆက်တက်ရမည့်လှေကားတစ်ခုကို ထင်တွေ့[illegible] ပြီ…။ ခင်မေလင်းတက်ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီးသား…။

"ဟဲ့..ငါ့ကိုကြည့်ပြီး နင် ဘာစဉ်းစားနေတာလဲ ငါမေး နေတာ နင် မကြားဘူးလား…"

ခင်မေလင်း ပြုံးလိုက်သည်။ အပြုံးကအဓိပ္ပါယ်[illegible] လှ၏။ ခင်မေလင်းစိတ်ထဲမတော့ ခင်ထွန်းအား [illegible] ဘိုင်လုပ်နေ၏။

"အဖေ့ရဲ့အဝတ်ဟောင်းလေးတွေ [illegible] လှူမလို့ပါ၊ ကိုခင်ထွန်းက ဘာလာလုပ်တာလဲ—"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟဲ့..ဘာလာလုပ်ရမလဲ၊ ငါ့ယောက္ခမဟောင်းကြီးရဲ့နာ ရေးသတင်းကြားလို့ ငါ လာခဲ့တာပေါ့...

ငါ ဟိုနေကရန်ကုန်သွားနေလို့ အခု ပြန်ရောက်မှ ငါသိလို့လာခဲ့တာ..."

"ဘာမှလာမနေနဲ့တော့၊ လာစရာမလိုတော့ဘူး၊ အဖေ့ကိစ္စ တွေလည်းပြီးပြီ..."

"အမယ် နင့်အဖေမရှိတော့တာနဲ့ ငါ့ကိုနင် က အာခံပြီပေါ့"

"ရှင်နဲ့ကျွန်မနဲ့က ဘာဆိုင်တော့လို့လဲ၊ ရှင်နဲ့ကျွန်မနဲ့က ရပ်ကွက်ရုံးမှာ တရားဝင်ကွာရှင်းထားပြီးပြီပဲ..."

"ဘယ်လိုပဲကွာရှင်းရှင်း၊ ငါကတော့ ငါ့ကိစ္စရှိရင် နင့်ဆီ အချိန်မရွေးလာရမှာပဲ..."

"ကဲ..အခု နင့်အဖေနာရေး အကုန်ငွေဘယ်လောက်ရလဲ၊ ငါ့ကိုပေးစမ်း၊ ငါ့မှာငွေမရှိဘူး..."

"ဘယ်လောက်မှမရဘူး၊ စက်ရုံက သူ့ငွေက အားလုံးတာ ဝန်ယူလုပ်ပေးသွားတာ..."

"နင် ငါ့ကိုမညာနဲ့၊ ငါ အားလုံးသိတယ်၊ ဒီမှာခင်မေလင်း နင် ဒီကနေ့အထိကျောင်းနေနေတဲ့ငွေဟာ ဘယ်သူ့ငွေလဲဆိုတာ နင် ပြန်စဉ်းစား၊ နင့်ဘဝကို ဘယ်သူကကူညီကယ်တင်ထားတာလဲဆိုတာ နင် မမေ့နဲ့၊ နင်က အခုမှ နင့်အဖေမရှိတော့မှ ငါ့ကို ကလန်ကဆန်စိတ် မကူးနဲ့၊ ပေးစမ်း အခု နင့်အဖေရဲ့နာရေး

အကုန်ငွေတွေ..."

ခင်မေလင်း နားခါးလွန်း၍ အတွင်းသွားတွေ ဇေ့ကျိတ်ထားလိုက်သည်။

တကယ်တော့လည်း ခင်ထွန်းပြောသည့်စကားတွေက အမှန်မို့ ခင်မေလင်း မငြင်းသာမရှောင်သာပါ...။

"ဒါဖြင့်လည်း နေဦး၊ ညရှစ်နာရီမှလာသွား အခုလုပ်စရာတွေရှိသေးတယ်၊ အခု ဘုန်းကြီးကျောင်းသွားလိုက်ဦးမယ်..."

"အေး..ညရှစ်နာရီနော်၊ ဟဲ..ဟဲ..."

နောက်ဘက်မှလှမ်းပြောလိုက်သည့် ခင်ထွန်း[illegible] ထိုးသံအား ခင်မေလင်းသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာစွာဖြင့် သွား[illegible] ကြားဖြစ်ရလေ၏။

× × × × ×

ညရှစ်နာရီခွဲ...

ဦးမြတ်ထွန်း မောင်းနှင်လာသည့်ကားလေးသည် [illegible] ဆွေ၏အလုပ်ခန်းရှေ့၌ ညင်သာစွာရပ်သွားလေပြီ[illegible]

ခင်မေလင်းသည် မိမိ၏အဝတ်အိတ်လေး[illegible] ပတ်ဝန်းကျင်ကိုကြည့်လိုက်သည်။

မိမိနေခဲ့သည့်နေရာနှင့်တော့ [illegible]

ယခု မိမိရောက်နေသည့်ပတ်ဝန်းကျင်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်းကောင်း၊ တိုက်ခန်းတွေကလည်းအစီအရီနှင့် သန့်ရှင်းလှပနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

"ကဲ..သမီး ခင်မေလင်း..."

"ရှင် ဦးလေး..."

"အခုလောလောဆယ်တော့ သမီးနေရမှာ ဒီတိုက်ခန်းပဲ၊ ဒီတိုက်ခန်းက ဦးလေးရဲ့တူလိုသားလိုဖြစ်တဲ့ ညီညီဆွေရဲ့အလုပ်ခန်းပဲ၊ ညီညီဆွေက ဓာတ်ပုံသတင်းထောက်လုပ်တယ်လေ၊ သူ့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လည်း တစ်ခါတစ်လေ သူနဲ့အဖော်လာနေတယ်...

ညီညီဆွေရဲ့အမေက ဦးလေးတို့နေတဲ့ခြံနဲ့ ခြံချင်းကပ်ကပဲ၊ ညီညီဆွေက သူ့အလုပ်နဲ့သူ၊ ဒီတိုက်ခန်းမှာပဲအနေများတယ်၊ တစ်ခါတစ်လေတော့လည်း သူ့အမေဆီပြန်ပါတယ်...

ဒီတိုက်ခန်းကလည်း သူတို့ ကိုယ်ပိုင်တိုက်ခန်းပဲလေ၊ အကျယ်ကြီးပါ..."

"သမီးနေဖို့ဆိုတာကော ဦးလေး ပြောထားပြီးပြီလား ဟင်..."

"အေး..ညီညီဆွေနဲ့ဦးလေး ပြောထားပြီးပြီ၊ ဒါကြောင့်လည်း သမီးကို ဦးလေးခေါ်လာခဲ့တာပေါ့၊ ကဲ လာ အိမ်ထဲဝင်ကြရအောင်..."

"ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေး..."

"ဪ..နေဦး၊ သမီးကို ဦးလေးမှာထားရဦးမယ်၊ သမီး

ဖေဖေရဲ့ကိစ္စတွေအကြောင်း ဘယ်သူမှ၊ ဘာမှမပြောနဲ့နော်...

ဦးလေးက ဦးလေးရဲ့သူငယ်ချင်းသမီး အနေနဲ့ပဲကူညီဖို့ ပြောထားတာ...

တော်ကြာ သမီး ဖေဖေရဲ့ကိစ္စတွေ အားလုံးကသိသွားရင် ဦးလေးကို ဦးလေး သမီးကစိတ်ပူနေနေမှာစိုးတယ်၊ သမီးတင်မဟုတ်ဘူး၊ အားလုံးကလည်း စိတ်ပူနေမှာစိုးလို့ပါ..."

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦးလေး၊ သမီး ဘာမှမပြောပါဘူး..."

"အေး..အေး..ကဲ လာ၊ သမီးအတွက် အခန်းပါ ညီညီဆွေကအသင့်လုပ်ပေးထားဖို့ ဦးလေးကိုပြောထားတယ်..."

စကားတွေပြောဆိုရင်း ညီညီဆွေနေထိုင်သည့် တိုက်ခန်းဆီသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြသည်။

အခန်းရှေ့အရောက် ဘဲလ်နှိပ်လိုက်သည်နှင့် အိမ်တံခါးကို လာဖွင့်ပေးသည်။

အိမ်တံခါးလာဖွင့်သူက ညီညီဆွေနှင့်အလုပ်အတူလုပ်နေသည့် သူငယ်ချင်း ဗလဖြစ်နေ၏။

"ဪ..ဦးလေး၊ ဟင်..."

ဗလဆိုရင်း ခင်မေလင်းကိုတွေ့တော့ ဗလမျက်လုံးပြူးသွား၏။

"ဪ..ဗလလည်းရောက်နေတာကိုးကွဲ့ [illegible] ညီညီ ရောကွဲ..."

"ညီပြန်မရောက်သေးဘူး ဦးလေး [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါပြီ…”

“ဪ…အေးအေး၊ ဗလနဲ့လည်းမိတ်ဆက်ပေးရဦးကွဲ့၊ ဒါ ဦးလေးရဲ့အခင်ဆုံးသူငယ်ချင်းရဲ့သမီးလေ…

ရန်ကုန်မှာကျောင်းတက်ရင်း တစ်ဖက်ကလည်းအလုပ်လုပ်ဖို့ပေါ့ကွာ၊ မင်းလည်းအလုပ်ဝိုင်းကူရှာပေးပေါ့…

သူ့မိဘတွေက မအားလို့ ဦးလေးကိုအကူအညီတောင်းလို့ ဦးလေးကမင်းတို့ဆီမှာခဏထားပြီး နောက်မှပဲအဆင်ပြေသလို ပြောင်းပြည်း နေစရာရှာဖို့စီစဉ်ရမှာပေါ့…

ဦးလေးလည်း လောလောဆယ်အလုပ်ကမအားသေးတော့ မင်းတို့ဆီမှာခဏလာထားထားတာ…”

“မှတ်ကဲ့ ဦးလေး၊ ရပါတယ်၊ ညီရဲ့တိုက်ခန်းဆိုတော့ ညီနဲ့ပြောထားရင် ပြီးတာပဲလေ၊ ကျွန်တော်က ပြဿနာမရှိပါဘူး…

ဟော…ဟိုမှာပြောရင်းဆိုရင်း ညီလည်းပြန်လာပါပြီ ဦးလေး…”

သူတို့စကားဆိုဆဲ ညီညီဆွေ ပြန်ရောက်လာသည်။

ခင်မေလင်းသည် ညီညီဆွေ၏အသွင်ချောချောအား တွေ့မြင်လိုက်ရသည်နှင့် မျက်လုံးထဲအလင်းတန်းကြီးတစ်ခု တိုးဝင်လာသကဲ့သို့ ခံစားသွားရရင်း သွေးကြောတွေပါလည်ပတ်နှုန်း မြန်ဆန်သွားရလေ၏။

မှန်သည်။

နူးညံ့ချောမောလွန်းသည့် ညီညီဆွေကဲ့သို့ ရုပ်ရည်သည်

ခင်မေလင်းဘဝနှင့်ဝန်းကျင်တွင် မမြင်ဖူးသောအရာကဲ့သို့ဖြစ်နေရသည်မဟုတ်ပါလား…။

ပြီးတော့ ဦးမြတ်ထွန်း ပြောစကားများအရ ညီညီဆွေသည် ပစ္စည်းရှိသည်။ ပညာတတ်သည်။ အရည်အချင်းလည်းရှိသည်။ ရုပ်ရည်ကလည်းပြည့်စုံသည်။

ခင်ထွန်းလိုအကောင်မျိုးနှင့်ယှဉ်လိုက်လျှင် ဆီနှင့်ရေမက ကွာခြားနေရလေခြင်းဟူသောအသိက ခင်မေလင်း၏စိတ်အား အကြီးအကျယ် ဖိအားပေးနေရလေသည်မဟုတ်ပါလား…။

သို့သော် ခင်မေလင်းသည် ဘယ်သောအခါကမှ မိမိ၏စိတ်ဖိအားများအား မပေါ်လွင်စေတတ်သူပီပီ၊ မျက်လွှာလေးသိမ်း၍ သိမ်မွေ့အေးဆေးသည့်ဟန်နှင့် နေပြ၏။

“တဲ ဦးလေး မိတ်ဆက်ပေးမယ်၊ ညီညီ…”

“ဗျာ…”

“ဒါ. ခင်မေလင်းတဲ့၊ ဦးလေးရဲ့သူငယ်ချင်းသမီးလေး။ သူ့ မိဘတွေမအားလို့ ဦးလေးကကူညီပေးတာ၊ ကူညီတဲ့အထဲမှာ အခု ညီညီလည်းပါတာပေါ့ကွယ်…”

“ရပါတယ် ဦးလေး၊ ကူညီရတာအပန်းကြီးတာမှမဟုတ်ဘဲ၊ ကျွန်တော့်နာမည် ညီညီဆွေပါ၊ ဒါကတော့ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း ဗလပါခင်ဗျား…

ကျွန်တော်တို့က အတူတူနေကြရမယ့်သူတွေမို့ မောင် နှမတွေလို ရင်းရင်းနှီးနှီးနဲ့ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ယောက်အခက်အခဲ၊ တစ်ယောက်အကူအညီလိုရင်လည်း ဒီလိုပဲပေးကြရ၊ ဒီလိုပဲကူညီကြရတာပေါ့ဗျာ...''

''ဟုတ်ကဲ့ပါရှင်၊ လင်းလင်းကို အခုလိုကူညီတာ အများကြီးကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်...''

''ရပါတယ်ဗျာ၊ ဪ..ဒါနဲ့ဦး အခု ဦးလေးဒီလိုစိစဉ်တာ ယယ်ကော သိပြီးပြီလားဟင်...''

''အေး..နေ့ခင်းကတော့ ညီညီဆီကအပြန် အိမ်ရောက်တော့ သမီးလေးကိုပါ ဦးလေး နည်းနည်းတော့ပြောပြထားပါတယ်၊ သမီးကတောင် ပြောပါသေးတယ်၊ အိမ်မှာပဲခေါ်ထားပါလားတဲ့၊ ကိုညီ့ကို ဘာလို့ဒုက္ခသွားပေးလဲတဲ့...''

''ဦးလေးကလည်း အစကတော့စဉ်းစားပါတယ်၊ သမီးနဲ့အတူထားရင်ကောင်းမလားလို့၊ ဒါပေမဲ့ ယယ့်အကြောင်းကို ညီလည်းသိတဲ့အတိုင်းပဲလေ၊ ယယ်ကကလေးစိတ်မဟုတ်လား...''

''အဟွန်း..ဟွန်း..ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ် ဦးလေး''

သဘောပေါက်စွာ အပြုံးချောချောတွေဖြင့် ညီညီဆွေဆိုသည်။

ထိုသို့သောတောက်ပချောမောလွန်းသည့် ညီညီဆွေ၏ အပြုံးမျက်နှာချောချောအား ခင်မေလင်းသည် မှင်သက်ငေးမောစွာပင်, ငေးကြည့်ဖြစ်သွားရလေ၏။

''ကဲ..သမီး...''

''အင်..ရှင် ဦးလေး...''

''ဦးလေး အားလုံးနဲ့အပ်ခဲ့ပြီးပြီ၊ ဦးလေး သွားမယ်နော်... ညီနဲ့ဗလတို့ကိုလည်း ဦး ယုံကြည်စိတ်ချသွားမယ်ကွဲ့''

''ဟုတ်ကဲ့ပါဦးလေး၊ စိတ်ချပါ၊ ကျွန်တော်တို့အတတ်နိုင်ဆုံးကူညီပါ့မယ်...''

''အေးကွာ၊ ဦးလေးစိတ်အေးပါပြီ၊ ကဲ..ဦးလေးပြန်လိုက်ဦးမယ်၊ သမီးလေးလည်းမျှော်နေတော့မှာ..''

''ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေး၊ ကျွန်တော် ဖုန်းဆက်မယ်လို့ယယ့်ကို ပြောပေးပါ ဦးလေး...''

''အေး..အေး..မင်းညီမက မင်းမဆက်လည်း သူဆက်မှာပါကွာ...''

ဦးမြတ်ထွန်းဆိုရင်း ထွက်သွားလေပြီ၊ ဦးမြတ်ထွန်းတစ်ယောက် ခင်မေလင်းဘဝအတွက် စိတ်ချလက်ချရှိသွားရပြီမို့...

ဦးမြတ်ထွန်း အိမ်ပြန်ရန် ကားအနီးသို့ ညီညီဆွေလိုက်လာပါလိုက်၍ပို့နေဆဲ၊ အိမ်ထဲဧည့်ခန်းထဲကျန်ရစ်သည့် ခင်မေလင်းကား၊ ဧည့်ခန်းစားပွဲနှင့်ရှိုးကေ့စ်ဘီဒိုများထက်တွင် တင်ထားသည့် ဓာတ်ပုံလေးများဆီ လိုက်ကြည့်နေရင်းမှ...

တကယ်ချောမောလှပတဲ့မိန်းကလေးပဲ၊ [illegible] ကောင်းလိုက်တာ၊ အေးလေ..သူတို့ကသူ့ဌေးသမီး[illegible] လှလှပပနဲ့အေး အေးဆေးဆေးနေရတော့ [illegible]

ငါလည်း ဒီလိုနေရပါလား၊ ငါသည်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေမှာပေါ့…

ကိုညီညီဆွေနဲ့ မာတ်ပုံအတူတူရိုက်ထားတာဆိုတော့ ဦးလေး သမီး စိုးငယ်ငယ်ဆိုတာပဲဖြစ်မယ်…

ဦးလေးသမီး စိုးငယ်ငယ်နဲ့ကိုညီညီဆွေက ဘာလဲ၊ ချစ်သူ တွေလား၊ မောင်နှမတွေလား…

အေးလေ နောက်တော့သူတို့အကြောင်းတွေ ငါ သိလာမှာပါ။ ခင်မေလင်းတစ်ယောက် စိုးငယ်ငယ်မျက်နှာလေးဆီ့ကို ကြည့်ရင်း စိတ်ဝင်တစားတွေးနေဖြစ်ခြင်းပါ…။

ခင်မေလင်း၏အကြည့်နှင့် မျက်နှာအသွင်က စိုးငယ်ငယ် အပေါ်၌အားကျနေသလို၊ ယှဉ်ပြိုင်ချင်သလို၊ စိန်ခေါ်နေသလိုလို…

မှန်သည်။

ခင်မေလင်းကား တဲပုတ်သာသာ အိမ်စုတ်ကလေးထဲမှ ကိုညီညီဆွေ၏ တိုက်ခန်းသန့်သန့်လှလှထဲ ရောက်သည့်ညဦးပင်။

မိမိ၏ဘဝဟောင်းအား အကုန်အစင်မေ့ပျောက်ပစ်လိုက်ရပြီး။ မိမိတက်ရမည့်လှေကားများ၊ လှေကားထစ်များနှင့် မိမိပစ်ရမည့်ပစ်မှတ်များကိုသာ တွေးတောနေဖြစ်ရပါတော့သတည်း။

×× ×× ××

- လေး -

(…)ကျူရှင်ရှေ့တွင်ပါ…။

ကျူရှင်ချိန်ပြီး၍ စိုးငယ်ငယ်တစ်ယောက် အခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့သည်နှင့်…။

"ဟေး…ငယ် ကိုလေးတို့ဒီမှာ…"

"ဟင်…"

စိုးငယ်ငယ်တစ်ယောက် ဝမ်းသာသွားသည်။ မိမိအား လာကြိုသည့်ကားပေါ်တွင် ဖေဖေ၊ ဒေါ်လေးနှင့်ကိုလေးတို့အားလုံး ပါလာသောကြောင့်ပါ…။

ပြီးတော့ ခုလိုလူစုံလျှင် တစ်နေရာသွားပြီး ပျော်ရွှင်စွာစား သောက်ကြတော့မည်ကိုသိ၍လည်း ငယ်တစ်ယောက် ပို၍ပျော်ရွှင် သွားရလေ၏။

"ငယ်ရေ ကိုလေးတို့အပြင်မှာညစာ သွားစား[illegible] တစ်ခါတည်းလာကြိုတာ…"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သိတယ်လေ၊ သိထားပြီးသား..."

ဆိုရင်း ငယ်ကားပေါ်သို့တက်မည်အပြု..။

"ဟား..ဦးလေး၊ ဒေါ်လေး၊ ညီရောပဲ တယ်စုံပါလား၊ ဘယ်သွားကြမလို့လဲ..."

လမ်းပမ်းတွေမသွားတတ်၊ မလာတတ်သေးသည့် ခင်မေလင်းအား ဗလက ကျူရှင်သို့အကြိုအပို့လုပ်ပေးနေရသည်။

ယခု ခင်မေလင်းအား ကျူရှင်မှကြိုပြီးအပြန်၊ ဦးထွန်းမြတ်တို့မိသားစုကားကိုတွေ့လိုက်ရ၍ ဗလ နှုတ်ဆက်ရင်း ကားအနီး သို့ရောက်လာကြ၏။

ခင်မေလင်းသည် ပျော်ရွှင်တက်ကြွလန်းဆန်းနေကြသည့် မိသားစုတွေဆီကြည့်ပြီး...

အထူးသဖြင့် ခင်မေလင်းသည် မာတ်ပုံထဲကထက် အပြင်ကဆယ်ဆသာအောင် ပို၍နုပျိုလှပချစ်စရာကောင်းလွန်းသည့် စိုးငယ်ငယ်၏အသွင်လေးအား အနီးကပ်မြင်နေရခြင်းအတွက်...

ခင်မေလင်း၏စိတ်တွင် ငယ့်အပေါ်ပို၍အားကျယှဉ်ပြိုင်ချင်စိတ်တွေနှင့် ဘယ်ကြားကထွက်လာမှန်းမသိသည့် နာမလိုစိတ်တွေကပါ ထိုးထွက်ပေါ်နေရ၏။

တစ်ချိုထဲ၌ပင်လည်း ခင်မေလင်းသည် မိမိကိုယ်မိမိ သိနား လည်လိုက်ခြင်းနှင့် ဆုံးဖြတ်ချက်က မိမိ၏ပစ်မှတ်သည်...

အစိကစိုးငယ်ငယ်ဖြစ်ကြောင်း...

စိုးငယ်ငယ်ကား ခင်မေလင်း၏စိတ်ကို နားလည်းမလည်၊ သိလည်းမသိ...။

ခင်မေလင်းကိုပင် ယခုမှ စိုးငယ်ငယ် မြင်တွေ့ဖူးသည်မို့ စိုးငယ်ငယ်သည် ခင်မင်နေသည့် ကိုဗလနှင့်ခင်မေလင်းတို့ထံ မိမိ၏ပြည့်ဝဖြူစင်သလောက် သိမ်မွေ့နူးညံ့သောစိတ်ထားလေးအတိုင်း ဟက်ဟက်ပက်ပက်နှင့်ဖော်ရွေစွာ ပြုံးရယ်နှုတ်ဆက်လိုက်လေ၏။

"ဗလ ဘယ်ကပြန်လာတာလဲ..."

"ကျူရှင်ကလေကွာ၊ အကျိုတော်အပို့တော်လုပ်နေရတာကြာပါပကော၊ ဒါနဲ့ညီတို့က ဘယ်သွားကြမလို့လဲ..."

"ငယ့်ကိုကျူရှင်လာကြိုတာလေကွာ..."

"အခု ငယ့်ကိုကျူရှင် ကြိုပြီးတစ်နေရာရာသွားကြမှာမဟုတ်လား..."

ဗလကား အရိပ်အကဲနားကိုမလည်၊ ခင်မေလင်းဝါနေ၍ ဦးမြတ်ထွန်းနှင့်ညီညီခွေမှာ ခင်မေလင်းကို အားနာနေဖြစ်ကြရသည်ပါ...။

"အင်း..ဦးလေးကိစ္စရှိလို့ အခုဆက်သွားမလားလို့..."

"ဪ..ဒီလိုလား၊ တကယ်လို့နေ့လယ်စာစားချင် ငါ့ဆီ အင်းလင်းပါ ဖုန်းဆက်ခေါ်လိုက်ကွာ..."

"အေးပါကွာ၊ ကဲ ငယ် ကားပေါ်တက်လေ..."

"စိုးငယ်ငယ်က ဒီဘက်ကျူရှင်မှာနေတာလား—"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်ကဲ့..ယော့်ကိုသိနေတယ်ဟုတ်လား..."

"အဟင်း..ခုပဲကိုဗလပြောပြလို့လေ၊ လင်းက ဒီဘက်ကျူရှင်မှာတက်နေတာ..."

အတော်ပဲ စိုးငယ်ငယ်က ဟိုဘက်ကျူရှင်မှာတက်နေတော့ လင်းလည်း စိုးငယ်တက်တဲ့ကျူရှင်ပဲပြောင်းတက်တော့မယ်၊ ဒါမှ အဖော်ရသွားတာပေါ့နော်..."

"အင်း..ဟုတ်တာပေါ့၊ လာတက်လေ၊ ပြောင်းခဲ့နော်၊ စိုးငယ်တို့က ခင်မင်ပြီးသားပါ..."

"ပြောင်းမယ်..ပြောင်းမယ်၊ မနက်ဖြန်ပဲလကုန်တော့မှာဆိုတော့ မနက်ဖြန်ပဲ စိုးငယ်တို့ကျူရှင်ကို ပြောင်းတက်တော့မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ကြိုဆိုပါတယ်..."

ဖော်ရွေပွင့်လင်းစွာ စိုးငယ်ငယ်ကားဆိုသည်။

စိုးငယ်ငယ်၏နယ်လှပလွန်းသည့် အသွင်လေးအား ခင်မေလင်းသည်က စူးစိုက်ကြည့်ကာဆို၏။

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေသည် ခင်မေလင်းထံ ဘာရယ်မဟုတ်တစ်ချက်ကြည့်ပြီးမှ အတန်ကြာစူးစမ်းသလိုကြည့်ပြီး စိတ်ထဲကမနှစ်သက်သလိုဖြစ်နေရလေ၏။

သို့သော်လည်း ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေသည် မိမိတို့နှင့်ဘာမှမဆိုင်၍ ဘာစကားမှဝင်ရောက်ဆိုခြင်းမရှိပါလေ...။

စိုးငယ်ငယ်သည် ကားထဲသို့ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

စိုးငယ်ငယ်နှင့်ညီညီဆွေတို့ အတူတူထိုင်နေကြသည်ကို

ခင်မေလင်းသည် ဝန့်တိုစိတ်တွေဖုံးဖိရင်း စူးစိုက်ကြည့်နေဖြစ်၏။

ခင်မေလင်း၏အပေါ်ယံမျက်နှာသက်ကဖြင့် ပြုံး၍နေလေ၏။ ခင်မေလင်း သရုပ်ဖော်ထားသည့်မျက်နှာအသွင်လေးက သနားစရာအေးဖြိမ်းသည့်အသွင်လေး...။

ခင်မေလင်း၏ ထိုအသွင်လေးကိုကြည့်ပြီး ဦးမြတ်ထွန်းနှင့်ညီညီဆွေတို့မှာ ခင်မေလင်းအား သနားအားနာမဆုံးဖြစ်နေရလေ၏။

"ကဲ..မြတ်ထွန်း မောင်လေ၊ ငါတို့နောက်ကျနေမယ်"

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေ ဆိုသည်။

"ဗလ၊ လင်းလင်း သွားဦးမယ်နော်၊ နောက်မှ..တွေ့ကြမယ်..."

"အေး..အေး..."

ခင်မေလင်းကိုကြည့်ပြီး စိုးငယ်ငယ်က အပြုံးလေးနှင့်နှုတ်ဆက်သွားသည်။

ဗလနှင့်ခင်မေလင်းတို့ရှေ့မှ ဦးမြတ်ထွန်းတား ကားလေးကို မောင်းထွက်သွားလိုက်လေပြီဖြစ်၏။

"ကိုဗလ..."

"ဟင်..ဘာလဲ လင်းလင်း..."

ကျူရှင်ရှေ့မှ ကားမှတ်တိုင်သို့လျှောက်ခဲ့ကြရင်း လင်း ခေါ်သံကြောင့် ဗလ ကြည့်ရင်းထူးသည်။

"လင်းလင်းကို စိုးငယ်ငယ်ရဲ့ကျူရှင်ဘက် ပြောင်းခပ်

www.burmeseclassic.com

ပေးတော့နော်၊ ဒါမှ လင်းလင်းလည်းအဖော်ကောင်းကောင်းရသွားမှာပေါ့…”

“ကောင်းပါပြီဗျာ··ကောင်းပါပြီ၊ ဒုတိယနှစ်စာမေးပွဲတွေနီးပြီနော်၊ စာလည်းကြိုးစားဦး…”

“စိတ်ချ၊ ဒီအတွက်တော့မပူပါနဲ့၊ ကျူရှင်သာပြောင်းအပ်ပေး…”

“အေးပါ၊ လက်ကုန်တာနဲ့တက်ရရင်ပြီးရော မဟုတ်လား”

“အင်း··သြော်··ဒါနဲ့ ကိုညီညီခွေနဲ့စိုးငယ်ငယ်တို့က ဘာလဲဟင်…”

“ဘာကိုမေးတာလဲ…”

“သူတို့ကိုသဘောမပေါက်လို့…”

“ဘာကိုသဘောမပေါက်တာလဲ၊ ရှင်းရှင်းမေး…”

“သူတို့က ချစ်သူတွေလား၊ မောင်နှမတွေလားလို့ မေးတာ…”

“မိဘတွေကတော့ သူတို့နှစ်ယောက်ကို သဘောတူထားတာအမှန်ပဲ၊ သူတို့နှစ်ယောက်ကလည်း ချစ်ကြတာအမှန်ပဲ…

ဒါပေမဲ့ သူတို့က ဟိုချစ်သူသမီးရည်းစားအဆင့်တော့မရှိသေးပါဘူး၊ ချစ်တာကတော့ သိပ်ချစ်တာ၊ ငယ်သံယောဇဉ်ကလည်းရှိတာကိုး…

ခုန ကားထဲမှာတွေ့လိုက်တာက ညီရဲ့အမေပဲ၊ ညီရဲ့အမေနဲ့ ငယ်ရဲ့အဖေနဲ့ကလည်း ငယ်သူငယ်ချင်းတွေပဲ၊ ခုတော့

နှစ်ယောက်စလုံးက မုဆိုးဖိုနဲ့မုဆိုးမတွေ ဖြစ်နေကြပြီဆိုတော့ မောင်နှမတွေလို ဖြစ်နေတာပေါ့…

လူကြီးတွေရဲ့ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ ငယ်နဲ့ညီကို ပေးစားမှာအမှန်ပဲ၊ ညီနဲ့ငယ်ကလည်း တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် သိပ်ချစ်တာ လူကြီးတွေကလည်းသိတယ်လေ…”

“သြော်…”

“သူတို့နှစ်ယောက်က လိုက်တယ်မဟုတ်လား၊ ညီကလည်း တကယ့်လူချော၊ ငယ်ကလည်းတကယ့်အလှတရားလေး…

ငယ်ကလှပတဲ့အပြင် ပန်းကလေးလို[illegible]လည်း ကောင်းတယ်မဟုတ်လား…”

“ဟိုမှာကားလာပြီ သွားမယ်…”

ဗလစကားများအား ခင်မေလင်းတစ်ယောက် ကြားသော်လည်း စိတ်မဝင်စားတော့သလိုနှင့် မှတ်တိုင်သို့အရောက် ကားလည်း လျှောခနဲရောက်လာပြီဖြစ်၍…

ခင်မေလင်းသည် ဗလရှေ့မှဦးစွာ ကားပေါ်သို့တိုးဇွတ်တက်သွားလိုက်ပါတော့သတည်း။ ။

×× ×× ××

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

- ငါး -

ကားမှတ်တိုင်အရောက် ကားပေါ်မှ စိုးငယ်ငယ် ဆင်းလိုက်သည်။

ကားမှတ်တိုင်နှင့်မျက်စောင်းထိုးနေရာလောက်တွင်ပင် ကျူရှင်သင်ရသည်မို့ ကျူရှင်သို့ စိုးငယ်ငယ်သည် လမ်းလျှောက်ခဲ့၏။

"ဟင်..စိုးငယ်ငယ်၊ ဘာနဲ့လာတာလဲ..."

ကျူရှင်ရှေ့အရောက် ခင်မေလင်းနှင့်တွေ့ပြီး မေးလာသော စကားကြောင့် စိုးငယ်ငယ်သည် ချစ်စရာကောင်းလွန်းသည့် အပြစ်ကင်းသောအပြုံးလေးကိုပြုံးဖြစ်ရင်း...

"ဖေဖေမအားလို့ ငယ့်ကိုလိုက်မပို့နိုင်လို့ လိုင်းကားစီးပြီး လာတာလေ..."

"ဩော်..စိုးငယ်ငယ်က ကိုယ်တိုင်ကားမမောင်းတတ်ဘူး

လား..."

"မောင်းတတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေကစိတ်မချဘူး ဒါကြောင့် ဖေဖေနဲ့တစ်ခါတစ်ရံ ကိုလေးမောင်းတာပဲ လိုက်စီးတယ်..."

စိုးငယ်ငယ်စကားကိုနားထောင်ရင်း ခင်မေလင်းမှာ မသိမသာမျက်နှာတစ်ချက်မဲ့သယောင်ပြုပြီးမှ...

"လင်းကိုတော့ ဖေဖေက ကားဝယ်ပေးမယ်တဲ့ လင်းက မဝယ်နိုင်ဘူး၊ ကိုယ့်အလုပ်လုပ်မှကိုယ့်ပိုက်ဆံနဲ့ကိုယ် ကားဝယ်စီးဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်..."

"ဟင်..ကိုယ့်ပိုက်ဆံနဲ့ကိုယ် ကားဝယ်စီးမယ်ဟုတ်လား ဒါဆို လင်းလင်းရေ နင် အိုသွားတာတောင် ကားစီးရမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဟား..ဟား..ဟား..."

"အဟင်း..အမာကလည်း ဒီလိုမပြောပါနဲ့ လင်းလင်းက သူ့အားသူကိုးပြီး သူ့ကိုယ်သူယုံကြည်ချက်အပြည့်ရှိလို့ ပြောတဲ့ စကားပါ အမာရဲ့..."

ကျူရှင်သို့ရောက်လာသည့် အမာတစ်ယောက် ခင်မေလင်း စကားအား နားစွန်နားဖျားကြားလိုက်၍ ဘာရယ်မဟုတ် ဝင်ဆိုလိုက်သောစကားအတွက်...

ခင်မေလင်းသည် တစ်ချက်မျက်နှာပျက်သွားရသည်။ စိုးငယ်ငယ်မှာ ခင်မေလင်းကို အားနာသွားရ၍ [illegible] အမာ့ကို ပြောလိုက်ရခြင်းပါ...။

www.burmeseclassic.com

"ငါ ပြောချင်တာက လင်းလင်းကိုပြောချင်တာမဟုတ်ပါဘူး ငယ်ရ၊ ကားဈေးကြီးလွန်းလို့ပြောတာပါ၊ ကဲ လာ လာ အခန်းထဲဝင်မယ်..."

စကားတွေဆိုရင်း သုံးယောက်သား စာသင်ခန်းထဲသို့ ဝင်ခဲ့ကြသည်။

ကျောင်းသားတွေက စုံလုပြီဖြစ်သော်လည်း စာသင်ရန်ဆရာကရောက်မလာသေး၍ သူတို့တွေစကားတွေဆိုဖြစ်ကြ၏။

"ဒါနဲ့ ခင်မေလင်းက ဘယ်မှာနေတာလဲဟင်..."

"မန္တလေးမှာ..."

"မန္တလေးက ဇာတိလား..."

"အင်း..ဖေဖေ၊ မေမေတို့ကစီးပွားရေးတွေနဲ့ မအားကြလို့ လင်းကလည်း ရန်ကုန်မှာကျောင်းလာနေချင်တာနဲ့ လင်း ဖေဖေက သူ့သူငယ်ချင်းကို အကူအညီတောင်းပြီး ရန်ကုန်မှာကျောင်းလာထား,ထားတာ..."

"သြော်..ဒါဆို လင်းက မန္တလေးကသထိန်းပေါ့၊ ဟား..ဟား..ဟား..."

"ကြည့်၊ မာကတော့နောက်ပြီ အဟင်း..ဟင်း..."

ကျီစယ်နောက်ပြောင်ကာ ပျော်ရွှင်စွာနေတတ်သည့် အမာ့စကားကြောင့် စိုးငယ်ငယ်ပါ ရယ်မောဖြစ်၏။

ပိုက်ဆံရှိသားသမီးများအလယ်၌ မျက်နှာငယ်ရမည်စိုး၍ ခင်မေလင်းသည် မိမိဘဝတစ်ခုအား လုပ်ကြံပြောဆိုထားဖြစ်၏။

မည်သို့ဖြစ်စေ အမှတ်တရားမဟုတ်ကြောင်း လူတွေမသိသော်လည်း ကိုယ့်လိပ်ပြာကသိနေ၍ ကိုယ့်လိပ်ပြာကိုယ်မလုံသလို၊ ခင်မေလင်းမျက်နှာသည် တစ်ချက်မှုန်သွားရ၏။

"ခင်မေလင်း စိတ်မဆိုးနဲ့နော်၊ ဒီလိုပဲ ငယ်သူငယ်ချင်းအမာက သိပ်နောက်တတ်တာ၊ နောက်တော့ ခင်မေလင်းလည်း အမာ့ကိုခင်သွားမှာပါ..."

"ရပါတယ် လင်းကလည်း ပျော်ပျော်ပဲနေလာတဲ့သူပါ..."

သူတို့စကားတွေဆိုဆဲ ဆရာရောက်လာ၍ [illegible] ကြရ၏။ ထိုနေ့က စိုးငယ်ငယ်တို့ကျူရှင်သို့ စပြောင်းလာသည့် ခင်မေလင်းနှင့်စိုးငယ်ငယ်တို့မှာ စတင်သိကျွမ်းခင်မင်ရင်းနှီးသွားရလေ၏။ နောက်တစ်နေ့...

ကျူရှင်တွင် စိုးငယ်ငယ်၊ ခင်မေလင်းနှင့်အမာတို့သည် အမြဲတမ်းဆုံနေဖြစ်ကြသည်။

"စိုးငယ်..စာမေးပွဲနီးပြီနော်၊ စာရပြီလား..."

"ကျက်တုန်းပါပဲ အမာရယ်..."

"တို့ကတော့ စာတွေအားလုံးရပြီ၊ ငါကြည့်တာ နင်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး စာညံ့တယ်၊ အမာက အင်္ဂလိပ်စာညံ့ပြီး စိုးငယ်ငယ်က သင်္ချာညံ့တယ်..."

"ဟုတ်တယ် စိုးငယ်ကတော့ သင်္ချာညံ့ [illegible] ကြောင့် သင်္ချာဘာသာကိုပိုပြီးလေ့လာနေတော့ [illegible]

www.burmeseclassic.com

ဆိုရင် ကိုလေးတို့ခေါ်ပြီး အကူအညီတောင်းရဦးမယ်…”

“ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ကိုလေးကို လင်းက အကူအညီတောင်းထားပြီးသား၊ စာမေးပွဲနီးရင် လင်းကိုအနီးကပ်စာသင်ပေးဖို့နဲ့ ကျောင်းအကြိုအပို့လုပ်ပေးဖို့…”

“ဟင်··မခင်မေလင်းက ဘယ်ကိုလေးကိုပြောနေတာလဲ…”

“ကိုညီညီဆွေကိုလေ…”

“ဟင်··ကိုလေးနဲ့မခင်မေလင်းက ဘယ်လိုလုပ်ပြီးသိ”

“သိတာမမေးနဲ့၊ ဟိုဘက်ကမ်းတောင်လွန်သေး၊ အခု ငါ နေနေတာက ကိုလေးရဲ့အလုပ်ခန်းအိမ်မှာပဲလေ…”

“ဟင်··သြော်…”

စိုးငယ်ငယ်တစ်ယောက် လွန်စွာအံ့သြနေပုံကိုကြည့်ပြီး ကျေနပ်စွာဖြင့် ခင်မေလင်း စကားဆက်ဆိုသည်။

“တို့ဖေဖေရဲ့သူငယ်ချင်းကပဲ တို့ကို အဲဒီ ကိုလေး အိမ်မှာ ခဏလာထား,ထားတာ၊ အိမ်ငှားပြီးရင်တော့ တို့ပြောင်းသွားမှာပါ··

အခုတော့ ကိုလေးက အိမ်မှာမရှိဘူး၊ ကိုလေးနဲ့ကိုဗလက အောက်ဒိုးမကြာခဏထွက်တော့ အိမ်မှာတို့နဲ့အဝတ်လျှော်ထမင်းချက်အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက်ပဲရှိတာ…

အဒေါ်ကြီးကလည်း ညဆိုပြန်တယ်၊ အခု တို့တစ်ယောက်ပဲရှိတယ်…”

“သမီး··ဖေဖေ့အလုပ်သမားရဲ့သမီးလေးတစ်ယောက်

ဒုက္ခဖြစ်နေလို့ ဖေဖေလည်း အိမ်ရှာဖို့မအားသေးတာနဲ့ ညီညီ့အလုပ်ခန်းအိမ်မှာ ခဏထားဖို့ ညီကိုခွင့်တောင်းထားတယ်…

ညီတို့အိမ်မှာဆိုတော့ စိတ်ချရတယ်လေ၊ ညီလည်းရှိတယ်၊ ဗလလည်းရှိတယ်၊ အဝတ်လျှော်ထမင်းချက် အမျိုးသမီးကြီးလည်းရှိတယ်ဆိုတော့ ကောင်မလေးအတွက် စိတ်ချရတာပေါ့…”

လွန်ခဲ့သည့် လေးငါးလခန့်က ဖေဖေ ပြောဖူးသည့်စကား၊ စိုးငယ်ငယ်သည် ပြန်လည်ကြားယောင်ရင်း သတိဝင်တွေးတောကာ အံ့သြနေဖြစ်ရလေ၏။

တွေးရင်း စိုးငယ်ငယ်သည် ခင်မေလင်းထံ ကြည့်လိုက်သည်။ ခင်မေလင်းသည်လည်း ငယ့်ထံကြည့်နေ၍ စိုးငယ်ငယ် စိတ်ထဲ တစ်မျိုးကြီးဖြစ်သွားရ၏။ မုန်းသည်။

စိုးငယ်ငယ်စိတ်ထဲ၌ ခင်မေလင်း၏အကြည့်မျက်လုံးများအား သဘောမကျ၊ မနှစ်မသက်ဖြစ်သွားရခြင်းပါတည်း။

သို့သော်လည်း စိုးငယ်ငယ်သည် ဘာမှမပြော၊ ဖခင်ကိုပြန်မေးရန်တော့ စိတ်ကူးရှိထား၏။

ဆရာရောက်လာတော့ စာသင်ဖြစ်သည်။ စာသင်နေရသော်လည်း စိုးငယ်ငယ်စိတ်ထဲမတော့…

ကိုလေး အိမ်မှာ ခင်မေလင်းကနေတာတဲ့၊ ခင်[illegible] ရှိနေလို့ ကိုလေးက ယခင်ကထက်ပိုပြီး [illegible] ပြီးတော့··ပြီးတော့ ခင်မေလင်း နေနေတာ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိရဲ့လား…

သိမယ်မထင်ဘူး၊ ဒေါ်လေးသိရင် ဒေါ်လေးနှစ်သစ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကိုလေးနဲ့ကိုဗလလည်း အပျိုရွယ်လေးတစ်ယောက်ရှိတော့ အနေခက်ကြမှာပဲ…

ဟင်း…

ဖေဖေနဲ့ဒီကိစ္စတွေ အသေအချာပြန်မေးဦးမှပါ၊ ငါတောင်ခုမှသိတာဆိုတော့ ဒေါ်လေးက လုံးဝသိသေးပုံမရှိသေးဘူးထင်တယ်…

ထိုနေ့က စာသာသင်နေရသည် စိုးငယ်ငယ်ကား စာထဲစိတ်မရောက်ဖြစ်၊ ခင်မေလင်းအကြောင်းတွေသာ အံ့ဩစွာတွေးနေဖြစ်ရပါသတည်း။

နောက်တစ်နေ့ ကျူရှင်ဆင်းချိန်တွင်ဖြစ်သည်။

"စိုးငယ်ငယ်…"

"ဟင်…"

"ဒီနာရီလေးမလှဘူးလား၊ ဂျပန်က ဖေဖေ့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က တို့ကို လက်ဆောင်ပေးလိုက်တာ…"

"ကောင်းပါတယ်၊ လှပါတယ်…"

"ဘယ်ကကောင်းရမှာလဲ၊ မကောင်းပါဘူး၊ ဒါ ဂျပန်လုပ်လည်းမဟုတ်ပါဘူး၊ အပေါ်စားအင်ကြီး…

ပလာဇာတွေမှာရောင်းနေတာမှပုံလို့၊ နင့်နာရီ ငါ ကြည့်တာနဲ့သိတယ်၊ ဂျပန်က နင့်ဖေဖေ့သူငယ်ချင်းက သက်သက်

နင့်ကို ဂျင်းထည့်သွားတာ…"

"အမာကလည်းတွယ်၊ အမာ့အကြိုက်နဲ့ မခင်မေလင်းအကြိုက်ခြင်းမှမတူတာ၊ မကောင်းဘူးပြောလို့ဖြစ်မလား…

အမာကြိုက်ရင် အမာကောင်းမှာပဲ၊ အခု မခင်မေလင်းကကြိုက်တော့ သူ့ပစ္စည်းသူအကောင်းပြောမှာပေါ့…"

ခင်မေလင်းကိုအားနာ၍ စိုးငယ်ငယ် ကြားဝင်ဆိုလိုက်ရသည်။ ခင်မေလင်း မျက်နှာပျက်သွားသည်ကိုလည်း စိုးငယ်သတိထားမိရ၏။

"ငါပြောတာက ခင်မေလင်းအတွက်ပဲ ပြောတာပါ စိုးငယ်ရယ်၊ ခင်မေလင်းက အင်ကြီးကိုအစစ်ထင်နေမှာစိုးလို့ပြောတာ၊ နင်ကတော့ နေရာတကာသူများကိုအားနာငဲ့ညှာပြီး သူများအကြိုက် လိုက်ပြောတာ နင့်အကျင့်ပဲ၊ ငါကတော့ အဲဒီလိုမပြောနိုင်ပါဘူး၊ ကဲ..ငါ သွားပြီဟေ့၊ မနက်ဖြန်မှတွေ့မယ်…"

"အမာရေ…"

"ရှင် ဆရာ…"

"ခဏ..ခဏ…"

"ဟုတ်ကဲ့…"

သွားမည်ပြင်နေသည့်အမာ့ကို ဆရာကလှမ်းခေါ်နေ၍ ဆရာအနီး အမာပြေးသွားချိန်တွင်၊ စိုးငယ်ငယ်သည် ခင်မေလင်းထံ နားလည်စွာကြည့်လိုက်ပြီး…

"မခင်မေလင်း…"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“ဟင်…”

“စာမေးပွဲနီးပြီ၊ မခင်မေလင်း စာတွေရပြီလား၊ ဘာစာ အုပ်တွေလိုအပ်သေးလဲ၊ လိုအပ်တာရှိရင် စိုးငယ်ကိုပြောနော်၊ စိုးငယ် ဝယ်တဲ့အခါ တစ်ခါတည်းဝယ်ပေးမယ်…”

“မလိုပါဘူး၊ ဖေဖေ့အလုပ်သမားတွေကို လုပ်ခိုင်းလိုက် ရင်ရတာပဲ…”

“ဟင်း…မခင်မေလင်း စိုးငယ်က စေတနာနဲ့ပြောတာပါ၊ မခင်မေလင်းက ဘာကြောင့်ဝမရှိဘဲဝီလုပ်ချင်တာလဲ…

မခင်မေလင်းရဲ့အကြောင်းတွေကို မခင်မေလင်းမပြောရင် ဘယ်သူကမှသိမှာမဟုတ်ဘူး၊ သူများသိအောင် စိတ်ဝင်စားလာ အောင် မခင်မေလင်းက မဟုတ်တာတွေလိုက်မပြောပါနဲ့လား…

သူများတွေက မခင်မေလင်းရဲ့အဖြစ်မှန်၊ အကြောင်းမှန် တွေကိုသိရင် မခင်မေလင်းကိုပိုပြီး အထင်သေးသွားကြလိမ့်မယ်၊ အထူးသဖြင့် အမာရဲ့ဒဲ့တိုးကြီးအားမနာတမ်းပြောတတ်တဲ့ စကား တွေကြောင့် မခင်မေလင်း အရှက်ရရလိမ့်မယ်၊ စိုးငယ်က မခင် မေလင်းကို စာနာစိတ်နဲ့ပြောတာပါ…”

“ဟင့်…ငါ သိသားပဲ၊ နင် အခုမှတို့အကြောင်းကို ဂဃနဏ နင့်အဖေဆီကသိတယ်ဆိုတာ…

တကယ်တော့ နင် တို့အကြောင်းကိုသိမသိ နင့်ကို တို့က စမ်းသပ်လိုက်တာပဲ၊ ဘာလဲ နင်ကအခု တို့အကြောင်းကိုသိသွား တော့ တို့ကို အထင်သေးသွားပြီလား…

တို့က နင့်အဖေအလုပ်သမားရဲ့သမီးဆိုတာသိတော့ နင် အထင်သေးပြီး အပေါင်းအသင်းမလုပ်ချင်တော့ဘူးလား…”

“မဟုတ်ပါဘူး မခင်မေလင်းရယ်၊ စိုးငယ်စိတ်မှာ အဲဒီ လိုမရှိပါဘူး၊ တခြားလူတွေကို ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ်ဖော်မိသလို ဖြစ်မှာစိုးလို့ စိုးငယ် သတိပေးတာပါ…”

“အဟင်း…”

စိုးငယ်ကိုကြည့်ပြီး ခင်မေလင်း မဲ့ပြုံး[illegible] ပြီးမှ…

“စိုးငယ်ငယ် နင်က တကယ်သဘောကောင်းပြီး စိတ် ကောင်းရှိတဲ့သူပါပဲ၊ တကယ်တော့ ကံကောင်းရင် စိတ်ကောင်း ရှိတာပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ငါကတော့ စိတ်ကောင်းရှိတဲ့သူကို [illegible]--

တကယ်လို့ ငါလည်းပဲ ကံကောင်းပြီး နင့်လို[illegible] မယ်ဆိုရင် စိတ်ကောင်းရှိနေမှာပဲ၊ ငါ ကံမကောင်းလို့ ငါ [illegible] သာလို့၊ ငါ စိတ်ကောင်း မထားနိုင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ကံကောင်းပြီး စိတ်ကောင်းရှိတဲ့သူကို ငါ မုန်းတယ်…”

စကားအဆုံး စိုးငယ်ငယ်ရှေ့မှ ခင်မေလင်းသည် ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားလိုက်ပါတော့၏။ ဆရာနှင့်စကားပြောဆဲရှိသည့် အမာက ခင်မေလင်း၏ မြင့်သွားသည့်စကားသံကို တစ်ခွန်းတစ်စ ကြားမိ၍ ဘာဖြစ်လဲဟု သောအကြည့်နှင့်လှမ်းကြည့်သည်။

ခင်မေလင်း၏နောက်ကျောနှင့် စိုးငယ်ငယ်၏ [illegible] လေးသာသာတွန့်ကာ နှုတ်ခမ်းလေးစေ့ထားသည့် အသွင်[illegible] တို့သာ အမာ တွေ့လိုက်ရ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှန်သည်။ စိုးငယ်ငယ်သည် သိလိုက်ရသည့် ခင်မေလင်း၏စိတ်ဓာတ်အပိုင်းအစကြောင့် ထူးဆန်းအံ့ဩသလို၊ စိတ်ရှုပ်မနှစ်သက်သလိုအသွင်လေးနှင့်ရှိနေဆဲ…

"စိုးငယ်…"

"ဟင်…"

"ဘာဖြစ်လဲ၊ ခင်မေလင်းက ဘာပြောသွားတာလဲ…"

"ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး အမာရယ်…"

"ဘာမှသာမဟုတ်တယ်၊ ခင်မေလင်းမျက်နှာကို ငါ တစ်ချက်ကြည့်လိုက်တာ တစ်မျိုးပဲ၊ အဲဒီမိန်းမအပြောအဆိုနဲ့ သူ့မျက်နှာထားကို ငါ နည်းနည်းမှမကြိုက်ဘူး…

သူ့အသွင်က အေးသလိုနဲ့ပူလောင်တယ်၊ သူ့အပြုံးကလှသယောင်နဲ့ကြောက်စရာကောင်းတယ်၊ သူ့အကြည့်က သိမ်မွေ့သယောင်နဲ့ရက်စက်တယ်…"

"အဟင်း..ဟင်း..အမာကတော့လုပ်ပြီ၊ ဝတ္ထုတွေဖတ်ပြီး မှတ်မိတာတွေပြောနေပြန်ပြီ၊ ကဲ..ကဲ..နောက်ကျနေပြီ၊ သွားကြ စို့…"

"အေး..ဩော်..ဒါနဲ့စိုးငယ်…"

"ဟင်..ဘာလဲ…"

ကားမှတ်တိုင်ရှိရာလျှောက်ခဲ့ပြီးမှ မှတ်တိုင်တွင်ရပ်ကာ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် စကားတွေပြောဖြစ်ပြန်သည်။

"ငါ သတင်းတစ်ခုကြားတယ် စိုးငယ်၊ မဟာချုပ်ဆိုတဲ့

ရုပ်မြင်သံကြားအသံလွှင့်ဌာနတစ်ခုရှိတယ်တဲ့၊ အဲဒီ မဟာချုပ်အသံလွှင့်ဌာနက အစိုးရရဲ့ခွင့်ပြုချက်ရထားတဲ့ ပုဂ္ဂလိကအသံလွှင့်ဌာနတစ်ခုပဲတဲ့…

အဲဒီအသံလွှင့်ဌာနက ဖွင့်တော့မှာနေပြီ၊ ဒါထက်စတုံးပေါ့ ဟယ်၊ တဖြည်းဖြည်းတော့ မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြား မြဝတီရုပ်မြင် သံကြားနဲ့မြို့တော် အသံလွှင့်ဌာနတွေလို ဖြစ်လာမှာပေါ့ဟယ်…"

"ဘာလဲ၊ အဲဒီမှာ ဝန်ထမ်းတွေလိုအပ်တယ်တဲ့လား ဝန်ထမ်းတွေရွေးချယ်ခေါ်နေတယ်တဲ့လား အမာ…"

တက်ကြွစွာ စိုးငယ် မေးဖြစ်သည်။

"အေးပေါ့..ဝန်ထမ်းတွေလိုနေတယ်တဲ့၊ အဲဒါ နှင်နဲ့ငါ စုံစမ်းပြီးသွားလျှောက်ကြရအောင်လားနော်…"

"အေး..တို့က ကျောင်းမပြီးသေးတော့ ရပါ့မလား…"

"ရပါတယ်၊ သူ့သင်တန်းတွေတက်ရင်းနဲ့ပဲ ကျောင်းက ပြီးသွားမှာ၊ ကျောင်းလည်းပြီးအလုပ်လည်းတန်နေရော ဟဲ..ဟဲ…

နင်ကတော့ နင့်အသံကကောင်းတော့ သတင်းကြေညာသူ ဖြစ်လာမှာသေချာတယ် စိုးငယ်၊ ငါကတော့ ငါ့အသံကတော့ သတင်းကြေငြာသူဖြစ်လာမှမဟုတ်ဘူး…

သတင်းမကြေငြာရလည်း [illegible] ကြတာပဲလေ အမာရဲ့၊ စိုးငယ်ကတော့ ရုပ်မြင် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဌာနမှာလုပ်ရရင်တော်ပြီ၊ ဖြစ်ချင်တာကတော့ သတင်းကြော်ငြာသူ ပေါ့လေ၊ ဒါပေမဲ့ ပုံပဲပြောရရ၊ စားကြမယ်ဟော့ကောင်းကောင်းပဲ ပြောရရ၊ ဆိုကြမယ်ပျော်ကြမယ်ပဲပြောရရ၊ ရရာကဏ္ဍမှာလုပ် မှာပဲ…”

“အေးပါ…စိတ်ချ၊ နင့်အသံနဲ့ဆို သတင်းကြော်ငြာရမှာ သေချာတယ်၊ နင်က ရုပ်ချောအသံကောင်းဆိုတော့ ဒီအလုပ်တွေဆို တာက အစိက အဲဒါတွေဦးစားပေးရွေးချယ်တာပဲ…

အဲဒီရုပ်မြင်သံကြားဘာသံလွှင့်ဌာနက အခုမှ လည်ပတ်ဖို့ အရှိန်ယူနေတာဆိုတော့ ဝန်ထမ်းတွေမပြည့်စုံသေးဘူး၊ လိုအပ်နေ သေးတယ်၊ ဒါကြောင့် တို့တွေမနက်ဖြန် ကျောင်းမတက်၊ ကျူရှင် မတက်ဘဲ သွားလျှောက်ကြရအောင်…”

“အင်း…သွားမယ်၊ မခင်မေလင်းလည်း ဒီအလုပ်ကို စိတ်ဝင်စားမလားမသိဘူး၊ သူ့ကိုပါခေါ်ပြီး စိုးငယ်တို့သွားကြရ အောင်နော်…”

“အေး…သွားကြမယ်…”

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် စိတ်ကူးနှင့်ပျော်ပြီး အိမ်သို့ပြန်ခဲ့ လိုက်ကြလေ၏။ ။

xx xx xx

- ခြောက် -

အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ လန်ဒန်မြို့တော်တွင်ပါ…။

ကိုဗညားချုပ်သည် တစ်ချက်ခုတ်နှစ်ချက်ပြတ်ဆိုသလို၊ မိမိစိတ်ချမ်းသာရေးနှင့် အတွေ့တွေ့စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် အင်္ဂလန်တွင်နေထိုင်ကာ သင်တန်းတွေကိုတက်ဖြစ်၏။

သည်နေ့လည်း ကိုဗညားချုပ်သည် သင်တန်းဆင်းပြီးသည် နှင့် မိမိအိမ်တွင်လိုအပ်သည့် စားသောက်စရာများအား ဝယ်ရန် ဈေးဘက်သို့ထွက်ခဲ့သည်။

ပြီးတော့ လိုအပ်သည့်ပစ္စည်းတွေဝယ်ပြီး ကိုဗညားချုပ် သည် မိမိကားလေးအား အေးဆေးစွာမောင်းပြန်ခဲ့၏။

တအောင့်ခန့်ကြာသည်တွင် မိမိနေထိုင်သည့်ငါးဆယ်ငါး ထပ်သို့ ဓာတ်လှေကားဖြင့်တက်ခဲ့သည်။

မိမိ၏နေအိမ် အခန်းကျယ်ကြီးထဲရောက်သည်နှင့် ကို ဗညားချုပ်သည် ဝယ်လာသည့်ပစ္စည်းတွေကို သိမ်းသည်းနေဆဲ…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကရင်း..ရင်း..ရင်း...

ဖုန်းမြည်သံကြောင့် ကိုဗညားချုပ်သည် ဖုန်းလေးဆီ လှမ်းခဲ့ပြီး နားထောင်လိုက်သည်။

"ဟဲလို..ဗညားချုပ်ပါ..."

"ချုပ်..ချို့နွယ်ပါ၊ ပြောစရာရှိလို့ညကျရင် ချို့နွယ်အလုပ်ပြီးတာနဲ့ ညစာအတူတူသွားစားကြရအောင်နော်..."

"အင်း..ဘယ်လာခဲ့ရမလဲပြော..."

"ညကျရင် တို့မြန်မာစားစရာသွားစားကြမယ်လေ၊ တို့တွေ စားနေကျ မြန်မာစားသောက်ဆိုင်ကိုပဲ ချုပ် လာခဲ့ပေါ့..."

"ကောင်းပြီ၊ ဒါပဲမဟုတ်လား..."

"အင်း..."

တစ်ဖက်မှစကားအဆုံး ဗညားချုပ် ဖုန်းချလိုက်သည်။

အင်္ဂလန်တွင်တော့ ချို့နွယ်သည် အခင်မင်ဆုံးမိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းပါ။ တကယ်တော့ ချို့နွယ်၏မိဘများနှင့်သူ့မိဘများသည် တချို့စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများတွင် ဖက်စပ်လုပ်ကိုင်ထားကြသည်မှာ အများကြီးရှိသည်။

ပြီးတော့ ချို့နွယ်မိဘများနှင့်သူ့မိဘတွေသည် မိတ်ဆွေရင်းချာတွေလည်းဖြစ်ကြောင်း...။

သို့သော် မိဘချင်းမိတ်ဆွေရင်းချာတွေဖြစ်သော်ငြား၊ သားသမီးချင်းစေ့စပ်၍ သဘောတူထားကြသည်တော့မဟုတ်ပါ...။

မိမိတို့အိမ်ထောင်ရေးကို မိမိတို့လွတ်လပ်စွာရွေးချယ်

ပိုင်ခွင့်ရှိသည်မို့ ချို့နွယ်နှင့်သူသည် မိတ်ဆွေရင်းချာအဖြစ်သာရှိ၏။

သို့တိုင် ချို့နွယ်သည်က မိမိအားစိတ်ဝင်စားကြောင်းကို မိမိသိ၏။ သိသော်လည်း မဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင်ခြင်းက မိမိသည် ချို့နွယ်အား မချစ်သောကြောင့်ပါ...။

ချို့နွယ်ကိုမိတ်ဆွေအဆင့်မျှသာ ထားနိုင်သည်မှလွဲ၍ မချစ်နိုင်၊ အိမ်ထောင်ဖက်အဖြစ်မရွေးချယ်နိုင်...။

မိမိ၏အိမ်ထောင်ရေးကို မိမိ၏မိဘများကဲ့သို့မဖြစ်စေရ..။

မိမိသည် မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဟန်ဆောင်၍လည်းမချစ်နိုင်၊ မချစ်ဘဲနဲ့လည်းလက်မထပ်နိုင်ပါ...။

ပြီးတော့ မိမိသည် အိမ်ထောင်ရေးကို စိတ်ပျက်သည်။ အချစ်ဆိုသောအရာကိုလည်း စိတ်ပျက်သည်။

သည့်အတွက် မိမိသည် သည်ကနေ့အထိ ဘယ်မိန်းမမှစိတ်မဝင်စား၊ အချစ်ကိုလည်းမရှာ...။

အမျိုးသမီးတွေနှင့်လည်း ရောနှောပြီးမနေ၊ မချစ်မနှစ်သက်နိုင်ပဲနဲ့ ဘယ်မိန်းမကိုမှအားနာပြီး ရောနှောနေမည့်သူမဟုတ်။ ဆိုရသော် မိမိသည် အချစ်ကိုကြောက်သည်။ မိန်းမတွေကို ကြောက်ခြင်း၊ မုန်းခြင်းမဟုတ်...။

အချစ်ကိုကြောက်သည်။ အချစ်ကိုရွံသည်။ အချစ်ကိုမုန်းသည်။ အိမ်ထောင်ရေးကိုပို၍ကြောက်သည်။

အထူးသဖြင့် မိမိ၏မိဘများကဲ့သို့အချစ်မရှိ၊ အနှစ်သာရမရှိသည့်အိမ်ထောင်ရေးကို ပို၍ကြောက်၏။ မုန်း၏။ ရွံ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိမိသည် အချစ်နှင့်အိမ်ထောင်ရေးကို ရွံ့ကြောက်နေရခြင်းသည် သာဓကက မိမိ၏မိဘများကြောင့်ပင်ဖြစ်၏။

ယခု မိမိအသက်သည်ပင် သုံးဆယ်နှစ်နှစ်ရှိပြီ၊ မိမိသည် အချစ်နှင့်ပတ်သက်၍ တစ်ခါမှမစဉ်းစားဖူးခဲ့သေးပါ…။

ချို့နွယ်ကဖြင့် မိမိအား ရေလာမြောင်းဖောက်ပေးသည်။ မိမိက ပြတ်ပြတ်သားသားပင် လွှဲဖယ်ပစ်သည်။

ချို့နွယ်သည် အရှက်နှင့်ဂုဏ်သိက္ခာရှိသော ပညာတတ်မိန်းကလေးမို့၊ မိမိနှင့်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းအဖြစ် ဆက်လက်ပေါင်းသင်းဖြစ်၏။

ကရင်း‥ရင်း‥ရင်း…

ချို့နွယ်အကြောင်းစဉ်းစားဆဲ ဖုန်းမည်သံကထပ်ပေါ်လာ၍ သူ ကိုင်နားထောင်လိုက်သည်။

"ဟဲလို‥ဗညားချုပ်ပါ…"

"သား‥သား မေမေဆုံးပြီ၊ သား မြန်မြန်ပြန်လာခဲ့ပါ"

တစ်ဖက်မှဖခင်၏စကားသံကို ကြားရသည်။

သူ ရုတ်တရက်ဘာစကားမှ မဆိုနိုင်အောင်ဖြစ်သွားသည်။ တံတွေးတစ်ချက်ကိုပင် အနိုင်နိုင်မျိုချဖြစ်ရင်း၊ သူ ဖုန်းကိုပြန်ချလိုက်၏။ ဖုန်းချပြီး သူ့စိတ်တို့ဝေသွားသည်။ လေသွားသည်။

သူ့အကြည့်သည် မျက်နှာကျက်ဖြူဖြူထက်ရောက်ရင်း၊

မေမေ‥မေမေရဲ့ခံစားမှုတွေလည်း ဓာတ်သိမ်းသွားပြီပေါ့၊ ကျွန်တော် မေမေ့ကိုသိပ်သနားတယ်၊ သိပ်သနားတယ်၊

ကျွန်တော် သင်ခန်းစာယူပါတယ် မေမေ၊ ဖေဖေ့ကြောင့် မေမေ့ခံစားမှုကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်ထားတယ်…

ဖေဖေဟာ မေမေ့ကိုမချစ်ဘဲ ငွေကြောင့်တစ်ခုတည်းနဲ့ ယူခဲ့တယ်၊ မေမေ စိတ်မချမ်းသာခဲ့ရဘူး၊ အိမ်တွင်းရေးမသာယာခဲ့ရဘူး၊ ဖေဖေနဲ့မေမေ့ရဲ့ကြားထဲမှာ ကျွန်တော်လည်း စိတ်မချမ်းသာဖြစ်ခဲ့ရတယ်၊ ဒါကြောင့်…

ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်ထားတယ်၊ ကျွန်တော်မချစ်တဲ့မိန်းမကို ဘယ်မျက်နှာနဲ့မှ ကျွန်တော် မယူနိုင်ဘူး၊ မယူဘူး…

မသာယာတဲ့အိမ်တွင်းရေး၊ အချစ်မရှိတဲ့အိမ်ထောင်ရေးကို ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှမထူထောင်ဘူး မေမေရယ်…

ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ စိတ်မချမ်းသာခဲ့ရတဲ့ မေမေ၊ ခုတော့ မေမေ အားလုံးကိုကျောခိုင်းသွားပြီ…

မေမေ ဝဋ်ကျွတ်သွားပြီ၊ ကောင်းပါတယ် မေမေ၊ ကောင်းပါတယ်၊ ကျွန်တော် ငိုချင်ပေမဲ့ မေမေ့အတွက် ကျွန်တော် ကျေနပ်သွားလို့မငိုတော့ပါဘူး မေမေ…

မေမေ့ကိုကတိပေးတယ်၊ ကျွန်တော် ဖေဖေ့လိုဘယ်တော့မှမလုပ်ဘူး၊ ကျွန်တော်က မေမေ့လိုပဲဖြတ်သားမယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ မေမေနဲ့တူတဲ့သားပဲဖြစ်ရမယ်…

မေမေဟာ သတိရှိတယ်၊ ခံနိုင်ရည်ရှိတယ်၊ ပြတ်သားတယ်၊ ကျွန်တော်ဟာလည်း မေမေနဲ့ပဲတူတယ်…

ကိုဗညားချုပ်သည် မိခင်အကြောင်းကိုစဉ်းစားရင်း မိခင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတွက် စိတ်ထိခိုက်ရင်းဖြင့် ဆိုဖာကြီးထက်၌ပင် အိပ်ပျော်သွားလိုက်ရလေ၏။

× × × × ×

ညစာစားပြီး အင်္ဂလန်ညအလှနှင့်အင်္ဂလန်မှချစ်သူစုံတွဲတွေကိုကြည့်ပြီး သူတို့ ကော်ဖီသောက်နေဖြစ်ကြ၏။

ချို့နွယ်အကြည့်တွေက အင်္ဂလန်စုံတွဲတွေဆီကြည့်ဖြစ်၏သော်လည်း ကိုဗညားချုပ်သည်က ကော်ဖီသောက်ရင်း အဝေးသို့သာကြည့်နေလေ၏။

ချို့နွယ်သည် ဗညားချုပ်၏ယောကျ်ားပီသစွာ ခန့်ထည်သလောက် ချောမောလွန်းသည့်မျက်နှာဆီ တစ်ချက်တစ်ချက်ခိုး၍ကြည့်သည်။

ကိုဗညားချုပ်သည်ကဖြင့် မိမိ မိခင်နားရေးအတွက် မိမိသည် မြန်မာပြည်သို့ပြန်ရမပြန်ရ စိတ်တွင်လွန်ဆွဲကာ ငေးမောနေဖြစ်သည်ပါ…။

"ချုပ်…"

"ဟင်…"

ချို့နွယ်ခေါ်တော့ အဝေးမှအကြည့်ကိုရုတ်သိမ်းရင်း ထူးသည်။

"ချုပ် ဘာတွေစဉ်းစားနေလဲ…"

"မစဉ်းစားပါဘူး၊ ချို့နွယ်ပြောမယ့်စကားတွေကို နား

ထောင်နေတာပါ…"

ကျစ်လစ်သိုသိပ်စွာ နေထိုင်ပြောဆိုတတ်သည့်သူ့အကျင့်အတိုင်း သူ့ စကားကိုအေးဆေးစွာပင်ဆိုလိုက်သည်။

သူ့အသွင်ချောချောသည် ကြည့်လေတိုင်း၌ အရှန်အေးဆေး၍ တည်ငြိမ်လွန်းသည်ပါ…။

"ချုပ်…"

"ဟင်…"

"ထမင်းစားတုန်းက ထမင်းစားပျက်မှာစိုးလို့ စကားမပြောတာ…"

"အင်း‥ခုပြော…"

"ချို့နွယ်ရယ် ကိုချစ်ဝင်းပါ မြန်မာပြည်ပြန်တော့မယ်"

"ဟုတ်လား၊ သင်တန်းကာလပြီးသွားပြီလား…"

"အင်း‥ပြီးပြီ၊ အခု မဟာချုပ်ရပ်မြင်သံကြားနဲ့ အသံလွှင့် ဌာနဖွင့်တာတော်တော်လေး လည်ပတ်အောင်မြင်နေပြီဆိုတော့ ချို့နွယ်တို့လည်း အဲဒီမှာပြန်လုပ်ရတော့မှာလေ…"

"အင်း‥ဟုတ်တာပေါ့၊ ချစ်ဝင်းနဲ့ချို့နွယ်တို့က ဒီမှာ သင်တန်းတက်ထားပြီးသားဆိုတော့ မြန်မာပြည်ပြန်ရောက်ရင် ဝန်ထမ်းသစ်တွေကို သင်တန်းပို့ချပေးလို့ရတာပေါ့…"

"အင်းပေါ့၊ ဖေဖေ့ဆီကလည်းသတင်းရတယ်လေ၊ အခု ဝန်ထမ်းသစ်တွေခေါ်ထားပြီးတဲ့၊ ချို့နွယ်တို့ပြန်တဲ့အခါ သင်တန်းပေးရမယ်တဲ့…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးတော့ မဟာချုပ်ရုပ်မြင်သံကြားဌာနက လုပ်ငန်းလည်း တော်တော့်ကိုအဆင်ပြေပေါက်ရောက်နေပြီတဲ့...

နောက်ပြီး ချုပ်ရဲ့ဖေဖေကလည်းပြောတယ်တဲ့၊ ချုပ်သာ မြန်မာပြည်ပြန်လာမယ်ဆိုရင် သူ့ရဲ့လုပ်ငန်းတွေကို ချုပ်ကိုပဲ ဦးစီး လုပ်ခိုင်းချင်တယ်တဲ့..."

သူ စကားမဆို၊ ချိုနွယ် စကားတွေကိုသာ သူ မကြား သလို ကြားသလိုနှင့် အေးဆေးစွာ နားထောင်နေလိုက်၏။

သည်လိုက သူ့အကျင့်သူ့စတိုင်လ်ပင်ဖြစ်သည်။ သူသည် စကားများများမဆို...။ ဆိုလျှင်လည်း အေးအေးဆေးဆေးပင်ဆို တတ်၏။

"ချုပ်..."

"ဟင်..."

"မြန်မာပြည် ဘယ်တော့ပြန်မလဲဟင်..."

ချိုနွယ်အမေးကို သူ မဖြေ၊ ပြုံးယောင်ယောင်ဖြင့်သာ ကော်ဖီကိုသောက်နေလိုက်၏။ ပြီးမှ...

"ချိုနွယ်နဲ့ချစ်ဝင်းတို့က ဘယ်တော့ပြန်မှာလဲ..."

"မနက်ဖြန်..."

"သော်..ချိုနွယ်တို့ မြန်မာပြည်ပြန်ပြီး ဟိုမှာအလုပ်တွေ လုပ်ထားကြပေါ့၊ ကိုယ်ကဒီမှာသင်တန်းတွေတက်လိုက်ဦးမယ်"

"ပြီးတော့ ပြန်လာမှာလား..."

"မပြောတတ်သေးဘူး..."

ချိုနွယ် သူ့ကိုအတန်ကြာကြည့်နေလိုက်သည်။ ချိုနွယ် အကြည့်တွေက မျှော်လင့်ရင်းစိတ်လှုပ်ရှားနေသည့်အကြည့်မျိုး...။

သူကမူ တည်ငြိမ်၍အေးစက်စက်ရှိ၏။ သူ့အသွင်ချော ချောသည် မတည်မပြုံးနှင့်ဘာမှစိတ်မဝင်စားသည့်ပုံပါ...။

ထိုပုံစံထိုအသွင်မျိုးကပင် သူ့အားပို၍ဆွဲဆောင်နေစေ ရသည် ပို၍စိတ်ဝင်စားစေရလေ၏။

"အဟင်း..ကိုချစ်ဝင်းနဲ့မြန်ရမှာလဲ ခပ်ရွှက်ရှက်ပဲ ချုပ်ရေ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ..."

ပြုံးဟဟအသွင်ချောချောနှင့် သူ မေးသည်။

"သိပါဘူး၊ ကိုချစ်ဝင်းလူပျိုကြီးကလည်း နှလုံးတိုခံရှိုက် ရှိတ်လားပဲ..."

"အဟွန်း..ဟွန်း..ချစ်ဝင်းက လူပျိုကြီးတွေလိုမဟုတ်ပါဘူး ကိုယ်တို့နဲ့တစ်တန်းထဲတွေပါ၊ ပြီးတော့ ချစ်ဝင်းက ကိုယ့်သူငယ် ချင်းအရင်းခေါက်ခေါက်နော် မဆိုးဘူး၊ သူ့အကြောင်း ကိုယ် အသိဆုံးပဲ..."

"ချုပ်က သဘောတူတယ်ပေါ့..."

"ကိုယ် ဘာမှပြောပိုင်ခွင့်မရှိပါဘူး ချိုနွယ်ရဲ့ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာပဲလေ၊ ချစ်ဝင်းကတော့ ချိုနွယ်နဲ့လိုက်ဖက်တယ်လို့ မြင်တာပဲ...

ဒါပေမဲ့ ချိုနွယ်ကို ကိုယ့်ရဲ့သူငယ်ချင်းဆိုတဲ့စိတ်နဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ခုတော့ပြောချင်တယ်၊ ဘယ်တော့မှ ချိုနွယ့်ရင်ထဲကမပါတဲ့ ဟန်ဆောင်မေတ္တာအချစ်မျိုးနဲ့ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ကိုလက်မထပ်မိစေနဲ့…"

ထိုစကားအတွက် နားလည်စွာ သူ့မျက်နှာချောချောဆီ ချိုနွယ် ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ချိုနွယ် ခေါင်းညိတ်ပြ၏။

မှန်သည်။ ဗညားချုပ်၏မိဘများအိမ်ထောင်ရေးအား ချိုနွယ်က အလုံးစုံသိထားသည်မဟုတ်ပါလား…။

"ချုပ်…"

"ဟင်…"

"ချုပ် ချစ်မိတဲ့သူက ချုပ်ကိုလက်မထပ်ဘူးဆိုရင်ကော"

"ကိုယ် ဘယ်တော့မှလက်မထပ်ဘူး၊ ကိုယ်ကသေအောင်ချစ်နေပါစေ၊ အချစ်မရှိတဲ့အိမ်ထောင်ရေးကို မထူထောင်ဘူး၊ အိမ်ထောင်ရေးဆိုတာ သိပ်နက်နဲခက်ခဲတယ်လို့ ကိုယ်မြင်တယ်၊ ပြီးတော့ အချစ်ကိုရှာဖွေရမှာလည်း ကိုယ် ကြောက်တယ်၊ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ကိုယ် မခံစားရဲဘူး၊ ကိုယ် မခံစားနိုင်ဘူး…"

"ချုပ်က ချုပ်ချစ်တဲ့သူနဲ့မတွေ့ဘူးလို့ပြောနိုင်မလား…"

"ဟုတ်တယ်၊ တစ်နေ့နေ့တော့တွေ့မှာပါ၊ ကိုယ့်ရဲ့ဘဝမှာ လက်မထပ်ဘူးလို့မပြောဘူး၊ ချစ်သူမတွေ့ဘူးလို့လည်း ကိုယ် မပြောဘူး…

ကိုယ် အချစ်ကိုမရှာဝံ့ဘူးလို့ပြောတာ၊ အတတ်နိုင်ဆုံး

အချစ် နဲ့ဝေးဝေးရှောင်မယ်…"

"ဟင်း…ဟင်း…"

သူ့ကိုကြည့်ပြီး ချိုနွယ် ခေါင်းလေးညိတ်ကာ ရင်ထဲမှ အကြံမပေါအား ကြိတ်ချဖြစ်ရရှာလေ၏။

စကားတွေပြောနေဆဲ သူ နာရီကိုတစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

"ကဲ…ချိုနွယ်၊ ကိုယ် ကိစ္စရှိသေးလို့သွားရဦးမယ်၊ ချိုနွယ် သည်းအသံလွင့်ရုံကိုပြန်ရဦးမယ်မဟုတ်လား၊ ကိုယ် လိုက်ပို့ရဦးမလား…"

"ရတယ် ချုပ်၊ ချုပ် သွားစရာရှိတာသွားပါ။ ကိုချစ်ဝင်းက တခြားမှာကြော်ငြာတွေရိုက်ပြီးရင် ချိုနွယ့်ကို [illegible]မှာဝင်ခေါ်လိမ့်မယ်…"

"ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ကိုယ်သွားပြီနော်…"

"ချုပ်…"

"ပြော…"

"ညစာကျွေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်…"

သူ လက်တစ်ဖက်ခါပြခဲ့ပြီး ချိုနွယ် ရှေ့မှလှမ်းထွက်သွားလိုက်ပါတော့သတည်း။ ။

xx xx xx

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

- ခုနစ် -

မြို့တော်မဟာချုပ်အသံလွှင့်ဌာန . . .။

ကာကောင်းသွားကြသည်ဟုဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ မှန်သည်

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မဟာချုပ်အသံလွှင့်ဌာနအတွက် ဝန်ထမ်းများလိုအပ်နေ၍ ခေါ်သည့်အချိန်နှင့် . . .

စိုးငယ်ငယ်၊ အမာနှင့်ခင်မေလင်းတို့ အလုပ်သွားလျှောက် ချိန်နှင့်တိုက်ဆိုင်နေရ၍ ဝန်ထမ်းရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့က လျှောက်လွှာ များအားလက်ခံထားလိုက်ကြ၏။

သည်ကနေ့ဖြင့် လူတွေ့စစ်ဆေးပြီး အသံစမ်းသပ်မှုနှင့် အနေအထားတို့အား တစ်ဦးချင်းစစ်ဆေးပြီး လူကိုရွေးချယ်မည်မို့ . . .

ချိန်းထားသည့်အချိန် အတိအကျပင် စိုးငယ်ငယ်၊ အမာ နှင့်ခင်မေလင်းတို့သည် မြို့တော်မဟာချုပ်ရုပ်မြင်သံကြားနှင့်အသံ လွှင့်ဌာနသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြလေ၏။

မမျှော်လင့်ဘဲ မိမိတို့ဝါသနာပါသည့်အလုပ်ကို လုပ်ကြရ တော့မည်မို့ အားလုံးမှာတက်ကြွပျော်ရွှင်နေရလေသည်။

ဝန်ထမ်းလျှောက်သည့်အထဲတွင် စိုးငယ်ငယ်၊ ခင်မေ လင်းနှင့်အမာတို့က တတွဲဖြစ်နေမယ့်၊ နောက်ဆုံးဝန်ထမ်းလျှောက် သည့် သူချင်းချင်းတွေ့ဆုံခင်မင်ကာ ရင်းနှီးရှုများရသွားကြရလေ ၏။ အခန်းတစ်ခုထဲတွင် အလုပ်လျှောက်သည့်သူများနှင့် စည် ထားနေလေပြီ . . .။

မကြာခင်ပင် ခန်းမထဲသို့ အမျိုးသမီးနှစ်ဦးနှင့်အမျိုးသား တစ်ဦးတို့ ဝင်ရောက်လာကြပြီး၊ အမျိုးသမီးတစ်ဦးက စောင်း၍ စကားဆို၏။

“မင်္ဂလာပါ၊ အခု အားလုံးနဲ့အရင်ဆုံးမိတ်ဆက်ပါမယ်၊ မေမှာမည်ကတော့ စုစုဝင်းပါ . . .

ဟောဒီက အစ်မနဲ့အစ်ကိုကတော့ မကြာခင်ကမှနိုင်ငံခြား မှာသင်တန်းတက်ပြီး ပြန်လာကြတဲ့ ကိုချစ်ဝင်းနဲ့မချိုနွယ်တို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်၊ ကဲ . . အခု မိတ်ဆက်ပေးပြီးပြီဆိုတော့ ညီမလေးတို့ မောင်လေးတို့အားလုံးကို ကိုချစ်ဝင်းက အစီအစဉ်တွေပြောပြပါလိမ့် မယ် . . .”

မြို့တော်မဟာချုပ်အသံလွှင့်ဌာနမှ သတင်းကြေငြာသည့် အထဲတွင် ညွှန်ကြားရေးမှူးဖြစ်သည့် ဒေါ်စုစုဝင်းက ဆောင်ရွက်ပါ

ဝန်ထမ်းရွေးချယ်ရေးအတွက် တာဝန်ယူထားသူ ကို ချစ်ဝင်းသည် မိုက်ရှေ့သို့တက်လာပြီး စကားဆိုလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အခု ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်စီရဲ့အသံကိုစမ်းသပ်တဲ့အနေနဲ့ပြောဆိုကြည့်ပါမယ်...

ပြီးရင် ကျွန်တော်တို့လူခြောက်ယောက်ကို ရွေးပါမယ်၊ အဲဒီခြောက်ယောက်ထဲကမှ သတင်းကြေငြာသူအဖြစ် စကာတင်နှစ်ယောက်ကို ပြန်ရွေးချယ်ပါမယ်...

ကျန်တဲ့လူတွေက သတင်းကြေငြာတဲ့အပိုင်းမှာမရပေမဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ဌာနကြီးမှာ ကဏ္ဍတွေအများကြီးရှိတာမို့၊ သင့်တော်တဲ့သူတွေကို ဆက်လက်ရွေးချယ်သွားပါမယ်...

အရင်ဆုံး ကျွန်တော်တို့ရွေးချယ်မှာက သတင်းကြေငြာသူကို ဦးစားပေးပြီးရွေးချယ်ပါမယ်...

ကဲ..အခုအချိန်ကစပါပြီ၊ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ဒီ သတင်းတစ်ပိုဒ်ကို မိုက်ရှေ့မှာလာပြီးဖတ်ပြကြပါ၊ ကျွန်တော်တို့က အသံနေအသံထားနဲ့ အဖြတ်အတောက်၊ မျက်နှာအနေအထားတွေကိုကြည့်ပြီး ဆုံးဖြတ်ပါမယ်...

ကဲ..အခုတစ်ယောက်တက်ပြီး သတင်းကိုဖတ်ပြပါ..."

ကိုချစ်ဝင်းစကားအဆုံးတွင် သူ တက်ရမလိုလို၊ ကိုယ်တက်ရမလိုလိုနှင့်အားလုံးမှာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်နေကြဆဲ၊ ဒေါ်စုစုဝင်း၏အကြည့်သည် အားလုံးထဲမှ စိုးငယ်ငယ်ထံသို့ ရောက်သွားရပြီး...

"ကဲ..ညီမလေးပဲ အရင်တက်ပြီးဖတ်ပြလိုက်ပါကွယ်.."

"ဟုတ်ကဲ့..."

စိုးငယ်ငယ်ထံ လက်ညှိုးထိုးကာ ဒေါ်စုစုဝင်းဆိုလာ၍၊ စိုးငယ်ငယ်မှာ နေရာမှအထ ခင်မေလင်းသည် စင်မြင့်ထက်သို့ တက်သွားလိုက်တော့၏။

"စိုးငယ်..နေတော့၊ ဟိုမှာတတက်သွားပြီ..."

"ဟင်..."

စိုးငယ်ငယ်လက်ကိုဆွဲပြီး အမာဆိုတော့မှ ခင်မေလင်း တက်သွားသည်ကို စိုးငယ်ငယ်တွေ့ရ၍၊ အံ့သြရင်းနေရာတွင်ပြန်ထိုင်လိုက်ရလေ၏။

စင်မြင့်ထက်ရှိမိုက်ရှေ့၌ ခင်မေလင်းသည် သတင်းကြေငြာသူတစ်ယောက်အဖြစ်နှင့် အားလုံးရှေ့တွင် ပြုံးချိုနေပြီး သတင်းကိုဖတ်လိုက်သည်။

"မြန်မာနိုင်ငံဓာတ်ပုံအသင်းမှကြီးမှူးကျင်းပသော (၃၉) ကြိမ်မြောက် မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာဓာတ်ပုံပြပွဲ၊ ပြိုင်ပွဲကို မတ်လ (၃)ရက်မှ(၅)ရက်အထိ ကျင်းပခဲ့ရာ..."

ခင်မေလင်း ကြေငြာနေသည်ကို အားလုံးကကြည့်နေကြသည်။ ခင်မေလင်း၏အသံနေအသံထား၊ မျက်နှာအနေအထားတွေကိုကြည့်ပြီး ကိုချစ်ဝင်း၊ စုစုဝင်းနှင့်ချို့နွယ်တို့ သဘောကျနေကြသည်ပါ...။

ခင်မေလင်းပြီးတော့ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် စင်မြင့်ထက်တက်ဖတ်သွားကြသည်။ ခြောက်ယောက်မြောက်တွင် စိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငယ်ငယ် တက်ဖတ်သည်။

"အင်း..ဒါလေးက သိပ်မငယ်လွန်းဘူးလား မစု..."

"သူ့မျက်နှာလေးကိုက နုဖတ်ပြီးလှပချစ်စရာကောင်းနေတာ၊ ငယ်တယ်လို့ပြောရမလား၊ သူလည်း ဒုတိယနှစ်တက်နေတဲ့ကျောင်းသူပဲလေ..."

"ဟုတ်တယ်နော် မစု၊ ချိုနွယ်ရေ အခုတော့ သူတို့က ဒီအခန်းလေးထဲမှာလေ့ကျင့်နေတော့ ဟုတ်တာပေါ့၊ တကယ့်လက်တွေ့အသံလုံခန်းထဲမှာ သတင်းကြေငြာပြီဆိုရင် ခုလိုပဲတည်ငြိမ်နိုင်ကြဖို့လိုတယ်ဗျာ..."

"အင်း..အဲဒီအဆင့်ကိုလည်း စမ်းသပ်ရမှာပေါ့ ကိုချစ်ဝင်းရယ်၊ သူတို့လည်းပဲ အိမ်ရောက်ရင်လေ့ကျင့်နေကြမှာပါပဲ.."

မျှော်လင့်ချက်နှင့်စနစ်ကျမှန်ကန်စွာ ဝန်ထမ်းရွေးချယ်နိုင်ဖို့အတွက် စုစုဝင်း၊ ချိုနွယ်နှင့်ကိုချစ်ဝင်းတို့သုံးဦးမှာ ပြောဆိုဆွေးနွေးနေကြ၏။

အားလုံးဖတ်၍ပြီးသွားသည်တွင် ကိုချစ်ဝင်းသည် အားလုံးထဲမှမိမိရွေးချယ်ထားသည့်ခြောက်ယောက်ကို နာမည်ခေါ်ကာ ရှေ့တွင်ထွက်ရပ်စေ၏။

"ကဲ..ဟုတ်ပြီ၊ အခုရွေးချယ်ထားတဲ့ခြောက်ယောက်ကို နာမည်ခေါ်မယ်၊ အဲဒီလူခြောက်ယောက်က ဒီရှေ့မှာလာထွက်ရပ်ပါ...

စိုးငယ်ငယ်..."

ပထမဦးဆုံး စိုးငယ်ငယ်အမည်ကိုခေါ်လိုက်၍ ခင်မင်ဝင်း မျက်နှာမှာ နှာမလိုမကျေနပ်စိတ်နှင့်တင်းမာသယောင်ဖြစ်သွားရ၏။

"သက်သက်ဦး၊ ရီရီဝေ၊ ခင်မေလင်း..."

စိုးငယ်ငယ်နှင့်နှစ်ယောက်ခြားပြီးမှ မိမိအမည်ကိုခေါ်၍ ခင်မေလင်းစိတ်ထဲ မကျေမနပ်ဖြစ်နေရသော်လည်း ပထမအဆင့်တွင် ရွေးချယ်ခံရပြီဖြစ်၍ ခင်မေလင်း ပျော်ရွှင်သွားရ၏။

ခြောက်ယောက်ထဲတွင်ပင် အမာကဖြင့် ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ အမာအနေနှင့် ကျန်ရစ်ခဲ့လည်း ဘာမှမဖြစ်၊ စိုးငယ်ငယ်ပျော်နေပုံလေးဆီကြည့်ပြီး အမာကျေနပ်နေမိသည်။

"ကဲ..အခု ဒီခြောက်ယောက်ကို အစ်ကိုတို့ရွေးထားပြီးပါပြီ၊ ပြီးရင် ဆန်ခါတင်နှစ်ယောက်ကိုရွေးမယ်...

ဒါပေမဲ့ အဲဒီဆန်ခါတင်နှစ်ယောက်ကို အခုမရွေးသေးဘူး ဆန်ခါတင်နှစ်ယောက်ကို အစီအစဉ်တစ်ခုလုပ်ပြီး ရွေးချယ်မှာဖြစ်တယ်...

ဒါကြောင့် ညီမတို့လည်း အိမ်ပြန်ရောက်ရင် လေ့ကျင့်နေကြပါ၊ ရွေးချယ်မယ့်ရက်ကို အစ်ကိုတို့ပြောပါ့မယ်...

ကဲ..လာကြ၊ အခု သတင်းကြော်ငြာမယ့် [illegible] ခြားအစီအစဉ်တွေသိချင်ရင် လိုက်ပြီးလေ့လာကြည့် [illegible] ယ်..."

ကိုချစ်ဝင်းစကားအဆုံး ရွေးချယ်သည့်ခြောက်ယောက်နှင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စုစုဝင်း ချို့နှယ်နှင့်ကိုချစ်ဝင်းတို့သည် သတင်းကြော်ငြာခန်းသို့ ထွက်ခဲ့ကြ၏။

ခင်မေလင်းသည် အမြဲလိုအကြံထားတတ်သူပီပီ၊ ချို့နှယ် နားကပ်ကာ ပူးပေါင်းထားလိုက်သည်။

"မမ..မမက သတင်းကြော်ငြာသူလားဟင်..."

"အင်း..ဟုတ်တယ်၊ အခုလက်ရှိ မမနဲ့ကိုချစ်ဝင်း သတင်းကြော်ငြာနေတယ်လေ...

မမက သိပ်ချောတာပဲ..."

"ညီမလေးတို့လည်း ချောပါတယ်ကွယ်..."

"လင်းက ဒီအလုပ်ကိုလုပ်ဖို့ အမြဲကြိုးစားနေတာ မမ အခုတော့ ကံအားလျော်စွာပဲ လင်း ပထမအဆင့်အောင်သွားပြီ..."

"အင်း..ဒီအဆင့်ကအရေးမကြီးသေးဘူး၊ နောက်ဆုံး အဆင့်ကပိုပြီးအရေးကြီးတယ် ညီမရဲ့..."

"ဟုတ်တာပေါ့ မမရယ်၊ ကံကောင်းပါစေလို့ လင်း လည်း ဆုတောင်းရမှာပဲ..."

"အလေ့အကျင့်က အဓိကပဲကွဲ..."

"လေ့ကျင့်ပါတယ် မမ၊ နောက်ဆုံးအဆင့်ကို ဘယ်လို စဉ်မှာလဲဟင် မမ..."

"နောက်ဆုံးအဆင့်မှာ အပြင်လူတွေရှေ့ စကားပြောခိုင်း မယ်လေ၊ အဲဒီလိုပြောတဲ့နေရာမှာ မရှက်ရဘူး၊ မကြောက်ရဘူး မတုန်လှုပ်ရဘူး၊ ဣန္ဒြေလေးနဲ့ လှလှပပလေးပြောနိုင်ရမယ်...

"ဒါပေမဲ့ အစီအစဉ်က မမစုတို့လုပ်မယ့်အစီအစဉ်ဆို တော့ သူတို့ဘယ်လိုလုပ်မယ်ဆိုတာ မမလည်း မပြောနိုင်သေးဘူး ကွဲ..."

"သြော်..."

"ဒါပေမဲ့ ညီမလည်း သတင်းဖတ်တာမဆိုးပါဘူး၊ ကြိုး စားပေါ့..."

"ဟုတ်ကဲ့ မမ၊ လင်းကအမြဲကြိုးစားနေတာပါ..."

စကားတွေပြောလာရင်း သတင်းကြော်ငြာသည့်ခန်းဆီသို့ ရောက်လာသည်။ သတင်းကြော်ငြာသည့်အခန်းထဲရောက်သည်နှင့် ခင်မေလင်းသည် သတင်းကြော်ငြာသည့်နေရာတွင် ဦးစွာသွားထိုင် ပြီး သတင်းဖတ်သည့်ဟန်အတိုင်း နေပြလိုက်သည်။

သိပ်ကိုရဲတင်းသွက်လက်နေသည့် ခင်မေလင်းအသွင် အား သတိထားမိသော်လည်း အမှတ်တမဲ့ပင် စိုးငယ်ငယ် နေပြ သည်။ စိုးငယ်ငယ်ကိုယ်တိုင်လည်း အမှန်ပျော်ရွှင်မြဲနေသည်၊ ထိုအလုပ်အား စိုးငယ်ငယ်သည် ယခင်ကတည်းက ငါသနား ခဲ့သူ မဟုတ်ပါလား...။

သတင်းကြော်ငြာသည့်နေရာ၌ စိုးငယ်ငယ်ထိုင်လိုက်ပြီး စောစောက ဖတ်ပြခဲ့သည့်သတင်းပိုဒ်လေးကို အသွက်သွက် ပြောလိုက်သည်တွင်...

"အဟင်း..ဟင်း..ညီမလေးကတော့ ... နော်၊ အိမ်မှာအမြဲလေ့ကျင့်၊ ကိုယ့်ဟိုယ်တိုယ်ကြည်း ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နည်းနည်းလှုပ်ယှားရမယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ညီမလေးမျက်နှာလေးက သိပ်တိုနှုန်းလှပနေလို့ မမကပြောတာပါ...''

''ဟုတ်ကဲ့၊ ဒီမျက်နှာကရင့်အောင် နည်းနည်းပြင်ရင်ရမယ်ထင်ပါတယ် မမ၊ အဟင်း..ဟင်း...''

စိုးငယ်ငယ်ဆိုရင်း ရယ်သည်။ စိုးငယ်၏ပွင့်လင်းပြီးချစ်စရာကောင်းသည့်မျက်နှာလှလှလေးအား ခင်မေလင်းမှလွဲ၍ အားလုံး မှင်သက်ငေးငိုင်ကြည့်နေကြ၏။ မှပြုံး၍ကြည့်နေဖြစ်ကြ၏။

''ဒါနဲ့ညီမလေးတို့က ဘယ်လိုအဆက်အသွယ်ရပြီး လာလျှောက်ကြတာလဲဟင်...''

''ဟို..စိုးငယ်ကမသိပါဘူး မမ၊ စိုးငယ်သူငယ်ချင်းအမာက အရင်သိပြီး၊ စိုးငယ်ကိုပြောပြလို့ စိုးငယ်တို့ဝမ်းသာပြီး လာလျှောက်ဖြစ်တာပါ...

အခုတော့ အမာက သတင်းကြော်ငြာတဲ့ဘက်ကိုမရတော့ဘဲ၊ ကျန်ခဲ့ရှာပြီ၊ စိုးငယ်နဲ့မခင်မေလင်းပဲ ပါလာတော့တယ်...''

''သြော်..ညီမလေးတို့က အတူတူပဲလျှောက်ထားကြတာလား...''

''ဟုတ်ကဲ့..မခင်မေလင်းကိုလည်း စိုးငယ်တို့က ဒီအလုပ်လျှောက်ဖို့ပြော...''

''အမယ်..စိုးငယ်ရယ်၊ နင်တို့သိတာကနောက်ကျနေတာပါ၊ လင်းတို့က ကိုလေးက ဒီအလုပ်လျှောက်ဖို့အတွက် အရင်ဆုံးသတင်းပေးထားပြီးသားပါ၊ ဒါကြောင့် လင်းက စိုးငယ်တို့လာ

ပြောတော့ အတူလျှောက်လိုက်တာ...''

ခင်မေလင်းစကားကြောင့် စိုးငယ်စိတ်ထဲ တစ်မျိုးဖြစ်သွားရသည်။ စိုးငယ်နှင့်အမာတို့က စေတနာနှင့်သူ့ကိုပြောပြမှ သူသိသည့်ကိစ္စကို အခု ကိုလေးပြောလို့ သူ သိသည်ဟုဆိုသည်။

စိုးငယ်နှင့်အမာက သူ့ကိုလည်း အလုပ်ရစေချင်၍စေတနာစိတ်ဖြင့်ပြောပြပြီး အလုပ်ကိုအတူလျှောက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ခုတော့ သူက ဆရာမရှိသည့်ဗိုင်းတုံပမာရယ်ပြောနေ၍ အမာသာသိလျှင်တော့ဟု စိုးငယ်စိတ်ထဲတစ်ချက်တွေးပြီး ခင်မေလင်းအပေါ် နည်းနည်းတော့စိတ်ကွက်မိရ၏။

သို့သော်လည်း စိုးငယ်မှာ ဘာမဟုတ်သည့်ကိစ္စမို့ ဘာမှမပြောဘဲနေလိုက်တော့၏။

''စိုးငယ်ငယ်နဲ့ခင်မေလင်းတို့နှစ်ယောက်အသွင်က နည်းနည်းအပိုအလိုလေးတွေရှိနေတယ်ကွ...''

ကိုချစ်ဝင်း ဝင်လာပြီးဆိုတော့၊ စိုးငယ်ငယ်မှာ အားလုံးကိုပြုံး၍ကြည့်ပြီး...

''ဟုတ်လား၊ စိုးငယ်တို့ကိုပြောပြပါ...''

''သတင်းကြော်ငြာတာ စိုးငယ်ငယ်ကအပြုံးများနေပြီး ခင်မေလင်းက တည်လွန်းတော့မျက်နှာကအကြောတင်းနေသလိုဖြစ်နေတာပေါ့...''

''အဟင်း..ဟင်း..ဟုတ်မလားအသေအချာ ကြည့်လိုက်ပြီး စိတ်လှုပ်ရှားတော့ သိပ်တည်သွားတယ်ထင်တယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖော်ရွေသောအပြုံးလေးလိုနှင့် ခင်မေလင်း ဆိုသည်။

“အင်း..ကြိုးစားကြပါ၊ အလေ့အကျင့်လည်းလုပ်ကြပါ၊ နောက်ဆုံးရွေးချယ်မှုအတွက်လည်း ပြင်ဆင်ထားကြပါ…

ကဲ..ဒီကနေ့တော့ ဒီလောက်ဆိုလုံလောက်ပါပြီ၊ နောက်နေ့ကျရင် နောက်ဆုံးအဆင့်ရွေးချယ်မဲ့ အစီအစဉ်တွေကိုပြောမယ်…”

“ဟုတ်ကဲ့..ဒါဆို လင်းတို့ပြန်လို့ရပြီပေါ့နော်…”

“ရပြီ..ရပြီ…”

“မမ..လင်း ပြန်ပါဦးမယ်နော်…”

ချိုနွယ်ကို ခင်မေလင်း နှုတ်ဆက်သည်။

“စိုးငယ်လည်းပြန်ပါဦးမယ်…”

စုစုဝင်း၊ ချိုနွယ်နှင့်ကိုချစ်ဝင်းတို့အားလုံးကိုကြည့်ပြီး စိုးငယ် နှုတ်ဆက်သည်။

ထိုနေ့က အင်တာမြူးဘက်ဆိုင်ရာတွင်ပါဝင်သွားသည့် အမာကိုခေါ်ပြီး သုံးယောက်သားအတူပင်ပြန်ခဲ့လိုက်ကြ၏။

အားလုံး၏စိတ်ထဲတွင် လွန်စွာပျော်ရွှင်တက်ကြွနေကြရသည်ကဖြင့် အမှန်ပါတည်း။

× × × × ×

ညခြောက်နာရီခွဲအချိန်…။

ညီညီဆွေနှင့်ဗလတို့ အောက်တိုးထွက်ပြီး မာတ်ပုံတွေရ

ဆောင်းရာမှပြန်ရောက်လာ၍ ညစာကို စိုးငယ်ငယ်ကိုပါခေါ်ပြီး အတူစားဖြစ်ကြ၏။ ညစာစားသည့်နေရာတွင် ညီညီဆွေနှင့်စိုးငယ်ငယ်သည် စားပွဲတစ်ဖက်တွင်အတူထိုင်ပြီး…

ဗလနှင့်ခင်မေလင်းသည်က စားပွဲတစ်ဖက်တွင်အတူထိုင်ကာစားဖြစ်ရင်း စကားတွေလည်းဆိုဖြစ်ကြသည်။

“ကိုလေး..အခုတစ်ခေါက်ခရီးထွက်တာ နည်းနည်းပိုကြာသလားပဲနော်…”

“ဟုတ်တယ် ငယ်၊ ကိုလေးလည်းအကိစ္စရှိပြီး [illegible] ဆက်ထွက်ဖြစ်သွားတယ်၊ ဗလကလည်း အသွယ်[illegible] ကိုလေးလည်း လျှောက်သွားဖြစ်တယ်…”

စိုးငယ် ပန်းကန်ထဲ ကျက်ပေါင်ကြော်တစ်တုံးကိုထည့်ပေးရင်း ချောမောသောအပြုံးတွေနှင့် စိုးငယ်ငယ်ထံကြည့်ကာ ညီညီဆွေ ဆိုသည်။

ခင်မေလင်းမှာ စိုးငယ်အပေါ်အားကျရင်း ညီညီဆွေ၏ ချောမောသောအပြုံးကိုနှစ်သက်ရင်းဖြင့် ထမင်းမစား[illegible] စိုးငယ်နှင့်ညီညီဆွေတို့ဆီ ကြည့်ကာငေးနေဖြစ်ရလေ၏။

ဗလမှာလည်း ခင်မေလင်းထံကြည့်ပြီး ညီညီဆွေ[illegible] ငယ်ငယ်တို့ထံ ပြန်ကြည့်ရင်းက…

“ဟော့..မင်းတို့ကလည်းကွာ၊ ဒီမှာ လင်း[illegible] ကြဦးလေ…”

“အဟင်း..ရပါတယ် ကိုလေးရဲ့ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငယ်တို့လိုက်ဖက်တဲ့အခွင့်လေးတွေကို သဘောကျပြီးကြည့်နေတာပါ...''

ထိုစကားအတွက် စိုးငယ်ငယ်မှာ ကျေနပ်စွာပြုံးဖြစ်သည်။ ညီညီဆွေက ခင်မေလင်းထံ ကျေးဇူးတင်စွာကြည့်ပြီး...

''မခင်မေလင်းကို ကျွန်တော်ကလည်း ကျေးဇူးတင်နေတာပါ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် နေတဲ့အိမ်မှာ ကျွန်တော်တို့ ခရီးထွက်လို့ပြန်လာရင် အမြဲဖုန်တက်နေတာလေ၊ အခု မခင်မေလင်းရှိတော့ ကျွန်တော်တို့ပြန်လာတဲ့ အချိန်မှာ သန့်ရှင်းနေတယ်မဟုတ်လား...

အဝတ်လျှော်တဲ့အဖေါ်ကြီးက ကျွန်တော်တို့မရှိရင် သူလည်းမလာရတော့ ဘာမှမထူးဘူး၊ မခင်မေလင်းရှိတော့ အားလုံး အဆင်ပြေသွားတယ်...''

''လင်းက ကျေးဇူးတင်ရမှာပါ၊ လင်းက ဒီမှာပဲမှီခိုနေနေရတဲ့သူမဟုတ်လား၊ ဒီအိမ်အလုပ်လေးလောက်ကလည်း ဘာမှ ပင်ပန်းတဲ့အလုပ်မှမဟုတ်တာ...''

ရိုးသားသောအပြုံး၊ နိမ့်ချသောစကားသံတို့ဖြင့် ခင်မေလင်း ဆိုသည်။ စိုးငယ်ငယ်သည် ထမင်းစားရင်းမှ ခင်မေလင်းအား တစ်ခုခုကိုသတိထားမိရသလိုဖြင့် ငေးကြည့်မိဖြစ်ရ၏။

သို့သော်လည်း ခင်မေလင်းနှင့်ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရသည်က မကြာသေးတော့လည်း စိုးငယ်ငယ်အဖို့ အမှတ်တမဲ့လိုပင် ထားဖြစ်ရ၏။ တကယ်လည်းပဲ စိုးငယ်ငယ်မှာ သူများအကြောင်း

စိတ် လည်းမဝင်စား၊ စပ်လည်းမစပ်စုတတ်သည်ကလည်း တစ်ကြောင်းမို့ပါ...။

ဏရင်း..ရင်း..ရင်း...

သူတို့ထမင်းစားရင်း စကားများဆိုဆဲ၊ ဗလ ဟမ်းဖုန်းမှ ဖုန်းမြည်သံလေးပေါ်ထွက်လာရ၍ ဗလ နားထောင်လိုက်သည်။

''ဟယ်လို..ဟား၊ ကိုယ်လည်း ခုနေတော့မှပြန်ရောက်တာ၊ ကောင်းပြီ..ကောင်းပြီ ကိုယ့် အခုပဲလာခဲ့မယ်...''

စကားအဆုံး ဗလ ဖုန်းပိတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ နေရာမှ ထလိုက်ပြီး...

''ကဲ..ညီရေ..ကိုယ့်ကိုတော့ ဒီကိစ္စလေးတွေက ခေါ်နေလို့သွားလိုက်ဦးမယ်ကွာ...''

''ဗလ မြန်မြန်ပြန်လာနော်၊ သိပ်နောက်မကျစေနဲ့ ငါလည်း ငယ့်ကိုပြန်ပို့ရဦးမှာ....''

''အေးပါကွာ...''

စကားပင်မဆုံးခဲ့၊ ဗလတစ်ယောက်ကား အိမ်ပြင်ရောက်သွားလေပြီဖြစ်၏။

ဗလမရှိ၍ ညီညီဆွေမှာ စိုးငယ်ငယ်နှင့်အတူစားသောက်ရင်းမှ တစ်ဖက်မှလည်း ခင်မေလင်းကို အားနာနေမိရသည်။

မိမိနှင့်ငယ်က သူစိမ်းတွေမဟုတ်၍ ပျော်ရွှင်စွာစားသောက် ဖြစ်ကြသော်လည်း ခင်မေလင်းက ရှက်နေခြင်းကြောင့် အားငယ်နေရှာမည်ကို ညီညီဆွေ တွေးမိရင်း အားနာနေမိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မခင်ခေါ်လင်း အားမနာနဲ့နော်၊ စားပါ ကျွန်တော်နဲ့ ငယ်ကတော့ ဒီလိုမဲထမင်းစားရင် စကားကပိုပြောဖြစ်ကြတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့..ရပါတယ်၊ လင်းကိုအားမနာပါနဲ့..."

ခင်မေလေးဆိုရင်း ရိုးသားအေးဆေးသိမ်မွေ့သည့်မျက်နှာလေးနှင့်ထမင်းကို ငုံ့၍စားသည်။

အားနာတတ်သူပီပီ ညီညီဆွေမှာ အခက်ဖြစ်နေရ၏။ ပြီးတော့ ခင်မေလင်း၏ သိမ်ငယ်လွန်းသည့်အသွင်လေးကြောင့်လည်း သနားကရုဏာဖြစ်မိရသလိုရှိ၏။

"ငယ် စားပြီးရင်ပြန်ပို့ပေးမယ်နော်၊ မေမေနဲ့လည်း ကိုယ်တွေ့ရဦးမယ်..."

"အင်း..."

ငယ်ခေါင်းလေးငုံ့ကာဆိုရင်း ခင်မေလင်းအသွင်ကိုလည်း မသိမသာကြည့်ရင်း ကိုလေးအပေါ် ငယ် နားလည်နေရ၏။

မှန်သည်။ ကိုလေးသည် လွန်စွာမှသနားတတ်၊ အားနာတတ်ပြီး အလိုက်သိတတ်သည့်သူမဟုတ်ပါလား...။

ခင်မေလင်း၏အသွင် ဒီလောက်ရိုးသားအေးချမ်းသိမ်မွေ့နေသည်ကိုလည်း တစ်ခါမှငယ်မတွေ့ဖူးခဲ့...။

သတိမထားဘဲနဲ့ကို ငယ်တစ်ယောက် ခင်မေလင်းအား သတိထားဖြစ်နေရလေတော့၏။

ဟင်း...

သက်မမောလေးအား ငယ်ချမိသည်။ ခင်မေလင်း

အကြောင်းကြောင့် ငယ် ခေါင်းထဲပင်ရှုပ်ထွေးသွားရသလိုရှိ၏။

"ကဲ..ကိုလေးရေ၊ ငယ် စားပြီးပြီပြန်ကြရအောင်၊ ကိုလေးက ဒေါ်လေးနဲ့လည်း တွေ့ဦးမှာဆိုတော့ သိပ်ညဥ့်နက်နေဦးမယ်၊ စောစောသွားပြီး စောစောပြန်ပေါ့..."

"အင်း..."

ထမင်းစားရေသောက်ပြီး နှုတ်ခမ်းလေးသုတ်ကာ ငယ်ဆိုတော့ ညီညီဆွေသည်လည်း ထမင်းစားပြီးရေပင်မသောက်တော့..

ထမင်းစားပွဲမှထကာ ကားသော့လေးယူပြီး ငယ့်လက်ကိုဆွဲကာ အိမ်ရှေ့ထွက်အလာ ခင်မေလင်းသည် အိမ်တံခါးပိတ်ရန်အတွက် အိမ်ရှေ့သို့ထွက်လာပြီ...

အိမ်တံခါးပိတ်သလို၊ နှုတ်ဆက်သလိုနှင့် မျက်နှာငယ်လေးနှင့် ကြည့်နေလေ၏။

ခင်မေလင်း၏ထိုအသွင်နှင့်ထိုအကြည့်လေးကိုပင် ညီညီဆွေမှာ အနေခက်ရအားနာရနှင့် သနားမဆုံးရှိနေရသည်ပါ...။

သည့်အတွက် ညီညီဆွေသည် နှုတ်ဆက်သလိုအကြည့်နှင့်ခင်မေလင်းထံတစ်ချက်ကြည့်ပြီး ငယ်နှင့်အတူ ကားကိုမောင်းထွက်ခဲ့လိုက်လေ၏။

"ကိုလေး..."

"ဟင်..."

"ကိုလေး မဟာချုပ်ရုပ်မြင်သံကြားနဲ့အသံလွှင့်ဖို့သိလား..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သိတာပေါ့၊ ကိုလေးတို့ကသတင်းထောက်တွေပဲ၊ အဲဒီမဟာချုပ်အသံလွှင့်ရုံက ခုမှစမ်းသပ်ဖွင့်တုန်းရှိတာ…

အဲဒီမှာဝန်ထမ်းတွေကိုလည်း ခေါ်ဦးမှာသေချာတယ် ငယ်ရဲ့၊ အတော်ပဲပေါ့ ရလိုရငြားဝန်ထမ်းခေါ်ရင် ငယ် သွားလျှောက်လိုက်နော်၊ ကိုလေး စုံစမ်းခဲ့မယ်၊ ဘယ်တော့ဝန်ထမ်းသစ်တွေခေါ်မလဲလို့…"

"တော်ပါ ခုမှငယ့်ကိုလာမပြောပါနဲ့…"

"ဟောဗျာ..ဘာဖြစ်လို့လဲ…"

"ဘာဖြစ်ရမလဲ၊ ကိုလေးက ခင်မေလင်းကို အလုပ်လျှောက်ဖို့ပြောပြီးပြီမဟုတ်လား…"

"ဟား..မဟုတ်တာ၊ မပြောပါဘူး၊ ကိုလေးက သူ့အိမ်ရောက်ကတည်းက အိမ်မှာကိုနေချိန်မရှိသလောက်ဘဲ…

ဘယ်သူပြောလဲ၊ သူ့ကိုပြောတယ်လို့…"

ကိုလေးစကားကြောင့် စိုးငယ်ငယ်မှာ မျက်မှောင်လေးသာသာတွန့်ကာ စဉ်းစားမိသွားရပြန်သည်။

ခင်မေလင်းဟာ ဘယ်လိုကြီးလဲ၊ တစ်မျိုးပဲဟုသော အတွေးနှင့်ခံစားချက်သည်လည်း ငယ့်ရင်ထဲဖြစ်ပေါ်သွားရလေ၏။

"ငယ်..ပြောလေ၊ ဘယ်သူပြောလဲ…"

"ဘယ်သူမှမပြောဘူး၊ ငယ်ကသက်သက် ကိုလေးကို စတာပါ…"

"ဟင်း..စိုးငယ်ငယ်မဟုတ်ဘူးနော်၊ ဆိုးငယ်ငယ့်လေး

သွားမယ်…"

စိုးငယ်ငယ်၏ပါးနုနုလေးဆီ ဖွဖွဖျစ်ရင်း ညီညီဆွေ ဆို ညီတွင် စိုးငယ်သည် ခေါင်းထဲမှ ခင်မေလင်းအကြောင်းတွေ ချစ်သော ကိုလေး၏ပုခုံးထက်၌ ချမ်းမြေ့စွာခေါင်းလေးကို ထားလိုက်လေတော့၏။

ညီညီဆွေကား လက်တစ်ဖက်က စိုးငယ်လ ကို ကိုင်ထားပြီး ကျန်လက်တစ်ဖက်နှင့်ကားကို

လေ၏။

× × × × ×

ညဆယ်နာရီခွဲ…။

အင်းလျားလမ်းမှ ခြံဝင်းကျယ်ကြီးတစ်ခုထဲရှိ လှပ ကြီးမားခမ်းနားထည်ဝါသော တိုက်ကြီးထဲတွင်ပါ…။

မနေ့ညကမှ အင်္ဂလန်မှပြန်ရောက်လာသည့် ဗညားချုပ် ခံစားရချက်ပြင်းပြင်းနှင့် ဧည့်ခန်းထဲတစ်ကိုယ်တည်း ထိုင်နေဖြစ်၏။ သူ ပြန်ရောက်သည်မှာ မနေ့ည လည်း မိခင်၏အလောင်းက မြေကျခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

သူ့ကိုမစောင့်ဘဲနှင့် ဘာကြောင့်သုံးရက်တည်း ကို မြေချခဲ့ရသနည်း…။ သူ ဒါကို

ဒီလိုမျိုးစီစဉ်မှုရှိထားလျှင်လည်း သူ့ ပြန်လာဖို့ခေါ်သေးလဲ…။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖခင်မိသားစုကို မျက်နှာချင်းမဆိုင်ချင်သော်လည်း မိခင် ၏နောက်ဆုံးခရီးအတွက် ထောက်ထားပြီး သူ ပြန်လာခဲ့ပေမယ့် မိခင်ကို သူ မတွေ့ရတော့ဘူး…။

သူ မကျေနပ်၊ သူ မကျေနပ်ဆုံးက ဖခင်ကိုပင် တကယ် ဆို မိခင်အား မချစ်မနှစ်သက်လျှင်တောင် သူ့ကိုမွေးထားသည့်မိခင် အား ဖခင်သည် နည်းနည်းတော့ညှာတာထောက်ထားသင့်သည် မဟုတ်ပါလား…။

ဘဝတစ်လျှောက်မှာ ဖခင်ကတစ်ကိုယ်ကောင်းဆန် သည်။ မိခင်က အထီးကျန်ဆန်ခဲ့သည်။ မိမိကခြောက်သွေ့ နေ့စဉ် စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ခဲ့ရ၏။

သည့်အတွက်ကြောင့်လည်း သူသည် မိခင်ထံမှခွင့်ယူပြီ အင်္ဂလန်တွင်သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့ခြင်းပါ…။

အင်္ဂလန်တွင် တစ်နှစ်ခွဲခန့် သူ တစ်ကိုယ်တည်း နေထို ဆဲပင် အခုတော့ မိခင်ဆုံးပြီ၊ တစ်နည်းအားဖြင့် မေမေ ဝဋ်ကျွ သွားပြီဖြစ်၏။ သူ့လာချိန်မှမိခင်ကိုမတွေ့ရတော့၊ သူ မြန်မာပြ ပြန်လာခဲ့ခြင်းမှာ ဘာအဓိပ္ပာယ်ရှိသေးတော့လဲ…။

သည့်အတွက်သူသည် မနေ့ညက မြန်မာပြည်သို့ရော ပြီးသည်နေ့မနက်တွင် အင်္ဂလန်သို့ပြန်တော့ရန် နေ့ခင်းကလက်မှ ပြန်ဝယ်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။

သူ ပြန်တော့မည့်အစီအစဉ်ကိုပင် ဖခင် မသိသေ သိစရာလည်းမလိုတော့ဟု ထင်သည်။

"မောင်ဗညားချုပ်..ရေချိုးမလား၊ ဒေါ်လေး းမဆို၊ သည့် ထားပေးမယ်…"

ကြားရသောစကားသံကြောင့် သူ စိတ်ပျက်သော်လည ခြင်းစိုင်းမှုကို မနှစ်သက်သူပီပီ၊ ဗညားချုပ်သည် အသံကြားရာဆီ လှည့်ကြည့်ဖြစ်၏။

သူ့ဖခင်၏နောက်အိမ်ထောင်နှင့် သူနှင့်

တော်စပ်သည့် ငါးနှစ်အရွယ်ညီလေးတစ်ယောက်––

သူ ရုတ်တရက်ဘာစကားမှမဆို၊ ပြီးမှ––

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် အပြင်သွား သို့ ရေမချိုးတော့ပါဘူး…"

စကားအဆုံး သူ ထိုင်ရာမှထပြီး သူ့အခန်းဆီသို့ လှမ်း ထွက်ခဲ့လိုက်လေ၏။

သူ့အိပ်ခန်းဆီအရောက်မတော့၊ သူသည် ဟိုတယ် တွင် သွားရောက်တည်းခိုရန်အတွက် ခရီးဆောင်သေတ္တာထဲ သူ့ အဝတ်တွေပြန်ထည့်နေဆဲ…

"သား…"

သူ့အခန်းထဲသို့ ဖခင် ဝင်လာပြီးခေါ်သည်။ သူ ကြည့်…။

"သား…"

ဖခင်ကထပ်ခေါ်တော့ သူ လှည့်ကြည့် အပြင် ဘက်တွင်ရပ်နေသည့် မေမေ့ဖနီးနှင့်သား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့သားအမိမှာ သူ့အခန်းတွင်းသို့မဝင်၊ အခန်းဝ၌ပင် ရပ်ရင်း သူ့ကိုကြည့်နေလေ၏။

သူ့ညီလေး၏မျက်နှာလေးသည် ကြောက်ရွံ့နိမ့်ချသည့် အသွင်လေးနှင့်ပင်ရှိရှာသည်။ ဖေဖေ့ဇနီး၏မျက်နှာပြင်ထက်၌လည်း မာန်မရှိ၊ လုံးဝအေးချမ်းမှုသာရှိပါ၏။

"ဟင်း…"

သူ သက်မမောကိုချပြီး တံတွေးတစ်ချက်ကိုမျိုချသည်။ ပြီးတော့ သူ အဝတ်တွေကိုဆက်ထည့်နေလိုက်၏။

"သား…ဘယ်သွားမှာလဲ…"

သူ မဖြေ…။ အဝတ်တွေသာဆက်ထည့်ပြီး ခရီးဆောင် သေတ္တာကိုပိတ်လိုက်သည်။ သည့်နောက် သေတ္တာကိုဆွဲပြီး သူ အခန်းထဲမှထွက်မည်အပြု…

"သား…သား သွားချင်တဲ့နေရာကိုသွား၊ သားနေချင်သ လောက်နေ၊ သား အပြင်မှာနေလို့ဝရင် ဒီအိမ်ကိုပဲသားပြန်လာပါ"

ဖခင်ဆိုရင်း သူ့သေတ္တာကိုဆွဲယူပြီး ခုတင်ထက်ပစ်တင် လိုက်၏။ သူ ဖခင်ဦးမျိုးချုပ်ထံ ကြည့်နေလိုက်သည်။ ဖခင်၏ အသွင်သည် အမိန့်ပြင်းသောဖခင်တစ်ယောက်၏အသွင်မျိုးတော့ မဟုတ်၊ သား၏နားလည်ပေးမှု၊ ခွင့်လွှတ်မှုကိုလိုအပ်နေသည့် ဖခင်တစ်ယောက်၏ ကြင်နာမှုပေးနေသော အသွင်ကိုသာ သူ မြင်တွေ့ရ၏။

ဖခင်ကိုသာ သူ အတန်ကြာကြည့်ပြီး စကားမဆို၊ သည့် နောက် သူသည် အိမ်ထဲမှထွက်သွားလိုက်ပါတော့၏။

× × × × ×

ညဆယ်တစ်နာရီ…။

ညီညီဆွေတစ်ယောက် အိမ်ပြန်ရောက်လာသည်နှင့် တံခါး ဖွင့်ပေးသူက ခင်မေလင်းဖြစ်၏။

"ဪ…အားနာလိုက်တာ၊ ဗလကောအိပ်ပြီလား…"

"ဟုတ်ကဲ့…အိပ်ပါပြီ၊ သန့်ရှင်းရေးလုပ်တဲ့အဒေါ်လည်း သူ့မိသားစုတောပြန်သွားလို့ ဒီမှာပဲလာအိပ်တယ်၊ ခုတော့ အိပ်နေပါ ပြီ၊ လင်းက စာကျက်နေတာ…"

"ဪ…"

အားနာစွာ ညီညီဆွေဆိုရင်း အိမ်ထဲသို့ဝင်ခဲ့သည်။

"ကိုလေး…အိပ်ခါနီးနွားနို့ပူပူလေးတစ်ခွက် သောက် မလားဟင်…"

"ကျွန်တော် မသောက်တော့ပါဘူး…"

"မဟုတ်ဘူး၊ လင်းက အသင့်လုပ်ထားပြီးသားပါ၊ ခဏ နော် လင်း သွားယူလိုက်မယ်၊ သောက်ပြီးမှအိပ်တော့ ကိုကြီးအိပ်ပျော် တာပေါ့…"

ခင်မေလင်းဆိုရင်း ထမင်းစားခန်းထဲမှ အသင့်ပြင်ထား သည့် နို့ခွက်ကိုသွားယူလာပြီး စားပွဲတွင်မချဘဲ ညီညီဆွေလက်ထဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထည့်ပေးလာ၍...

ညီညီဆွေသည် အားနာစွာပြုံးရင်း ခင်မေလင်းလက်ထဲမှ နို့ခွက်ကိုအယူ၊ သူတို့လက်ချင်းထိကိုင်မိသလိုရှိ၍ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်ဖြစ်ရ၏။

ညီညီဆွေက အားနာ၍ရှက်ဟန်ဝဲဝဲဖြစ်သွားရသည့်အကြည့်နှင့်ဖြစ်သော်လည်း ခင်မေလင်းအကြည့်သည်က ညီညီဆွေရင်အားလှုပ်ခတ် စေသွားရသည့်အကြည့်မျိုးပါ...။

မှန်သည်။ မိန်းမဆိုလျှင် စိုးငယ်ငယ်တစ်ယောက်တည်းနှင့်သာ ရင်းနှီးစွာနေထိုင်ပြောဆိုတတ်သည့် ညီညီဆွေ၏နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသည့်စိတ်ဓာတ်ကို သဘောပေါက်နေရသည့် ခင်မေလင်းက ယောကျ်ားကျမ်းကျေနေသည့် အကြည့်မျိုးနှင့်ပါတည်း။

"အဟွန်း..ကျေးဇူးပါပဲ၊ ဒါနဲ့ စာမေးပွဲနီးပြီဆိုတော့ စာတွေကောရနေပြီလား..."

"ဟုတ်ကဲ့၊ ရနေပါပြီ၊ လင်းမရတာရှိရင်လည်း ကိုလေးက သင်ပေးပေါ့..."

"အဟွန်း..ရပါတယ်၊ ကျွန်တော် တတ်သလောက်ပေါ့ဗျာ..."

"ကိုလေးကတော်ပြီးသားပါ၊ ဒါနဲ့ ကိုလေးကိုပြောရဦးမယ်..."

"ပြောလေ..."

"လင်း အလုပ်လျှောက်ထားပြီးပြီ၊ အလုပ်ကလည်းရဖို့

များတယ်..."

"ဟုတ်လား၊ ဘယ်ဌာနမှာလဲ..."

"မဟာချုပ်ရုပ်မြင်သံကြားဌာနမှာလေ [illegible]

လား..."

"ဟား..ကောင်းတာပေါ့၊ ဒါဆို [illegible]

လျှောက်ကြတာပေါ့နော်..."

"အင်း..ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ [illegible]

သိပ် နှိမ်ပြီးခွဲခြားတော့ လင်းလည်းမခံနိုင်လို့ [illegible]

ဒီအလုပ်က နင်တို့ငါ့ကိုပြောလို့ လျှော[illegible]

ဘူး၊ ငါ့ကို ကိုလေးကပြောလို့ ငါ လျှောက်တာလို့

"ဩော်..အဟွန်း..ရပါတယ်..."

သူဆိုရင်း ငယ့်ကိုပြန်လိုက်ပို့စဉ်က ငယ်ပြောသည့်[illegible] တွေကိုပါ ပြန်လည်ကြားယောင်ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း အရေးမပါသည့်ကိစ္စလေးတွေ [illegible] ခေါင်းထဲမထည့်...။ လက်ထဲမှနို့ကို သူ အပြီးသတ်[illegible] လိုက်သည်။

"ကိုလေးပြီးပြီလား၊ ပေး လင်း သွား[illegible] မယ်..."

ခင်မေလင်းဆိုရင်း သူ့လက်ထဲမှ [illegible] မှာ လူချင်းတအားနီးကပ်သွား၍ သူ့ပင် [illegible] ရှိကာ အသက်ပင်မှေ့မေ့လျော့လျော့ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေ၏။ ခင်မေလင်းသည်က သူ့ကိုရင်းနှီးသလို၊ ဘာမှမဖြစ်သလို ပြုံး၍ကြည့်ပြီး ထမင်းစားခန်းထဲ ဝင်သွားလိုက်သည်။

သူသာရင်ထဲ ပရမ်းပတာတွေဖြစ်ကျန်ရစ်၏။

ခင်မေလင်းပြန်ထွက်လာမှ သူ သတိဝင်လာသလို၊ ခင်မေ လင်းကို ပြန်ကြည့်ဖြစ်သည်။

"ကိုလေး..အိပ်ချင်အိပ်တော့လေ၊ လင်းက စာကျက်ရဦးမှာ..."

"ဪ..အင်း..."

ခင်မေလင်းဆိုတော့ သူ့ ရက်ကိုးရက်ကန်းနှင့်ရှိန်းရှိန်းဖိန်း ဖိန်းကြီးဖြစ်ကာ အိပ်ခန်းထဲသို့ လှမ်းဝင်သွားလိုက်ပါတော့၏။

ခင်မေလင်းကား ပညာလည်းတော်၊ ဥစ္စာလည်းရှိပြီး ချောမောလှပသလောက် နုပျိုသည့် ညီညီခွေ၏အသွင်ချောချောကို လည်း နှစ်သက်စွဲမက်ရင်း...

မိမိ၏မျှားကွက်ထဲ ဝင်ရောက်သွားသည့် ညီညီခွေ၏ သွေး ဆူရင်ခုန်သွားပုံအားကြည့်ပြီး အောင်နိုင်ပျော်ရွှင်ရသည့် ကျိတ်ပြုံး ဖြင့် တစ်ကိုယ်တည်းရှိကျန်ရစ်ခဲ့ရပါသတည်း။ ။

xx xx xx

- ရှစ် -

"ဟော့..စိုးငယ်..."

"ဟင်..."

"တို့တွေသောကြာနေ့ကျရင် အသံလွှင့်ရုံကိုသွားရမယ် နော်၊ မေ့နေမှာစိုးလို့ပြောတာ..."

"သိပါတယ်၊ မမေ့ပါဘူး၊ ဒါနဲ့အမာ နင်က ဒီအလုပ်နဲ့ ကျောင်းတစ်ဖက်နဲ့ ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ထားလဲဟင်..."

"အလုပ်ကအခုပဲရတော့မယ်လို့ ထင်နေလို့လား စိုးငယ်၊ သူတို့က သင်တန်းပေးမှာနဲ့ တို့တွေက ကျင့်နေရဦးမှာနဲ့၊ စမ်းသပ် နေမှာနဲ့ဆို အနည်းဆုံးနှစ်လသုံးလလောက်ကြာမှ ဒီအလုပ်ကိုလုပ် ရမှာ..."

ခင်မေလင်း ဝင်ပြောလာ၍ ခင်မေလင်းပြောတာသည်း မှန်သင့်သလောက်မှန်သည်ဟု စိုးငယ်ငယ်သည် စိတ်ထဲမှခံယူ ရင်း...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အင်း..ဟုတ်ပါတယ်လေ၊ ဒါပေမဲ့ စိုးငယ်ကတော့ ကြိုတင်မျှော်မှန်းထားတာပါ၊ ဘာပဲပြောပြော စိုးငယ်ကတော့ အခု စာရေးခဲ့ပြီးရင် လာမယ့်နှစ်အတွက် စာပေးစာယူပြောင်းတက်ဖို့ဆုံးဖြတ်ထားတယ်..."

"အေး..အမာလည်း အဲဒီလိုတစ်ချက်တော့ စဉ်းစားမိတယ် စိုးငယ်ရဲ့၊ ခင်မေလင်းကရော ဘယ်လိုလဲ..."

"အဆင်ပြေသလိုလုပ်ရမှာပေါ့၊ ဒါနဲ့စိုးငယ်ရော အိမ်မှာ သတင်းကြော်ငြာတဲ့အပြောအဆိုနဲ့ အနေအထားတွေကို လေ့ကျင့်ရဲ့လား..."

"အင်း..မှန်ထဲကြည့်ပြီးလေ့ကျင့်ရလွန်းလို့ မှန်တောင်အက်နေပြီ၊ အဟင်း..ဟင်း..."

စိုးငယ်ပြောရင်း လှပချစ်စဖွယ်ကောင်းအောင်ရယ်တော့ ခင်မေလင်းသည် မျက်နှာပေါ်ကရယ်ဟန်ရှိသော်လည်း စိတ်ထဲမတော့...။

ဒီအလုပ်ကို သူ ရဖို့ထက် ငါ ရဖို့ကပိုပြီးအရေးကြီးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူက ဘယ်နေရာမဆို ငါ့ထက်သာနေတယ်၊ ငါ့ထက်ကံပိုကောင်းနေတယ်...

အိုး..ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ သူ့ထက်သာဖို့ သူ့ကိုကျော်ဖြတ်နိုင်ဖို့အတွက်တော့ ငါ ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ကြိုးစားရမှာပဲ...

ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ကြိုးစားပြီး ရတဲ့အခွင့်အရေးကိုယူရမှာပဲ၊ ငါ့ရဲ့ခံယူချက်က သူများထက်ခေါင်းတစ်လုံးပိုသာနေရမယ်၊ အမြင့်

ဆုံးကိုရောက်စေရမယ်...

"ဟော့..ခင်မေလင်း လာသွားမယ်၊ အတန်းပြီးပြီ..."

"သြော်..အင်း..."

အမာအသံကြောင့် ခင်မေလင်း အတွေးပြတ်ကာ စာသင်ခန်းထဲမှသုံးယောက်သား ထွက်လာဖြစ်ခဲ့ကြ၏

အတန်းထဲမှထွက်လာခဲ့ပြီး နေလယ်စာစားရန် စားသောက်ဆိုင်များဘက်ထွက်အလာ တစ်နေရာအရောက်မှာတော့...။

ရှီး...

လေချွန်သံရှူးရှူးကြီးတစ်ချက်ကြောင့် ခင်မေလင်း ဆတ်ခနဲတုန်၍ပင်သွားသည်။ မှန်သည်။ ထိုသို့သော လေချွန်သံသည် မိမိ၏ ခင်ပွန်းဟောင်း ကိုခင်ထွန်း၏လေချွန်သံမျိုးမဟုတ်ပါလား။

"ဟော့..ကြားရဲ့သားနဲ့လှည့်ကြည့်ပါဦး..."

"ဟင်..."

နောက်ဖက်မှပြောလိုက်သည့် ခင်ထွန်းစကားကြောင့် စိုးငယ်၊ အမာနှင့်ခင်မေလင်းပါ လှည့်ကြည့်ဖြစ်သွားရသည်။

ခင်ထွန်းပုံစံက မင်း ဘယ်ပြေးမလဲမိချိုသဲပုံစံနှင့် ခင်မေလင်းထံကြည့်နေလေ၏...

ခင်မေလင်းမှာ စိတ်ညစ်စိတ်ပျက်ခြင်းနှင့် မျက်နှာကြီး အကျယ်ပျက်နေရပြီး စိုးငယ်တို့သိမှာလည်း အစိုးရိမ်ကြီးနေရှာ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟင်--ဘယ်သူလဲမသိဘူး၊ ဘယ်ကကောင်လဲ၊ ပုံစံကလည်း[illegible] ဝတ်ဆင်ပုံကလည်းအဆင်မပြေဘူး..."

"[illegible]..ပုံစံကြီးက ကြည့်ရတာကြောက်စရာကြီး၊ ဘယ်သူနဲ့သိလို့လဲ..."

"စိုးငယ် နင်နဲ့သိလား..."

"အိုး..ကြောက်ရတဲ့ကြားထဲ၊ မဟုတ်မဟုတ်ပြောပြီ..."

စိုးငယ်နှင့်အမာ တစ်ယောက်တစ်ပေါက်စီဆိုနေဆဲ ခင်မေလင်းကား မိမိအသွင်ကိုမိမိထိန်းနေရ၏။

"နေပါဦး မခင်မေလင်းနဲ့သိတာလား၊ ဟိုလူက မခင်မေလင်းကိုပဲကြည့်နေတာ..."

"အိုး..ဟင်အင်း၊ မသိပါဘူး၊ ဘယ်ကလမ်းသရဲလည်း မသိပါဘူး၊ လာ..လာသွားကြရအောင် မြန်မြန်..."

ခင်မေလင်းဆိုရင်း စိုးငယ်နှင့်အမာလက်ကိုဆွဲပြီး မပြေးရုံတမယ်ထွက်ခဲ့လိုက်ကြလေ၏။

နေ့လယ်စာစားနေရသော်လည်း ခင်မေလင်းစိတ်ထဲမှာက စိတ်ပျက်ချောက်ချားနေရလေ၏။

စိတ်ပျက်လိုက်တာ၊ တကယ်ဒေါသထွက်ဖို့ကောင်းတယ်၊ ဒီခွေးသူတောင်းစားက ဘယ်ကပေါ်လာမှန်းမသိဘူး...

အေးလေ..သူလိုလူက ရှစ်စပ်ကလည်နေတော့ ငါ့ကို အနေနဲ့အမြန်ဆိုသလိုရှာတွေ့ပြီး ဒုက္ခပေးနေမှာပဲ...

တောက်..ငါ တကယ်စိတ်ပျက်တယ်၊ ဘယ်လိုလုပ်ရရင်

ကောင်းမလဲမသိဘူး၊ ငါ့အကြောင်းကို စိုးငယ်တို့သိသွားလို့ မဖြစ်ဘူး...

ဒါပေမဲ့ ဒီခွေးသူတောင်းစားကို ငါ ရှောင်နေလို့လည်း ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူးဆိုတော့...

ဟင်း...

အတွေးဖြင့် ခင်မေလင်း သက်မရှူလိုက်သည်၊ ခင်မေလင်းတစ်ယောက် ဘာတွေတွေး၍ ဘာတွေကိုတွေးနေသည်ကိုမူ စိုးငယ်ငယ်နှင့်အမာတို့မသိရှာကြပါလေ...။

× × × × ×

"စိုးငယ်နဲ့အမာရေ..."

"ဟင်..."

"လင်း အိမ်မှာကော်ဖီကုန်နေလို့ ပလာဇာဝင်ပြီးဝယ်ရအောင်နော်၊ စိုးငယ်နဲ့အမာလည်း ဝယ်ချင်တာတွေရင်ဝယ်ပေါ့"

"အေး..ဟုတ်တယ် စိုးငယ်၊ တို့လည်း ပလာဇာထဲဝင်ပြီး နည်းနည်းဖော့လိုက်ကြရအောင်..."

"မိုးချုပ်သွားမယ်၊ ဖေဖေက ဒီနေ့စက်ရုံမှာပဲအိပ်မှာ[illegible] ဆက်ထားတာ..."

"အမလေးဟယ်၊ မိုးချုပ်လည်းဘာဖြစ်လဲ [illegible] အချိန် သူ တစ်ခါမှမသွားဖူးတာကနေဘာပဲ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဟင်း..ဟင်း..အေးပါ..အေးပါ..."

ညနေစောင်းမှအပြန် လိုင်းကားထက်တွင် ခင်မေလင်း၏ ဆောင်းဆိုမှုအတွက် သူတို့သဘောတူလိုက်ကြ၏။

ဈေးရှေ့မှတ်တိုင်ရှေ့ ကားပေါ်မှသူတို့ဆင်းသည်တွင် မှောင်ရိပ်ကျိုးနေပြီဖြစ်သည်။

(..)ပလာဇာသို့ ဓာတ်တိုင်နှစ်ခွင်စာလောက် သူတို့ လျှောက်ခဲ့ကြပြီး ပလာဇာထဲ သူတို့အချိန်ဖြုန်းလိုက်ကြသည်။

ဘယ်လောက်ကြာသွားသည်မသိ၊ ပလာဇာမှသူတို့ထွက်လာချိန်တွင် ညရှစ်နာရီထိုးနေပြီဖြစ်၏။

အမာက ပလာဇာမှလမ်းခွဲပြီး၊ လမ်းတစ်လမ်းပြန်သွားသည်။ စိုးငယ်နှင့်ခင်မေလင်းက ကားတဆင့်စီးပြီး ပြန်ခဲ့ကြ၏။

"စိုးငယ်..."

"ဟင်..."

"စိုးငယ်ကို တို့အရင်လိုက်ပို့မယ်နော်..."

"ကျေးဇူးပါပဲ၊ မိုးချုပ်နေတာ မခင်မေလင်းလည်းမပြန်ဘဲ စိုးငယ်အိမ်မှာပဲ အိပ်ပါလား..."

"ရတယ်၊ လင်းကပြန်ရမယ်၊ လင်း ပြန်ရပါတယ်..."

သူတို့စကားဆိုဆဲ ကား မှတ်တိုင်တွင်ရပ်ပြီမို့ သူတို့ဆင်းလိုက်ကြ၏။ ကားမှတ်တိုင်နှင့်အိမ်ကို လမ်းလျှောက်ဝင်ခဲ့ရသေးသည်မို့ အတူလမ်းလျှောက်ခဲ့ကြသည်။

စိုးငယ်ငယ်ကား ဘာမှန်းမသိ၊ ခင်မေလင်းကား ပတ်ဝန်း

ကျင်ကို နားလည်နေပြီဖြစ်၏။

မှန်သည်။ မိမိတို့နောက်တွင် ကောင်နှစ်ကောင်လိုက်လာနေသည်ကို ခင်မေလင်း သိသည်။

ဝင်းနှင့်ခြံနှင့်ဆိတ်ငြိမ်ရပ်ကွက်မို့ လမ်းသနဲ့တွေအတွက် အခွင့်အရေးရနေပြီကိုသိ၏။

ခင်မေလင်းစိတ်ထဲမှ မိမိဘာလုပ်ရမည်ကို အသင့်ပြင်ဆင်ကာတွေးဆဲ ဓာတ်မီးတိုင်အောက်အရောက်မှာတော့...။

"ဟော့..."

"အား..အမလေး..."

ရုတ်တရက် မိမိတို့ရှေ့၌ လမ်းသရဲနှစ်ကောင်ရောက်လာသော့ တစ်ခါမှမကြုံဖူးသည့် စိုးငယ့်ငယ်မှာ ကြောက်လန့်တကြား အော်မိလိုက်ရလေ၏။

"အလဲ့..မင်းတို့လေးတွေက တကယ့်အလှပလေးလေးတွေပါလားကွ..."

"ဟို..ဟို..ဘာ..ဘာယူမလဲဟင်၊ ယူ..ယူပါ၊ ဒီပစ္စည်းတွေအကုန်ယူပါနော်..."

စိုးငယ်ဆိုရင်း ဆွဲကြိုး၊ လက်ကောက်၊ လက်စွပ်နှင့်နားကပ်တွေကိုချွတ်မည်အပြု လမ်းသရဲသည် စိုးငယ်ငယ်လက်ကလေးကို ဆွဲကိုင်လိုက်ပြီး...

"ငါ ကိုင်ချင်တာ မင်း လက်ကလေးပဲ..."

"အို..မလုပ်..မလုပ်ပါနဲ့၊ လွှတ်..လွှတ်ပါ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငါတယ်၊ မှိုးရှိုးပါတယ်၊ ကျွန်မတို့ကို ဘာမှမလုပ်ပါနဲ့ရှင်…”

စိုးငယ်တစ်ယောက် ကြောက်ရွံ့စွာတောင်းပန်နေ… ခင်မေလင်းသည် လက်ထဲမှစာအုပ်ထူထူကြီးစောင်းနှင့် လ… သရဲတွေ ခေါင်းကို ရိုက်ချပစ်လိုက်ပြီး…

“စိုးငယ်··ပြေး··ပြေး၊ မြန်မြန်အိမ်ရောက်အောင်ပြေ… မြန်မြန်ပြေး၊ ကဲဟယ်··ဒုတ်··ဒုတ်…”

လမ်းသရဲတွေကိုရိုက်ရင်း ခင်မေလင်းဆိုတော့ စိုးငယ်… လည်း ဘာမှမမြင်တော့ဘဲ၊ အိမ်သို့ပြေးထွက်သွားလိုက်လေ…

နောက်တွင် ဘာတွေဖြစ်ကျန်နေမည်ကို စိုးငယ် မ… တော့၊ ခင်မေလင်းအတွက်တော့ စိုးငယ် လွန်စွာစိတ်ပူနေမိရသည်…

အိမ်ရောက်သည်နှင့် စိုးငယ်မှာ မိမိအိမ်သို့မဝင်ဘဲ ခေ… လေး ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေရှိရာအိမ်သို့ စိုးငယ် ပြေးဝင်ခဲ့၏။

အိမ်ထဲအရောက် မိခင်ထံရောက်နေသည့် ကိုလေးကိုတွေ… လိုက်ရ၍…

“ကိုလေး··ကိုလေး··ဒေါ်လေးရော…”

“ဟင်··ငယ် ဘာဖြစ်…”

“ကိုလေး မမေးနဲ့ လာမြန်မြန်လာ၊ ဟိုမှာ ငယ့်ကြော… မခင်မေလင်း ဒုက္ခဖြစ်ကျန်ရစ်ပြီ…”

“ဟင်··ဘယ်မှာလဲ…”

“လာ··လာ ကိုလေး…”

အိမ်တွင် စိုးငယ်နှင့်ညီညီဆွေတို့နှစ်ယောက်မှာ ခင်မေ…

…င်းအတွက် စိုးရိမ်စိတ်တွေနှင့်ပြာသာနေသဲအချိန်၌…

x x x x x

“ဖြန်း…”

“အား…”

ခင်ထွန်း၏လက်ကြမ်းကြီးတစ်ဖက်က [illegible] …င်ထက် ဖြန်းခနဲကျသွားရ၏။

“ကောင်မ··မိန်းမလည်မ၊ နင်ကငါ့ကို [illegible] …သား၊ ငါ့မှာဦးနှောက်မရှိဘူးလား၊ ငါ့မှာခြေထောက်[illegible] … နင့်ကိုလိုက်မရှာတတ်တော့ဘူးလား…”

ခင်မေလင်း ဘာမှမပြော၊ ခင်ထွန်းပြောသမျှ [illegible] …င်းတင်းစေ့ကာ ငြိမ်၍နေ၏။

“နင်က ငါ့ကို မနူးမနပ်ကလေးများမှတ်နေလား၊ ငါ… …င့်လင်…”

“ဘာနင့်လင်လဲ၊ နင်နဲ့ငါ ဘာမှမဆိုင်ဘူး၊ နင်နဲ့ငါ [illegible] …ုံးမှာကွာရှင်းထားပြီးသား၊ နင်က လိုက်နှောင့်ယှက်နေ[illegible]”

“အေး··ငါ မကွာချင်ဘဲကွာရတော့ နင့်ကိုလည်း ငါ… …ိုက်နှောင့်ယှက်နေမှာပဲ၊ နင့်အဖေနာရေးငွေ ငါ့ကို[illegible] …လစ်ပြေးသွားတယ်…

နင် ဘာလဲ၊ နင်ဘာကောင်မလဲ၊ နင် [illegible] …ကို ဘာထင်လဲ၊ နင့်ကိုယ်နင်လည်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခင်မေလင်းခေါင်းကို လက်ညှိုးကြီးနှင့်ထိုးထိုးပြီး ခင်ထွန်း ဆိုသည်။

"အချိန်မရှိဘူး၊ ငါ အခုပိုက်ဆံလိုတယ်၊ ငါ့ကိုပိုက်ဆံပေး စမ်း…"

"အခုသုံးထောင်ပဲရှိတယ်၊ ငါကလည်း နင့်ရဲ့ငရဲသံက မကြားချင်ပါဘူး၊ နင့်ကိုပိုက်ဆံပဲချက်ချင်းပေးလိုက်ချင်တာ…"

"လုပ်မနေနဲ့၊ အသုံးမကျတဲ့ကောင်မ၊ အခု သုံးထောင် ပေး၊ ငါလိုတာငါးသောင်းလိုတယ်၊ နင် ငါ့ကိုတစ်လအတွင်းရှာပြီး ပေး၊ ဒါပဲ…"

"ငါက ဒီငွေငါးသောင်းကို ဘယ်ကရမှာလဲ၊ ငါ့ကို သူများက ကျောင်းထားပေးတာ…"

"ရတဲ့နည်းနဲ့ နင် ရှာပေး၊ တစ်လအတွင်း ငါ့ဆီအရောက် နင်ပို့ပေး၊ မပို့ရင် ဒီထက် နင် ပိုပြီးနာမယ်မှတ်၊ ကျပ်ကျပ်မှတ်ထား နော်၊ ဒါပဲ ငါ သွားမယ်…"

ခင်ထွန်း ရာဇသံပေးပြီးထွက်သွားလေပြီ…။

ခင်မေလင်းသည် ခင်ထွန်း၏အနှောင့်အယှက်တွေ လွတ်အောင်စဉ်းစားရင်း ခင်ထွန်းအတွက် ငွေငါးသောင်း ဘယ်လို ရှာရမလဲစဉ်းစားရင်းဖြင့် တစ်လှမ်းချင်းလျှောက်လာခဲ့

"ဟင်…ကိုလေး၊ ဟိုမှာ…ဟိုမှာ မခင်မေလင်းပြန်လာ သူ ဘာမှမဖြစ်လို့တော်သေးတယ်…"

စိုးငယ်စကားသံလေးကြားသည်တွင် ခင်မေလင်းသည်

[illegible]သွားရပြီး အတွေးတို့မြတ်ကာ ကြည့်လိုက်သည်မတော့…

စိုးငယ်နှင့်အတူ စိုးရိမ်စွာပြေးလာသည့်ညီညီဆွေကို တွေ့ [illegible]ရသည်တွင်မတော့…

ခင်မေလင်း၏ခေါင်းထဲ၌ ဖျတ်ခနဲထိုးထွက်လာသည့် [illegible]နှင့်အတူ ညီညီဆွေသည် အနားရောက်လာချိန် ခင်မေလင်း သည်လည်း သတိမေ့သလို ခြေညွှတ်လဲကျသွားလေ[illegible] ညီညီ ဆွေသည် ခင်မေလင်းကိုယ်လေးအား အချိန်မီပွေ့[illegible] တော့၏။

စိုးငယ်သည် ခင်မေလင်းထံကြည့်ပြီးမှ…

"ကိုလေး…စိုးငယ် အိမ်ကိုပဲခေါ်သွားမယ်[illegible]—

စိုးငယ်ဆိုရင်း ရှေ့မှအရင်ပြေးကာ ခြံတံခါးနှင့်[illegible] တွေကို အသင့်ဖွင့်ထားလိုက်သည်။

အိမ်ထဲအရောက် ခင်မေလင်းကို မိမိအိပ်ရာထက်[illegible] တင်ထားလိုက်ပြီး စိုးငယ်ရောညီညီဆွေပါ ခင်မေလင်းကို [illegible] ကြ၏။ ခင်မေလင်းကား သတိမေ့နေသည်လား၊ အားငြတ်[illegible] နေသည်လားမဆိုနိုင်ပါ။ မျက်လုံးကိုမှိတ်ထားဆဲရှိသည်။

"ကိုလေးရယ်၊ မခင်မေလင်းက စိုးငယ်တို့ [illegible] တွေ့ လက်ထဲကကယ်လိုက်တာ၊ စိုးငယ်ဖြင့်မသွေး[illegible]

အခုတော့ စိုးငယ်ကြောင့် မခင်မေလင်းကို [illegible] [illegible]ကိသွားတယ်နဲ့တူတယ်၊ ကြည့်ပါဦး၊ [illegible] [illegible]တယ်၊ မျက်လုံးတစ်ဖက်လည်းညိုနေတယ်၊ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချောင်းနေတယ်နော်၊ သနားပါတယ်…”

“ဟဲ့…ငယ်ရယ် ရေသွားချိုးလိုက်နော်၊ ကိုလေး သူ့ကို ကြည့်ထားလိုက်မယ်၊ ငယ် လန်းသွားအောင်ရေချိုးလိုက်နော်…

မေမေလည်းမရှိဘူး၊ ရိပ်သာသွားတယ်ထင်တယ်၊ ကဲ… ကဲ…ငယ် ရေသွားချိုး၊ ငယ်ပြီးရင် ကိုလေးပြန်မယ်…”

“ဟုတ်ကဲ့…”

အခန်းထဲမှစိုးငယ်ထွက်သွားသည်နှင့် တအောင့်ကြာသည်တွင် ခင်မေလင်းသည် မျက်ဝန်းအစုံပွင့်လာပြီး မျက်ရည်ကြည်တို့ဖြင့်ပြည့်သောမျက်လုံးတွေနှင့် ညီညီဆွေထံကြည့်နေရင်းမှ…

“ကိုလေး…လင်းရဲ့ဘဝကတော့ နာမည်နဲ့လိုက်အောင် မလင်းနိုင်ပါဘူးနော်၊ လင်းရဲ့ဘဝမှာ အားကိုးတွယ်တာရမယ့်သူဆိုတာမရှိပါဘူး ကိုလေးရယ်…

လင်းအားငယ်တယ်၊ လင်းကြောက်တယ်၊ လင်းဝမ်းနည်းတယ်၊ မှန်တာပြောရရင် ကိုလေးကိုတွေ့တဲ့အချိန်မှာ လင်း ကိုလေးကို ယုံကြည်အားကိုးချင်တဲ့စိတ်တွေဖြစ်ပေါ်လာတယ်…

လင်း ကိုလေးကို ယုံကြည်အားကိုးပါရစေ၊ လင်း ကိုလေးကိုချစ်တယ်၊ စိုးငယ်ရဲ့ဘဝမှာက လင်းထက်အများကြီးပိုင်ဆိုင်ထားတာတွေရှိပါတယ်…

လင်းက လင်းမှာကတော့ လူတွေရဲ့မျက်နှာကိုကြည့်ပြီးနေရတဲ့ဘဝ၊ လင်း ဘဝကအဖြည့်ခံ၊ အပယ်ခံဘဝပါ ကိုလေးရယ်…

ခုပဲကြည့်လေ၊ စိုးငယ်အတွက်နဲ့ လင်းဟာရေတိမ်မှာနစ်အောင့်မလို့ပါဘဲ၊ ဒါပေမဲ့ လင်းကကံနည်းနည်းကောင်းနေသေးတော့ ကျမ်းကားတွေလက်ထဲက သီသီလေးလွတ်ခဲ့ရတယ်…

လင်းကြောက်တယ်၊ လင်း တကယ်ကြောက်တယ်၊ လင်း ဝမ်းနည်းတယ်၊ လင်း တကယ်အားငယ်ရတယ် ကိုလေးရယ်…

ကိုလေးနားမှာ လင်း နေပါရစေနော်၊ လင်း ကိုလေးကို ယုံကြည်အားကိုးပါရစေ၊ လင်းရဲ့အနားမှာ ကိုလေးနေပါနော်…”

သူ့ကိုမျက်ရည်တွေနှင့်ကြည့်ပြီး ခင်မေလင်း စကားတွေဆိုသည်။

သူ့လက်ကိုဆုပ်ကိုင်ကာ မျက်ရည်နှစ်သွယ်ကျပြီး ခင်မေလင်း စကားတွေဆိုသည်။

ညီညီဆွေသည် ခင်မေလင်းကို ဘာပြော၍ပြောရမှန်းမသိ။ ခင်မေလင်းကို သနားကြင်နာနေမိသည်ကဖြင့် အမှန်…။

ခင်မေလင်းသည် ညီညီဆွေ၏နူးညံ့သောစိတ်ဓာတ်ကို သိနေရသည်မို့ မျက်ရည်နှစ်သွယ်ဖြင့် ညီညီဆွေ၏ရင်ခွင်ထဲသို့ ပြေးဝင်လိုက်ပါတော့သတည်း။

“ဟင်း…”

ကိုလေး ပြန်ရဦးမည်မို့ ရေမြန်မြန်လေးချိုးပြီး အခန်းဆီပြန်လာသည့် စိုးငယ်မှာ အခန်းထဲမှခင်မေလင်း၏စကားတွေကို ကြားလိုက်ရ၍ သက်မမောလေးအား ချဖြစ်လိုက်ခြင်းပါ…။

နောက်ဆုံးမတော့ စိုးငယ်သည် ကိုလေးပြန်ရမည်မို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း ထဲဝင်လိုက်သည်မတော့...

မြင်တွေ့လိုက်ရသော အခန်းထဲမှမြင်ကွင်းကြောင့် စိုးငယ်သည် အခန်းဝ၌ပင် ရပ်နေဖြစ်သွားရရှာ၏။

စိုးငယ်ရင်ထဲမှာ နာကြင်လွန်းရသည်။ စိုးငယ် ငိုချင်သည်။

ခင်မေလင်းကို စိုးငယ် နားလည်သလို၊ နားမလည်သလို၊ အပြောရခက်၏။ ကိုလေးကိုတော့ စိုးငယ် နားလည်သည်။

ကိုလေးသည် ခင်မင်လင်းကြောင့် ခင်မေလင်း၏စကားများကြောင့်နှင့် ကိုလေးသည် ရှက်နေသည်။ အနေရလည်းခက်နေသည်။ ပြီးတော့ သနားကြင်နာနေသည်။ အားနာနေသည်။

"ဟင်..ဟို..."

ညီညီဆွေမှာလည်း စိုးငယ်ကိုမြင်လိုက်ရ၍ ရှက်လန့်ကာ ခင်မေလင်းနှင့်လူချင်းခွာလိုက်ရလေ၏။

ခင်မေလင်းသည် ရှိုးသားသိမ်ငယ်သောအသွင်ဖြင့် မျက်နှာလေးငုံ့သွားသည်။

စိုးငယ်ငယ်သည် ခင်မေလင်းမျက်နှာဆီကြည့်ပြီး စောစော ကလမ်းတွင်ပွေ့ချီလာရသည့် ခင်မေလင်းအသွင်ကိုပါ ပိုမြင် ယောင်ရပြန်၏။

ဟင်း...

စိုးငယ် သက်မလေးကိုသာ ချလိုက်သည်။ စိုးငယ် ဘာမှ မပြောလိုတော့ပါ...။ မှန်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...

စိုးငယ်ဘဝ၏ ကယ်တင်ရှင်ကျေးဇူးရှင်အဖြစ် ခင်မေလင်းအား စိုးငယ်ငယ်သည် သတ်မှတ်ထားလိုက်ပြီဖြစ်သော ကြောင့်ပါတည်း...။

"ကိုလေး..မခင်မေလင်းက ငယ်ရဲ့ကျေးဇူးရှင်ပါ၊ မခင်မေလင်းကို ပြုစုရမယ်..."

ငယ်ဆိုရင်း အခန်းထဲမှပြန်ထွက်သွား[illegible]သည်။ ညီညီဆွေသည် စိုးငယ်နောက်ကျောလေးဆီ [illegible]ကြည့်နေဖြစ်သည်။

အခန်းထဲမှလှမ်းထွက်သွားသည့် စိုးငယ်[illegible] မျက်ရည်ပုလဲဥတို့ ကြွေသက်ရသည့်အဖြစ်ကိုဖြင့် [illegible]

သို့သော် ခင်မေလင်းကား မိမိအား အရှုံးပေးသွားရသည့် စိုးငယ်ငယ်၏အဖြစ်အား ကျေနပ်စွာကျိတ်ပြုံးနေဖြစ်ရပါသတည်း။

××   ××   ××

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

- ကိုး -

"မေမေ…"

"ပြော သမီး၊ သမီး ဒီနေ့အသံလွှင့်ရုံသွားရမယ်ဆို…"

"ဟုတ်ကဲ့၊ သွားမလို့ပါ မေမေ၊ မေမေ့ကိုသမီးပြောစရာ ရှိလို့ပါ…"

"အင်း‥အင်း‥ပြောလေ သမီး၊ ဘာပြောမလဲ…"

"သမီး စာမေးပွဲဖြေပြီးတာနဲ့ ဒေါ်လေးရှိတဲ့အင်္ဂလန်မှာ ခဏသွားနေချင်တယ် မေမေ…"

"ရသားပဲ သမီး၊ သမီးဒေါ်လေးကလည်း သမီးကို ခေါ် နေတာပဲမဟုတ်လား၊ ကဲ ပြော သမီး ဘယ်တော့သွားချင်လဲ၊ မေမေ အားလုံးအသင့်လုပ်ထားပေးမယ်၊ သမီး ဒေါ်လေးဆီလည်း ကြိုတင်ဖုန်းဆက်ထားပေးမယ်…"

"သမီး စာမေးပွဲဖြေပြီးတာနဲ့ သွားချင်တယ် မေမေ…"

"သမီး အသံလွှင့်ရုံမှာ အလုပ်လျှောက်ထားတာကရော သမီး သတင်းကြေငြာချင်တဲ့အလုပ် မလုပ်ချင်တော့ဘူးလား…"

"လုပ်ချင်ပါတယ် မေမေ၊ သမီး ပြန်လုပ်မှာပါ၊ သင်တန်းတွေတက်ရဦးမှာဆိုတော့ ချက်ချင်းလည်းမရွေးသေးပါဘူး…

ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့တော့ ဆန်ခါတင်ရွေးဖို့ရှိတယ်၊ သမီးကြိုးစားရမယ်၊ ဘာပဲပြောပြော သမီး စာမေးပွဲပြီးတာနဲ့ချက်ချင်းထွက်နိုင်ဖို့ မေမေ စီစဉ်ထားပေးပါ…"

"စိတ်ချပါ၊ မေမေ စီစဉ်ထားပေးပါမယ်၊ ကဲ‥ကဲ မေမေလည်း အလုပ်သွားတော့မယ်၊ သမီးလည်း သွား[illegible] မဟုတ်လား…"

"ဟုတ်ကဲ့…"

"ကဲ‥မေမေ အရင်သွားမယ်…"

"ဟုတ်ကဲ့…"

အင်္ဂလန်သို့သွားရန် ဖခင်ထံတွင်ခွင့်တောင်းပြီး သွား[illegible] မယ့် စိုးငယ်ငယ်စိတ်ထဲ မပျော်ရွှင်နိုင်သေးပါ…။

စိုးငယ်နားထဲ၊ စိုးငယ်မျက်လုံးထဲမတော့ တို[illegible] ခင်မေလင်း၏ အရိပ်တွေနှင့်ခင်မေလင်း[illegible] ကြားယောင်၊ မြင်ယောင်နေရလေသည်မဟုတ်[illegible]

တွေးလျှင်ငိုချင်သည်။ မျက်ရည်[illegible] မျက်ရည်ဝဲချင်လာရ၏။

ဟင်း‥အိုး‥သူဟာ ငါ့ရဲ့ကျေးဇူးရှင်တစ်ယောက်ပါပဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေ၊ ဟိုညက သူ့ အနားကရတွေဖြစ်တာ ငါ့ကြောင့်ပဲမဟုတ်လား၊ ဟင်း…

သက်မချလေးချရင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဆုံးမရင်းဖြင့် စိုးငယ် သည် အသံလွှင့်ရုံသို့ ထွက်ခဲ့လိုက်လေ၏။

အမာနှင့်အတူချိန်းပြီးမှ စိုးငယ်နှင့်အမာတို့နှစ်ယောက် မဟာ ချုပ်အသံလွှင့်ရုံသို့ ရောက်ခဲ့ကြ၏။

အသံလွှင့်ရုံသို့ရောက်သည်နှင့် မိမိတို့ထက်စောစီးစွာ ရောက်နှင့်နေသည့် ခင်မေလင်းအား မချို့နွယ်နှင့်အတူ တွေ့လိုက်ရ၍ စိုးငယ် အံ့သြသွားသည်။

မနေ့ညကတော့ သူ တော်တော့်ကို ဖြစ်နေသလိုပဲ၊ အေးလေ ဒီနေ့က အရေးကြီးတဲ့နေ့ဆိုတော့ သူ ကြိုးစားလာတာဖြစ်မှာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ သူ့ကိုကြည့်ရတာတော့ အရမ်းကိုတက်ကြွလန်းဆန်းနေတာပဲ၊ ဟင်း…

စိုးငယ်စိတ်ထဲမှ အံ့သြစွာတွေးနေဆဲပင် ခင်မေလင်းသည်လည်း စိုးငယ်နှင့်အမာကို တွေ့လိုက်ရ၍ ခင်မေလင်း မျက်နှာအသွင်နှင့်အကြည့်က တစ်ချက်တည်သွားသလို၊ တစ်မျိုးကြီးဖြစ်သွားရသည်ကို စိုးငယ် သတိထားမိလိုက်ရလေ၏။

"သြော်…စိုးငယ်ငယ်လည်း ရောက်လာပြီလား၊ စိုးငယ်ငယ်ရေ မမချို့နွယ်ကြည့်တာတော့ စိုးငယ်ငယ်က အများကြီးကံကောင်းနေတယ်ကွဲ့…"

"ဟင်…ဟုတ်လား မမ၊ ဘာကြောင့်လဲဟင်…"

စိုးငယ် ဆိုရင်း ဘာရယ်မဟုတ်အကြည့်တစ်ချက်သည် ခင်မေလင်းထံရောက်ခိုက် ခင်မေလင်း၏မေးသွားထက်ကပျားရည်စက်လိုမျက်နှာမျိုးကို စိုးငယ် တွေ့လိုက်ရ၏။

မှန်သည်။ ခင်မေလင်းသည် ချိုနွယ်ရှေ့၌ ပြုံးနေရသော်လည်း စိုးငယ်ထံကြည့်သည့်အကြည့်က ဝန်တိုမိစွာပုံနှယ် ရှိနေရသည်မဟုတ်ပါလား…။

"အခု နောက်ဆုံးရွေးချယ်မယ့် အကြီးအကဲက ညွှန်ကြားရေးမှူး ကိုအောင်စည်လေ၊ စိုးငယ်က အမှတ်အများဆုံးရထားတာ၊ စိုးငယ်က အသက်လည်းအငယ်ဆုံးဖြစ်ပြီး၊ ချောလည်းချောလှလည်းလှ၊ ချစ်စရာလည်းကောင်းပြီး စကားသံလေးကလည်း ချိုလွင်သာယာတယ်…

အဲဒီအချက်အလက်တွေအားလုံးကိုကြည့်ပြီး စိုးငယ်ကို အမှတ်အများဆုံးပေးထားတာပဲ…"

"မမချို့နွယ်ရယ် အရည်အချင်းလည်းရှိမှာပါပေါ့လေ"

ခင်မေလင်း ဝင်ဆိုသည်။ ခင်မေလင်း၏အသံက စိုးငယ်ကိုမကျေနပ်သည့်အသံမျိုး၊ စိုးငယ်စိတ်ထဲ တစ်မျိုးဖြစ်သွားရ၏။ သို့သော်လည်း စိုးငယ် ဘာမှမဆိုပါ…။

"ဒါကတော့ လင်းရယ်၊ လေ့ကျင့်မှုပေါ်မှာ မူတည်ပါတယ်၊ လေ့ကျင့်မှုများသွားရင် ရသွားမှာပဲ…

မမချို့နွယ်လည်း အစတည်းကတော့ ထင်ထားပါတယ်၊ စိုးငယ်ငယ်ကိုတော့ ရှေ့နောက်ရှိသတင်းပြောကြတဲ့နေရာမှာ

www.burmeseclassic.com

ရွေးချယ်ခံရမှာပဲလို့...

လင်းကတော့ ခုနစ်နာရီသတင်းမှာ ရဖို့များတယ်လို့ ဟိုနေ့ကတည်းက စိုးငယ်ငယ်ရဲ့မျက်နှာလေးနဲ့အသံလေးကို အားလုံးက သဘောကျသွားကြတယ်လေ...”

ပြုံးရင်းမဲ့နေသည့်အသွင်ဖြင့် ခင်မေလင်းသည် စိုးငယ်ငယ်ထံ ကြည့်၍နေ၏။

“ဒါပေမဲ့ နှစ်ယောက်စလုံးစိတ်တော့ မလောနေကြနဲ့ဦး၊ သတင်းကြေငြာတဲ့ထိုင်ခုံထိုင်ရဖို့ဆိုတာ လွယ်တယ်တော့မဟုတ်ဘူး၊ ညီမလေးတို့အတွက် သင်တန်းချိန်နဲ့လေ့ကျင့်ရမဲ့အချိန်တွေ အနည်းဆုံးတော့ သုံးလေးလလောက်ကြာဦးမှာပဲ...

ဒီတော့ အားလုံးစိတ်အေးအေးထား၊ အခု အစီအစဉ်တွေဆိုတာက ဘာမှမဟုတ်သေးဘူးသိလား...

ကဲ..ကဲ..ညီမလေးတို့အခန်းထဲဝင်သွားကြနော်၊ ပွဲစမှ မမတို့ ပြန်တွေ့ကြတာပေါ့...”

“ဟုတ်ကဲ့ မမ၊ စိုးငယ်ကတော့ မမပြောထားတာနဲ့တင် ဝမ်းသာလွန်းလို့ ရင်တွေတောင်ခုန်နေတယ်၊ အဟင်း...”

စိုးငယ်ငယ်ခေါင်းလေးကိုပွတ်ပြီး အပြုံးနှင့်ချိုနွယ် နှုတ်ဆက်ထွက်သွားလိုက်လေ၏။

“စိုးငယ်...”

“ဟင်...”

“ဟိုကပြောသွားတိုင်း နင့်ကိုယ်နင် သိပ်လည်းအထင်ကြီး

မနေနဲ့ဦး၊ ပန်းဝင်ခါနီးမှခြေခေါက်လဲတယ်ဆိုတဲ့အဖြစ်မျိုး ဖြစ်တတ်တယ်...”

“မခင်မေလင်းဆိုလိုတာက ဘာလဲ...”

“ငါ ပြောတာရှင်းနေတာပဲ၊ နင့်ကိုယ်နင် အထင်ကြီးပြီး ဘဝင်မြင့်မနေနဲ့ဦးလို့၊ အခုဟာ ရွေးတယ်ဆိုပေမယ့် အလုပ်ကလုပ်ရသေးတာမဟုတ်သေးဘူး...

စက္ကန့်နဲ့အမျှပြောင်းလဲနေတာ၊ နောက်ဘာဖြစ်ဦးမလဲဆိုတာ သိသေးတာမဟုတ်သေးဘူး...”

“ဟင်...”

ခင်မေလင်းဆိုရင်း စိုးငယ်နားမှ လှမ်းထွက်သွားလိုက်တော့သည်။ စိုးငယ်ငယ်စိတ်ထဲ ခင်မေလင်းကို နားမလည်သလို နှင့်သဘောမကျနိုင်သလိုရှိဆဲ...

“ဟေး..ညီမလေး စိုးငယ်ငယ်...”

“ဩော်..မမစုစုဝင်း၊ စိုးငယ်က ရင်ခုန်နေတာ...”

“ကြည့်..ချိုနွယ်ကတော့ ကလေးကိုရင်ခုန်နေအောင် အရင်ဆုံးလာပြောသွားပြီထင်တယ်...”

“အဟင်း..မမရယ်၊ စိုးငယ် ဝမ်းသာလွန်းလို့ ဘယ်လို ပြောရမလဲတောင်မသိဘူး သိလား...”

“သိပါတယ်..သိပါတယ်၊ ကဲ..ကဲ..ဟိုတစ်ယောက်ကော ခင်မေလင်းဆိုတာ...”

“သူ ဟိုဘက်တော့ထွက်သွားတာပဲ၊ ဘာကိစ္စရှိလဲ မမ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အခု အစီအစဉ်အတိုင်းလုပ်ရမှာဆိုတော့ ညီမလေးတို့ မိတ်ကပ်တွေလိမ်းချယ်ထားဖို့လိုအပ်မယ်ကွဲ၊ ဒါကြောင့် နည်းနည်း ပြင်ဆင်ထားကြဖို့ မမ လာပြောတာ…"

"ဟင်..ဟုတ်လား၊ ဒုက္ခပဲ၊ စိုးငယ်ကလည်း သိပ်မပြင်တတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ စိုးငယ် သူငယ်ချင်းနဲ့သွားတိုင်ပင်လိုက်မယ်"

"အေး..အေး..ညီမလေး မြန်မြန်သွားလုပ်ထား၊ မမ မှာ တစ်ယောက်ကိုရှာပြီး သွားပြောဦးမယ်…"

"ဟုတ်ကဲ့ မမ…"

ညွှန်ကြားရေးမှူး စုစုဝင်းဆိုပြီးထွက်သွားသည့်တွင် စိုးငယ် ငယ်လည်း အမာကိုရှာဖို့ ပြေးထွက်ခဲ့၏။

စိုးငယ်တစ်ယောက် အမာကိုရှာဆဲအချိန်၌ အစီအစဉ် အခမ်းအနားအတွက် အလှပြင်ရန်သိရပြီဖြစ်သည့် ခင်မေလင်းတစ်ယောက်ကား…

အိမ်သာခန်းထဲတွင် မိတ်ကပ်၊ နှုတ်ခမ်းနီ၊ မျက်ခုံးဆွဲတံနှင့်အိုင်းရှဲဒိုးဗူးအဖုံးတွေကိုဖွင့်ပြီး ဆေးဗူးတစ်ဗူးနှင့်ဘာတွေလုပ်နေသည်မသိ…။

ဆေးဗူးက ကိုယ်လက်ကိုက်ခဲသောင်းညာလျှင် လိမ်းရသည့် ဆေးပုပုလင်းတစ်လုံးပါ လုပ်ချင်ရာတွေလုပ်ပြီး အိမ်သာခန်းထဲမှ ခင်မေလင်း ထွက်ခဲ့သည်။

ပြီးတော့ စိုးငယ်ငယ်ကို ခင်မေလင်း လိုက်ရှာသည်။ အမာနှင့်စိုးငယ်ငယ်ကိုတွေ့သည့်တွင် ခင်မေလင်းသည် ပျာယီး

ပျာယာ နှင့်အရေးကြီးသလိုပြေးလာရင်းက…

"စိုးငယ်၊ အမာရေ..တို့တော့ဒုက္ခပါပဲဟယ်၊ ခုနကပဲ မေနဲ့မမချိုနွယ်တို့က လင်းကို လာပြောသွားတယ်၊ အစီအစဉ်ရှိသယ်တဲ့၊ အလှပြင်ရမယ်တဲ့၊ အဲဒါ တို့မှာတာ…"

"ဘာလဲ၊ မခင်မေလင်းမှာမရှိလို့လား၊ မပူပါနဲ့၊ အမာမှာ အားလုံးပါတယ်၊ လာ လူရှင်းတဲ့အခန်းတစ်ခုထဲဝင်ပြီး ပြင်လိုက်ကြရအောင်…"

စိတ်ရင်းအတိုင်းပင် အမာ ဆိုသည်။ စိုးငယ်ငယ်မှာ ပြောင်းလဲမြန်လွန်းသည့် ခင်မေလင်းအသွင်ကိုသာကြည့်ပြီး အံ့ဩနေရပြန်၏။

"ဟယ်..ဝမ်းသာလိုက်တာ၊ ကံကောင်းလို့ လင်းမှာက ဘာမှပါတာမဟုတ်ဘူး၊ လာ..လာ..စိုးငယ် သွားပြင်လိုက်ကြရအောင်…"

ဆိုရင်းပင် အခန်းတစ်ခုထဲသို့ သူတို့ရောက်လာကြသည်။ အခန်းထဲရောက်သည်နှင့်အမာသည် စလင်းဘက်ခ်အိတ်ထဲမှ အလှပြင်ဗူးတွေကို အားလုံးထုတ်ပြီး ခုံပေါ်တင်ထားလိုက်သည်။

ခင်မေလင်းသည် အမာ၏ အကောင်းစားအလှပြင်ပစ္စည်းတွေကိုကြည့်ပြီး စဉ်းစားနေဆဲ…

"လာ..ဟော့ မျက်နှာမကိုင်ခင် တို့လက်သွားဆေးကြရအောင်…"

အမာဆိုရင်း စိုးငယ်လက်ကို ဆွဲခေါ်သွားသည်နှင့် ခင်မေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လင်းသည် အမာ၏မိတ်ကပ်ရှုံဒိုး၊ နှုတ်ခမ်းနီနှင့်မျက်ခုံးမွေးဆွဲ
တွေကို သူ့အိတ်ထဲရှိသည့် အလှပြင်ပစ္စည်းတွေနှင့်လဲထားလို
တော့၏။ သည့်နောက် ခင်မေလင်းသည် စိုးငယ်ဝယ်နှင့်အမာ
ပြန်ရောက်မလာခင် အခန်းထဲမှပြန်ထွက်သွားလိုက်လေ၏။

ခင်မေလင်း အခန်းထဲမှအထွက် ချိုနွယ်နှင့်တွေ့သည်တွ
ချိုနွယ်နှင့်လိုက်ထွက်သွားရင်းက…

"မမချိုနွယ်၊ လင်းကတော့ ဘာမှအလှပြင်စရာမပါ
မပြင်တော့ဘူး…"

"ဟုတ်လား..ရပါတယ်၊ ဒါဖြင့်လည်း မမမှာပါတယ
နှုတ်ခမ်းနီနဲ့မိတ်ကပ်နဲ့နည်းနည်းလူးလိုက်ရင် လင်းရဲ့ရုပ်ကလေး
ပေါ်လာမှာပါ၊ လာ မခနောက်လိုက်ခဲ့၊ မမ ပေးလိုက်မယ်…"

"ဟုတ်ကဲ့…"

ခင်မေလင်းတစ်ယောက် ချိုနွယ်အနား ချည်းကပ်နေ
အချိန်၌၊ လက်ဆေးပြီးပြန်ဝင်လာသည့် စိုးငယ်ငယ်နှင့်အမာတို့
ယောက်ကား…

"ဟင်..ခင်မေလင်းတစ်ယောက်လည်းမရှိပါလား၊ အ
ပြင်မယ်ဆိုပြီး…"

"သူလည်း လက်သွားဆေးနေမှာပေါ့ အမာရယ်၊ ကဲ
အမာက အလှပြင်တော့တယ်၊ စိုးငယ်ကို အရင်ပြင်ပေးထား…"

"အေးပါ..နင်က သိပ်မပြင်ရပါဘူး စိုးငယ်ရာ၊ နင်
လှပြီးသားပဲ၊ နှုတ်ခမ်းနီးနဲ့မိတ်ကပ်ပါးပါးလူးပြီး မျက်လုံးေ

အရောင်တင်လိုက်ရင်ရပြီ…"

"သဘော..သဘော…"

အမာကိုဆရာတင်ထား၍ အပြုံးလေးနှင့် စိုးငယ် ဆိုလိုက်
သည်။ အမာသည် မိမိသုံးနေကျပစ္စည်းတွေနှင့် ဖွှည်းတွေကို
စစ်ဆေး၊ မိတ်ကပ်ဗူးကိုဖွင့်ပြီး မိတ်ကပ်မှန်ထဲကြည့်ရင်း ဘာရယ်
မဟုတ် သူ့မျက်နှာကိုအရင်ဆုံးမိတ်ကပ်လူးလိုက်သည်တော့—

"ဟင်..အား..အမလေး။ ပူတယ်..ပူတယ်..ပူလိုက်
တာ…"

"ဟင်..အမာ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ…"

"ဟာ..ငါ့မိတ်ကပ်ကဘယ်လိုဖြစ်လဲမသိဘူး ပူလိုက်
တာ ငါ မျက်နှာသွားသစ်မှရတော့မယ်၊ နင် စောင့်နေဦး—"

"အင်း..အင်း…"

အခန်းဝတွင်ထွက်ပြီး အမာမျက်နှာသစ်ပြီး အပြင်ဘို
စောင့်နေဆဲ ခင်မေလင်းသည် ဟန်းဖုန်းလေးကိုင်ကာ စိုးငယ်ထံ
ရှုယားဖားယားလိုပြေးလာပြီး…

"စိုးငယ်..စိုးငယ်…"

"ဟင်..ဘာလဲ…"

ခင်မေလင်းအသွင်ဆိုကြည့်ပြီး စိုးငယ်ခေါ် မျက်လုံးပြူး
ပြူးသွားရသည်။

"ဒီမှာ ခုပဲ ကိုဗလဆီကဖုန်းလာတယ်၊ စိုးငယ်ရဲ့
သားတိုက်လို့တဲ့…"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အမလေး··ဟင်··ဖေဖေဟုတ်လား···"

"အင်း··ခုန မမချို့နွယ်နဲ့ လင်း လိုက်သွားတုန်း စကား ပြောနေဆဲဖုန်းဝင်လာတာပဲ၊ ဒီဖုန်းက မနေ့ကပဲ ကိုလေး ဝယ်ပေး တဲ့ဖုန်းလေ၊ ကိုလေးက သူ့ လင်းဆီကိုဖုန်းဆက်ချင်တဲ့အခ ဆက်လို့ရအောင်တဲ့၊ ဂုဏ်ဇလကို လိုက်ရှာခိုင်းပြီး ချက်ချင်းဝယ်ပေး လိုက်တာ···"

ခင်မေလင်းစကားတွေကို စိုးငယ် နားမထောင်တော့ ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း ဘာမှ စိုးငယ် မပြောဖြစ်၊ ဖခင်ကြီးဓာ စိုးငယ်သည် ရရာကားကိုငှားပြီး စိုးငယ်သည် ဆေးရုံကြီး ထွက်ခဲ့လိုက်ပါတော့သတည်း။

မှန်သည်။

ထိုနေ့က စိုးငယ်သည် ဖခင်ကြီးအား အရေးပေါ်လူ ဆောင်တွင် စုံစမ်းရှာဖွေသော်လည်းမတွေ့၊ နောက်ဆုံး ဖခင်ကြီ ကိုင်သည့်ဟန်းဖုန်းဆီ ဆက်ကြည့်လိုက်လေမှ ဖခင်သည် စက် ရုံမှအလုပ်ဌာနတွင်ပင်ရှိသတည်း။

"အီး··ဟီး··ဟီး···"

"အား··အီး··ဟီး··ဟီး··အဟင့်··ဟင့်···"

စိုးငယ်ငယ်က အထိန်းနိုင်ပါတော့၊ မအောင့်နိုင်ပါတော့ ဆေးရုံကြီး၏ထောင့်တစ်ထောင့်တွင် ဝမ်းလည်းနည်း၊ ဒေါသ လည်းထွက်ရလွန်း၍ ခပ်ကျိတ်ကျိတ်လေး အော်ဟစ်ငိုကြွေးပါ လိုက်ပါတော့သတည်း။

"အဟင့်··ဟင့်··ခင်မေလင်း နင်ဘာလို့ဒီလောက်ရက် စက်တာလဲ၊ နင် ဘာလို့ဒီလောက်စိတ်ပုတ်တာလဲ၊ နင် ဘာလို့ ဒီလောက်ကောက်ကျစ်တာလဲ၊ နင် ဘာလို့ဒီလောက်ယုတ်မာစင်း ခဲ့ရတာလဲ၊ အဟင့်··ဟင့်···"

စိုးငယ်ငယ်ကား တစ်ကိုယ်တည်း အားရပါးရငိုရှိုက်ကာ စိတ်တွဲ ကျိတ်ဆဲရင်းမှ အိမ်သို့ပင် စိတ်ခတ်ကျကာ ပြန်ခဲ့ရပါလေ သော့၏။

စိုးငယ်အတွက် အိမ်ပင်ပြန်ဖို့ရှိပြီ၊ ခုချိန်ဆိုမြင်း အသံလွှင့် တွင် လူရွေးချယ်လို့က ပြီးစီးသွားလောက်ပြီမဟုတ်ပါတကား။

မိမိမရှိမှတော့ မိမိနေရာတွင် ခင်မေလင်းအား ရွေးချယ် သွားပေတော့မည်မဟုတ်ပါတကား···။ ကိစ္စမရှိ၊ မိမိအနေနှင့် ဘယ်နေရာမှာပဲလုပ်ရလုပ်ရ ကိစ္စမရှိ···။

ခုနစ်နာရီသတင်းကြေညာရလည်း ဘာမှမဖြစ်၊ သတင်း ကြေညာရလျှင်ပင်တော်ပြီဟု စိုးငယ်သည် မိမိကိုယ်မိမိဖြေသိမ့် သော်လည်း···

စိုးငယ် ရင်ထဲမဖော့ လူလည်မတရားကျလွန်းသည့် ခင်မေလင်းအား ဒေါသတွေထွက်ကာ ခံပြင်းနေဖြစ်ရပါသတည်း။

×× ×× ××

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

- တစ်ဆယ် -

စိုးငယ်ငယ်မှာ ဒုတိယနှစ်စာမေးပွဲကို ဖြေနေရပြီဖြစ်၏
နောက်နှစ်ရက်ဖြေပြီးလျှင်ပြီးပြီ…

စိုးငယ်ငယ်သည် စာမေးပွဲနှင့်စာကျက်သည်ကို
အကြောင်း ပြပြီး မည်သူနှင့်မျှစကားမဆိုဘဲနေသည်။

မိမိအားအရေးမထားတော့သည့်အတူတူတော့ ကိုလေး
လည်း စိုးငယ် ဖုန်းလည်းမဆက်၊ တွေ့လည်းမတွေ့တော့ပါ…

သို့သော်လည်း စိုးငယ်စိတ်က ကိုလေးကို အောက်မေ့
သည်၊ သတိရနေသည်။

ခင်မေလင်းနှင့်စာရင်းရှင်းချင်သော်လည်း ကျေးဇူးရှင်
သောအတွေးဖြင့် စိုးငယ် စိတ်ဖြေလိုက်တော့သည်။

ခင်မေလင်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး စိုးငယ်တွင် စဉ်းစားစရာ
ချည်းပင်ဖြစ်နေရသည်။ အမာ၏မျက်နှာတွင် အဆိပ်ဖြစ်သွာ

သည့်ဒဏ်ရာက မပျောက်ချင်သေး…။

ပြီးတော့ အမာက စိုးငယ်ထံဖုန်းဆက်ပြီးပြောသည်။
တ်တစ်တွေသည် သူ လှူနေသည့်မိတ်ကပ်တွေမဟုတ်ကြောင်း။

အမာ၏ထိုသို့စကားကြောင့် စိုးငယ် တွေးဖြစ်သည်။ မိမိ
ကိုတောင် ဆေးရုံသို့အကြောင်းမရှိညာလွှတ်လိုက်သည့် ခင်မေ
လင်း၏ လက်ချက်ပင်ဖြစ်မည်ဖြစ်ကြောင်း…။

စိုးငယ် ခံစားနေရသည့်ကိစ္စတွေကို ဖေဖေ၊ ကိုလေးနှင့်
ကိုလေတို့ကို ပြောပြလျှင်လည်း ခင်မေလင်းအသွင်ကိုကြည့်ပြီး
ည်သူကမျှ စိုးငယ်စကားကို ယုံကြည်လက်ခံမည်မဟုတ်…။

ခင်မေလင်းသည် အကယ်ဒမီပေးဖို့ကောင်းအောင် စိုးငယ်
ကို့တွေ့လျှင်တစ်မျိုးနေပြ၊ ပြောပြ၊ ဆိုပြတတ်သည်။ လူတွေရှေ့
လျှင် ခင်မေလင်းအသွင်က တကယ့်သိုးကလေးနှယ် ဖြစ်နေရ
ည်မဟုတ်ပါစကား…။

ဟင်း‥ဖေဖေ၊ ဖေဖေကြောင့် ငါ စိတ်ဆင်းရဲနေရတယ်၊
ကကိုခေါ်လာမှန်းမသိဘူး၊ ဖေဖေ သနားတတ်တာကလွှန်
ပြီးတော့ ခင်မေလင်း‌ဟာ ငါ့အပေါ်မှာမှဘာကြောင့် သူ
ကိုဆက်ဆံရတာလဲ၊ သူ့စိတ်ဓာတ်ကတကယ်မမှန်တာ…

အိုး‥ဒီလိုလည်းမဟုတ်သေးပါဘူးလေ၊ သူဟာ ငါ့ရဲ့
တ်နဲ့အသက်ကို ကာကွယ်ပေးထားတဲ့ကျေးဇူးရှင်ပဲမဟုတ်လား၊
ကို ငါ ဒီလိုမပြောသင့်ပါဘူး…

ဟင်း…

www.burmeseclassic.com

သက်မမောလေးချပြီး စိုးငယ်ငယ် စာကိုပြန်ကျက်မည် အပြု ကိုလေးအသွင်က ပေါ်လာပြန်သည်။

ကိုလေးနှင့်ခင်မေလင်း၊ ခင်မေလင်းအစွမ်း ဘယ်လောက် ထက်သည်တော့မပြောလိုတော့၊ ကိုလေးကတော့ ခင်မေလင်း လိုအပ်တာတွေမှန်သမျှအားလုံး ဝယ်ပေးနေပြီဖြစ်သည်။

သည်လိုအဆင့်အထိရောက်မှတော့ ကိုလေးနှင့်ခင် မေလင်းသည် ရီးသားသည်ဟုဆိုရပါဦးမည်လား…။

ကိုလေးရင်ခွင်ထဲမှ ခင်မေလင်း၏ရီးသားဟန်နှင့် သနား စရာကောင်းသည့်စကားသံတွေကို စိုးငယ် မြင်ယောင်ကြားယောင် သည်။ ကိုလေးရယ် စိုးငယ်ရဲ့ငယ်ကသံယောဇဉ်ထက်ပဲ ကိုလေး ပိုနေသေးလားရှင်…

စာအုပ်ပေါ်ကြည့်ရင်းမှ စာအုပ်ထဲမှစာတွေမှာ ဝိုးဝါးသွား သည်။ ပြီးတော့ မျက်ရည်စက်တို့သည် စာအုပ်ထက်ပေါက်ခနဲ ကျသည်။

အဟင့်‥ဟင့်‥ကိုလေးရယ်…

နောက်ဆုံး စိုးငယ်ငယ်ကား စာအုပ်ပေါ်မျက်နှာလေးအပ် ကာ ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုရှိုက်ပစ်လိုက်ပါတော့သတည်း။

×× ×× ××

\- တစ်ဆယ့်တစ် -

မင်္ဂလာဒုံလေဆိပ်၊ ပြည်ပသို့ထွက်ခွာတော့မည့်ခရီးသည် များနားနေခန်းတွင်ပါ…။

စာမေးပွဲပြီးစီးသွားသည်မို့ စိုးငယ်ငယ်တစ်ယောက် အင်္ဂလန်တွင်နေထိုင်သည့် ဒေါ်လေးဆီသို့ စိတ်ပြေလက်ပျောက် ကျောင်းတစ်ပိတ်အတွင်း သွားရောက်နေထိုင်တော့ရန်အတွက် သည်နေ့တွင် မြန်မာပြည်မှထွက်ခွာတော့မည်မို့…

လေဆိပ်သို့ စိုးငယ်ငယ်အား ဖေဖေ၊ ဒေါ်လေး၊ ကိုလေး နှင့်ခင်မေလင်းတို့ လိုက်၍ပို့ပေးကြလေ၏။

မကြာခင် လေယာဉ်ပေါ်သို့ စိုးငယ်ငယ် တက်ရတော့ မည်။ စိုးငယ်ငယ်သည် နောက်ဆံတင်း၍နေဖြစ်၏။ ပွင့်လင်းစွာ ဆိုရသော် စိုးငယ်ငယ်နောက်ဆံတင်းနေရသည်က ကိုလေးအတွက် ကိုပါ…။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည့်လိုက်တိုင်းမှာ ကိုလေးနှင့်ခင်မေလင်းက တပူးပူး၊ တတွဲတွဲသာ စိုးငယ်ငယ် မြင်သည်။ ကိုလေးက လိုက်၍တွဲနေခြင်းတော့မဟုတ်၊ ခင်မေလင်းက လိုက်၍ပူးကပ်နေခြင်းဖြစ်၏။

လူတွေရှေ့မို့မပြောသာသေးသည့်အနေနှင့် ဒေါ်လေးအကြည့်တွေက မီမီသားနားမှ ခင်မေလင်းဆီသာ အကြည့်တွေကရောက်နေရပြီး၊ ဒီမိန်းကလေးဘယ်လိုလဲဟူသော အကြည့်မျက်လုံးတွေထဲမှ ဆိုနေသည်။

"သမီး..ဟိုရောက်ရင် သမီး ဖေဖေဆီစာပဲရေးရေး၊ ဖုန်းပဲဆက်ဆက် ဒေါ်လေးကိုလည်း မမေ့နဲ့နော် သမီး..."

"အမလေး..ကျုပ်ကပြောပြီးသားပါ မဆွေရယ်၊ ကျုပ်ကစကၠူရုံမှာအနေများနေတော့ သမီး ဖုန်းဆက်တဲ့အခါ မတွေ့မှာစိုးလို့ သမီး ဒေါ်လေးဆီပဲဆက်လိုက်ပါလို့၊ ဒါကပိုပြီးသေချာတယ်လို့..."

"ဟုတ်တယ် ဒေါ်လေးရဲ့၊ သမီးကလည်း ဒေါ်လေးဆီပဲဆက်မှာပါ..."

"အင်း..ငါ့သမီးက ဟိုမှာကျောင်းတစ်ပိတ်ဆောင်သွားနေမှာဆိုတော့ ဒေါ်လေးတော့ အောက်မေ့နေတော့မယ်ကွယ်..."

"စိတ်ချပါ ဒေါ်လေးရယ်၊ သမီး တစ်ပတ်တစ်ခါဖုန်းဆက်နေမှာပါ၊ ဟိုရောက်ရင် သမီးက အင်္ဂလိပ်စာသင်တန်းတွေလည်းတက်ဦးမှာဆိုတော့၊ ညအက်တွေမှာဖုန်းဆက်မှာနော်..."

"စိတ်ချ..ဒေါ်လေးက ဘုန်းကြီးကျောင်းသွားတာက

လွဲရင် အမြဲအိမ်မှာရှိနေတာပါကွဲ..."

ဒေါ်လေးဆွေ စကားပြောရင်းမျက်နှာပျက်နေသည်ကို စိုးငယ် သတိထားမိသည်။ ဒေါ်လေး အကြည့်တွေမငြိမ်ကတည်းက စိုးငယ်က သဘောပေါက်ပြီးသားပါ၊ ဒေါ်လေးဆွေသည် ကိုလေးနှင့်ခင်မေလင်းတို့ဆီသာ တစ်ချိန်လုံးမျက်လုံးရောက်နေရသည်မဟုတ်ပါလား...။

"ဟဲ့..မြတ်ထွန်း..."

"ဟင်..ဘာလဲ..."

"ဟိုကောင်မလေးကဘာယ်လိုလဲ၊ တစ်ချိန်လုံးသူ့နားမှာပဲကပ်နေတော့တာပဲ၊ သူ့ပုံစံကကျွန်မကိုမရှုဘူး [illegible] အပေါ်ယံကြည့်ရင် သိမ်မွေ့အေးဆေးသလိုနဲ့ [illegible] သူ့အတွင်းစိတ်က သူ့မျက်လွှာမှာပေါ်နေတယ်..."

"မဆွေရယ်၊ နင်ကလည်းဟာ မတော်[illegible]မယ်၊ သူများသားသမီးကိုဒီလိုမပြောပါနဲ့ဟာ [illegible] သားသမီးရှိတာ ကိုယ်ချင်းစာရမှာပေါ့..."

"ကျွန်မကိုယ်ချင်းမစာလို့ပြောနေတာမဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်မနားလည်နေလို့ပြောနေတာ၊ နေဦး..သိပြီ၊ ဒီမိန်းကလေးက သားအလုပ်ခန်းမှာခဏနေဖို့ နင် ခေါ်လာပြီးကျောင်းထားပေးတယ်ဆိုတဲ့ကောင်မလေးလား..."

"အေး..ဟုတ်တယ်၊ နင့်ကိုဘယ်သူပြောပြလဲ..."

"လူတစ်ယောက်လုံးနေနေတဲ့ကိစ္စ ဖုံးထားလို့ရမလား၊

www.burmeseclassic.com

သားကလည်းပြောပြတာပေါ့၊ ဒါတောင် ဟိုတစ်ပတ်ကမှ သားက ကျွန်မ သူ့ဆီသွားမယ်ဆိုလို့ပြောပြတာ၊ နို့ဖြစ်ဆိုရင်ပြောပြဦးမှာ မဟုတ်သေးဘူးနဲ့တူတယ်…"

"မဟုတ်ပါဘူးဟာ၊ နှင် ကလေးကိုအထင်မလွဲပါနဲ့၊ ငါက ဝဲမပြောခိုင်းတာပါ၊ နှင် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မှာစိုးလို့ပါ၊ ငါလည်း သူ့ကိုဘော်ဒါဆောင်ငှားပေးပြီးရင် ရှုပြောင်းနိုင်းမလို့ ပါဘဲ…"

"သြော်…နှင်က ဒီကောင်မလေးအတွက် ဒီလောက်အထိ ပိုက်ဆံအကုန်ခံဦးမယ်ပေါ့လေ၊ ထွန်းမြတ်ရယ် နှင်မို့လို့ရှုပ်ရှုပ် ယှက်ယှက်တော်တော်ကြိုက်တာပဲ၊ ငါ ကြည့်ရတာဒီကောင်မလေး က နှင့်ကျေးဇူးလည်းသိမှာမဟုတ်ဘူး၊ စာရိတ္တလည်းကောင်းပုံ မပေါ်ဘူးနော်၊ ငါ ရင်လေးတယ်…"

"ကဲပါဟာ၊ နှင် မကျေနပ်ရင်နောက်မှငါ့ကိုပြောပါ၊ အခု သမီးသွားခါနီးလာခါနီး ဒါတွေမပြောပါနဲ့၊ ငါ တောင်းပန်ပါ တယ်…"

ဦးမြတ်ထွန်းဆိုတော့ ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေမှာ မျက်နှာပျက်သွား ရပြီး စိုးငယ်ငယ်ထံ ကြည့်သည်။ စိုးငယ်ငယ်မှာ ဒေါ်လေးကို မြုံမြိုဖြစ်ရင်း…

"ရပါတယ် ဒေါ်လေးရယ်၊ ငယ်ကဘာမှအရေးမကြီးပါ ဘူး၊ ဖေဖေလုပ်လို့ ငယ်ငယ်တောင် ဒေါ်လေးကို အားနာနေတာ ပါ…"

"သမီးရယ် ဒီလိုမပြောပါနဲ့၊ ဒေါ်လေးက သမီး အားနာရ မယ့်သူမှမဟုတ်တာ…"

"ငယ်…"

"ဟင်…သြော်…ကိုလေး…"

အနားသို့ ညီညီဆွေရောက်လာကာ ခေါ်ရင်း၊ အပြုံးချော ချောဖြင့် ငယ့်ကိုယ်လေးကို ဖက်ထားလိုက်သည်။

"ငယ် ဟိုရောက်ရင် ကိုလေးဆီဖုန်းဆက်နော်၊ စာလည်း ရေးဦး…"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ကိုလေး၊ စိတ်ချပါ၊ ကိုလေးအနေနဲ့ ငယ့်ဆီ ကိုစာရေးမှာလား၊ ဖုန်းဆက်မှာလားဟင်…"

"ရေးမှာပေါ့၊ ဖုန်းလည်းဆက်မှာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ကိုလေး အလုပ်များလို့နယ်ထွက်နေတဲ့အချိန်ဆိုရင်တော့ ခွင့်လွှတ်နော်…"

ငယ်က ကိုလေးကိုနားလည်ပြီးသားပါ ကိုလေးရယ်…

ထိုစကားတွေကို ငယ် စိတ်ထဲမှာသာရေရွတ်လိုက်ခြင်းပါ။ နှုတ်မှမူ ငယ် ဘာမှမဆိုဖြစ်။ ကိုလေးကိုသာ နိုးနိုးစိတ်တွေနှင့် ငယ် နှုတ်ဆက်ရင်း ဖက်ထားဖြစ်၏။

"စိုးငယ်ငယ်…"

ခင်မေလင်း ခေါ်သံကိုကြားသည်တွင် ငယ်မျက်လုံးလေး မှိတ်ထားရာမှ ဖွင့်ကြည့်သည်။

"သြော်…မခင်မေလင်း ငယ့်ဆီလိုက်ပို့တာ ကျေးဇူးတင် ပါတယ်…"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငယ်ဆိုရင်း ကိုလေး ရင်ခွင်ထဲမှ ထွက်လိုက်ရသည်။

"လိုက်ပို့ရမှာပေါ့ သူငယ်ချင်းတွေပဲဟာ၊ တကယ်ပဲသိလား၊ လင်းက စိုးငယ့်ကိုအားကျတယ်၊ လင်းလည်းနိုင်ငံခြားသိပ်သွားချင်တာပဲ…

ဟိုရောက်တဲ့အခါ လိုအပ်တာတွေရှိလည်း စိုးငယ်မှာလိုက်နော်၊ စိုးငယ် လိုတာ လင်း ရအောင်ရှာပြီးကူညီမယ်…"

ငယ့်လက်ကလေးကိုဆွဲကိုင်ကာ ခင်မေလင်းဆိုတော့ ဖေဖေ၊ ကိုလေးနှင့်ဒေါ်လေးတို့က ကြည့်နေ၏။ အားလုံးဆီ ငယ်ငယ်ကလည်း ကြည့်လိုက်သည်။

ခင်မေလင်း၏အသွင်အား ဒေါ်လေးမှလွဲ၍၊ ဖေဖေနှင့်ကိုလေးတို့မှာ နားမလည်ကြကြောင်း ငယ် သိလိုက်၏။ ခင်မေလင်း၏လူသူတွေ့ရှေ့၌ စိတ်ကောင်းရှိဟန်ဖြင့်ဆိုနေသည့်စကားနှင့် အသွင်ကြောင့် ဖေဖေနှင့်ကိုလေးဆိုက အထင်ကြီးယုံကြည်သနားနေကြမည်မှာ ကေန်မဟုတ်ပါလား…။

ငယ့်ကိုယ်၌ကပင် ခင်မေလင်းကို နားလည်သလိုရှိနေသည့်ကြားက မသေချာသေးသလိုနှင့် ကျေးဇူးရှင်ဟူသောအသိကြောင့် ငယ့်စိတ်ကို တုံးတုံးချလောက်အောင် ခင်မေလင်းအားအပြစ်မဆိုနိုင်သေးပါလေ…။

"စိုးငယ်…"

"ဟယ်…အမာ…အမာ ငယ့်ကိုလိုက်ပို့တယ်ပေါ့လေ…"

"ပို့ရတာပေါ့၊ ကိုယ့်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လုံး ခရီးဝေး

သွားမယ့်ဥစ္စာ၊ ဪ…ဒါနဲ့ စိုးငယ်ကိုပြောရဦးမယ်၊ နင် စိတ်ချလက်ချပဲသွားသိလား…"

"အင်း…ဘာဖြစ်လို့လဲ…"

"ဟိုးနေ့ကရွေးချယ်ပွဲလုပ်တာ ဓာတ်ချုပ်အသိလွှင့်ရုံဌာနရဲ့ လူတွေလောက်ပဲလုပ်တာပါတဲ့၊ အလုပ်အတွက်ရွေးချယ်ဖို့ မဟုတ်သေးပါဘူးတဲ့…

လူကိုရွေးချယ်မှာက သူတို့သင်တန်းအောင်နိုင်ဦးမှာတဲ့ နောက်သုံးလလောက်ကြာမှ အလုပ်ခန့်ဖို့အတွက် ရွေးချယ်မှာပါတဲ့ ငါ့ကို ညွှန်ကြားရေးမှူး ဒေါ်စုစုဝင်းကိုယ်တိုင်က ပြောသွားတာ"

"ဟယ်…ဟုတ်လား၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ၊ ဒါဆိုအဆင်ပြေပဲပေါ့၊ ငါ ပြန်လာမှာနဲ့အချိန်ကိုက်ပဲ…"

"အေးပေါ့၊ ဟိုနေ့က ဒေါ်စုစုဝင်းကတောင် နင့်ကိုငယ် ရောက်သွားလဲဆိုပြီး လိုက်မေးနေသေးတယ်…"

စိုးငယ်နှင့်အမာတို့ ပြောနေသည့်စကားအတွက် ခင်မေလင်းမှာ မျက်နှာပင်မပျက်၊ အေးအေးဆေးဆေးပင် သူ မဟုတ်သလို တစ်ဖက်သို့လှည့်ကာ ကိုလေးကိုခေါ်၍ ထွက်သွားသည်။

အမာက မျက်နှာမဲ့ကာ ခင်မေလင်းထံ မေးငေါ့ပြလေ၊ စိုးငယ်မှာ ချစ်စဖွယ်အပြုံးလေးနှင့်သာ ရှိနေလိုက်လေ၏။

"စိုငယ်…"

"ဟင်…"

"ခင်မေလင်းက သိပ်ရဲတင်းတာပဲနော်…"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမှာစကားကို စိုးငယ် မပြော၊ ဒေါ်လေးဆွေထံ စိုးငယ် ကြည့်လိုက်တော့ ဒေါ်လေးသည် သူ့သားနှင့်ခင်မေလင်းထံ စိတ်ပူနေပုံရှုတ်နှာနှင့်လှမ်းကြည့်နေသည်ကို ငယ် တွေ့လိုက်ရလေ၏။

ဟင်း…

စိုးငယ်ငယ်သည်လည်း နောက်ဆုံးတင်းတင်းစိတ်နှင့် သက်မဖော်လေးကိုကျိတ်ချဖြစ်ဆဲ၊ လေယာဉ်ပေါ်တက်ရန် ခရီးသည်များခေါ်နေပြီမို့ စိုးငယ်ငယ်သည် အားလုံးကိုနှုတ်ဆက်ပြီး ခရီးသည်များနှင့်အတူ လိုက်ပါသွားရပါလေသတည်း။ ။

×× ×× ××

- တစ်ဆယ့်နှစ် -

အင်္ဂလန်တွင်ဖြစ်သည်။

မြင်မြင်သမျှမြင်ကွင်းတွေက မိမိအတွက် အသစ်အဆန်းတွေချည်းသာဖြစ်နေ၏။ ဆိုရသော် ကမ္ဘာသစ်တစ်ခုသို့ ရောက်နေရသကဲ့သို့ပါ…။

တွေ့သမျှ မြင်သမျှ၊ သုံးစွဲရသမျှ၊ ထိတွေ့ရသမျှအရာအားလုံးသည် ဆန်းသစ်နေသည်။ စိတ်ဝင်စားစရာတွေချည်းနှင့်နှစ်သက်စရာများချည်းဖြစ်နေရသည်က အမှန်ပါ။ သို့သော်…

စိုးငယ်ငယ်အတွက် ကမ္ဘာသစ်တစ်ခုသို့ရောက်လာရသည့်တိုင် စိုးငယ်ငယ်စိတ်ကဖြင့် ကမ္ဘာသစ်[illegible] ကမ္ဘာဟောင်းကိုသာလိုလားသည်။ ကမ္ဘာဟောင်း[illegible]နေမိ၏။

မှန်သည်။ သည်နေ့ဆိုလျှင် အင်္ဂလန်သို့ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောက် လာသည်မှာ သုံးရက်ရှိပြီဖြစ်သည်။ အင်္ဂလန်သို့ရောက်မှ စိုးငယ် ကိုယ်စိုးငယ် အပြစ်တင်မိသည်။

အကြောင်း မိမိသည် အင်္ဂလန်သို့ထွက်လာခဲ့ရသနည်းဟု တကယ်ဆိုလျှင် အင်္ဂလန်သို့ စိုးငယ်ထွက်မလာဘဲ မြန်မာပြည်မှာ သာနေရမည်။ ကိုလေးအနားမှာသာ စိုးငယ် ရှိနေရမည်။

ခုတော့ စိုးငယ်သည် သူ့ရဲဘောကြောင်သလို၊ အရှုံး ပေးပြီးထွက်ခဲ့သလိုဖြစ်နေသည်။ တကယ်တော့ စိုးငယ်ငယ်သည် မခံစားနိုင်တော့သလိုကြောင့်သာ ထွက်ခဲ့ရခြင်းပါ…။

တကယ်တော့ ကိုလေးနှင့်ခင်မေလင်းတို့ကို စိုးငယ် မြင်ရ တွေ့ရသည်မှာ ဝမ်းနည်းသည်။ စိတ်ထိခိုက်သည်။ ပြီးတော့ ရှက်သည်။ အားလည်းငယ်သည်။

သည့်အတွက် စိုးငယ်ငယ်သည် နောက်ဆုံးထွက်ပေါက် အဖြစ်နှင့် အင်္ဂလန်သို့ ထွက်ခဲ့ရခြင်းပါတည်း။

ဟင်း..ခုတော့ ငါ ထွက်လာတာမှားပြီ၊ ငါ နောင်တရနေ မိတယ်၊ တကယ်ဆို ငါ ထွက်မလာသင့်ဘူး၊ ခုတော့ ငါ ကိုလေး ကိုသိမ်လွှမ်းနေရပြီမဟုတ်လား…

"ဟင်..သမီးလေး၊ ဒီနေ့ သမီး စာသွားသင်ရမယ်လေ မနေ့ကပဲ သမီး စာရင်းသွားပေးထားတယ်ဆို…"

စိုးငယ်တွေးဆဲ ဆိုင်ဖွင့်ရင်း ဒေါ်လေး ပြောလိုက်သည် စကားကြောင့် စိုးငယ်သည် *အတွေးတို့ပြတ်ရင်း…*

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဒေါ်လေး၊ စိုးငယ် သွားမှာပါ၊ နည်းနည်း

စောသေးလို့ပါ…"

"မစောတော့ဘူးလေ သမီး၊ နာရီလည်းကြည့်ပါဦး၊ ဟိုမှာ ရှစ်နာရီထိုးနေပြီ…"

"အဟင်း..ဟုတ်ကဲ့ပါ ဒေါ်လေး၊ သမီး ခုပဲသွားတော့ မှာပါ…"

"ကဲ သွားမယ်ဆိုလည်းသွားပါတော့ သမီးရှည်း ဒါတွေ ထားခဲ့၊ နောက်နေ့ဘာမှမလုပ်နဲ့၊ သမီးက စာလုပ်ပါ ဆေး ဒေါ်လေး လုပ်မယ်…"

စိုးငယ်ငယ်လက်ထဲမှ အာလူးပြုတ်တွေကိုယူလိုက်ပြီး စိုးငယ်ငယ်ကို ဒေါ်လေး အတင်းတွန်းလွှတ်နေတော့သည်။

"သွားမှာပါ ဒေါ်လေးရယ်၊ ကဲ သွားပြီနော်…"

"အေး..အေး သမီးသွားတော့…"

ဒေါ်လေးကိုနှုတ်ဆက်ခဲ့ပြီး ကျောပိုးအိတ်ကလေးလွယ် ကာ စိုးငယ် ထွက်ခဲ့သည်။ စိုးငယ် စာသင်ရမည့်နေရာကသိပ်တော့ ဝေး…။

တက်မီးတိုင်သုံးလေးတိုင်မျှ စိုးငယ်ငယ်အညောင်းပြေ လျှောက်ရုံမျှသာရှိသည်။ လမ်းမကြီးတွေကကျယ်ပြန့်သည်။ ကား သွားအလာနှင့်လူအသွားအလာတွေကလည်း စည်းကမ်းရှိသည်။ စနစ်ရှိသည်။

ကျောပိုးအိတ်လေးလွယ်ပြီး စိုးငယ်ငယ်သည် လက်မှာတို ဆွဲသိကြည့်ကာ ခြေလှမ်းသွက်သွက်ကလေး လှမ်းခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိုးငယ် တက်ရမည့်အင်္ဂလိပ်စာသင်တန်းကျောင်းသည် တစ် ဖက်ခြမ်းတွင်ရှိသည်မို့ စိုးငယ်ငယ်သည် ဓာတ်မီးတိုင်သုံးတိုင် လောက်လျှောက်ခဲ့ပြီးသည့်တွင် လမ်းဖြတ်ကူးလိုက်ရ၏။

တစ်ဖက်ခြမ်းသို့ကူးပြီး မီးပွိုင့်တစ်ခုဖြတ်ကျော်ပြီးလျှင် စိုးငယ် တက်ရမည့်သင်တန်းကျောင်းသို့ ရောက်ပြီဖြစ်၏။

အချိန်ကိုက်ပင်ဖြစ်သွားသည်။ စိုးငယ်ငယ်လည်း သင် တန်း ကျောင်းဆီအရောက် လူလည်းစုံပြီဖြစ်၍ စာလည်းသင် ပြီဖြစ်၏။

သည်နေ့သည် ကျောင်းတက်သည့်ပထမနေ့မို့ ကျော တွင် ကျောင်းသူကျောင်းသားများ မိတ်ဆက်ပွဲလေးကို ဆရာ ကျင်းပပေးသည်။

သင်တန်းကျောင်းတွင်ရှိသည့်သူတွေကို စိုးငယ်ငယ် သတိထားမိသည်။ နိုင်ငံခြားသားတွေချည်းများ၏။ တရုတ်၊ ဂျပ ကိုးရီးယား၊ ယိုးဒယားတွေကများသည်။ မြန်မာဆို၍ စိုးငယ်ငယ် တစ်ယောက်တည်းရှိ၏။

ပထမရက်တစ်ရက်တည်းနှင့်ပင် သင်တန်းကျောင်း၌ အားလုံးသည် ခင်မင်ရင်းနှီးသွားကြသည်။ တစ်ယောက်နှင့်တ ယောက် အပြန်အလှန်ပြောဆိုမိတ်ဆက်ကြရင်း ခင်မင်ရင်းနှီး ၏။ ပြီးတော့ အင်္ဂလိပ်ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်လုံးကို ရှိသမျှကျောင်း ကျောင်းသားများအား တစ်ပိုဒ်စီဖတ်ခိုင်းပြီး စကားပြောခန်းများ နှစ်ယောက်သုံးယောက် ဖတ်ကြရသည်။

ဝတ္ထုတစ်ပိုဒ်လုံးဖတ်ပြီးချိန်တွင် ကျောင်းဆင်းသည်။ ကျောင်းဆင်းသည်နှင့် အနီးဆုံးဈေးသို့ သည်နေ့ပင်ခင်မင်သွား သည့်ဂျပန်မလေးနှင့် စိုးငယ်ငယ် သွားဖြစ်သည်။

ဈေးအရောက်၌ စိုးငယ်ငယ်သည် ပို့စကဒ်များရောင်း သည့် နေရာလေးတွင်ရပ်ကာ ကိုလေးနှင့်ခင်လေးတို့ထံ ပို့စကဒ် လေးတွေပို့ရကောင်းနိုးနိုး စဉ်းစားနေဆဲ···

ဗညားချုပ်သည် စာအုပ်များရောင်းသည့်နေရာသို့ လှမ်း ကြောင်းတွေနေသည့် စိုးငယ်ငယ်အသွင်လေးအား တွေ့လိုက်ရ ၏၊ သံလိုက်တုံးကြီး၌သံမှုန့်များ ကပ်သွားသကဲ့သို့ စီးသည် သွားရကာ ဗညားချုပ်၏အကြည့်များသည်လည်း စိုးငယ်ငယ် သံလိုက်တုံးကြီး၌ ကပ်ပါနေရတော့၏။

ထိုင်းနှင့်ဖိလစ်ပင်းအမျိုးလေးတော့မဖြစ်နိုင်၊ ကိုးရီးယား ပန်၊ တရုတ်နှင့်မြန်မာမလေး တစ်ခုခုတော့ဖြစ်မည်ဟု ဗညား ချုပ်တွေးဖြစ်ရ၏။

ချာတိတ်မလေးက တော်တော်လှတာပဲ၊ မြင်လိုက်တာနဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးကထင်းနေတာပဲ မျက်လုံးလေးကဝိုင်းနေတာပဲ နှာလေးက ကောရုပ်ကလေးအတိုင်း ချစ်စရာကောင်းလိုက်တာ ···

ဗညားချုပ် စဉ်းစားနေဆဲပင် စိုးငယ်ငယ်သည် ပို့စကဒ် ရောင်းသည့်နေရာမှပျောက်သွား၍ ဗညားချုပ် ရှာဖွေ သည့်တွင်···

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေရုပ်ကလေးကဲ့သို့ မှုံအိနေသည့်မင်းသမီးလေးက ရေ… ဝယ်သည့်အထုတ်ကလေးကိုဆွဲကာ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နှင့် ထွက်သွားပြီကို သူ တွေ့လိုက်ရလေ၏။

မှန်သည်။ ထိုနေက ဗညားချုပ်သည် မိမိမျက်ဝန်းထဲ… အလင်းတန်းကြီးတစ်ခု ထိုးဝင်လာသကဲ့သို့ ခံစားရချက်များနှင့်…

ထိုအလင်းတန်းကြီးသည် အလင်းစုကြီးအဖြစ် မိမိရင်… တွင်း၌တည်ရှိကျန်ရစ်နေသည့်အဖြစ်ကိုလည်း မိမိကိုယ်မိမိ… သတိထားကာ တွေးတောနေဖြစ်ရပါသတည်း။

နောက်တစ်နေ့…

ဗညားချုပ်သည် သည်နေ့မြန်မာစားစရာကောင်းကောင်… စားမည်ဟူသောဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် ဒေါ်ခင်မြတ်၏ပြည်ကြီးမြန်မာ… စားသောက်ဆိုင်ဆီသို့ ထွက်ခဲ့လေ၏။

ဗညားချုပ်သည် ကားလေးကို မနှေးမမြန်အေးအေးဆေးဆေးစွာပင်… မောင်းနှင်လာဆဲအချိန်၌…

စိုးငယ်ငယ်သည်လည်း ကျောင်းဆင်း၍သူငယ်ချင်းနှ… လမ်းခွဲကာ အိမ်သို့လမ်းလျှောက်ပြန်ခဲ့၏။ တစ်ကိုယ်တည်းသွားလ… လှုပ်ရှားရသည့်အခါတိုင်း၌ စိုးငယ်ငယ်၏စိတ်သည် ကိုလေးဆီ… ရောက်သွားရသည်ချည်းပါ…။

ခုဆို ကိုလေးနဲ့ခင်မေလင်းတို့ ဘယ်အဆင့်အထိရောက်… ကြပြီလဲ၊ ငါမရှိတော့ သူတို့အတွက်ပိုပြီးလွတ်လပ်သွားပြီပေါ့…

ခုလို ငါ တစ်ယောက်တည်းသွားလာနေရတဲ့အချိန်တွေ…

…ကိုလေးသာ ငါနဲ့အတူရှိမယ်ဆိုရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲ…

ကိုလေးရယ် ကိုလေးကို ငယ်သိပ်သတိရတာပဲ…

အတွေးနှင့်စိတ်က ငိုချင်လာသည်။ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ …သတိရခြင်းအတွေးတွေဖြင့် စိုးငယ်ငယ်သည် လမ်းလျှောက်ခဲ့ရာမှ …တစ်ချိမတော့ လမ်းကိုဖြတ်ကူးမိလိုက်သည်နှင့်…

ကျွီး…

ဒုန်း…

အား…

ကားကလူကိုတိုက်ခြင်းမဟုတ်၊ အငေးအတွေးလွန်နေ… …သည့် မိန်းကလေးက ကားကိုဝင်တိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

မည်သို့ဖြစ်စေ၊ လူနှင့်ယာဉ်ဖြစ်နေ၍ ဖြစ်လာချင်း ယာဉ်… …အရှုံးမို့ ဗညားချုပ်သည် စိတ်ပျက်ပျက်နှင့်ပင် ကားအောက်သို့ …ဆင်းခဲ့လိုက်သည်မတော့…

ဟင်…သူလေး…

ဗညားချုပ်သည် အံ့သြခြင်းနှင့်စိတ်ထဲမှရေရွတ်မိသွားရ… …၏။

အား…ကျွတ်…ကျွတ်…

စိုးငယ်ငယ် မျက်နှာလေးမဲ့ကာ သူ့ကိုမော့ကြည့်လာပုံ …လေးက သူ့ရင်ဝယ်အသနားပိုစေသွားရ၏။

"ဘာဖြစ်သွားလဲဟင်၊ လာ…လာ ဆေးခန်းတစ်ခါတည်း …သွားမယ်…"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်ပင် ဗညားချုပ်သည် စိုးငယ်ငယ်ကိုယ်လေးအား ဆွဲခနဲကောက်ချီကာ ကားထဲသို့ထည့်လိုက်နေရာမှ ကားကိုမောင်းထွက်ခဲ့လိုက်လေ၏။

နီးရာဆေးခန်းတစ်ခုရှေ့အရောက် ဗညားချုပ်သည် ကားရပ်ပြီး၊ စိုးငယ်ငယ်ကိုပွေ့ချီကာ ဆေးခန်းထဲသို့ခေါ်ခဲ့သည်။

တံတောင်းလေးအနည်းငယ်ပွန်း၍ ခြေထောက်ကလေး လေဝင်သွားသည်မှလွဲ၍ အခြားမရှိသည်မို့ ဆေးလူးပြီးခြေထောက်လေးကိုပတ်တီးစည်းပေးလိုက်၏။

ဆရာ ဆေးလူးပေးစဉ်ကတည်းကပင် ခြေထောက်က အဆင်ပြေသွားဟန်တူသည်။ စိုးငယ် ခြေထောက်လေးမှာ အခြေအနေကောင်းသွားသည်။

ဆရာဝန် ပြပြီး၍ဆေးခန်းထဲမှထွက်ရန် ဗညားချုပ်သည် စိုးငယ်အား ပွေ့ချီဦးမည်ပြုနေ၍…

"ဟိုး..ဆရာ ဟိုး..ငယ် ခြေထောက်ကောင်းသွားပါပြီ ငယ် လမ်းလျှောက်ပါ့မယ်…"

"ဟင်..လက်စသပ်တော့ မင်းကမြန်မာမလေးကိုး…"

"ဟယ်..အစ်ကိုကြီးလည်း မြန်မာပဲနော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ…"

တကယ်ပင်ဝမ်းသာစွာဆိုရင်း စိုးငယ်ငယ်သည် နေရာထကာ ဆေးခန်းထဲမှလှမ်းထွက်ခဲ့၏။

"မင်းခြေထောက်မဆိုးဘူးပဲ…"

"လေဝင်သွားရုံပါ…"

"ကားကမင်းကိုတိုက်တာမဟုတ်ဘူးနော်၊ မင်းက ကားကို ဝင်တိုက်တာ…"

"အဟင်း..အစ်ကိုကြီးကားရော ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ ဟင်…"

"ကိုယ့်ကားလည်း မင်းလိုပဲဖြစ်မှာပါ၊ လေဝင်ရုံပဲပေါ့၊ အဟွန်း…"

သူတို့ချင်း ခုမှတွေ့ဘူးပေမယ့် အမိမြန်မာပြည်သားချင်းမို့ ချက်ချင်းရင်းနှီးသွားကြသည်။ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် တရင်းတနှီးနှင့်ကျီစယ်စကားတွေပင် ဆိုပြောဖြစ်ကြသည်။

"မင်းက ကားလမ်းကူးတာဘာလို့ငေးနေတာလဲ၊ မင်းကို မနေ့ကတည်းကဈေးမှာ ကိုယ် မြင်ထားဘူးတယ်၊ အဲဒီတုန်းကလည်း မင်း ငေးနေတာပဲ…"

"ဟင်..ဟုတ်လား…"

"ဟုတ်တယ်၊ နောက်တစ်ခါ မင်း လမ်းလျှောက်ရင် မငေးပါနဲ့၊ အန္တရာယ်များတယ်…"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ…"

"ဒါနဲ့ မင်းနာမည်ဘယ်လိုခေါ်လဲ…"

"စိုးငယ်ငယ်ပါ အစ်ကိုကြီးကရော…"

"ကိုယ့်နာမည်ဗညားချုပ်…"

"အာပါး..နာမည်ကြီးက တာခမ်းတနားပါလား…"

www.burmeseclassic.com

"အင်း··မင်းနာမည်ကတော့ နုပျိုတာနဲ့နယ်တာကိုဖော်ပြနေပြီးသားပဲ···"

"အဟင်း···"

"မင်းက ကိုယ့်ထက်အများကြီးအသက်ငယ်ပုံရတယ်၊ ဒီတော့ မင်းတို့ ကိုယ့်ရဲ့ညီမလေးတစ်ယောက်လိုပဲသဘောထားပြီး ငယ်ငယ်လို့ပဲခေါ်မယ်နော်···"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ ဒါဆိုရင် အစ်ကိုကြီးကိုရော ငယ် ဘယ်လိုခေါ်ရမလဲဟင်···"

"မင်းခေါ်ချင်သလိုခေါ်···"

"ကိုကြီးလို့ခေါ်မယ်···"

"ကြိုက်သလိုခေါ်···"

ဆေးခန်းမှထွက်ခဲ့ပြီး သူတို့ကားဆီရောက်ခဲ့ကြသည်။ ကား ထဲကိုယ်စီဝင်ထိုင်ပြီးသည်နှင့် ဗညားချုပ်သည် ငယ့်ထံကြည့်လိုက်ပြီး···

"ကဲ··ပြော ငယ်ငယ်ဘယ်သွားဦးမလဲ···"

"ငယ်သွားစရာမရှိတော့ဘူး၊ အိမ်ပဲပြန်တော့မယ်···"

"ဒါဖြင့် ကိုယ်နဲ့ငယ်ငယ်နဲ့မိတ်ဖြစ်ခွေဖြစ် တစ်နေရာရာသွားကြရအောင်နော်၊ ပြီးရင် ကိုယ် ပြန်ပို့ပါ့မယ်···"

"ဟုတ်ကဲ့၊ အဟင်း··ဟင်း···"

ဘာကြောင့်မှန်းမသိ ငယ်သည် ဗညားချုပ်အားတွေ့တွေ့ခြင်းပင် နှစ်လိုရင်းနှီးစိတ်ဖြစ်ပေါ်ရ၏။

"ဒါနဲ့မင်းက မြန်မာပြည်ဘယ်ရပ်ကွက်မှာနေတာလဲ"

"(···)ရပ်ကွက်၊ (···)လမ်းမှာပါ···"

"ဪ···"

"အစ်ကိုကြီးကရောဟင်···"

"ကိုယ်က မြန်မာပြည်မှာအိမ်ရာမရှိပါဘူး၊ သူငယ်ချင်းပဲရှိတယ်···"

"ဒါဆို ကိုကြီးကဒီမှာပဲအခြေချနေပြီပေါ့၊ ဟုတ်လား"

"ဆိုပါတော့···"

"မိဘဆွေမျိုးမရှိတော့ မြန်မာပြည်မပြန်တော့ဘူးပေါ့"

"ပြန်တော့ပြန်ရမယ်၊ ပြန်ကိုလည်းပြန်ရမယ်၊ ခုတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါနဲ့ အခု ငယ်ငယ်ကဒီကိုလာတာ ဒီမှာဘယ်သူတွေရှိလဲ···"

"ငယ့်အဒေါ်အရင်းရှိတယ်လေ၊ ငယ့်အဒေါ်ကအပျိုကြီးတစ်ယောက်ထဲ ဒီမှာနေတယ်၊ ငယ့်ကိုခေါ်နေတာကြာပြီ၊ ငယ်က အခုမှလာတာ···"

"ငယ်ငယ်မှာ မိဘတွေကောရှိသေးလား···"

"ဖေဖေရှိတယ်၊ မေမေကတော့ ငယ် ငယ်ငယ်ကတည်းက ဆုံးသွားပြီ၊ ဖေဖေကအိမ်ထောင်မပြုဘူး၊ ဒီကနေ့အထိ ငယ့်ကိုပဲပြုစုစောင့်ရှောက်တယ်···"

"ဪ··အင်း၊ ဆွေမျိုးနဲ့မိဘရှိသူတွေကတော့ ကောင်းလိုက်တာ၊ ကိုယ်တို့ကတော့ အထီးကျန်ဆန်ပါတယ်···"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကိုကြီးကလည်း ဒီလိုမပြောပါနဲ့၊ အခု ကိုကြီးနဲ့ယယ် လည်း ခင်ရာဆွေမျိုးလိုဖြစ်သွားပြီပေါ့၊ ကိုကြီး မြန်မာပြည်လာတဲ့ အခါ ယယ့်အိမ်ကိုလာလည်းရပါတယ်..."

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ယယ်ယယ်ရယ်..."

သူတို့တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြည့်ပြီး တရင်းတနှီး စကားတွေဆိုဖြစ်သည်။ အချိန်တိုလေးအတွင်းမှာပင် သူတို့ပို၍ ပို၍ရင်းနှီးသွားကြသည်ကအမှန်ပါ...။

မှန်သည်။

ထိုနေ့ညက ဗညားချုပ်သည် မိမိနှစ်သက်သောရွှေရုပ် ကလေးကို ကားပေါ်တင်ပြီး အင်္ဂလန်၏အလှအပတချို့ကို လိုက် ၍ပြသည်။

စောစောပိုင်းက မြန်မာစားစရာစားမည်ဟူသော ဆုံးဖြတ် ချက်သည် ရွှေရုပ်ကလေးနှင့်တွေ့၍ မေ့ပျောက်လည်ရင်း ဟိုစား ဒီစားနှင့်ဗိုက်ပြည့်ခဲ့ရ၏။

မည်သို့ဖြစ်စေ ထိုနေ့ကလေးကား ဗညားချုပ်အတွက် ဘဝ၌အလိုလားဆုံးဖြစ်ရသည့် ကြည်နူးဆုံးနေ့ရက်ဟုဆိုကအမှန်ပါ ဝင်တည်း။ ။

xx xx xx

- တစ်ဆယ့်သုံး -

သည်နေ့ တနင်္ဂနွေနေ့မို့ ဦးမြတ်ထွန်းလည်း အလုပ်ပိတ် သည်။ ညီညီဆွေသည်လည်း အလုပ်အားသည့်မို့ ခင်မေလင်းသည် အပြင်ထွက်ပြီး ညစာစားရန်ပူဆာ၍ ခင်မေလင်းအကြိုက် ညီညီ ဆွေသည် စီစဉ်ပေးဖြစ်၏။

သူငယ်ချင်းဗလကိုလည်း ညစာလိုက်စားရန်ခေါ်ထား သည် မိခင်နှင့်လေးလေးထွန်းကိုလည်း အပြင်တွင်ညစာထွက်စား ရန် ကြိုတင်အကြောင်းကြားချိန်းထားပြီဖြစ်၏။

အပြင်တွင် ညစာထွက်စားရမည်မို့ ခင်မေလင်းသည်က အပျော်ရွှင်ဆုံးဖြစ်နေ၏။ မိမိဘဝတွင် ဆင်းဆင်းရဲရဲ ရှားရှားပါး ပါးနှင့်နှိမ့်နှိမ့်ကျကျ အခြေအနေတွေမှာသာရှိခဲ့ရသည်မို့ ခု[illegible] ဆုံရှိအသိုင်းအဝိုင်းထဲရောက်လာရခြင်းနှင့်...

လူဝင်ဆန့်သလိုဖြစ်လာသည့်အခြေအနေတွင် ခင်မေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လင်းသည် ဘဝကိုဖူတ်လှုပြီဟုထင်နေ၏။ မစားဘူးသည့်စားသောက်ဆိုင်ကြီး၌ စားသောက်ရခြင်းကိုပင် အဆင့်မြင့်လှုပြီဟု ထင်၏။

မှန်သည်။ ခင်မေလင်းဘဝတွင် လက်ရှိနေရသည့်အိမ်က မခမ်းနားသော်လည်း ယခင်နေခဲ့ရသည့်ထဲစုတ်သာသာအိမ်ကလေးထက်တော့ ဆယ်ဆသာနေရသည်ကလည်းတစ်ကြောင်း...။

ခုဆို စာပေးစာယူကိုချို့ချို့တဲ့တဲ့လည်းမနေရတော့၊ ယခင်ကထက် အဆင့်မြင့်မြင့် ကျောင်းတက်နေနိုင်ပြီးဖြစ်သည်ကလည်းတစ်ကြောင်း...

လူလတ်တန်းစားဘဝထဲရောက်လာ၍၊ လူရာဝင်ပြီးအခြေ မြင့်လာသည်ကလည်းတစ်ကြောင်း...

ယခင်က သနပ်ခါးဆိုဘယ်နေမှန်းမသိ၊ တစ်နေ့တစ်နေ့မျက်ရည်စီးကြောင်းနှင့်မျက်နှာပြောင်ပြောင် စိမ်းဖတ်ဖတ်နှင့် လျှောက်သွားခဲ့ရသည့်မျက်နှာ...

ယခုဖြင့် မိတ်ကပ်ဆိုလျှင် အမျိုးအစားအစုံအလင်ကို စမ်း သပ်လူးနိုင်ပြီမို့ ဆေးဆိုးပန်းရိုက်မျက်နှာဖြစ်လာပြီကတစ်ကြောင်း၊ ယခင်က အနွမ်းဆုံးအဝတ်ကလေးတွေသာ တယုတယ တန်းဘိုးထားပြီးဝတ်ခဲ့ရသည့်ခန္ဓာကိုယ်၌...

ယခုဖြင့် ခေတ်ပေါ်အဝတ်များအကုန်မဝံ့တ်နိုင်သည့်တိုင် ယခင်ထက်ဖြင့်ဆယ်ဆသာအောင် ဝတ်ဆင်ယှဉ်နိုင်လာပြီဖြစ်သည်ကတစ်ကြောင်း...

အဘက်ဘက်အကြောင်းကြောင်းတွေက ခင်မေလင်းဘဝတွင် စုံလင်လာရပေပြီမို့ ခင့်မေလင်းသည် မိမိဘဝလှေကားထစ် တက်လာခြင်းမှန်ကန်ကြောင်း မိမိကိုယ်မိမိ ဂုဏ်ယူလက်မထောင်နိုင်ပြီဖြစ်၏။

"လင်းရေ..မပြီးသေးဘူးလား..."

"ပြီးပြီ..ပြီးပြီ..လာပြီ..လာပြီ..."

ဗလ ခေါ်သည့်တွင် အခန်းထဲမှခင်မေလင်း[illegible] မပြေးရုံထွက်လာခဲ့သည်။ ဗလသည် ခင်မေလင်း[illegible] သောအသွင်လေးဆီကြည့်ပြီး...

"ငါ့မှာရည်းစားရှိနေလို့နော်၊ လင်း ငါ့မှာသာ[illegible] ရင်..."

"တော်ပါ၊ အာမှန်းလဲမသိဘူး၊ ကိုလေးရော[illegible]"

"ခင်ဗျားကိုလေးက ကားပေါ်မှာတောင် သွား[illegible] ဗျာ..."

"ဟွန့်..."

ကျေနပ်သောအပြုံးမျက်စောင်းလေးနှင့် ဗလ[illegible] ခင်မေလင်း ထွက်ခဲ့သည်။

"ကိုလေး..."

"ဟင်..."

"လင်းလှရဲ့လားလို့ကြည့်ဦးလေ..."

"အဟွန်း..လှပါဗျာ၊ ကဲ..ကဲ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေးလေးတို့စောင့်နေကြတော့မယ်၊ ကိုယ်တို့နောက်ကျနေရင် အားနာစရာ…”

ညီညီဆွေဆိုသည်တွင် အားလုံးကားပေါ်တက်ဖြစ်၏။ ညီညီဆွေသည် ကားလေးကိုမောင်းထွက်ခဲ့ရင်း နောက်ကြည့်မှန်မှတစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်တွင် ခင်မေလင်းအကြည့်တွေနှင့်ဆုံ၍ သိသိသာသာ ရင်ခုန်သွားရ၏။

ရင်ခုန်သလို၊ ကြည်နူးသလို၊ သာယာသလိုခံစားမှုတွေနှင့် ကားမောင်းခဲ့သည့် ညီညီဆွေတို့ကားလေးသည် တအောင့်ခန့်ကြာသည်တွင်(…)စားသောက်ဆိုင်ကြီးသို့ ရောက်လာခဲ့ပြီဖြစ်၏။

စားသောက်ဆိုင်တွင် မိသားစုအေးအေးဆေးဆေးစားသောက်ရန်အတွက် အခန်းယူထားသည်မို့ သူတို့အခန်းထဲဝင်လိုက်သည်နှင့်…

“ဟင်…ဟဲ့…ဒီကလေးမလည်းပါလာတာကိုး၊ သားတို့နဲ့ကွယ်၊ သူစိမ်းမိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ဒီလိုပဲခေါ်ခဲ့ရသလား…

ကိုယ့်မိသားစုလည်းမဟုတ်ဘဲနဲ့၊ မသကာဆိုင်ကဝယ်သွား ပေးလည်းရတာပဲ…”

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေ ဆိုလိုက်သည့်စကားကြောင့် ခင်မေလင်းသည် တစ်ချက်မျက်နှာပျက်သွားသလိုရှိသော်လည်း အရေထူပြီးသားလိုဖြစ်ကာ မဖြုံရေးချမဖြုံ…။

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေစကားကြောင့် ဦးမြတ်ထွန်းနှင့်ညီညီဆွေတို့က ခင်မေလင်းအပေါ် သနားကြင်နာပိုသွားရ၏။ မှန်သည်။

ဦးမြတ်ထွန်းအနေဖြင့် သမီးချင်းစာနာသည့်စိတ်ရှိလှ၍ အခြားမည်သော်လည်း ညီညီဆွေအဖို့ကား ခင်မေလင်းတစ်ယောက် မိခင်ပြောဆိုခံရလေတိုင်း ညီညီဆွေ၏သနားကြင်နာမှုသည် တစ်ကြိမ်ထက်တစ်ကြိမ် ပိုပိုခဲ့ရလေသည်မဟုတ်ပါလား…။

ယခုလည်း မိခင်ကြီးစကားအတွက် ညီညီဆွေသည် ခင်မေလင်းအပေါ် အားနာစိတ်ဖြင့်အားပေးအကြည့် [illegible] ဖြစ်သည့် ခင်မေလင်းသည်ကလည်း သူ့မျက်နှာအား [illegible] ကန့်ရုတ်ချည်းပြင်ကာ ညီညီဆွေထံ မျက်လွှာလေးဝှဲကြည့်လေ၏။

“ကဲ…ကဲ…ထိုင်ထိုင် ပျော်ပျော်ပါးပါးထိုင်ကြရအောင်ပါ…”

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေထံ တံတောင်နှင့်မသိမသာတို့ရင်း ဦးမြတ်ထွန်းဆိုသည်။ ဇလကမှ ပွဲကြည့်ပရိတ်သတ်သက်သက်ပင်ဖြစ်၏။

စားစရာသောက်စရာများ ရောက်လာသည်တွင် ခင်မေလင်းသည် အားလုံးပန်းကန်တွေဆီလိုက်၍ထည့်ပေးသည်။ ဘီယာနှင့်အချိုရည်တွေပါမကျန် ကုန်သည်နှင့်ချက်ချင်းလိုက်၍ထည့်ပေးနေ၍…

“ကဲ…စားပါ မခင်မေလင်းရယ်၊ မင်းဟာကမင်းပဲစားပွဲထိုးမဖြစ်နေပြီ၊ ဟိုမှာစားပွဲထိုးကလေးတွေရှိပါတယ်၊ သူတို့လုပ်ပေးမှာပေါ့…”

မခင်မေလင်းလုပ်သမျှ မျက်စိနောက်သလိုဖြစ်လာ၍

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေဆိုပြန်သည်တွင် ခင်မေလင်းမျက်နှာညှိုးအော လုပ်ပြရပြန်သည်။ ဦးမြတ်ထွန်းနှင့်ညီညီဆွေတို့က ဖာထေးပြုံး အားပေးနှစ်သိမ့်ပြုံးတို့ပြုံးပြကြရပြန်၏။

ထမင်းစားပွဲတွင် ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေတစ်ယောက်ပါနေ၍သ ပင် ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေသာမပါလျှင် ခင်မေလင်းတစ်ယောက် မည် အထိကဲပြသဲပြတော့မည်မှန်း မသိတော့ပါ…။

"ကိုဗလ လင်းတို့ကိုဓာတ်ပုံရိုက်ပေးလေ…"

ဗလထံမသိမသာတိုးရင်း ခင်မေလင်း ဆိုလိုက်သည်တွ ဗလသည်လည်း လူငယ်တစ်ယောက်လည်းဖြစ်၊ ပျော်တတ် လည်းဖြစ်၍ ခင်မေလင်း အလိုကိုလိုက်သလိုဖြစ်သွားရ၏။

"အတော်ပဲ ကျွန်တော့်အင်မရာလည်းစမ်းရင်း ဓာတ် ရိုက်ပေးမယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်ကိုလည်းရိုက်ပေးမယ်နော်…"

"ရိုက်ပါ၊ နင်တို့ပဲရိုက်ကြပါ…"

"ဒါဆို လင်းလင်းနဲ့ညီညီကိုရိုက်မယ်…"

စားရင်းသောက်ရင်းမှ ခင်မေလင်း ကျေနပ်သည်အထ ဗလ ဓာတ်ပုံတွေရိုက်ပေးသည်။ ခင်မေလင်းနှင့်ညီညီဆွေတို့တွဲ လည်းရိုက်သည်။

ခင်မေလင်းက အလယ်တွင်နေပြီး ဦးမြတ်ထွန်းနှင့်ညီညီ ဆွေတို့က ဘေးမှခြံရံပြုံးရယ်၍လည်း ရိုက်ဖြစ်သည်။

ခင်မေလင်းတစ်ယောက် ပျော်ရွှင်၍မဆုံး။ ဓာတ်ပုံရိုက်ရင် ခင်မေလင်းသည် စိတ်ကူးနှင့်လည်းကြိတ်ပြုံးနေဖြစ်ရပါသေး၏

မှန်သည်။ ခင်မေလင်း၏တောင်းဆိုချက်အား အလိုလိုက် ဖြည့်စည်းပေးသည့် ထမင်းပွဲ၌အပျော်ဆုံးလူက ခင်မေလင်းပင်ဖြစ် ၏။

စားသောက်ဆိုင်ကြီးတွင် အပျော်ဆုံး ခင်မေလင်းနှင့် ဦးမြတ်ထွန်း၊ ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေ၊ ညီညီဆွေနှင့်ဗလတို့အားလုံးလည်း ပျော်ရွှင်အေးဆေးစွာ စားသောက်နေဆဲအချိန်များ၌…။

× × × × ×

ကရင်း…ရင်း…ရင်း…

ကရင်း…ရင်း…ရင်း…

ကရင်း…ရင်း…ရင်း…

"ဟင်း…ဒေါ်လေးရယ် ဘယ်နေရာမှဖုန်းကိုင်မဲ့သူမရှိဘူး၊ န်းဖုန်းတွေလည်းပိတ်ထားကြတယ်…"

"ဟုတ်လား သမီး၊ ခေါ်လို့မရဘူးလား၊ ဒါဖြင့်လည်း နောက်မှတစ်ခါထပ်ခေါ်ပေါ့ သမီးရယ်…"

ဒေါ်လေးက လွယ်လွယ်ပြောနိုင်သော်လည်း စိုးငယ်က ငြိ ငိုချင်နေသည်ပါ။ ဖုန်းလေးဆိုကြည့်ပြီး မျက်ရည်တွေပင် ည်း စိုးငယ် ဝဲလာရသည်။

တကယ်ပင် စိုးငယ် ဝမ်းနည်းသည်။ ဖုန်းကဘယ်မှခေါ် မရ၊ ဒေါ်လေးဆွေဆီလည်းခေါ်သည်။ ဖေဖေဆီလည်းခေါ်

www.burmeseclassic.com

သည်။ ကိုလေးဆီလည်းခေါ်သည်။ အိမ်ကိုလည်းခေါ်သည်
ဟန်ချွန်းတွေကိုလည်းခေါ်သည်။ မည်သူမျှ ဖုန်းမကိုင်…။

ဟင်း…တစ်ခါမှဒီလိုမဖြစ်ဖူးပါဘူး၊ ဘယ်တွေများသွားကြ
ပါသလဲ။ ဖေဖေက ခင်မေလင်းအတွက် အိမ်ငှားပေးပြီးပြီလား
မသိဘူး…

ဖေဖေ့ကြောင့် ကိုလေးနဲ့ခင်မေလင်းတို့ တစ်အိမ်တည်း
သာနေသွားကြရရင်တော့ဒုက္ခပဲ၊ ဟင်း…ခင်မေလင်းစိတ်ကနေ
လည်ရခက်တယ်၊ ဘယ်သူမှမသိဘူး…

ခင်မေလင်းစိတ်က ကြောက်စရာကောင်းတာ ဘယ်သူမှ
မသိဘူး၊ အေးလေ…ခင်မေလင်းကလည်း သူ့ကိုလူတွေယုံအောင်
သနားအောင်၊ ကြင်နာအောင် သူ့မျက်နှာကလုပ်ပြတတ်တာကိုး…

ကိုလေး…ကိုလေး ခင်မေလင်းနဲ့သိပ်ပျော်နေပြီထင်တယ်
ငါ့ကို ကိုလေး မေ့နေပြီထင်တယ်…

ရင်ထဲနာကြင်စွာတွေးဆဲကပင် ငယ့်မျက်ဝန်းမှဝမ်းနည်းစွာ
မျက်ရည်တွေစီးကြလာရလေ၏။

"ဟင်…သမီး ငိုနေတယ်ဟုတ်လား၊ သမီးခြေထောက်
နာနေလို့လား၊ ပြစမ်း…ပြစမ်းခြေကရောင်လားဆိုတာ ဒေါ်လေး
ကြည့်မယ်…"

စိုးရိမ်တကြီးနှင့်ပြယာခတ်အောင် ဒေါ်လေးဆိုလာသည့်
စကားကြောင့် စိုးငယ်ငယ်သည် မျက်ရည်တွေကိုလျှင်မြန်စွာသုတ်
လိုက်ရပြီးမှ…

"တို…မဟုတ်ပါဘူး ဒေါ်လေး၊ ငယ့်ခြေထောက်ဘာမှ
မဖြစ်ပါဘူး ကောင်းနေပါပြီ…"

"ဟင်…သမီးငိုတာက…"

"ငယ် ဖေဖေ့ကိုအောက်မေ့လို့ပါ…"

"ဩော်…အဟင်း…ဟင်း၊ ငါ့သမီးနယ်ကွယ်၊
အသက်လေး ဆန်တုန်းကိုး၊ ကဲ…ကဲ တိတ်ပါကွယ်။ ဒေါ်လေးဆီကို
အတတဖြုတ်လာလည်တာပဲဟာ၊ တိတ်…တိတ် သမီး…

ဩော်…ဒါနဲ့ သမီးကိုကားနဲ့တိုက်တဲ့လူရဲ့လိပ်စာနဲ့ဖုန်းနံ
ပါတ်ကော ယူထားရဲ့လား သမီး…"

"ဟုတ်ကဲ့ သူ ပေးထားပါတယ် ဒေါ်လေး…"

"အေး…အေး…ဩော် သမီး မြန်မာပြည်ကိုဖုန်းဆက်
ကြည့်ဦးလေ၊ အခုနှစ်နာရီတောင်ကြာသွားမြိုပဲ…"

"ဟုတ်ကဲ့ ဒေါ်လေး…"

ဒေါ်လေးဆိုရင်း မီးပူတိုက်ပြီးသည့်အဝတ်တွေကို ဘီရိုထဲ
သွားထည့်နေသည်တွင် စိုးငယ်ငယ်သည် မြန်မာပြည်သို့ထပ်၍
ဖုန်းခေါ်ကြည့်လိုက်ပြန်ပါ၏။

× × × × ×

ကရင်း…ရင်း…ရင်း…

ကရင်း…ရင်း…ရင်း…

ညရှစ်နာရီခွဲနေလေပြီ၊ ဖုန်းမြည်သံကြားလိုက်၍ ခင်မေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လင်းစိတ်တွင် မချောင့်သလို၊ သံသယလိုဖြစ်နေ၍ ခင်မေလင်း
သည် အဝတ်မှမလဲသေးဘဲ ဖုန်းလေးကိုအပြေးထွက်ကိုင်လိုက်၏။

"ဟဲလို…"

"ဟဲလို…ကိုလေးလား ငယ်ပါ…"

"အမလေး စိုးငယ်ရယ် လင်းအသံတောင်မမှတ်မိတော့
ဘူးလား…"

"ဩော်…မခင်မေလင်းလား၊ ရုတ်တရက်ဆိုတော့မသဲကွဲ
လိုက်လို့ပါ၊ ဒါနဲ့ ကိုလေးရောဟင်…"

မိမိနှင့်တွေ့ရ၍ တစ်ဖက်မှစိတ်ပျက်သွားသည့်နယ်လို
စိုးငယ်ငယ်စကားသံကို ခင်မေလင်း ကြားလိုက်ရ၍ ကျေနပ်သွား
ရ၏။ ခင်မေလင်းသည် နှုတ်ခမ်းမဲ့ကာပြုံးရင်း အသံကိုခပ်အုပ်
အုပ်ထားရင်းမှ…

"စောစောကမှ လင်းတို့စားသောက်ဆိုင်ကပြန်ရောက်ကြ
တာလေ၊ ကိုလေးက ဘီယာအသောက်များပြီးအိပ်ပျော်နေပြီ၊ ခေါ်
လို့မရတော့ဘူး…"

"ဩော်…"

တစ်ဖက်မှ ငယ်၏အသံတိမ်တိမ်လေးကိုကြားရ၍ ခင်မေ
လင်းပါ ကျေနပ်သွားသည်။

"စိုးငယ်ကော ဟိုမှာအဆင်ပြေရဲ့လား…"

"ငယ်အဆင်ပြေပါတယ်၊ မခင်မေလင်းတို့ရော အဆင်
ပြေလားဟင်…"

"ပြေတာပေါ့၊ အားလုံးပြေတယ်၊ ဒါပေမဲ့ စိုးငယ် နင့်ကို
တော့အားကျပါတယ်၊ နင်က နိုင်ငံခြားတောင်မှသွားလည်နိုင်တဲ့
မဟုတ်လား…

တကယ်ပါ၊ ဒီမှာတော့ နင့်ကိုအားကျတဲ့သူတွေတပုံကြီးပါ
လင်းလည်း စိုးငယ်ဆီစာရေးဖို့လုပ်ထားတယ်၊ ကဲ အခုတော့
ဲနော် စားထားတာတွေများပြီး အဆီရစ်နေပြီအိပ်တော့မယ်…"

ခင်မေလင်းစကားအဆုံး ဖုန်းကိုချလိုက်တော့သည်။ ခင်
လင်း ဖုန်းချသည်နှင့်အခန်းထဲမှ ညီညီဆွေနှင့်ဗလတို့နှစ်
ယာက် ထွက်လာခဲ့ကြ၏။

"ခုနက ဖုန်းသံကြား၊ လင်း ကိုင်လိုက်လား၊ ဘယ်က
ဆက်တာလဲ…"

"ဟုတ်တယ်၊ လင်း အဝတ်လဲမယ့်ဆဲဆဲ အပြေးအလွှား
ကိုင်ရတာ၊ ကိုလေးနဲ့ကိုဗလကမှ လာမကိုင်ကြဘဲ…"

"ကိုယ်က ရေအိမ်ဝင်နေလို့ပါ…"

ဗလက ဗိုက်ကိုနှိပ်ဆဲဆိုသည်။ ခင်မေလင်းမှာ အရေးမ
ကြီးသလို အပြုံးနှင့်ကြည့်ရင်းမှ…

"ကိုလေးက ရေချိုးနေတယ်ပေါ့…"

"အင်း…ကိုယ်လည်းငြီးစီစီရှိတာနဲ့ ရေချိုးလိုက်တာ၊ ပြော
ဦး၊ ခုနဘယ်ကဖုန်းလဲ…"

"စိုးငယ်ဆီကပါ…"

"ဟုတ်လား၊ စိုးငယ်ဘာပြောလဲဟင်၊ ဘယ်တော့ပြန်လာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မလဲတဲ့…”

“မသိဘူး၊ အဲဒါတော့ သူ မပြောဘူး…”

ခင်မေလင်း စိတ်ကောက်သလိုဆိုတော့ ညီညီဆွေသည်

ခင်မေလင်း၏ မိမိအပေါ်ထားသည့်စိတ်ကို နားလည်နေရပြီမို့

“အဟွန်း‥မဟုတ်ပါဘူး လင်းရယ်၊ ကိုယ်နဲ့ငယ်

ငယ်ကတည်းကအတူကြီးပြင်းလာတဲ့သူတွေဆိုတော့ မောင်နှ

ရင်းတွေလိုဖြစ်နေလို့ပါ…”

“အဟမ်း‥အဟမ်း ညီရေ မင်း စကားအပြောအဆိုရေ

သတိထားတော့ကွ၊ မိန်းမတွေဟာအူတိုမျိုးစစ်စစ်ကွ…”

သတင်းစာတစ်စောင်ကိုဖတ်သလိုနှင့် ဗလဆိုသည့်

ဗလစကားက ညီညီဆွေရော ခင်မေလင်းကိုပါ အမှတ်တစ်ခု

တွန်းပို့လိုက်သလိုရှိ၍ နှစ်ဦးသားစိတ်သည်ပို၍ ဆက်သွယ်မိသ

ဖြစ်သွားရသည်ပါ…။

“အိုး‥မဟုတ်ပါဘူးနော်၊ လင်းကအားငယ်သလိုဖြစ်သွ

လို့ပါ…”

“ဘာမှအားမငယ်ပါနဲ့ လင်းရာ၊ ဒီမှာလင်း ညီ

လင်းကို ဂရုစိုက်ဆုံးဆိုတာ ငါ အသိဆုံးပဲ…”

ဗလစကားအတွက် ညီညီဆွေသည် နနယ်ချောမောသေ

အပြုံးနှင့်သာ အေးဆေးစွာ လင်းထံတစ်ချက်ကွက်ခနဲကြည့်

သွားရ၏။ ထိုအကြည့်အား ခင်မေလင်းကလည်း အမီအရ

သွားရသည်မို့…

ခင်မေလင်းသည် စိုးငယ်ငယ်လက်ထဲမှ ကိုလေးကို မိမိ ကသာအပိုင်လုနိုင်လိုက်ပြီဟူသောအသိနှင့် အောင်နိုင်သူအပြုံး ကိုနှစ်ခြိုက်စွာ ပြုံးဖြစ်ရင်းက…

“စိုးငယ်က လင်းအပေါ်ဆက်ဆံတာတစ်မျိုးပဲ၊ လင်း အသံလည်းကြားရော ဖုန်းကိုချသွားတယ်…”

ခင်မေလင်း၏ထိုစကားကြောင့် ညီညီဆွေရော ဗလကပါ ခင်မေလင်းအပေါ် အားနာသွားကြရ၏။ ခင်မေလင်းသည် နှိမ့်ချ သောလက္ခဏာပြုံးလေးနှင့် ညီညီဆွေနှင့်ဗလတို့ထံ ကြည့်လိုက်ပြီးမှ‥

“စိုးငယ်စိတ်ထဲ ဘယ်လိုပဲရှိရှိပါ၊ လင်းကတော့ စိုးငယ် ကိုညီမတစ်ယောက်လိုပဲသဘောထားပြီး ခွင့်လွှတ်ပါတယ်…

ဟိုး‥အဝေးကြီးကနေ သူ ဒီလိုတကူးတကဖုန်းဆက် တယ်ဆိုတာလည်း ကိုလေးကို စိုးငယ်အနေနဲ့သိပ်ချစ်လို့နေမှာပါ…

အဟင်း‥လင်းဆိုရင် မြန်မာပြည်ကိုသတိတောင်ရတော့ မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီလောက်နိုင်ငံကြီးကိုရောက်သွားမှတော့ မြန်မာ ပြည်လောက်ကိုမေ့ပစ်လိုက်တော့မယ်…”

“လင်းရယ် ငယ်ကလည်းဟိုးမှာတစ်ယောက်တည်းအား ငယ်နေလို့ဆက်တာဖြစ်မှာပါ၊ ဪ‥ဒေါ်ဒေါ်ရေ - ကျွန်တော့် အတွက်သံပုရာရည်တစ်ခွက်လောက် ဖျော်ပေးပါနော်၊ ကျွန်တော် ခေါင်းအုံနေလို့သံပုရာရည်သောက်ပြီးအိပ်တော့မယ်…”

ခင်မေလင်းတစ်ယောက် သဝန်တိုနေသည်မို့ ညီညီဆွေ သည် စကားစကိုဖြတ်ပြီး အိမ်ဖော်အမျိုးသမီးကြီးထွက်လာသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွင် သံပုရာရည်ဖျော်ခိုင်းလိုက်ခြင်းပါ…။

"ဟင်…ကိုလေး ခေါင်းအုံနေတယ်ဟုတ်လား၊ လင်းနှိပ်ပေးမယ်လေ…"

သူ့အနီး လင်း ရောက်လာပြီးနှိပ်ပေးမည်ဟန်နှင့်ဆိုသည်တွင် ညီညီချွေသည် လင်း၏လက်ကလေးတွေဆီ ဆုပ်ကိုင်ပြီး…

"ရပါတယ် လင်းရယ်၊ ဒီလောက်ကြီးမဟုတ်ပါဘူး၊ တဲ…လင်း အဝတ်ပဲသွားလဲလိုက်တော့နော်၊ ကိုယ်တို့လည်းအမှောင်ခန်း ခဏဝင်လိုက်ဦးမယ်…"

သူဆိုတော့ ခင်မေလင်း သူ့ကိုစကားမဆို၊ မျက်လုံးတွေနှင့်သာအတန်ကြာကြည့်သွားပြီး အပြုံးလေးနှင့်အခန်းထဲဝင်ရောက်သွားလိုက်လေ၏။

ခင်မေလင်း အခန်းထဲသို့ဝင်သွားသည်တွင် ဗလထံ သူ လှမ်းအကြည့် ဗလအကြည့်တွေနှင့်ဆုံ၏။

ဗလအကြည့်တွေက ဘယ်လိုလဲဟုမေးနေဟန်မို့…

အဟွန်း…

သူသည် ရှက်ပြုံးချောချောဖြင့်သာ ရှိနေလိုက်လေ၏။

×× ×× ××

– တစ်ဆယ့်လေး –

အင်္ဂလိပ်စာသင်တန်းချိန်ပြီးသည်နှင့် စိုးငယ်ငယ်သည် ဂျပန်မလေးသူငယ်ချင်းနှင့်အတူ သင်တန်းကျောင်းနှင့်မနီးမဝေးတွင်ရှိသည့်အအေးဆိုင်သို့ အအေးသောက်ရန်လှမ်းခဲ့၏။

"ဟော့…ညီမလေးငယ်ငယ် ဟော့ ညီမ…"

သူငယ်ချင်းနှင့်စကားပြောနေသည်မို့ နောက်မှလှမ်းခေါ်သံကို စိုးငယ်ငယ်မကြား…။

ဗညားချုပ်သည်လည်း ဆက်၍မခေါ်တော့၊ စိုးငယ်ငယ်အနီးမှဖြတ်ကျော်ခဲ့ပြီး အအေးဆိုင်မှစားပွဲတစ်ခုတွင် သွားရောက်ထိုင်ကာစောင့်နေလိုက်တော့၏။

"ဟင်…ကိုကြီးဗညားချုပ်…"

"ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားလေးကိုခေါ်တာမကြားလို့ ဒီမှာကြိုပြီးလာစောင့်နေတာ…"

"ဟင်…ကိုကြီးကငယ့်ကိုလှမ်းခေါ်တယ်…"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အင်းလေ…"

"အားနာလိုက်တာ၊ ဘာကိစ္စ…"

"ကိစ္စကဒီမှာလေ…"

"ဟယ်…စာ၊ ငယ့်စာ…ငယ့်စာက ကိုကြီးဆီဘာကြောင့်…"

"နားထောင်၊ စာပို့သမားက ကိုယ့်ဆီကိုစာလာပို့တဲ့အချိန်မှာ ငယ်ငယ့်စာကိုတွေ့လို့ တစ်ခါတည်း ကိုယ် ယူလာပေးတာ"

"သြော်…ဒီလိုလား၊ ကျေးဇူးပါပဲ ကိုကြီးရယ်၊ ငယ်အအေးတိုက်မယ်နော်…"

"ကိုယ်ကပဲတိုက်ပါရစေတော့ဗျာ၊ ကဲ ထိုင်ကြ…"

"အဟင်း…သြော် ကိုကြီး မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်၊ ဒါငယ်တို့သင်္ဂီတန်းဖော်သူငယ်ချင်းအူခိုရီ…

ခိုရီ ဒါ ကိုကြီးဗညားချုပ်…"

စိုးငယ် မိတ်ဆက်ပေးသည်တွင် ဗညားချုပ်နှင့်ခိုရီတို့တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ပြုံး၍ခေါင်းညိတ်နှုတ်ဆက်ကြ၏။

သူတို့စကားပြောဆဲ အအေးရောက်လာသည်တွင် သူတို့အအေးသောက်ကြသည်။ အအေးသောက်ရင်း ငယ့်အကြည့်သည်စောစောက ဗညားချုပ် စားပွဲထက်ချထားပေးသည့်စာလေးဆီအကြည့်ရောက်သွားရ၏။

စာအိတ်ပေါ်မှလက်ရေးကိုမြင်လိုက်သည်တွင် ကိုလေးလက်ရေးမှန်းသိ၍ ပျော်ရွှင်သွားရသည်။ ချက်ချင်းပင်စာလေးကို

ဖောက်ဖတ်ချင်သော်လည်း သူငယ်ချင်းကအနားတွင်ရှိနေ၍ ထိန်းချုပ်ဆည်ထားရသည်။

"ခိုရီ…"

သုံးယောက်သားအအေးသောက်နေဆဲ လူတစ်ယောက်ခေါ်သံကြောင့် အားလုံးကြည့်လိုက်သည်တွင် ခိုရီကိုလာကြိုသည့် ခိုရီ့ချစ်သူအင်္ဂလန်သားလေးကိုတွေ့လိုက်ရ၍ ခိုရီကိုလာခေါ်ကြောင်း သဘောပေါက်ရ၏။

ခိုရီမှာ အားလုံးကိုနှုတ်ဆက်ပြီး ချစ်သူနောက်လိုက်သွားသည်တွင် ဗညားချုပ်နှင့်စိုးငယ်ငယ်သာ ကျန်ရစ်တော့၏။

သူငယ်ချင်းသွားပြီမို့ စိုးငယ်ငယ်ခမျာ မအောင့်နိုင်တော့ဘဲ၊ စာလေးကိုဖွင့်ဖတ်ကြည့်လိုက်သည်မတော့…။

ဟင်…စာအိတ်ပေါ်က ကိုလေးလက်ရေးနဲ့ရေးထားပြီး၊ ငါ့ ဆီစာရေးတာက မခင်မေလင်းပဲ…

စိုးငယ်မှာ ခင်မေလင်းလက်ရေးဆီကြည့်ပြီး မျက်နှာပျက်သွားတွေးဖြစ်နေသည့်အသွင်လေးအား ဗညားချုပ်သည် အအေးသောက်ရင်း စိုးငယ်မျက်နှာလေးဆီ ငေးကြည့်နေမိရလေ၏။

စိုးငယ်သည် ဘယ်လိုသဘောနဲ့ငါ့ဆီကို ဒီစာကိုပို့တာလဲဟုသောအတွေးနှင့် ခင်မေလင်းရေးသည့်စာကို ဆက်ဖတ်လိုက်သည်တွင် စိုးငယ်စိတ်ထဲခံပြင်းလာ၍ စိုးငယ်သည် သတိလက်လွတ်ဖြစ်ကာ စာကိုဆုပ်ချေပစ်လိုက်မိတော့၏။

စိုးငယ်မျက်နှာလေးမှာလည်း မကျေနပ်မှု၊ ဝမ်းနည်းမှုတွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြင့် နီမြန်းနေသည်တို့ ဗညားချုပ် တွေ့လိုက်ရ၏။

"ငယ်ငယ် ဘာတွေရေးထားလို့လဲဟင်…"

"အိုး…ကိုကြီး ဆောရီး၊ ငယ် တောင်းပန်ပါတယ်၊ ငယ် စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ်ဖြစ်သွားလို့ပါ…"

ငယ်မျက်ရည်လေးတွေဝဲကာ ဟန်လုပ်တောင်းပန်နေသည့် ငယ့်မျက်နှာဖူးဖူးလေးဆီ တစ်ချက်စိုက်ကြည့်ပြီးမှ ဗညားချုပ်သည် အအေးကိုအံပြီးသပ်သောက်လိုက်ပြီးမှ…

"မြန်မာပြည်ကစာဆိုတော့ ငယ်ငယ် စာလည်းဖတ်ချင်ဦးမှာပဲ၊ ပြီးတော့ ငယ်ငယ်စိတ်အနှောင့်အယှက်လည်ဖြစ်နေမယ်ထင်တယ်…

ကိုယ်လည်းသွားစရာရှိသေးလို့ ခွင့်ပြုဦးနော်၊ ငယ်ငယ်လည်း စာကိုအေးအေးဆေးဆေးပြန်ဖတ်ဦးပေါ့…"

ဗညားချုပ်ဆိုရင်း အအေးဖိုးရှင်းခဲ့ပြီးနောက် နေရာမှထွက်သွားလိုက်တော့သည်။

ငယ်သည်ပင် ကိုဗညားချုပ်အား မတားမိလိုက်၊ ခုမှအားနာစွာဖြင့် ကိုဗညားချုပ်၏နောက်ကျောဆီ ငေးကြည့်ကျန်ရစ်ပြီးမှ ငယ်သည်လည်း စိတ်တွေလှုပ်ရှားစွာဖြင့် အိမ်သို့ပြန်ခဲ့လိုက်လေ၏။ စာဖတ်ချင်စောဖြင့် ငယ့်ခြေလှမ်းတွေလှမ်းခဲ့သည်မှာ အိမ်သို့ဘယ်ပုံဘယ်နည်းရောက်ခဲ့မှန်းပင်မသိ…။ ငယ်သတိထားမိသည်တွင် အိမ်သို့ရောက်နေပြီဖြစ်၏။

အိမ်ရောက်သည်နှင့် ငယ်သည် ခြံထဲမှပန်းအိုးလေးတွေ

ကြားသွားပြီး စာကိုဖတ်ဖြစ်သည်။ စောစောကစာကိုလုံးချေထား၍ မနည်းကြီးစာရွက်တွေကို ပြန်ဖြန့်ကြည့်ရသည်။

ဟင်…ဒီမှာဓာတ်ပုံတွေတောင် ထည့်ပေးလိုက်သေးပါလား၊ ဩော်…ကိုလေးရယ်၊ သူ့ရယ်က ဒီလောက်ရင်းနှီးတဲ့အဆင့်တောင် ရောက်သွားပြီကိုး…

ဩော်…ဒီပုံမှာက ဖေဖေရယ်၊ ကိုလေးရယ်၊ သူ့ရယ်သုံးယောက်ရိုက်ထားတယ်၊ ဖေဖေနဲ့ကိုလေးကတော့ အတူတူပါပဲ၊ သူ့ကိုပုံပြင်ထဲကမင်းသမီးလေးလို့ထင်နေကြတာ…

တကယ်တော့ သူဟာ ပုံပြင်ထဲကစုန်းမကြီးဆိုတာ ဘယ်သူမှမသိကြဘူး၊ အိုး…ငါလည်း ဒီလောက်အထိသူ့ကိုပြောသင့်ပါဘူး၊ တကယ်တော့ သူက ငါ့ရဲ့အရှက်နဲ့အသက်ကို ထာကွယ်ပေးခဲ့တဲ့ ငါ့ကျေးဇူးရှင်ပဲမဟုတ်လား…

စာရွက်တွင်ကပ်ပေးလိုက်သည့် ဓာတ်ပုံတွေဆီကြည့်ပြီး တွေးရင်းမှ ငယ်သည် မိမိစိတ်ကို မိမိဆုံးမရင်း စာကိုအေးဆေးသောစိတ်ဖြင့် ဆက်ဖတ်လိုက်သည်။

စာထဲရေးထားသည်က ဖေဖေကလည်းအလိုလိုက်ကြောင်း၊ ကိုလေးကလည်းအလိုလိုက်ကြောင်း၊ သူ မြောသမျှရကြောင်း၊ ပူဆာသမျှရကြောင်းနှင့်အထူးသဖြင့် ကိုလေးက သူ့အတွက်ဆိုလျှင် အရာရာဖြည့်ဆီးပေးကြောင်း…

ကိုလေးနှင့်အတူ ဘယ်တွေသွား၍ဘာတွေလုပ်သည်။ သူမ ဘယ်လောက်ပျော်ရွှင်ရသည်။ ကိုလေးက သူမနှင့်နေရသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာ လွှမ်းစွာပျော်ရွှင်နေကြောင်း စာတိပုံမှာသာကြည့်တော့ဟု စာတစ် စောင်လုံးက တခြားအကြောင်းဘာမှမပါ…။

ကိုလေးနှင့်သူမနှစ်ယောက်တည်းအကြောင်းတွေသာ ရေးထားသည်။ ကိုလေးဘယ်လောက်ပျော်ကြောင်း၊ ကိုလေး ဘယ်လောက်အလိုလိုက်ကြောင်း စသည်ဖြင့် စာတစ်စောင်လုံးပြည့်နေ၏။

စိုးငယ်ငယ်သည် စာလေးကိုဖတ်ပြီး စိတ်ကိုအားပေးရင်းက စာလေးကိုသေသေပ်စွာပြန်ခေါက်ထားလိုက်သည်။

ကိုလေး…ကိုလေး ဒီလောက်ပဲဖြစ်သွားပြီလား ကိုလေးရယ်….

အဟင့်…ဟင့်…ဟင့်…

မည်မျှပင်စိတ်ကိုထိန်းချုပ်၍ထားစေကာမူ နောက်ဆုံးသော် စိုးငယ်ငယ်ကား တစ်ကိုယ်တည်းရှိုက်ကြီးတငင်ပင် ငိုချပစ်လိုက်ရပါတော့သတည်း။ ■

×× ×× ××

[illegible]

ခင်တန်းတွင်စာမေးပွဲလည်းဖြေရ[illegible]

[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွက်ခဲ့လိုက်လေ၏။

တအောင့်ခန့်ကြာသည်တွင် ဗညားချုပ်တစ်ယောက် ပန်းခြံ ဆီသို့ရောက်ခဲ့သည်။ ဗညားချုပ်သည် စိုးငယ်ကိုရှာဖွေရင် ပန်းခြံ ထဲသို့ဝင်ခဲ့သည်။

တွေ့ပါပြီ၊ စိုးငယ်ငယ်သည် ပေါင်းကူးတံတားလေ အောက်ဘက်ရှိ ခုံတန်းလေးတွင်ထိုင်ကာ စာလေးဖတ်လိုက် ခရင်းလေးနှင့်ထိုးကာအစာစားလိုက်ဖြင့် တစ်ကိုယ်တည်းအေးအေ ဇွာရှိနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။

ဗညားချုပ်သည် စိုးငယ်ထံချက်ချင်းမသွားသေး မလှမ်းမကမ်းတွင်ရပ်ကာ စိုးငယ်၏အသွင်နုနုပုံ့ပုံ့လေးဆီ နှစ်သ ပြုံးဖြင့် ငေးကြည့်နေဖြစ်၏။

ဘာကြောင့်မှန်းမသိ၊ သူသည် သည်မိန်းကလေး တွေ့မှ စိတ်၏ချမ်းသာမှုနှင့်ပျော်ရွှင်မှုကို သူ ခံမင်ခံစားချင်လာ

သည်မိန်းကလေးကို သူ နေ့စဉ်တွေ့မြင်ချင်သည်။ သ မိန်းကလေးနှင့်သူ စကားတွေပြောချင်နေသည်။

သည်မိန်းကလေးနှင့်သူ စကားတွေပြောနေရလျှင် သ မိန်းကလေးကို သူ ကြည့်နေမြင်နေရလျှင် သူသည် အရာရာ နေပြီး သူ့ဘဝ၌အရာရာပြီးပြည့်စုံနေသကဲ့သို့ ထင်ရ၏။

တကယ်တော့ သူ့ဘဝတွင် မိန်းမချောပေါင်းမြောက် စွာသည် ရှိနေသည်ပါ။ ပန်းလှလှတို့သည် သူ့ ရူးဆွတ်မည့်အ ယိမ်းနွဲ့စောင့်မျှော်နေကြသည်ကိုလည်း သူ သိသည်။

သို့သော် သူသည် မည်သည့်ပန်းမျိုးကိုမှ ဝင်စားနှစ်သက် ခြင်းမဖြစ်ခဲ့ဘူးပါ။ ခုဖြင့် သူသည် စိုးငယ်ငယ်မည်သော ပန်းဖူး ဖူးအိအိ၊ နုနုလှလှလေးကိုမြင်မှ…

ပန်းတို့၏လှပခြင်းနှင့်ပန်းဖူးဖူးလှလှလေးအား စုံမက်ရ ကောင်း၊ နှစ်သက်ရကောင်း၊ မြတ်နိုးယုယရကောင်းမှန်းသိရှိနား သည်ခံစားလာရသလိုပါတည်း။

ဟင်း…

စိုးငယ်ထံနှစ်သက်ပြုံးနှင့်ငေးကြည့်ဆဲမှ နောက်ဆုံး သူ သည် သက်မမောကိုချဖြစ်ပြီးမှ နေရာမှခြေလှမ်းကိုရွှေ့ကာ စိုးငယ် နီးတွင် ရုတ်ခနဲဝင်ရောက်ထိုင်လိုက်လေ၏။

ဟင်…

"အပွန်း လန့်သွားလား…"

သည်းကြီးမဲကြီးစာဖတ်နေရာမှ စိုးငယ်ခေါင်းလေးငဲ့ကာ ကြည့်လာတော့ သူ အပြုံးချောချောဖြင့်မေးလိုက်သည်။ စိုးငယ် သည်လည်း သူ၏နုပျိုချောမောလွန်းသည့်မျက်နှာဆီ တစ်ချက်မျှ ကြည့်သလိုရှိပြီးမှ…

"ကိုကြီးနော်‥နည်းနည်းမှကိုအလိုက်မသိဘူး၊ ဒီမှာ လူ ယောက်စာကျက်နေတာကို…"

"ဆောရီးဗျာ…"

"ဘာဆောရီးလဲ…"

"တောင်းပန်နေတာတောင် မကျေချင်ဘူးလား…"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိုးငယ် ချစ်စဖွယ်မျက်လုံးလေးစွေကြည့်ရင်း စာဆက်ဖ
သည်။

"ငယ်ငယ်က အင်္ဂလိပ်စကားပြောလည်း တကယ
တောင်းတာပဲ၊ ဒါနဲ့ ငယ်ငယ့်သင်တန်းပြီးတော့မယ်မဟုတ်လား"

"အင်း…"

ငယ်စာဖတ်ရင်း အင်းချလိုက်သည်။ ငယ့်အနီးမှမုန့်
လေးကိုတွေ့တော့ သူ ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ အထဲတွင်ရွှေချီဆွ
မကောင်းနှင့်မုန့်ကျွဲသဲတွေကိုတွေ့တော့ မြန်မာမုန့်မစားရသည်
ကြာပြီမို့ သူ စားလိုက်၏။

စိုးငယ်မှာ စာကိုအရှိန်နှင့်ကျက်ကောင်းဆဲရှိဆဲ သူလည်း
အရှိန်နှင့်မုန့်တွေစားလိုက်သည်မှာ ကုန်သွား၏။ မုန့်ကုန်သွားသည်
နှင့် သူ မုန့်ဗူးလေးကိုပြန်ပိတ်ထားလိုက်သည်။

မုန့်စားပြီး သူ လက်သုတ်၊ နှုတ်ခမ်းသုတ်ဆဲပင် စိုးငယ
သည်စာအုပ်လေးတွေသိမ်းပြီး သူ့ထံကြည့်လာရင်းက…

"ဘာတွေစားနေတာလဲ…"

"မုန့်…ဒီဗူးထဲကမုန့်…"

"ဟင်…မုန့်တွေကုန်သွားပြီပေါ့၊ ကြည့်စမ်းတကယ်
အကုန်စားလိုက်တယ်၊ ငယ်တောင်မစားရသေးဘူး၊ ပြန်လျော်
ပြန်လျော်ပေး၊ အခုပြန်လျော်ပေး…"

"ဟား…ဟား…ဟား…"

မျက်နှာလေးရှုပ်ပုံ့လေးနှင့်ခြေကလေးဆောင့်ကာ ပြော

ည့် စိုးငယ်ငယ်အသွင်လေးကိုကြည့်ပြီး ဗညားချုပ်သည် လွန်စွာ
ာတျနှစ်သက်မိ၍ အားရပါးရရယ်မိတော့၏။

"ဘာရယ်တာလဲ၊ ငယ်စားချင်လို့ ဒေါ်လေးက တကူး
လုပ်ပေးလိုက်တာသိလား၊ အခုပြန်လျော် ဘယ်မှာသွားဝယ်
လဲပြော…"

"ရတယ်…ရတယ် လာ ပြန်လျော်ပေးမယ်၊ လာ
ခဲ့…"

သူဆိုရင်း ဗညားချုပ်သည် စိုးငယ်ငယ် ဈေးဘိုးအိတ်
လေးနှင့်စိုးငယ်ငယ်လက်ကလေးကိုဆွဲကာ ပန်းခြံထဲမှထွက်ခဲ့
ာ်လေ၏။

"ဘယ်သွားမှာလဲ…"

"လာပါ၊ ခေါ်တဲ့နောက်လိုက်…"

"ပြောဦးလေ…"

"ပြောတော့ကော ငယ်ငယ်ကသိမှာတဲ့လား၊ သူဖြင့်
ယ်မှမသွားတတ်မလာတတ်ဘဲနဲ့၊ အသာတကြည်လိုက်ခဲ့တာ
ာတ်ဘူး…"

စကားတွေဆိုရင်း ဆွဲခေါ်ရင်းကပင် ကားရပ်ထားရာဆီသို့
တို့ရောက်ခဲ့သည်။ သည့်နောက် ဗညားချုပ်သည် နေရာမှကား
မောင်းထွက်ခဲ့လိုက်လေ၏။

စာအောင့်ခန့်ကြာသည်တွင် စတိုးလ်ဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်သို့
တို့ရောက်ခဲ့သည်။ စတိုးလ်ဆိုင်ထဲရောက်သည်နှင့် စိုးငယ်ငယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာ ပျော့ရွှင်သွား၏။

"ဘာယူမလဲပြော…"

"ဘာမှမယူဘူး…"

"ဝတ်စုံတွေဒီလောက်လှတာ မကြိုက်ဘူးလား…"

"ကြိုက်လည်းကိုယ့်ဟာကိုယ် ဝယ်ချင်ဝယ်မှာပေါ့…"

"ကိုကြီး ဝယ်မပေးရဘူးလား၊ မုန့်ဖိုးလျှော့မယ်လေ…"

"ဒီအဘိုးတန်ဝတ်စုံတွေနဲ့ မုန့်ဘိုးလေးလောက်ကို လျှော့ [illegible] ရောလား၊ ဟင့်…သွား…"

ငယ်တစ်ယောက် ချစ်စဖွယ်မျက်စောင်းလေးနှင့်ဆိုတော့ ဗညားချုပ်သည် နှစ်သက်သောအပြုံးလေးနှင့်တစ်ဖက်သို့ ထွက် သွားလိုက်၏။

စိုးငယ်သည် လှပသောဝတ်စုံတွေကိုလိုက်ကြည့်ပြီး [illegible] နီ့ရိုးလေးနှင့်ယဉ်ယဉ်လေး လှပသည့်ဝတ်စုံလေးတစ်စုံကို ဝယ် လိုက်၏။ ဝယ်ပြီးဝတ်စုံလေးကို ကောင်တာတွင်ပင် အပ်ထားခဲ့ပြီး ဗညားချုပ်ကို စိုးငယ် လိုက်ရှာသည်။

"ကိုကြီး ဦးထုပ်ဝယ်မလို့လား၊ ဘာလုပ်နေတာလဲ…"

"အင်း…ဦးထုပ်လေးတစ်လုံး ရည်းစားကိုလက်ဆောင် [illegible] ပေးချင်လို့…"

ဦးထုပ်နီနီလေးတစ်လုံးကိုကိုင်ကာ ဗညားချုပ်ဆိုတော့ ငယ်သည်ထည်း ဦးထုပ်လေးတစ်လုံးကိုင်ကာ သူ့ထံမှဲပြုံးနှင့်ကြည့် ရင်း ဦးထုပ်ကိုဆက်ရွေးနေလိုက်၏။

"ငယ်ငယ်ကော ဦးထုပ်ရွေးနေတာ ကိုကြီးလိုပဲလား…"

"မဟုတ်ပါဘူး၊ ငယ်က ဖေဖေ့အတွက်…"

"ဪ…အင်း၊ ကိုကြီးမှာလည်းရည်းစားမရှိသေးပါဘူး လေ၊ အခုလောလောဆယ်တော့ ငယ်ငယ့်ဝဲဆောင်းထားဦးနော်၊ ကိုကြီးမှာရည်းစားရှိတော့ပြန်ယူမယ်…"

ဗညားချုပ်ဆိုရင်း ငယ့်ခေါင်းလေးထက် ဦးထုပ်လေးကို ဆောင်းပေးလိုက်သည်တွင် ငယ်ငယ်သည် [illegible] ဆောင်လစ် ထုတ်ကာ ချစ်စဖွယ်ပြုံးရင်း သူ့ထံကြည့်လိုက်လေ၍ [illegible] ခိုက်အောင် ထိုအသွင်လေးအား နှစ်သက်သွားရလေ [illegible]

မှန်သည်။ ထိုနေ့ကလည်း ဗညားချုပ်သည် [illegible] ကိုခေါ်ကာ နေရာအနှံ့လျှောက်လည်ရင်း၊ စိုးငယ်ငယ် [illegible] ကလေးတမျှချစ်စရာကောင်းသည့်အသွင်လေးအား [illegible] ဖြစ်ခဲ့ရပါသတည်း။ ။

×× ×× ××

www.burmeseclassic.com

"...[illegible]"

"...[illegible]"

[illegible]

[illegible]

"...[illegible]

[illegible]

[illegible] **[illegible]** [illegible]

[illegible]

[illegible] **[illegible]**

[illegible] မည်ဖြစ်

[illegible]

[illegible] **[illegible]**

တော့ တွန့်တိုနေသည့်လူတွေစာရင်းထဲ ခင်မေရှင်းယဉ်[illegible]

ဆုံးကပါဝင်၏။

ဟင်း..ဒီအတွက်ငွေတွေကို ကိုလေးနဲ့ကိုဗလတို့က ငါ့[illegible]

ပေးထားပြီးပြီ၊ ငါက အားလုံးသုံးလိုက်ကုန်ပြီ၊ ဟင်း..စိတ်ည[illegible]

လိုက်တာ...

ငါ ကျူရှင်သင်လို့ရတဲ့လခလည်းကုန်ပြီ၊ သုံးလို့တော[illegible]

မလောက်ဘူး၊ ငါ့ကို ကိုလေးလည်းလိုတာဝယ်ပေးတာပဲ၊ ဦးလေ[illegible]

ကလည်းပေးတာပဲ၊ ဒါလည်းမလောက်ဘူး၊ အခုတော့ ဒါတွေ[illegible]

ဖို့အတွက် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲမသိဘူး၊ ဒုက္ခပဲ...

[illegible]"[illegible]ရေ..လင်းလင်း ဦးလေးလာတယ်ကွဲ့..."

[illegible] ဝမ်းသာလိုက်တာ..."

[illegible] [illegible]တစ်ယောက် စိတ်ညစ်နေဆဲ ဦးမြတ်ထွန်း

လာသည်ဟု အိမ်ဖော်အမျိုးသမီးကြီးဆို၍ ခင်မေလင်းတစ်ယောက်

အကြံရကာ ဝမ်းသာသွား၏။

[illegible] ဘယ်လိုလဲ၊ နေရတာအဆင်ပြေရဲ့လားကွဲ့၊

[illegible] [illegible]သားအမိက အိမ်ခန်းမရှာပါနဲ့တော့လို့ပြော

[illegible]၊ ဒီမှာလည်းအကျယ်ကြီးပဲဟာ [illegible]

ပြီပဲ..."

[illegible] ဦးလေး၊ ပိုက်ဆံအကုန်ခံပြီး [illegible]

[illegible]၊ အခန်းရှာပြီပဲနေနေ ပိုက်ဆံ[illegible]

တောင်ဒီမှာ[illegible]ကုန်လို့ပေးရတော့မယ့်စာရွက်[illegible]

[illegible]"

[illegible]၊ ဘယ်လောက်ကျလဲ [illegible]..."

ဆိုရင်း စာရွက်တွေကို ဦးမြတ်ထွန်း [illegible]

[illegible]..သမီးတို့အိမ်ကအသုံး[illegible]

[illegible]..ရော့ ဦးလေးပဲပေးခဲ့[illegible]..."

[illegible] ဦးလေး၊ ကိုလေးတို့[illegible]..."

[illegible] ဦးလေးရဲ့တူ[illegible]၊ [illegible]

[illegible] ဦးလေးက[illegible]သွားမလို့၊ သမီးကို

[illegible]..ရော့ ဒါကအခွန်[illegible]ဖို့...

www.burmeseclassic.com

ဒါက သမီးအတွက်မုန့်ဖိုးနဲ့ဈေးသုံး၊ ဦးလေးမှာ သမီးလေး တစ်ယောက်တည်းရှိတာ၊ နောက်ထပ်သမီးတစ်ယောက်ကိုထောက် ပံ့ရလို့လည်း ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ ရော့ ယူထား သမီး၊ ကဲ ဦးလေး သွားမယ်…"

"ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေး…"

အလုပ်သွားရင်းဝင်လာသည်မို့ ဦးမြတ်ထွန်းသည် ငွေတွေ ပေးပြီးထွက်သွားလိုက်သည်တွင် ခင်မေလင်းကား ဖိုးကျိုင်းတုတ် ဖြစ်ကျန်ရစ်၏။ မုန့်ဖိုးပေးသွားသည့်ငွေတွေကို ခင်မေလင်း ကြည့် လိုက်သည်။

သိန်းဂဏန်းမီးမီးရှိနေသည်မို့ ခင်မေလင်းသည် လွန်စွာ ပျော်ရွှင်သွားရပြီး ချက်ချင်းပင် ခင်မေလင်းသည် ဈေးသွားရန် အတွက် အမာထံ ဖုန်းကောက်ဆက်လိုက်လေ၏။

အမာသည် စိုးငယ်ငယ်၏အခင်ဆုံးသူငယ်ချင်းပေမယ့် ခင်မေလင်းအတွက် အမာသာတွဲ၍အကောင်းဆုံးမို့ အမာနှင့်ပင် ဆက်၍တွဲနေခြင်းပါ…။

အမာထံဈေးသွားရန် ချိန်းပြီးသည်တွင် ခင်မေလင်းသည် အပြင်ထွက်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်လိုက်၏။ သည့်နောက် အမာနှင့် ချိန်းထားသည့်စတိုးလ်ဆိုင်သို့ ခင်မေလင်း ထွက်ခဲ့လိုက်၏။

အမာနှင့်ချိန်းထားသည့် စတိုးလ်ဆိုင်အရောက်မတော့ ခင်မေလင်းရောအမာပါ မိမိတို့လိုအပ်သည့်ပစ္စည်းတွေ ဝယ်ဖြစ်ကြ သည်။ အမာသည် ခင်မေလင်းတစ်ယောက် မဝယ်စဖူးခုတလော

ပစ္စည်းတွေသိပ်ဝယ်နေသည်ကိုကြည့်ပြီး အံ့သြနေဖြစ်ရ၏။

"အမာ ဘာကြည့်နေတာလဲ…"

"အံ့သြနေလို့…"

"ဘာလဲ၊ လင်း ပစ္စည်းတွေအများကြီးဝယ်နေလို့လား"

"ဒီလိုတော့မဟုတ်ပါဘူး…"

"သိပါတယ်နော်၊ လင်း ပစ္စည်းတွေအများကြီးဝယ်နေလို့ ဆိုတာ၊ ဖေဖေက ငွေတွေအများကြီးပို့လိုက်လို့လေ၊ ဒါကြောင့် အတိုးချဲ့ဝယ်တာ…"

"ဪ..အင်း…"

အမာမှာ ခင်မေလင်းစကားတွေကို ဘာရယ်မဟုတ်သလို ပင်နားထောင်ပြီး တစ်ဖက်သို့ထွက်ကာ ပစ္စည်းတွေဆက်၍ကြည့် သည်။ ခင်မေလင်းသည်လည်း အကြိုက်ပင်ဝယ်နေရ၍ မိုးမမြင် လေမမြင်ဖြစ်နေဆဲ၊ ခင်မေလင်းအတွက် ချောက်ချားမှုကဖြစ် လာ၏။

မှန်သည်။ တစ်နေရာမှ ကိုခင်ထွန်းကား ပစ္စည်းတွေဝယ် နေသည့် ဇနီးဟောင်းဖြစ်သူ ခင်မေလင်းအား တွေ့လိုက်ရပြီ မဟုတ်ပါလား။ တွေ့သည်နှင့်ပင် ခင်ထွန်းသည် ခင်မေလင်း အနီးသို့ ရုတ်ခနဲရောက်သွားရသည်။

"ဟင်..ရှင်…"

"နင့်လင် ငါ့ကိုတွေ့တာများ နင် ဒီလောက်အံ့ဩနေရ သလားဟဲ့…"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟင်..ရှင် ဘာစကားပြောတာလဲ၊ ရှင်နဲ့ကျွန်မက ကွာရှင်းထားပြီးသားပဲ..."

"လုပ်မနေနဲ့၊ ငါက နင့်ကိုဘယ်တော့မှမကွာဘူး၊ နင်က နင့်ကိုယ်နင်ခြေရာဖျောက်ပြီး ဘယ်လိုဘဝဖန်တီးချင်နေတာလဲ..

ဒီမှာ ဒီရန်ကုန်ထဲကို ငါ့နောက်မှနင်ရောက်တာ နင့်ခြေလှမ်းလှမ်းတာနဲ့ ငါသိတယ်၊ နင့်ပါးစပ်ဟတာနဲ့အူဘယ်နှစ်ခွေဆိုတာ ငါ သိတယ်၊ နင် သူများတွေကိုသာလိမ်လို့ရမယ်၊ ငါ့ကိုဘယ်တော့မှမရဘူးမှတ်၊ နင်နဲ့ငါနဲ့နေခဲ့ရတဲ့ဘဝကို နင် ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါနဲ့..."

ခင်ထွန်းဉာဏ်စ်ယောက် စကားတွေလာပြောနေ၍ အမာတွေ့မည်ကို ခင်မေလင်းမှာ သေမလောက်ကြောက်နေရသည်။

"ဟား..ဟား..ရယ်ချင်တယ် ကောင်မ..."

ခင်မေလင်းကိုကြည့်ပြီး ခင်ထွန်းက ရယ်သည်။

"လာပါ၊ ရှင်နဲ့ကျွန်မနဲ့အပြင်မှာသွားစကားပြောမယ်"

"ပိုကောင်းတာပေါ့၊ ငါလည်းပြောစရာရှိတယ်..."

အမာကိုရှောင်ရင်း ခင်ထွန်းနှင့်အတူ ခင်မေလင်းသည် အပြင်သို့လျှစ်ထွက်ခဲ့သည်။ စတိုးလ်ဆိုင်ဘေး လမ်းကြားထဲအရောက်မတော့...။

"ကဲ..ရှင်ဘာပြောချင်တာလဲပြော၊ အချိန်မရှိဘူး..."

"ငါ အခုကာရာအိုကေဆိုင်ဖွင့်ထားတယ်၊ အဲဒါ နင် ငါ့ကို လာကူညီဦး၊ နင်က အစကတည်းကစားသောက်ဆိုင်မှာ

သိချင်း ဆိုဖူးတယ်ဆိုတော့ နင်လာရင် ငါ့ဆိုင်ပိုပြီးဝင်ငွေရမယ်၊ နင့်ကိုလည်း ငါ ပေးမယ်..."

"ဒီမှာ ခင်ထွန်း နင့်အလုပ်လည်း ငါ မလုပ်ဘူး၊ ခုချိန်မှာ ငွေလည်း ငါ့အတွက်မလိုတော့ဘူး..."

"ဟား..ဟား..နင် ဒီလိုပြောမယ်ဆိုတာ ငါ သိတာပဲ၊ နင့်စိတ်ဓာတ်နဲ့နင့်အကျင့်ကိုက နင်ကကောင်းတာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ငါ အသိဆုံး...

နင့်အဖေရိုက်တော့ နင် ငါ့ကိုအားကိုးရှာခဲ့တယ်၊ ငါ့လက်ထဲမှာတင်ပဲ နင်က ငါ့ထက်သာမယ်ထင်တဲ့အကောင်တွေကို ရွေးခဲ့သေးတယ်၊ အခု နင်က ငါ့ထက်သာတဲ့အကောင်ကိုတွေ့ပြီ၊ အဲဒီအကောင်လည်းဘယ်လောက်ခံမှာလဲ၊ အဲဒီအကောင်ထက်သာတဲ့နောက်တစ်ယောက်ကိုတွေ့ရင် နင့်အကျင့်ဆိုးအတိုင်း ပြောင်းသွားဦးမှာပဲ...

ဟား..ဟား ငါတော့ အခုလက်ရှိအကောင်အတွက် ရင်လေးသေးတယ်၊ ငါက နင့်ကိုငယ်ပေါင်းမို့လို့ နင့်အကြောင်းနှောကျေအောင်သိတယ်၊ ဟိုကောင်ကသိတာမဟုတ်ဘူး..."

"ခင်ထွန်း နင် ငါ့ကိုဒီစကားတွေပြောဖို့လာတာဆိုရင်တော့ပြန်တော့၊ ဟိုက နင့်ထက်အရာရာနဲ့အဖက်ဖက်မှာ အဆပေါင်းများစွာသာတယ်သိလား၊ နင့်လိုကြမ်းပိုးသူခိုးမဟုတ်ဘူးဟဲ့"

"ဩော်..နင်က ငါ့ကိုဒီလိုပြောတယ်၊ နင်ကရော ဘာကောင်မလဲ၊ နင်လည်းကြမ်းပိုးသူခိုးမိန်းမ၊ ကြမ်းပိုးသူခိုးတင်မက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘူး၊ နင်က ပိုပြီးတော်င်အောက်တန်းကျသေးတယ်၊ ထွီး…”

“ငါက ငါ့ရှပ်ရည်ငါ့ခေတ်ပညာနဲ့ ငါ့ဘဝအဆင့်အတန်းကို အမြင့်ဆုံးရောက်အောင်လုပ်လို့ရတယ်၊ နင်က အမြဲအောက်တန်းစားဝဲဖြစ်နေမယ်သိလား၊ ထွီး…”

စကားအဆုံး ခင်မေလင်း ထွက်သွားသည်တွင် ခင်ထွန်းသည်လည်း ဒီမိန်းမလည်မလောက်တော့ဟူသော နိုင်ကွက်ပုံစံနှင့် မဲ့ပြုံးပြုံးကာ နောက်မှအေးဆေးစွာပင် ထွက်လိုက်ခဲ့၏။ ပြီးတော့ စတိုးလ်ဆိုင်ထဲမှ ခင်မေလင်း ပြန်ထွက်မည့်အချိန်ကို ခင်ထွန်း စောင့်နေလိုက်၏။

“ဟင် မခင်မေလင်း ဘယ်ကိုသွားတာလဲ၊ အမာဖြင့်ရှာလိုက်ရတာ၊ ဝယ်ပြီးပြီလား…”

“ဪ…အင်း…ဟို၊ ပြီးပါပြီ၊ ဟိုးဘက်ကပစ္စည်းတွေသွားကြည့်နေလို့ပါ၊ အမာကောပြီးပြီလား၊ ပြီးရင်ပြန်မယ်လေ…”

အမာနှင့်တွေ့သည်နှင့် ခင်မေလင်းမှာ ခေါသနှင့်လှုပ်ရှားနေသည့်စိတ်ကို အတန်ထိန်းပြီးဆိုလိုက်ရသည်။ ခင်ထွန်းကြောင့် ခင်မေလင်းမှာ ဈေးဝယ်မကောင်းတော့၍ အိမ်ပင်ပြန်တော့ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ရ၏။

အမာနှင့်ခင်မေလင်းတို့ စတိုးလ်ဆိုင်ထဲမှထွက်လိုက်သည်နှင့် ခင်ထွန်းကား နောက်မှပါလာပြီးသားဖြစ်တော့၏။ ခင်ထွန်းလိုက်လာသည်ကို ခင်မေလင်း မသိ…။

မှတ်တိုင်အရောက် ကားပေါ်မှဆင်းကာ အမာနှင့်လမ်းခွဲပြန်ခဲ့ပြီး၊ အိမ်ရှေ့အရောက် အလုပ်မှပြန်ရောက်လာသည့် ညီညီနှင့်တွေ့ပြီး ခင်မေလင်းသည် တစ်စုံတစ်ရာကြောက်သလိုနှင့် ကိုလေးလက်ကိုကိုင်ကာ မာယာနှင့်နွဲ့လိုက်မည်အပြု…

မျက်စောင်းထိုးခြံတစ်ခြံရှေ့မှ ခါးထောက်ကာပြောင်ချော်ချော်မျက်နှာနှင့်စိုက်ကြည့်နေသည့် ခင်ထွန်းအရိပ်ကို တွေ့လိုက်ရ၍ ခင်မေလင်းမှာ စိုးရိမ်စိတ်နှင့်ကြောက်လန့်သွားရပြီးအိမ်ထဲသို့အမြန်ဆုံးဝင်ခေါက်သွားလိုက်ရပါတော့၏။ ။

×× ×× ××

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

- တစ်ဆယ့်ခုနစ် - [illegible]

[illegible]

ကားလေးရပ်လိုက်သည်နှင့် မြင်တွေ့လိုက်ရသည့်မြင်ကွင်းတွင် စိုးငယ်ငယ်သည် ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လားဟူသောအတွေးဖြင့် အံ့ဩမှင်သက်နေရလေ၏။

BURMESE CLASSIC

လိပ်စာပြပြီးလိုက်ပို့ခိုင်းသည့် အငှားကားလေးကဖြင့် ငယ့်အနီးမှမောင်းထွက်သွားလေပြီ။ ငယ်မှာ ခြံထဲသို့ဝင်ရနိုးနိုး၊ ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လားအတွေးဖြင့် စဉ်းစားနေဆဲ…

ခြံထဲမှပျံ့လွင့်ထွက်ပေါ်လာသည့် သာယာနာပျော်ဖွယ်ကောင်းသောစန္ဒရားသံကို ငယ် ကြားလိုက်ရခိုက် မိန်းမော၍ပင်သွားရလေ၏။

ဟယ်··ကားဆရာက ငါ့ကိုဒီနေရာမဟုတ်ဘဲနဲ့လည်း ဘယ်ပို့ခဲ့ပါ့မလဲလေ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုကြီးဗညားချုပ်ရဲ့အိမ်ဆိုတာကရော ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား…

အိမ်ကလည်းအကြီးကြီး၊ ခြံကလည်းအကြီးကြီး၊ ခြံထဲက

သီးပါမြက်ခင်းတွေကလည်း စိမ်းစိုနေတာပဲ၊ ပြက္ခဒိန်ထဲကတွေ့ရတဲ့အိမ်တစ်ဆောင်အတိုင်းပဲ…

ဟင်း··စန္ဒရားသံလေးက ဒီခြံထဲကပဲထွက်ပေါ်လာတာ၊ အတော်လို့ကောင်းလိုက်တာ၊ ဘယ်သူများတီးနေပါလိမ့်…

ခြံတံခါးပွင့်နေတယ်၊ ခြံထဲမှာလည်းဘယ်သူမှမတွေ့ဘူး၊ ခွေးမှရှိကြရဲ့လားမသိဘူး၊ အပြင်မှာပဲရပ်နေလို့လည်းမဖြစ်ဘူး တော့ ငါ ခြံထဲဝင် ကြည့်ရင်ကောင်းမလား…

စိတ်ကူးနှင့်ပင်စိုးငယ်ခြေလှမ်းလေးတွေက ခြံထဲသို့တစ်လှမ်းချင်းလှမ်းခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

လှမ်းဝင်လာဆဲ အဆောက်အဦးလေးတစ်ခုထဲမှ လှမ်းမြင်ရ၍ စိုးငယ်ချည်းကပ်ခဲ့သည်။ အဆောက်အဦးလေးမှာ ပန်းဆွဲထားပြီး မှန်ကြည်တွေနှင့်သာဆောက်ထား၍ အားလုံးကို ငယ် မြင်တွေ့နေရ၏။

ထိုအဆောက်အဦးလေးထဲတွင်ပင် လူတစ်ယောက်သည် ရားတီးနေသည်ကို စိုးငယ် မြင်၍ စိုးငယ်သည် အဆောက်အဦးသို့ချည်းကပ်ကာ ချောင်းကြည့်လိုက်သည်မတော့…။

ဟင်··စန္ဒရားတီးနေတဲ့လူက ကိုကြီးပဲ၊ တကယ်ပဲ ကိုကြီး ဘော်လိုက်တာ၊ ပြီးတော့ ကိုကြီး··ဟာချောလည်းချောခန့်လည်း သိပ်လည်းနုပျိုတာပဲ…

အတူးသဖြင့် [illegible] ယ်လိုက်ရင် ပိုချောတယ်၊ ပိုပြီးနုသွားတယ်၊ အင်··[illegible] တဲ့ဒီခြံဒီအိမ်ကြီးနဲ့ ကိုကြီး တော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆင်တာနဲ့ကတော့တခြားစီပဲ…

ကိုကြီး အဝတ်ဝတ်တာက တကယ့်ဂလေဆိုက်၊ သား
သားနားနားကိုမရှိဘူး၊ ဒီလိုဝတ်လို့ပဲ ကိုကြီးကပိုပြီးနုပျိုနေတာဖြ
ခဿထင်တယ်၊ အဟင်း…

"ငယ်ငယ်..ဝင်လာလေ၊ ကိုကြီးနဲ့ငယ်ငယ်တို့ စန္ဒရား
တီးပြီးသီချင်းဆိုကြမယ်…"

ငယ်ငယ်တစ်ယောက် အတွေးနှင့်ငေးကြည့်နေဆဲ၊ ဗညား
ချုပ်ထံမှလှည့်မကြည့်ဘဲ စကားသံကိုကြားလိုက်ရ၍ ငယ်ငယ်
သည် လန့်ရှက်ကလေးဖြစ်သွားရရင်း…

"ဟင်..ကိုကြီးရဲ့နောက်စေ့မှာလည်း မျက်စေ့ရှိလား…"

"ဒါပေါ့၊ နောက်စေ့တစ်လုံးလုံးရှိနေတာ အလကားလား
အဟွန်း..ဟွန်း…"

"အဟင်း..ဟင်း ကိုကြီးက တကယ်နောက်တာပဲ၊ ဒါနဲ့
ဒီခြံကြီးက ကိုကြီးရဲ့ခြံကြီးလားဟင်…"

"ဘယ်ကလာ ကိုကြီးလား၊ ဒါကြီးတွေပိုင်မှာ ကိုကြီး
တစ်ကောင်ကြွက်ပဲ၊ ရရာအလုပ်လုပ်ပြီး ပျော်သလိုနေတယ်၊ ဒီအိမ်
က ကိုကြီးရဲ့မိတ်ဆွေအိမ်…

အခု သူတို့အပြင်သွားကြတယ်၊ ကိုကြီးက စန္ဒရားလာတီး
တာ၊ လာ ငယ်ငယ်လည်းလာထိုင်၊ ကိုကြီးနဲ့စန္ဒရားတီးပြီး သီချင်း
ဆိုကြရအောင်…"

ကလေးလေးလို လှပချစ်စရာကောင်းသည့် စိုးငယ်မျက်

နှာမှုလေးဆီ စိုက်ကြည့်ပြီး ဗညားချုပ် ဆိုသည်။ စိုးငယ်သည်က
သော်လည်း သူ့စကားများထဲ သိပ်အလေးထားပုံမပေါ်ပါ…။

"ကိုကြီးရဲ့စန္ဒရားလက်သံ အရမ်းကောင်းတာပဲ၊ ခြံရှေ့မှာ
ဖွင့်နေတာ တကယ်စိတ်ကိုကြည်နူးသွတ်ဖွဲ့စေတယ်…"

"စန္ဒရားလည်းတီးပြ၊ သီချင်းလည်းဆိုပြ မုန့်လည်း
ကျွေးရမလိုဖြစ်နေပြီ၊ ဘာလို့ဒီလောက်မြောက်ရတာလဲ၊ မြှောက်
လည်းဘဲ ဒီနေ့အစီအစဉ်ရှိပါတယ်ဗျာ…"

"ကြည့်..ကိုကြီးကလည်း အကောင်းပြောရင်အကောင်း
မထင်ဘူး၊ သွား မပြောတော့ဘူး…"

"လာပါကွယ်…"

"ဟယ်..အမေ့..အဟာဝ်း..ဟင်း..ဟင်း…"

ရုကာမှုကာလေးဖြင့် စိုးငယ်ဆိုရင်း တစ်ပတ်လှည့်
လိုက်သွားမည်အပြု၊ စိုးငယ်လက်ကလေးဆီ ဗညားချုပ် လှမ်း
ဆွဲ၍ မထင်ထားသည့် စိုးငယ်မှာ လန့်သွားရင်း ရယ်မိလိုက်ရ
ပါ…။

စိုးငယ်ရယ်တော့ ပါးချိုင့်ကလေးခွက်နေသည့် နီထွေး
သော်နှာလေးဆီ ဗညားချုပ်သည် အတန်ကြာစိုက်ကြည့်နေမိပြီး…

"ကဲ ငယ်..ငယ်သီချင်းဆို၊ ကိုကြီး တီးမယ်…"

"အဲ..မဆိုတတ်ဘူးလေ…"

"တတ်အောင်ဆို၊ တစ်ပုဒ်တော့ဆို၊ ဆိုကိုဆိုရမယ်…"

"ဟင်..အတင်းကြီးပါလား…"

www.burmeseclassic.com

"ဘာဆိုရမလဲ၊ ငယ်ရတဲ့သီချင်းကကမ္ဘာမကြေဘဲရတယ်၊ အဟင်း..ဟင်း..."

"ကမ္ဘာမကြေရလည်းကမ္ဘာမကြေဘဲဆိုတော့၊ အဟွန်းဟွန်း..."

"နောက်တစ်ပုဒ်ရသေးတယ်..."

"ဘာလဲ..."

"ချိုမိုင်မိုင်..."

"ဟာ..ဒီလိုတော့လည်း နောက်တတ်သားပဲ..."

"အင်း..နာတယ်လေ၊ သူများပါးကို..."

ချစ်စနိုးနှင့်ငယ့်ပါးလေးကို ဗညားချုပ် ဆွဲညစ်လိုက်၍ ငယ် မျက်နှာလေးရှုံ့ကာ ဆို၏။

"ကဲ..ကိုကြီး သီချင်းတစ်ပုဒ်ဆိုပြမယ်၊ နားထောင်မလား..."

"နားထောင်မှာပေါ့..."

"ဒါဖြင့် ဒီနားမှာလာထိုင်၊ သေချာခံစားနားထောင်ရမယ်နော်၊ ဒါမှအနုပညာရဲ့နက်ရှိုင်းမှုကိုပိုသိမှာ..."

သူဆိုရင်း သူ့အနားတွင်ပင် ငယ့်လက်ကလေးကိုဆွဲကာ သူ ထိုင်စေလိုက်၏။ ငယ်ငယ်သည် အပြုံးချောချောနှင့်သူ့အသွင်ကိုနှစ်သက်ခင်မင်စွာပင် ကြည့်နေဖြစ်ရ၏။

သည့်နောက် ဗညားချုပ်သည် စန္ဒရားခလုတ်လေးများထက် သူ့လက်ချောင်းတို့ပြေးလွှားရင်း သီချင်းတစ်ပုဒ်ကိုလိုလားစွာ

ဆိုဖြစ် လိုက်လေ၏။

အချစ်ဆိုသည်မှာ×× ××× ××× ××× ××× ××× ××× ××× ××× ××× ×××...

အသံလည်းကောင်း၊ အတီးလည်းကောင်းသည့် ဗညားချုပ်ထံ စိုးငယ် အံ့သြစွာကြည့်နေမိသည်။ ပြီးတော့ ဒီသီချင်းလေးကို စိုးငယ်လည်းနှစ်သက်သည်။

အဆိုလည်းပိုင်၊ အတီးလည်းပိုင်သည့် [illegible]နှင့်သံစဉ်တွင် သူတို့နှစ်ဦးလုံးသည် မိန်းမောနစ်မျော[illegible]

မှန်သည်။

ထိုနေ့က ဗညားချုပ်နှင့်စိုးငယ်ငယ်တို့နှစ်ဦး[illegible] သီချင်းဆို စန္ဒရားတီးပြီးနောက် အပြင်သို့ထွက်ခဲ့ကြသည်။

လျှောက်လည်သည်မှာနေရာအနှံ့၊ [illegible] သည်။ ပြတိုက်တွေဆီသွားသည်။ တံတား[illegible] အပျော်လှေစီးကြသည်။ အေးချမ်းသည့်အင်းလျား[illegible] လည်း သူတို့ ကြည့်ဖြစ်ကြ၏။

စိုးငယ်ငယ်အဖို့တော့ ထိုညသည် မည်[illegible] လည်း ဗညားချုပ်အတွက်ကား၊ ဘဝ[illegible]ဆုံးည တစ်ညအဖြစ် သူ့ရင်ဝယ်စွဲမြဲ စွာရှိတော့သည်[illegible]

×× ×× ××

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

- တစ်ဆယ့်ရှစ် -

ရှစ်တန်းကျောင်းသားလေးကို စာသင်ပေးရင်း ခင်မေလင်းသည် လက်မှနာရီလေးဆီတစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

အချိန်ကိုကြည့်ပြီး စိတ်တွေကလှုပ်ရှား၍နေသည်။ ဒေါသလည်းဖြစ်ရသည်။ သို့သော်လည်း ခင်မေလင်းကား မတတ်နိုင်ပါ။

မှန်သည်။ ခင်မေလင်းသည် ယခုစာသင်ပေးပြီးလျှင် ခင်ထွန်း၏ကာရာအိုကေဆိုင်သို့သွားပြီး ညှို့ခံဖြေဖျော်ပေးရဦးမည်မဟုတ်ပါလား…။

ခင်မေလင်းအနေနှင့် ထိုအလုပ်တွေကိုမလုပ်လိုသော်လည်းအရေး ခင်ထွန်းသည် ကိုလေး ညီညီဆွေအား အနှောင့်အယှက်ပေးလာမည့်စကားများ ခင်မေလင်းထံ ဖုန်းဆက်ဆိုလာ၍…

ခင်မေလင်းသည် ဘာမှမသိနားမလည်ရှာသော ကိုလေး

အတွက် အန္တရာယ်ဖြစ်ရှာမည်ကိုမလိုလား၍ ခင်ထွန်းအလိုကို လိုက်လျောလိုက်ရခြင်းပါတည်း။

လက်ရှိအခြေအနေ၌ ကိုလေးသည်သာ ခင်မေလင်းဘဝအတွက် အားထားရဆုံးသောအရိပ်ကြီးတစ်ခုပါ။ ခင်ထွန်းသည် ကိုလေး၏ခြေဖျားမဆိုနှင့်ခြေဖဝါးမှသဲတစ်မှုံစာမျှကိုပင် လိုက်၍မမီသည့်သူ…။

ကိုလေးနှင့်ခင်ထွန်းသည် ယှဉ်၍လားလားမျှမရသည့်သူ။ ကိုလေးတို့အသိုင်းအဝိုင်းထဲရောက်၍ ခုမှ မိမိဘဝသည် အနေတင့်သည်ကြာကာရှိသေးသည်။ ခင်ထွန်းကြောင့်ဖြင့်အပျက်မခံနိုင်သည်က ခင်မေလင်း၏ အပြင်းပြဆုံးဆန္ဒဖြစ်၏။

ခင်ထွန်းလိုလူက မစားရသည့်အမဲသဲနှင့်ပက်ရန် ဝန်လေးသည်မဟုတ်သည်ကမုချ။ ခင်ထွန်းသည် မိမိဘဝ၏ပထမဦးဆုံးအားကိုးရာရှာခဲ့သည့်လူတစ်ယောက်မို့ ခင်ထွန်းစရိုက်ကို ခင်မေလင်း အသိဆုံးပင်မဟုတ်ပါလား…။

ခင်မေလင်းသည် ခင်ထွန်းအကြောင်းတွေစဉ်းစားဆဲမှ မိမိစာရေးခိုင်းထားသည့်ရှစ်တန်းကျောင်းသားလေးထံ သတိရ၍ကြည့်လိုက်သည်မတော့…။

ရှစ်တန်းကျောင်းသားချာတိတ်လေးသည် မိမိ၏အင်္ကျီသည်ပင်းဟိုက်နေသည့်နေရာဆီ စိုက်ကြည့်နေသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်…

ဒေါက်…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အား…

လက်မြန်ခြေမြန်ပင် ခင်မေလင်း ခေါက်ထည့်လိုက်၍ အိစလန့်ဝေသွားသည်။ သို့သော်လည်း ချာတိတ်မှာ မချိုမချဉ်မျက် နှာနှင့်ခင်မေလင်းထံကြည့်ပြီး…

"ဟို..ဆရာမကိုလာပို့တဲ့လူက ဆရာမရည်းစားလား များ…"

"ဒါ နင် မေးစရာလား၊ နင့်အလုပ်လား၊ နင့်အလုပ် နင့်စာ နင်ရအောင်လုပ်ရဖို့၊ နင်တို့လိုပိုက်ဆံရှိတဲ့သားသမီးဖြစ် ကောင်းအောင်မနေတတ်တာ ငါ သိပ်မုန်းတီးတာပဲ…

တော်ပြီဒီနေ့ကစ နင့်ကို ငါ စာမသင်တော့ဘူး၊ အကျင့်မကောင်းတာ နင် ဘယ်တော့မှ ဆရာကောင်းလည်း မဟုတ်ဘူး…"

စကားအဆုံး ခင်မေလင်းသည် မိမိကျောပိုးအိတ်ကိုယူ ထပြန်ခဲ့လိုက်ပါတော့၏။ ခင်မေလင်းအတွက် မပြန်လို့ကလည်း မရ၊ ခင်ထွန်း၏ကာရာအိုကေသို့သွားရမည့်အချိန်က နီးနေ မဟုတ်ပါလား…။

ဘဝကိုအဆင့်အမြင့်ဆုံးသို့ရောက်အောင် မှန်း၍ကြိုးစား သည့် ခင်မေလင်းကား သွားချင်၍တော့မဟုတ်…။

သို့သော်လည်း ထောင်မြင့်၍ရာကိုစွန့်ရသည့်စကား ခင်မေလင်းသည် ဘဝလှေကားထစ်များတက်နေသည့် အချိန် တွင်မို့…

လှေကားထစ်၌ခွေးချေးပုံကိုမြင်၍ ဖြစ်သည့်နည်းနှင့် ခွကျော် ရှင်းလိုက်ရသည့်သဘောတစ်ခုအဖြစ် ခင်ထွန်းထံသို့ သွားရောက်ရ ခြင်းပါတည်း။

× × × × ×

အမှောင်ခန်းထဲတွင် ညီညီဆွေတစ်ယောက် အလုပ်များ၍ နေသည်။ ညီညီဆွေအတွက် အလုပ်များနေရသည့်ဓာတ်ပုံတွေက ခင်မေလင်း၏ဓာတ်ပုံတွေကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကူးနေရခြင်း ပါတည်း။

သည်ညအဖို့ ဗလက ပြန်လာမအိပ်၍ သူ တစ်ယောက် တည်းအလုပ်လုပ်နေရခြင်းပါ။ ဗလကပြန်မလာ၊ ခင်မေလင်းက လည်းကျူရှင်မှပြန်မရောက်သေး၍ အိမ်တွင်သူနှင့်ထမင်းချက် အဒေါ်ကြီးတို့နှစ်ယောက်တည်းသာရှိ၏။

ညီညီဆွေသည် ခင်မေလင်း ပြန်လာမည့်အသံကိုနားစွင့် ထားရင်း၊ ခင်မေလင်း၏ဓာတ်ပုံတွေကို ကူးနေဆဲမှထွက်ပေါ်လာ သည့် ခင်မေလင်းပုံဆီ တစ်ကိုယ်တည်းသေချာစွာကြည့်နေဖြစ်၏။

ခင်မေလင်းသည် လွန်စွာလှပသည်မဟုတ်သော်လည်း လှတော့လှပါသည်။ ခင်မေလင်းအသွင်သည် တစ်ဖက်သားအား ဖမ်းစားတတ်သည်ကိုလည်း သူ သတိထားမိသည်။

ခင်မေလင်းနှင့်ယှဉ်လျှင် စိုးငယ်သည် ပို၍နုနယ်ပြီးပို၍

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချစ်စရာကောင်းသည်ကိုလည်း သူ သိသည်။ စိုးငယ်က ကလေးဆန်ပြီး ခင်မေလင်းကအနည်းငယ်ရင့်ကျက်သည်ဟုလည်း သူ ထင်သည်။

ငယ်နှင့်သူသည် ငယ်ငယ်လေးကတည်းက လွန်စွာချစ်ခင်ကြသည့်သူတွေပါ။ ကြီးပြင်းလာတော့လည်း ကြီးပြင်းလာသည့် သံယောဇဉ်များအလျောက် သူတို့ရစ်တွယ်ကြပါသည်။

ငယ်သည် သူ့ကိုလွန်စွာချစ်သည်။ သူ သိသည်။ သူကလည်း ငယ့်ကိုလွန်စွာချစ်သည်။ သို့သော်လည်း သူသည် ငယ့်ဖခင်နှင့်သူ့မိခင်ကြီးအတွက် ပို၍စဉ်းစားပေးနေရသည်ပါ…။

မှန်သည်။ ငယ့်ဖခင်ကလည်းမုဆိုးဖို၊ သူ့မိခင်ကလည်း မုဆိုးမ၊ သူတို့ချင်းတွေကလည်း ငယ်သူချင်းတွေ၊ နေကြသည်က ခြံချင်းကပ်၊ ပြီးတော့ သံယောဇဉ်တွေလည်းရှိနေကြသည်။

လူကြီးတွေက သူနှင့်ငယ့်ကို နီးစပ်စေချင်သည်ကို သူ သိသည်။ သူ့အနေနှင့်က လူကြီးတွေကိုငဲ့ညှာပေးနေဖြစ်ရ၏။

ခုတော့ သူနှင့်ငယ့်ကြားတွင် ခင်မေလင်းကရောက်လာခဲ့ပြီ။ သူ့အပေါ်၌ ခင်မေလင်း မည်သို့သဘောထားသည်ကိုလည်း သူ ပြတ်သားထင်ရှားစွာသိမြင်ရပြီဖြစ်သည်။

ခင်မေလင်းကို သူ သနားသည်။ စာနာသည်။ ကြိုးစားစိတ်ရှိသည့်ခင်မေလင်းကို သူ အားပေးချင်သည်။ ခင်မေလင်းသည်လည်း သူ့ကိုအားကိုးသည်။

သည့်[illegible] ခင်မေလင်းဘဝလေးကို သူသည် ဖေးမ

လက်တွဲပေးရမည်ဟုထင်၏။ သူ့ထံကြည့်သည့် ခင်မေလင်း၏ မျက်လုံးလေးတွေက အမြဲတမ်းနိမ့်ချသိမ်မွေ့မှုနှင့်အပြစ်ကင်းစင်နေသည်ဟုလည်း သူ မြင်၏။

ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် မိန်းကလေးတန်မဲ့ ဘဝကိုအရှုံးမပေး၊ ကြိုးစားနေသည့် ခင်မေလင်း၏စိတ်ဓာတ်လေးကို သူ လေးစားမြတ်နိုးမိ၏။

ငယ်နှင့်ယှဉ်လျှင် ခင်မေလင်းဘဝကလမ်းခါးနှင့်ပိုးစုန်းကြူးနှယ်မို့ အားငယ်သည့်ဘဝကို သူ အားပေးရမည်ဖြစ်၏။

ငယ်က ကလေးဆန်ဆန်နှင့်ခင်မေလင်းအပေါ် အမြဲအနိုင်ယူတတ်မည်ကိုလည်း သူ တွက်မိသည်။ ဘဝကို[illegible]ပြီး ရင့်ကျက်သည့်စိတ်ရှိသည့် ခင်မေလင်းသည်က [illegible] အမြဲ အရှုံးပေးနေသည်ကိုလည်း သူ ကြိုတင်သိထားပါ၏။

ကြည်နူးရိပ်အတွေးတို့ဖြင့် ခါတ်ပုံတွေကူးပြီးနောက် ညီညီ ဆွေသည့် အမှောင်ခန်းထဲမှထွက်ခဲ့လိုက်လေ၏။

ဧည့်ခန်းထဲအရောက် ရေခဲသေတ္တာထဲမှနို့အေးတစ်ဗူးကို ယူသောက်ပြီး ဧည့်ခန်းဆိုဖာများတွင်ထိုင်နေဆဲ…

အိမ်ရှေ့မှကားရပ်သံကြား၍ သူ ထကြည့်လိုက်သည်တွင် ခင်မေလင်း ပြန်လာသည်ကိုတွေ့လိုက်ရ၍ သူ ဝမ်းသာအံ့ဩသွားရ၏။ မှန်သည်။ ဝမ်းသာသည်က ခင်မေလင်း ပြန်ရောက်လာ၍ပါ။ အံ့ဩသည်က ခင်မေလင်း၏ဝတ်စားဆင်ယဉ်မှုတွေကြောင့်ပါတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ အိမ်တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်သည်တွင် ခင်မေလင်း ဝင်လာသည်။ သူသည် ခင်မေလင်း၏သရုပ်ပျက်အဝတ်အစားတွေနှင့် ဆေးဆိုးပန်းရိုက်မျက်နှာဆီ ကြည့်ကာအံ့ဩနေဆဲ…

"ကိုလေး တွေ့ပြီလား၊ ကိုလေး တွေ့ပြီမဟုတ်လား ကိုလေး ကြည့်ပါ၊ လင်းကိုကြည့်ပါ၊ ဒါဟာဒီပုံစံဟာ လင်းဘဝရဲ့ အမှန်တရားတစ်ခုပဲ ကိုလေး…

အဟင့်··ဟင့်··ဟင့်··ကိုလေး လင်းကိုတွေ့ပြီမဟုတ်လား၊ လင်းရဲ့ဘဝကို လင်းရွံ့တယ်၊ မုန်းတယ်၊ ဒါပေမဲ့ လင်း ပြေးမလွတ်ဘူး၊ အဟင့်··ဟင့်··ဟင့်···"

"လင်း ဘာလို့ဒီလောက်ခောင်ငိုနေရတာလဲ၊ ဒါဟာ ဘာ ဖြစ်လဲကွယ်၊ လင်းဘဝကြမ်းတမ်းမှုတွေကို ကိုယ် နားလည်ပါတယ်···

ဝမ်းမနည်းပါနဲ့လင်းရယ်၊ ကိုယ် ရှိပါတယ်၊ လင်းကိုယ့်ကို ယုံတယ်၊ အားကိုးတယ်မဟုတ်လား၊ ကဲ တိတ်··တိတ်နော် နောက်ကို လင်း ဒီလမ်းမလျှောက်ရင်ပြီးတာပါပဲကွယ်၊ လင်း ဝါသနာပါတာမှမဟုတ်ဘဲ···"

"ဟင်··ဟဲ့··ဟဲ့ ဒါက ဘယ်လိုဖြစ်နေကြတာလဲ···"

တစ်ဦးကမျက်ရည်မိုးတွေရွာ၍ တစ်ဦးကလိုက်လံ့စွာဖြင့် ဖေးမတွေးဖက်ကာ အားပေးစကားတွေဆိုဆဲ···

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေသည် အိမ်ထဲသို့ဘယ်လိုကဘယ်လို ရောက်လာမှန်းမသိ၊ စောစောကမပိတ်ဖြစ်သေးပဲထားသည့်

တံခါးမှဝင်လာခဲ့ရင်း၊ သားတော်မောင်နှင့်ခင်မေလင်းတို့ ကြင်နာခန်းအား တွေ့လိုက်ရခိုက်···

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေ၏ စိုးထိတ်မှုသည် တစ်ကိုယ်လုံးသို့ ဆူပူမွန်တက်သွားရကာ စည်းကမ်းကြီးသောမိခင်အမျိုးသမီးကြီးပီပီ ပွမ်ပွမ်မြည်ပါတော့သတည်း။

"နေပါဦးကွဲ့ မင်းကမိန်းမကောင်းပဲလား၊ ဘာလဲ၊ မင်းရဲ့ ဝတ်စားဆင်ယဉ်မှုတွေကိုကြည့်စမ်း၊ ဘာနဲ့တူနေသလဲဆိုတာ···

နင်ဒီလိုဝတ်စားတတ်ရင် ငါ့သားနဲ့ဝေးဝေးနေပါကွဲ့၊ ဟင်း စိတ်ညစ်တယ်၊ ကိုမြတ်ထွန်းဆိုတဲ့လူကတော့ ဘယ်ကအမှုထုတ်ကိုခေါ်လာမှန်းမသိတော့ပါဘူး···

သွား··သွား၊ မင်းအခန်းမင်းဝင်၊ မင်းနေရာမင်းသိပါ၊ ဟို ထမင်းချက်အမျိုးသမီးကရောသားရဲ့···"

"သူ အိပ်ရာဝင်ပြီပေါ့ မေမေ···"

"ဗလကရောကွဲ့···"

"ဗလက ဒီညပြန်မအိပ်ဘူး···"

"ဟင်း··ခက်လည်းခက်ရချည်ရဲ့၊ ဒီကောင်မလေးက လည်းရဲပဲရဲတင်းလှတယ်၊ မေမေ ရိပ်သာကအပြန် သားကိုဝင်ကြည့်မိလို့သာပဲ၊ သား··သားကဆင်ခြင်နေပါ၊ သတိနဲ့နေပါ···

မဖြစ်ဘူး သား၊ သားလည်းအလုပ်မရှိရင် အိမ်ပြန်အိပ်ကွဲ့၊ ဒီမှာပဲဒီလိုနေလို့ကတော့မဖြစ်ဘူး···

မေမေမြင်တယ်နော် သား၊ အရေးတွေကို မေမေ မြင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ်၊ သား ဘာမှမသိဘူး…”

“မေမေရယ် တိုးတိုးပြောပါ၊ လင်း ကြားရင်ပိုပြီးစိတ်အားငယ်နေပါမယ်၊ မေမေ့မှာသမီးမရှိပေမယ့် ကိုယ်ချင်းစာမှပေါ့”

“ဟင်..ဟဲ့ သား နင် အမေ့ကိုဒီလိုပဲပြောရသလား၊ ငါ ကိုယ်ချင်းစာလို့ သူ ဒီအိမ်မှာနေနေရတာပေါ့…”

အပြင်ဘက်မှ ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေ၏စကားလုံးတွေက ခင်မေလင်း၏နားစည်ထဲသို့ အနုမြူဗုံးတွေလိုပေါက်ကွဲဝင်ရောက်၏။

ခင်မေလင်းသည် အခန်းထဲရောက်သော်လည်း အဝတ်မလဲ သေးဘဲ၊ ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေ၏စကားတွေကိုသာ နှုတ်ခမ်းတို့တင်းတင်းစေ့ကာ နားထောင်နေဖြစ်ရ၏။

အပြင်ဘက်မှ ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေကား ရေနွေးအိုးကြီးပွက်ပွက်ဆူသည့်အလား ပွက်လောရိုက်သွားပြီးနောက် ထွက်သွားလေပြီ…

ညီညီဆွေသည် ရင်ထဲမည်သို့ရှိမည်မသိသော်လည်း ခင်မေလင်းသည်ကား မျက်ဝန်းအစုံမှေးစင်းလျက် အတွင်းသွားတို့စေ့ကြိတ်ထားလေ၏။

ဆိုရသော် ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေကား မြွေဆိုးအမြီးကိုမှတက်နင်းမိသည့်သူနှယ်ဖြစ်သွားရလေပြီတကား။ ။

xx xx xx

- တစ်ဆယ့်ကိုး -

ဗညားချုပ်သည် ငြိမ်သက်စွာကြည့်နေဖြစ်ရလေ၏။ သူ့ရင်ထဲမတော့မကောင်း၊ သူ ပတ်ဝန်းကျင်ဘေးဘီကို သေချာကြည့်ဖြစ်သည်။

တခြားစားပွဲများတွင် အားလုံးကအေးအေးဆေးဆေးနှင့်စကားတွေပြောနေကြ၍ သူနှင့်စိုးငယ်ငယ်တို့ စားပွဲအားအမှတ်တမဲ့ဖြစ်နေကြ၍တော်တော့၏။

ရွတ်…

အင်…

ကြိတ်ငိုဆဲ ငယ်တစ်ယောက်နပ်တစ်ချက်ညှစ်လိုက်၍ သူ လန့်သွားသည်။ ဘေးဘီမှစားပွဲတွေဆီ သူ ကြည့်ဖြစ်ရပြန်သည်။ မျက်ရည်တွေနှင့်လွှမ်းစွာဝမ်းနည်းနေသည့် ငယ့်မျက်နှာဖူးဖူးလေးဆီကြည့်ပြီး သူကိုယ်သူအပြစ်တင်၍မဆုံးအောင်ပါ..။

သူ ဆတ်ဆော့ပြီးမေးလိုက်လို့ သူ စပ်စုပြီးမေးလိုက်လို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငယ်ငယ်တစ်ယောက် စိတ်တွေထိခိုက်ရပြီး ဝမ်းနည်းခြင်းကြီးစွာဖြင့် ငိုနေရပြီ၊ မျက်ရည်တွေကျနေရပြီဖြစ်၏။

ငယ်တစ်ယောက် သူ့ကိုစကားတွေပြောရင်း ပြောရင်းက မျက်ခွံလေးတွေနီလာသည်။ နာတံချွန်ချွန်လေး၏ထိပ်ဖျားလေးနီလာသည်။ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးတွေနီလာသည်။ ဒါကို သူ တွေ့ပါလျှက် ကြည့်ကောင်းကောင်းဖြင့် သူ နှစ်သက်စွာကြည့်နေဖြစ်ရ၏။

ငယ်တစ်ယောက်ငိုတော့မည်ကို သူ လုံးဝသဘောမပေါက်ခဲ့၊ ခုတော့ သူ့ရှေ့၌ပင် ငယ်ငယ်သည် မျက်ရည်တွေအခဲလိုက် ကျနေရလေပြီ…။

နုနယ်သလောက်လှပချစ်စရာကောင်းသည့် သူများမို့လားမဆိုနိုင်၊ ငိုတာတောင်မှဒီလောက်လှပချစ်စရာကောင်းနေရသည်ပါ။ သူ တွေးရင်း၊ ငယ့်မျက်နှာလေးဆီငေးကြည့်နေမိပြီးမှ တစ်စုံတစ်ရာကူညီရန် သူ သတိရဖြစ်လိုက်ရ၏။

ထိုအခါမှ ဗညားချုပ်သည် မိမိရှေ့ရှိတစ်ရှူးဗူးလေးထဲမှ တစ်ရှူးစက္ကူတွေကိုထုတ်ပြီး ငယ့်လက်ထဲ သူ ထည့်ပေးဖြစ်ရလေ၏။

ငယ်သည် မျက်ရည်တွေနှင့်နှပ်တွေနှင့်ရွှဲနေပြီဖြစ်သည်။ မိမိလက်ကိုင်ပဝါလေးကိုဆုပ်ကိုင်ပြီး ဗညားချုပ်ပေးသည့် တစ်ရှူးစက္ကူကိုယူရင်းမှ ဗညားချုပ်ထံငိုရင်း ရှက်နေသည့်မျက်ဝန်းမျက်နှာလေးဖြင့် ကြည့်ရှာ၏။

"မငိုပါနဲ့တော့ ညီမလေးရယ်၊ မျက်ရည်တွေစင်အောင်

…တ်လိုက်နော်၊ ကိုကြီး မင်းကိုနည်းလမ်းကောင်းတစ်ခုပေးမယ်"

"နည်းလမ်းကောင်း…"

"အင်းလေ…"

"ကိုကြီးနော် မဟုတ်တာတွေမပြောနဲ့သိလား၊ ခုဆိုရင် …တို့တွေက ချစ်သူတွေဖြစ်နေလောက်ပြီထင်တယ်…"

"စိတ်မပျက်ပါနဲ့ညီမရယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုညီညီဒွေကို …ီမရဲ့သံယောဇဉ်တွေအကြောင်း သူ သိအောင်နည်းနည်းပါးပါး …င့်ပြောလိုက်ပေါ့…

ညီမကမပြောရင် သူ သိမလား၊ သူ သိအောင်နည်းနည်း …းပါးဖွင့်ပြောရမယ်၊ ဒါမှ သူ သိပြီး ငယ်ငယ့်ကိုဂရုစိုက်လာမှာ …ါ…"

"ငယ်နောက်ကျနေပါပြီ ကိုကြီးရယ်၊ ငယ် ဒီကိုထွက် …ာတာနောက်တာရတယ်…"

ဗညားချုပ်သည် ငယ်ငယ့်မျက်နှာလေးဆီ ငေးကြည့်နေမိသည်။ ထိုမိန်းမချောလေး၏ နှလုံးသား၌ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေရှိ …ကြောင်းခုမှပင် သူ သိမြင်ရတော့၏။

"ဒီလိုတော့မပြောပါနဲ့ကွယ်၊ ကိုညီညီဒွေတို့ ခင်ဗျ …င်း ကဒီလောက်အထိပဲ မြန်မြန်ကြီးစည်းရုံးနိုင်…ပါလား…

ကိုယ်ထင်တယ်၊ သူ မင်းလောက်မချောဘူး၊ သူ မင်း …လောက်မလှဘူး၊ သူ မင်းလောက်ချစ်စရာမကောင်းနိုင်ပါဘူး …ကိုယ် လောင်းရဲတယ်၊ ကိုညီညီဒွေဟာလည်း ငယ်ငယ့်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သေချာချစ်နေလိမ့်မယ်လို့…"

"အဲလိုလောင်းရင်တော့ ကိုကြီး ရှုံးပြီ၊ မခင်မေလင်းလည်း သူ့ဟာနဲ့သူတော့ ချောမောလှပတာပါပဲ၊ မခင်မေလင်းက ချောတာထက်၊ သူ့မှာအစွမ်းအစရှိတယ်လို့ ငယ် ယုံတယ်…

သူ့ရဲ့အစွမ်းထက်မှုကို ငယ် လိုက်လို့မမီဘူး ကိုကြီး၊ တကယ်ပဲ သူ့ကိုယောကျ်ားတိုင်းကြွေနိုင်တယ်…"

"အဟွန်း…ဟွန်း…"

ငယ့်စကားအတွက် ဗညားချုပ်သည် ချောမောစွာရယ်နေဖြစ်ရ၏။

"မရယ်ပါနဲ့ ကိုကြီးရဲ့၊ ငယ်တကယ်ပြောတာ၊ ဟင်း ဒါပေမဲ့ ကိုကြီးရယ် ငယ်လည်းသူ့ကိုမပြိုင်ချင်တော့ပါဘူး၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မခင်မေလင်းက ငယ်ရဲ့အသက်နဲ့အရှက်ကို ကယ်တင်ထားတဲ့ကျေးဇူးရှင်ပါလေ…

ဒါပေမဲ့ ကိုကြီးရယ်၊ ငယ့်စိတ်ကတစ်ခါတစ်ခါတော့လည်း မခင်မေလင်းကို မကျေနပ်ဘူး၊ သူ့ကိုမုန်းချင်တယ်၊ သူ့ကိုမနာလိုဖြစ်မိတယ်…

ဟုတ်တယ်လေ၊ သူနဲ့ယှဉ်ရင် ဖေဖေနဲ့ကိုလေးတို့က ငယ့်အပေါ်တောင်အကောင်းမမြင်နိုင်ကြတော့ဘူး၊ မခင်မေလင်း လုပ်သမျှမှန်တယ်ချည်းဖြစ်နေတော့တယ်…

အဲဒါ ငယ် စိတ်မထိခိုက်ဘဲနေမလား ကိုကြီးရယ်၊ ငယ့်စကားကိုယုံတော့ ငယ့်ကိုနားလည်တာကတော့ ဒေါ်လေးဒေါ်ခင်ခင်

ဆွေတစ်ယောက်ပဲရှိတော့တယ်၊ ကျန်တာတွေအားလုံးက မခင်မေလင်းဘက်ပါကုန်ပြီ…"

"စိတ်မာတ်မကျပါနဲ့ ငယ်ငယ်ရယ်၊ ကိုကြီးလည်း ငယ်ငယ့်ဘက်မှာရှိပါတယ်လေ…"

"မနောက်ပါနဲ့ကိုကြီးရယ်၊ ငယ်ကငယ့်ရင်ထဲကမျိုသိပ်ခံထားနေရတာတွေကို တကယ်ရင်ဖွင့်ပြောပြနေတာပါ…"

"ခက်ပြီ၊ ကိုကြီး မနောက်ပါဘူး၊ ကိုကြီးလည်းတကယ်ပြောနေတာပဲ၊ အဟွန်း…ငယ်ကဒီလောက်အထိပဲ မခင်မေလင်းကိုမုန်းနေတာ၊ မြန်မာပြည်ကိုရောက်ရင် မသိမသာ ကိုကြီး သူ့ကိုကြည့်ကြည့်မယ်သိလား…"

"ကိုကြီးက ဘယ်တော့မြန်မာပြည်လာမှာမို့လဲ…"

"လာမှာပါ…စိတ်ချ၊ အတိအကျတော့မပြောနိုင်သေးဘူး၊ ကိုကြီးလာတဲ့အခါ ဦးဆုံးတွေ့မယ့်သူကတော့ ငယ်ငယ်ကိုပဲ…"

"အဟင်း…တကယ်လား ကိုကြီး၊ ကိုကြီး ငယ့်ကိုတကယ်လာတွေ့မှာလား…"

"တွေ့မှာပေါ့…"

"အဲဒီတော့မှ ကိုကြီး အကူအညီလိုတဲ့အခါအညီပြောနော်၊ ငယ် တတ်နိုင်သလောက်ကူညီပေးမယ်…"

"အဟွန်း…ကျေးဇူးကြိုတင်ထားမယ်…"

"အကောင်းပြောတာကို…"

"ကိုကြီးလည်း အကောင်းပြောတာပါ…"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟင်း..ကဲ ပြော၊ အခု ငယ့်အကြောင်းတွေအားလုံး ငယ် ပြောပြပြီးပြီ၊ ကိုကြီးအကြောင်းလည်း ငယ့်ကိုပြော ပြဦး..."

"အဟွန်း..၊ကိုကြီးအကြောင်းကဘာမှ ပြောစရာမရှိဘူး၊ ကြည့်လေ ကိုကြီးက ခုလိုပဲပျော်ပျော်ပဲနေနေတာ...

ဒါနဲ့ ငယ် ဘယ်တော့မြန်မာပြည်ပြန်ရမှာလဲဟင်၊ ငယ် ပြန်ရင်တော့ ကိုကြီး သိပ်သတိရနေမှာပဲ..."

"ဟုတ်တာပေါ့နော်၊ ငယ်လည်း ကိုကြီးကိုတကယ်သတိ ရနေမှာပဲ၊ ခုလို ကိုကြီးက ငယ့်ကိုလိုက်ပို့တာတွေ၊ ကိုကြီးနဲ့အတူ သွားလာစားသောက်တာတွေ ငယ် ဘယ်တော့မှမေ့မှာမဟုတ်တော့ ဘူးသိလား..."

"ငယ် ပြန်ရင် ကိုကြီးဆီဖုန်းဆက်နော်၊ ငယ် ရင်ဖွင့်စရာ တွေရှိရင် ကိုကြီးဆီ လှမ်းပြီးရင်ဖွင့်ပေါ့...

တစ်ယောက်ထဲခံစားပြီး ငိုမနေနဲ့နော်၊ တစ်ယောက်တည်း လည်းမခံစားနဲ့၊ တစ်ယောက်တည်းလည်းမငိုနဲ့၊ ငယ်နဲ့ကိုကြီး အမြဲအဖော်လုပ်ပေးမယ်...

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်တော့မဆို၊ ငယ့်အတွက်အကောင်း ဆုံး အဖော်တစ်ယောက်၊ ကိုကြီး ရှိသေးတယ်ဆိုတာ ငယ် အမြဲသတိရပါနော်..."

"စိတ်ချ ကိုကြီး၊ ငယ် ကိုကြီးဆီအမြဲဖုန်းဆက်ပြီး ငယ့် အကြောင်းတွေကိုပြောပြနေမယ်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ငယ် ခံစား

နေရသမျှတွေ အမြဲရင်ဖွင့်နေမယ်...

ငယ် ငိုနေရင်လည်းပဲ ကိုကြီးဆီ ဖုန်းဆက်ပြီး ငယ် ငိုနေတဲ့အကြောင်း၊ ငိုရတဲ့အကြောင်း ကိုကြီးဆီကို ငယ် ဖုန်းဆက် ပြောမယ်၊ ငယ် ပျော်နေရင်လည်းပဲ ငယ် ပျော်ရတဲ့အကြောင်း၊ ငယ် ပျော်နေတဲ့အကြောင်း ကိုကြီးကိုပြောပြမယ်နော်၊ အဟင်း.. ဟင်း..."

"အင်း..ကိုကြီးကတော့ ငယ်ငယ်နဲ့ပတ်သက်သမျှ ဘာ မဆို သိချင်နားထောင်ချင်တဲ့သူပါ၊ ဒါနဲ့ ငယ် ပြန်တာနဲ့ကျောင်း ကဖွင့်တော့မှာထင်တယ်..."

"ငယ်က ရှေ့တစ်ပတ်ထဲမှာပြန်မှာ ကိုကြီးရဲ့၊ ဒါနဲ့ ကိုကြီး ကို ငယ် ပြောပြရဦးမယ်..."

"အင်း..ပြောပါဦး..."

"အဟင်း..ငယ်က အသံလွှင့်ရုံမှာအလုပ်လုပ်ချင်တာ လေ၊ ငယ် ဒီကိုမလာခင်က မဟာချုပ်အသံလွှင့်ရုံမှာ ငယ်တို့ အလုပ်လျှောက်ထားကြသေးတယ်လေ..."

"ငယ်တို့ဆိုတော့ ..ယ်သူတွေပါသေးလဲ..."

"ပါတာပေါ့ ကိုကြီးရဲ့၊ မခင်မေလင်းလည်းပါတယ်၊ ငယ့် သူငယ်ချင်းအမာလည်းပါတယ်၊ ငယ် စဉ်းစားနေတယ်၊ အသံလွှင့် ရုံမှာအလုပ်ရတယ်ဆိုရင် စာပေးစာယူပဲဆက်တက်တော့ မယ်လို့..

ငယ်က သတင်းကြေငြာတဲ့သူဖြစ်ချင်တာ ကိုကြီးရဲ့၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသဲ လွှင့်ရုံကအစ်မကြီးတွေကလည်း သိပ်သဘောကောင်း တာပဲ…"

"ဟုတ်လား၊ အဲဒီအစ်မကြီးတွေက ဘယ်သူတွေလဲ ငယ် ငယ်…"

"ဟို··ဒေါ်စုစုဝင်းတို့၊ ဒေါ်ချိုနွယ်တို့ပေါ့၊ သူတို့တွေ ညွှန်ကြားရေးမှူးတွေ ကိုကြီးရဲ့…

ဟို··မမချိုနွယ် သတင်းကြော်ငြာရင် ငယ်တော့ သိပ် သဘောကျတာပဲ၊ တစ်ခါတစ်ခါ စိတ်ကူးရင်ပြီး သတင်းကြော် ငြာနေတာ ငယ်ပဲဖြစ်နေတော့တယ်၊ အဟင်း··ဟင်း··ဟင်း…"

ငယ်ဆိုရင်း ကလေးလေးတစ်ယောက်လို ရယ်မောနေ တော့သည်။ ငယ်၏ကလေးဆန်မှုနှင့် ပွင့်လင်းမှုတွေကို ဗညားချို သည် ရင်ဝယ်လွန်စွာနှစ်သက်ခြင်းဖြင့် ငေးကြည့်နေဖြစ်ရလေသည်။

"ကိုကြီး…"

"ဟင်…"

"ငယ်စကားပြောတဲ့အသံကောင်းလားဟင်…"

"ကောင်းတာပေါ့၊ သိပ်ကောင်းတယ်၊ ဒါပေမဲ့…"

"ဟင်··ဒါပေမဲ့ဆိုကတည်းကတော့ မဟုတ်တော့ဘူး…"

"အဲဒါပေါ့၊ အဲလိုကလေးဆန်တာလေးတွေပါနေတာမို့ ပြောမလို့၊ ကလေးဆန်တဲ့လေယူလေသိမ်းလေးတွေဖျောက် လိုက်ရင် ငယ်ငယ် သတင်းကြော်ငြာလို့ရပြီ…"

"ဟင်··ကိုကြီးကလည်း ကလေးဆန်တဲ့လေယူလေသိမ်း ဆိုတာ ငယ်မှမသိတာ၊ ငယ် ဒီလိုပဲပြောတတ်တဲ့ဥစ္စာ…"

"အဲဒါပဲပေါ့၊ အခုပြောလိုက်သလိုပဲ၊ အဲဒီမျက်လုံးလေး စွေကြည့်တာတို့၊ နှုတ်ခမ်းလေးစူတာတို့၊ အဲဒီအပေါ်မှာ ငယ်ရဲ့ စကားသံလေးတွေကလည်း ပြောင်းလဲသွားတာ…

သတင်းကြော်ငြာတဲ့အခါကျတော့ အဲဒီလိုဘယ်ရမလဲ၊ အဲဒါ ငယ် သတိထားနော်၊ ကိုကြီး သိနေတယ်၊ ငယ် ဒီအလုပ် ကိုရမှာပါ…"

"ကိုကြီးကလည်း စိတ်ကြီးဝင်အောင်ပြောနေပြန်ပြီ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း အထင်မကြီးရဲပါဘူး၊ ငယ့်မှာအပြိုင်အဆိုင်က ရှိနေသေးတယ် ကိုကြီးရဲ့၊ မခင်မေလင်းလေ…

မခင်မေလင်းကတော့ ဘယ်အရာမဆို ငယ့်ကိုတိုက်ခိုက် နေသလိုပဲ၊ သူ ဟုတ်မဟုတ်တော့မသိဘူး၊ ငယ်ကတော့ အဲလိုပဲ ထင်နေတယ်…

ကဲပါလေ၊ သူ့မကောင်းကြောင်းလည်းမပြောချင်ပါဘူး၊ ကျေးဇူးရှင်ကိုကျေးဇူးကန်းရာကျပါတယ်၊ ပြန်ရင် သူ့အတွက် လက်ဆောင်ကောင်းကောင်းလေးတစ်ခု ဝယ်ပေးရမယ် အဟင်း ဟင်း··ဟင်း…"

တကယ်ပင်ပွင့်လင်းပြီး ဖြူစင်သည့် စိုးငယ်ငယ်၏လှပ ချစ်စရာကောင်းပုံလေးဆီ ဗညားချိုသည် အမြဲလိုနှစ်သက်ငေး မောကြည့်မိရသည်ပါ…။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကဲ…တော်ပြီ ညီမလေးရေ၊ ခင့်မှမလင်းကြောင့် စိတ်
အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေမယ့်စကားတွေ ကိုကြီးတို့ဆက်မပြောတော့
ဘူးနော်…"

အခု နေ့လယ်စာထမင်းစားချိန်ရောက်ပြီ၊ ငယ်ငယ့်ကို
ကိုကြီးအကောင်းဆုံးမြန်မာ့စားစရာ ဒီနေ့လိုက်ကျွေးမယ်…"

"မြန်မာ့စားစရာ…"

"အင်းလေ…"

"ဘယ်ဆိုင်လဲ ကိုကြီး…"

"ပြည်ကြီးမြန်မာ့ထမင်းဆိုင်ပေါ့…"

"ဟင်…ဟား…ဟား…ဟား…ဒါဆိုရင် တော့
ငယ်ကလည်း ဒီနေ့ ကိုကြီးကိုပြန်ကျွေးလိုက်တော့မယ်…"

"ဟင်…ဘာကြောင့်၊ ကိုကြီးက ကလေးကျွေးတာတော့
လိုက်မစားဘူးဗျူ၊ ကိုကြီးကလူကြီး၊ ကိုကြီးပဲကျွေးမယ်…"

"မဟုတ်ပါဘူး၊ အခု ပြည်ကြီးမြန်မာ့ထမင်းဆိုင်ဆိုတာ
ငယ်နေတဲ့အိမ်လေ၊ ငယ့်အဒေါ်အိမ်ပေါ့…"

"ဟင်…ဟုတ်လား၊ ကြည့်စမ်းမပြောဘူး၊ ဒီကလေးသိ
ဆိုးတယ်၊ ကဲ…ကဲ လာလာ ဒါဆိုရင် ထမင်းနှစ်ပန်းကန်က
အောင်အခုပဲသွားစားတော့မယ်…"

"အဟင်း…ဟင်း…ဟင်း…"

ငယ့်လက်ကလေးကိုဆွဲကာ ဗညားချုပ်ဆိုတော့
အအေးဆိုင် စားပွဲမှ သူတို့ထထွက်ခဲ့လိုက်ကြလေ၏။

မှန်သည်။ ထိုနေ့က ဗညားချုပ်သည် ပြည်ကြီးမြန်မာ့
ထမင်းဆိုင်ပိုင်ရှင် ဒေါ်ခင်မြတ်၏ဟင်းလက်ရာတွေကို နှစ်သက်
မြိန်ယှက်စွာစားဖြစ်ခဲ့ရ၏။

စိုးငယ်ငယ်ကား ထမင်းစားမြိန်နေသည့် ကိုဗညားချုပ်၏
အသွင်ချောချောအား ရင်ခုန်လွန်စွာခင်မင်နှစ်သက်ယုံကြည်အား
ကိုးခြင်းတို့ဖြင့် တငေးတမောကြည့်ဖြစ်ခဲ့ရပါလေသတည်း။

×× ×× ××

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

- နှစ်ဆယ် -

ခင်ထွန်း၏ကာရာအိုကေဆိုင်တွင်ပါ။ ခင်မေလင်းသည် မိမိ သီဆိုဖြေဖျော်နေရသည့်အလုပ်ကို စိတ်ပျက်နေရသည်။ တကယ်တော့ ခင်မေလင်း မှန်းထားသည့်ဘဝက သည်လို မဟုတ်…။

မိမိစာသင်နေသည်မှာ သည်လိုအလုပ်တွေလုပ်ဖို့မဟုတ်။ မိမိစာသင်နေသည်မှာ မိမိကြိုးစားနေသည်မှာ မိမိဘဝအခြေအမြင့်ဆုံးသို့ရောက်ဖို့အတွက်ပါ…။

ခုတော့ သည်လိုအလုပ်နှင့်သည်လိုနေရာမျိုးမှာ မိမိက ခြေချော်သူဖြစ်နေရသည်ဆိုတော့ ခင်မေလင်းတွေးရင်း ခင်ထွန်းအပေါ် ဒေါသတွေထွက်လာ၏။

ခုထိဆိုနေသည့်သီချင်းတစ်ပုဒ်ဆုံးလျှင် ခင်ထွန်းနှင့် အပြတ်ပြောတော့မည်ဟု ခင်မေလင်း ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ခင်မေလင်းသည် စင်မြင့်ထက်၌သီဆိုဖြေဖျော်ဆဲ စားပွဲတစ်နေရာသို့လူတွေရောက်လာသည်ကိုတွေ့၍ ခင်မေလင်းကား သူမမျက်နှာကို ဘေးစောင်းထားရင်း မိမိသီဆိုမှုမြန်မြန်ပြီးရန် စိတ်သည်ပို၍လောနေရတော့၏။

ခုအချိန်မှာ မိမိဘဝအတွက် အမှားအယွင်းတွေကို ခင်မေလင်း အဖြစ်မခံနိုင်။ ဖြေဖျော်မှုပြီးသည်နှင့် ခင်မေလင်းသည် ခင်ထွန်းရှိရာအခန်းဆီသို့ တန်း၍ဝင်ရောက်ခဲ့လိုက်တော့၏။

"ဟား‥ပြီးပြီလား လင်းလင်း၊ တကယ်ပဲကွာ ကိုယ်ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ ငါ့ဆိုင်က မင်းကြောင့်တကယ်ချည်အားသွားတယ်…

ကဲ ရှော့‥ရှော့ မင်းအတွက် ဒီညအသုံးစရိတ် [illegible] တွေဆို ဒီထက်ပော့တဲ့ဝတ်စုံတွေဝတ်လာ၊ ဒါမှ မင်းရဲ့အလှက လူတွေကိုပိုပြီးဆွဲဆောင်မယ်၊ သိလား…"

"ဒီမှာကိုခင်ထွန်း ရှင့်အလုပ်ကိုကျွန်မသဘောကျပေမဲ့လို့ စိတ်မကူးပါနဲ့၊ ကျွန်မ ပညာတွေသင်နေတာ ဒီအလုပ်မျိုးလုပ်ဖို့ မဟုတ်ဘူးရှင့်၊ ဒါနောက်ဆုံးပဲ…"

စကားအဆုံး ခင်မေလင်းသည် အခန်းထဲသို့လှစ်ခနဲသွား ခင်ထွန်းကား တဟဲဟဲရယ်ရင်းမှ…

"လင်းလင်း မင်း ကျေးဇူးမထနိုင်ခဲ့နော်၊ ဒီအလုပ်ကို အစကမင်းပဲခုံမင်ခဲ့တာပဲမဟုတ်လား…

ဒီအလုပ်ကြောင့်ပဲ မင်း စာသင်နိုင်ခဲ့တာမဟုတ်လား၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်း အခုမှဘာကျေးဇူးကန်းစကားပြောတာလဲ...

မင်း ဘဝမမေ့နဲ့၊ မင်း ငါနဲ့နေခဲ့တဲ့ဘဝကိုလည်းမမေ့နဲ့၊ မင်း ငါ့ခိုင်းတာမလုပ်ရင် မင်း အကြောင်းတွေလည်း ငါ အကုန် ဖော်ပစ်မယ်..."

"ဖော်လေ..ဖော်ပေါ့၊ နင့်ရဲ့ယုတ်မာတဲ့စိတ်ဓာတ်ကို ငါ သိပြီးသားပဲ၊ ငါ့အကြောင်းတွေကို အခု ငါ့ပတ်ဝန်းကျင်ကလူတွေကို ငါ အကုန်ပြောပြပြီးပြီ၊ သူတို့ ငါ့ဘဝကိုနားလည်ခွင့်လွှတ်တယ်...

ပြီးပြီ၊ ဒါပဲ တားတာပဲ၊ နောက်တစ်ခါ နင် ငါ့ကို ဘာအကြောင်းနဲ့မှဆက်သွယ်စရာမလိုတော့ဘူး၊ နင်နဲ့ငါနဲ့ဟာလည်း ကွာရှင်းထားပြီးသားဆိုတာ လူတိုင်းသိတယ်..."

"ဟဲ..ဟဲ..ဟဲ ခင်မေလင်း..ခင်မေလင်း၊ ငါ့ကိုနင်က ယုတ်မာတယ်တဲ့၊ ဟုတ်လား၊ နင်ကငါ့ထက်ယုတ်မာတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှမသိကြဘူး..."

ထိုစကားအတွက် ခင်မေလင်းမျက်နှာတစ်ချက်ကွက်ခဲ့ ရက်သည်။ ခင်ထွန်းသည် နှုတ်ခမ်းကိုမဲ့ပြီး စကားကိုဆက်ဆိုၤ

"နင်မပြောလည်းခင်က ငါ ကူညီထားတယ်၊ အခု ငါ ပြေလည်ဖို့ကြိုးစားနေတဲ့အချိန်မှာ နင် ကူညီရမှာပဲ..."

"အေး..နင် အခုအောင်မြင်ပြီပဲ၊ ငါ တာဝန်ကျေပြီ ဒါပဲ"

စကားအဆုံး ခင်မေလင်း ထွက်သွားလေပြီ။ ခင်ထွန်း

လည်းမတားတော့၊ ခင်ထွန်းအသွင်က ဒီအလုပ်တစ်ခုအောင်မြင်သွားပြီမို့ နေတော့ဟူသောသဘောနှင့် ခင်မေလင်းအား အလွှတ်ပေးလိုက်ခြင်းပါတည်း...။

× × × × ×

ခင်ထွန်းထံမှလွှတ်မြောက်ခဲ့ပြီမို့ ခင်မေလင်းသည် လမ်းခုလပ်၌ပင် သူမမျက်နှာမှမိတ်ကပ်တွေကို ဖျက်ခဲ့ရင်း စိတ်ထဲ့ [illegible] စွာဖြင့် အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့သည်။

နာရီဆီကြည့်လိုက်တော့ ညခုနစ်နာရီခွဲရှိ [illegible] ခင်မေလင်းသည် စိတ်ကူးလမ်းကြောင်းကိုပြောင်းလိုက်၏။

မှန်သည်။ ခင်မေလင်းသည် ကိုညီညီထွေးထံ ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေအိမ်သို့ တန်း၍ထွက်လာခဲ့လေ၏။

ကားစီးရင်း ခင်မေလင်း၏မျက်နှာအသွင်သည် ခင်ထွန်းတွန့်အပြုံးနှင့်သရော်နေဟန်ရှိသည်။ သူမစိတ်ထဲ ဘာတွေတွေးလို ရှိနေသည်တော့မသိ...။

တစ်အောင့်ခန့်ကြာသည်တွင် ခင်မေလင်းသည် ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေအိမ်သို့ ရောက်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ခြံရှေ့အရောက် ခြံတံခါးသော့ခတ်ထားသည်မို့ ခင်မေလင်းသည် တံခါးခေါ်ခြံသို့ဆက်လှမ်းခဲ့သည်။

ဟင်..စိုးငယ်ပြန်လာလို့ ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေက ဒီဘက်အိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုရောက်နေတာလား၊ ဖြစ်တော့မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ စိုးငယ်ပြန်လာရင် ကိုလေးသိမှာပေါ့၊ ကိုလေးသိရင် ငါလည်းသိမှာပဲ…

အတွေးနှင့်ခင်မေလင်းသည် အသင့်ပွင့်နေသည့်တံခါးမှ အိမ်ထဲသို့လှမ်းဝင်ခဲ့၏။ အိမ်ထဲရောက်သည်နှင့် ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေသည် ဘုရားပန်းတွေလဲနေသည်ကို ခင်မေလင်း တွေ့လိုက်ရသည်။

"ဒေါ်ဒေါ်…"

"ဟင်…ဪ မင်း ဘယ်လိုလုပ်ပြီးဒီကိုရောက်လာတာလဲ၊ မင်း ဘယ်သူ့ကိုလာရှာတာလဲ…"

"ဟို…လင်းလာတာ ဒေါ်ဒေါ့်ဆီပါ၊ ခြံတံခါးပိတ်ထားလို့ ဒီဘက်မှာဒေါ်ဒေါ်ရှိမှာပဲထင်ပြီး လာခဲ့တာပါ၊ လင်း ဒေါ်ဒေါ့်ကို ဟိုနေ့ကအတွက် တောင်းပန်ဖို့လာတာပါ…"

ခင်မေလင်း၏စကားနှင့်အသွင်ဆိုကြည့်ပြီး ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေသည်လည်း ရုတ်တရက်အငိုက်မိသလို သနားကြင်နာစိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်သွားရရင်း ခင်မေလင်းအပေါ် ဂရုဏာထားဖြစ်ရ၏။

"ဪ…ရပါတယ်ကွယ်၊ တကယ်တော့ အဒေါ် ပြောတယ်ဆိုတာကလည်း မင်းကောင်းဖို့အတွက်ပါ၊ မင်းကဆုံးမတာ လက်ခံနာယူတော့ အဒေါ် ဝမ်းသာပါတယ်ကွယ်…

ကဲ…ကဲ ပြီးတာပြီးပြီ၊ အခု မင်း လာတာနဲ့အတော်ပါပဲ၊ တော်ကြာ မင်း ဦးလေးပြန်လာတော့မယ်ကွဲ့၊ ဖုန်းဆက်ထားတယ်၊ သူ လူစုံစုံနဲ့ ထမင်းမြိန်မြိန်စားချင်တယ်တဲ့၊ အဲဒါပြင်ဆင်ထားပေးပါ

ပြောလို့ သားဆီလည်းအဒေါ်ဖုန်းဆက်ထားပြီးပြီ…

သမီးလေး ငယ်ငယ်ကလည်းမရှိတော့ ဟင်း ဦးလေးလည်း ငြီးငွေ့နေရှာတယ်နဲ့တူတယ်၊ ထဲ…ထဲ အဒေါ် ဘုရားဝန်းအိုး သွားတင်လိုက်ဦးမယ်ကွဲ့…"

"ဟုတ်ကဲ့ အဒေါ်၊ လင်းက ဘာ[illegible]လဲ ဟင်…"

"ကိစ္စမရှိဘူး၊ အဒေါ် အားလုံးလုပ်[illegible] သူတို့ တွဝရီလည်း မကြာခင် လာကြတော့မယ်နဲ့တူတယ်—"

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေဆိုရင်း ပန်းအိုးနှစ်လုံးမ,တာ [illegible] သို့ တက်သွားလိုက်တော့သည်။ ခင်မေလင်းသည် [illegible] တွင် ကျန်ရစ်ပြီး စိုးငယ်ငယ်၏ကောင်းမွန်လှပသော [illegible] ဆောင်လုံးကိုလိုက်ကြည့်ရင်း စိုးငယ်ဘဝအား [illegible] လေ၏။

စိုးငယ်ကတော့ တကယ့်ကံကိုကောင်းတယ်၊ [illegible] ပြီးသားသူအဖို့ ဘာလုပ်လုပ်ကံကိုကောင်းတယ်…

ငါလည်းမကြာတော့ပါဘူး၊ ကံကောင်းလာတော့မှ [illegible] ငါ သိတယ်၊ ငါ့အဖေသေရင် ငါ ကံကောင်းပြီဆိုတာ…

စိတ်ကူးအတွေးတွေဖြင့် ခင်မေလင်းသည် [illegible] ဆေး ကားမှတက်ခဲ့လိုက်သည်။

တိုက်ကြီးကလည်းတောင်းလိုက်တာ [illegible] တစ်ဦးတည်းသောသူဌေးသမီးလေးပဲ…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အင်း..ဟိုအခန်းက ဘယ်သူ့အခန်းပါလိမ့်၊ စိုးငယ် အခန်း ပဲ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်၊ စိုးငယ် အခန်းကို ငါ တစ်ချက်လောက် ကြည့်ချင်တယ်...

စိတ်ကူးရင်းပင် ခင်မေလင်းသည် စိုးငယ်အခန်းဆီသို့ ဝင်ခဲ့ပြန်သည်။

ဟင်..အခန်းက စိုးငယ်လည်းမရှိပဲနဲ့မွှေးနေပါလား၊ ကြည့်စမ်း စိုးငယ်ကနေရထိုင်ရတာအရှိမ်းစမတ်ကျတာပဲ၊ သူ့ရဲ့ အသုံး အဆောင်ပစ္စည်းတွေကလည်း ကောင်းလိုက်တာ...

ငါသာ စိုးငယ်လိုဖြစ်ရင် ဘယ်လောက်များကောင်းလိုက်မလဲ၊ အိုး..အလှပြင်စရာပစ္စည်းတွေနဲ့မှန်တင်ခုံကအကြီးကြီးပဲ...

အားကျစွာဆိုရင်း မှန်တင်ခုံပေါ်မှ စိုးငယ်၏အလှပြင် ပစ္စည်းတွေကို ခင်မေလင်း လိုက်၍ကိုင်ကြည့်သည်။ ပြီးတော့ မှတ်ခမ်းနီတစ်တောင့်ကိုဆိုးကြည့်ပြီး ကြိုက်သည်နှင့် သူမ လောင်းဘက်ထဲ ထည့်လိုက်တော့သည်။

ဟား..ကြည့်စမ်း၊ အဝတ်တွေကတပုံကြီးပါပဲလား၊ ဒီလို တစ်ခါမှမမြင်ဖူးပါဘူး၊ ကြည့်ပါဦး ဘီရိုကြီးနဲ့အပြည့်ပဲ...

အံ့သြစွာဖြင့် ဘီရိုထဲမှအဝတ်တွေကို ခင်မေလင်းလိုက်၍ ကိုင်ကြည့်သည်။ ပြီးတော့ ဝတ်စုံတစ်စုံကိုယူပြီး ခင်မေလင်း ဝတ်ကြည့်လိုက်သည်။

အင်း..ဒါနဲ့အတော်ပဲ၊ ဒီလောက်အဝတ်တွေများတာ တစ်စုံလောက်လို့သူသိမှာမဟုတ်ဘူး...

"ခင်မေလင်း..ခင်မေလင်း၊ ဟင်..ဒီကလေးမ ဘယ် ရောက်သွားပါလိမ့်..."

ဟောတော်၊ အဘွားကြီး ငါ့ကိုခေါ်နေပြီ၊ နေပစေ ငါ အတိုင်းဆင်းသွားမယ်၊ သူလည်း စိုးငယ်အဝတ်တွေကို သိတာမှ မဟုတ်တာ...

အဝတ်ကိုပြန်မလဲဘဲ၊ မိမိအဝတ်ကိုအိတ်ထဲထည့်ခဲ့ပြီး အတိုင်းပင် ခင်မေလင်း အောက်ထပ်သို့ပြန်ဆင်းခဲ့လိုက်သည်။ ထမင်းစားခန်းတွင် ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေကိုမတွေ့၍ အသုံးအဆောင် ခန်းဆီသို့ ခင်မေလင်း ဝင်လိုက်သည်နှင့်...

"ဟင်..ဟယ်တော်၊ ခင်မေလင်း မင်း ဘာဖြစ်လို့ မင်းရဲ့ အဝတ်တွေသွားဝတ်ရတာလဲ၊ ဒီဝတ်စုံက မနေ့ကမှ ရောက်လာတာ ကို မွှေးနေ့လက်ဆောင်ပေးထားတဲ့ဝတ်စုံကွဲ့..."

အိုး..ချွတ်..ချွတ်..ချွတ်စမ်း၊ ခင်မေလင်း မင်းဟာ ဘယ်လို မိန်းကလေးလဲ၊ ပိုင်ရှင်မသိဘဲ သူများပစ္စည်းတွေကိုယူဝတ်ရ သလား၊ အခု မင်းဟာကစည်းမရှိ၊ ကမ်းမရှိနဲ့တယ်လည်းအကျင့်ရ ကိုရနိုင်တာပါပဲလားကွဲ့၊ ဟူး တော်တော်ခက်တဲ့ကလေးမပဲ၊ မင်း ကိုတော့ သင်စရာတွေအများကြီးရှိသေးတယ်၊ အင်း..."

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေ၏စကားတွေနှင့်အညွှန်ကြောင့် ခင်မေလင်း သည် မခံချိမခံသာနှင့်ပင် စိုးငယ်ဝတ်စုံလေးကို ချွတ်လိုက်ရတော့သည်။

တစ်ဆက်တည်းလည်း စိုးငယ်အတွက် မွေးနေ့လက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင် ကိုလေး ဝယ်ထားပေးသည့်ဝတ်စုံမှန်းသိရ၍၊ ခင်မေလင်း စိတ်ထဲ ပို၍မကျေမနပ်နှင့်သဝန်တိုနေရလေ၏။

တီး…တီး…

ခင်မေလင်းတစ်ယောက် အဝတ်လဲပြီးသည်နှင့် ခြံရှေ့မှ ဘာဟွန်းသံကိုကြား၍ ခင်မေလင်းသည် အပေါ်ထပ်မှတန်းကာ ပြေးဆင်းသွားပြီး၊ ခြံတံခါးကိုသွားဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

ဦးလေးဦးမြတ်ထွန်းကိုတွေ့သည့်တွင် ခင်မေလင်းသည် နှိမ့်ချရိုးသားသည့်အပြုံးနှင့်နှုတ်ဆက်လိုက်လေ၍…

"သြော် သမီးလည်းရောက်နေတာကိုး၊ ကောင်းတယ် ကောင်းတယ်၊ ဒီလိုတော့လည်း မခွေက သမီးကိုခေါ်ထားသားပဲကိုး…"

"ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေး၊ အဒေါ်က လင်းလင်းကို ဝိုင်းလုပ်ပေးဖို့ခေါ်လိုက်လို့ လင်းလင်း အဒေါ့်ကိုလာပြီး ဝိုင်းချက်ပြုတ်ပေးတာပါ…"

"ဟော…ဟုတ်လား၊ မခွေက အလုပ်လုပ်ဖို့သမီးကိုခေါ်တာကို…"

"ရပါတယ် ဦးလေး၊ အခုတော့ အားလုံးချက်ပြုတ်ပြီးစီးသွားပါပြီ၊ စားသောက်ဖို့ပဲကျန်ပြီ၊ ဦးလေးတို့ကို စောင့်နေတာ…"

"အေး…အေး၊ ဒါနဲ့ညီညီကော ရောက်ပြီလားကွဲ့…"

"ကိုလေးမရောက်သေးဘူး ဦးလေး၊ ဟော ပြောရင်းဆိုရင်း ဟိုမှာကားလာပြီ…"

ညီညီခွေကားလေး ခြံထဲမောင်းဝင်ခဲ့သည့်တွင် ခင်မေ [illegible]င်းသည် ခြံတံခါးပိတ်လိုက်၏။ ထည့်နောက် အိမ်ထဲသို့အား [illegible]းဝင်ခဲ့ကြသည်။

"ကဲ…လာ…လာ၊ အားလုံးအသင့်ပါပဲဗျော၊ ဘာရှုံဝံရှိပါ [illegible]…"

ထမင်းပွဲလည်းပြင်ဆင်ပြီးပြီမို့ ဒေါ်ခင်ခင်ခွေ [illegible] [illegible]ည်။ အားလုံးထမင်းဝိုင်းတွင် ထိုင်ဖြစ်သည့်တွင် [illegible] [illegible]နေပြီဖြစ်၏။

"စားသမီးစား၊ သမီးပင်ပန်းထားတာများများ [illegible]"

"လင်းလင်းစားနော်…"

ညီညီခွေနှင့်ဦးမြတ်ထွန်းတို့က ဂရုတစိုက် [illegible] [illegible]ခင်ခင်ခွေစိတ်ထဲ တော်တော်မှအသည်းယား [illegible]

ပြောပြန်လျှင်လည်း မိမိကသဘောထား [illegible] [illegible] ဒေါ်ခင်ခင်ခွေသည် မျက်စိစရော့စ်၊ နားခ [illegible] [illegible]ည့်တိုင် ကြိတ်မှိတ်သည်းခံနေရလေ၏။

သူများတွေအတွက်တော့ ဟင်းလျာတွေ [illegible] [illegible]င်းစားမြိန်ကောင်းမြိန်မည်။ ဒေါ်ခင်ခင်ခွေ [illegible] [illegible]င်းစားလိုက်ခြင်းကို ဘာမှန်းပင်မသိလိုက် [illegible]…။

ထမင်းစားပြီးသည်နှင့် ခင်မေလင်းသည် ဒေါ်ခင်ခွေ [illegible] မုန်းတီးစိတ်ကြောင့် ဘာမှဝိုင်းဝန်းကူညီသိမ်းဆည်းပေးခြင်း [illegible]ပဲ ညီညီခွေနှင့်အတူ ဧည့်ခန်းသို့ထွက်လိုက်ခဲ့၏။

www.burmeseclassic.com

ခေါ်ခင်ခင်ဆွေမှာလည်း ခင်မေလှိုင်းလိုမိန်းကလေးမျိုး အလုပ်လုပ်သည်ကို မနှစ်သက်၍နည်းနည်းမှ မခိုင်းပါ။ ခေါ်ခင်ခင်ဆွေတစ်ယောက်တည်းသာ ထမင်းပွဲကိုသိမ်းဆည်းလိုက်သည်။

မီးဖိုဆောင်တွင် ခေါ်ခင်ခင်ဆွေတစ်ယောက်တည်း သိမ်းဆည်းနေဆဲ၊ ဧည့်ခန်းထဲတွင်ကား…

"ကဲ…ဦးလေးတော့ ထမင်းဆီရစ်နေပြီ၊ အနားယူတော့မယ်ကွာ…"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦးလေး၊ ကျွန်တော်တို့လည်း ခဏကြာရင် ပြန်ကြတော့မှာပါ…"

"အေး…အေး…"

ဦးမြတ်ထွန်း အခန်းထဲဝင်သွားသည်တွင် ဧည့်ခန်းတွင် ညီညီဆွေနှင့်ခင်မေလင်းသာ ကျန်ရစ်ခဲ့၏။ ညီညီဆွေသည် ခင်မေ လင်း၏ညှိုးငယ်သယောင်ရှိသည့်မျက်နှာအသွင်ဆီကြည့်ပြီး…

"လင်း…"

"ရှင်…"

"ဘာဖြစ်နေလဲ၊ မျက်နှာမကောင်းပါလား…"

"မဖြစ်ပါဘူး ကိုလေးရယ်…"

"မညာပါနဲ့ကွာ၊ ကိုလေးကို ပြောပြ၊ လင်း ဘာဖြစ်လဲ လင်း ကိုလေးကိုချစ်တယ်ဆိုရင်ပြော၊ လင်း ကိုလေးကို အားကိုး စိတ်ရှိတယ်ဆိုရင်ပြော…"

"ဟင်း…ကိုလေးရယ်၊ ကိုလေး မေမေက လင်းရဲ့ ဆေး

နာတွေကို ဘယ်တော့မှအကောင်းမြင်ပေးတတ်မှာမဟုတ်ပါဘူး၊ လင်း ဝမ်းနည်း…"

"ဟင်…ဘာဖြစ်လို့လဲ လင်း၊ မေမေက လင်းကိုဘာပြောလဲဟင်၊ ပြောလေ…"

"လင်းကဒီကိုရောက်တော့ စိုးငယ်ရဲ့အဝတ်တွေကိုတွေ့လို့ မီးပူတိုက်ပြီးသိမ်းဆည်းပေးတာကို ကိုလေး မေမေက စိုးငယ် အဝတ်တွေကို လင်းကယူဝတ်တယ်ဆိုပြီး လင်းကို အထင်သေး အမြင်သေးတဲ့စကားတွေပြောတယ်…"

"ဟင်…မေမေကလေ တကယ်ပဲ၊ သမီးချင်းစာနာတုန်း ကွာ၊ လင်း အနေနဲ့လည်း စိုးငယ်နဲ့ပတ်သက်တာ ဘာမှလုပ်ပေးစရာမလိုဘူး၊ နောက်မလုပ်ပေးနဲ့နော်…"

"မလုပ်ပေးရဲတော့ပါဘူး ကိုလေးရယ်…"

"ကိုလေး မေမေ့အစား လင်းကိုတောင်းပန်ပါတယ်ကွယ်၊ မေမေကဒီလိုပဲ စိုးငယ်မှစိုးငယ်၊ စိုးငယ်ကို မေမေ ငယ်ငယ်ကတည်းကကြည့်လာခဲ့တာဆိုတော့ မေမေ အလွန်သည်းတာပေါ့၊ ဒီတစ်ခါတော့ လင်း ခွင့်လွှတ်လိုက်ပါနော်၊ မေမေ့ကို လည်း ကိုလေး ပြောပါဦးမယ်၊ ကိုလေး ခုပဲ မေမေ့ကိုသွားပြောမယ်…"

ဆိုရင်း ညီညီဆွေသည် မိခင်ရှိရာမီးဖိုဆောင်ဘက်သို့ ဝင်ရောက်သွားလိုက်လေ၏။ ခင်မေလင်းသည် ခေါ်ခင်ခင်ဆွေ အား အောင်နိုင်သောအပြုံးနှင့်ညီညီဆွေနောက်ကျောဆီ ပြုံးကြည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျန်ရစ်၏။

မကြာလိုက်ပါ၊ ထမင်းစားခန်းထဲမှ သားအမိနှစ်ယောက်၏အခြေအနေစကားသံတွေသည် ပွင့်လွင့်ထွက်ပေါ်လာ၏။

"ဟင်..ဟဲ့၊ ညီညီ နင်က ငါ့ရဲ့သားပါဟဲ့၊ ငါ နင့်ထက် ပိုသိတယ်၊ နင်သိလား..."

"တော်ပါ မေမေ၊ မေမေ လင်းအပေါ်ကိုယ်ချင်းစာသင့်ပါတယ်၊ မပြည့်စုံလို့သိမ်ငယ်နေပါတယ်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးကို မေမေက ပိုပြီးနှိမ်နေတာတော့ မကောင်းပါဘူး..."

"ဟဲ့..ညီညီ နင် ငါ့ကိုဘာတွေလာပြောနေတာလဲ၊ မ...စမ်း..."

"တော်ပါပြီ မေမေရယ်၊ မပြောချင်တော့ပါဘူး၊ မေမေ လင်းကို ဒီလိုပဲဆက်နှိမ်နေရင်တော့ ကျွန်တော် လင်းကို အမြန်... လက်ထပ်ရလိမ့်မယ် မေမေ..."

ဟင်...

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေမှာ သားစကားကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး... တုန်တက်သွားလိုက်ရလေ၏။ ညီညီဆွေကား စကားအဆုံး မီး... ရှေ့မှ ထွက်သွားလေပြီ...။

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေသည် မိမိသား ဘာတွေလာပြောသည်... ...ချင်းအား၍ပင်မရ။ ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေ၏စိတ်ထဲမတော့ ခင်မေလင်း... ကြောင်းစရာကောင်းသည့်စိတ်ဓာတ်ကို နားလည်လိုက်သလိုပါ-

သို့သော် ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေကား ခင်မေလင်းနှင့်ပတ်သက်...

မစွက်ဖက်တော့ရန်ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်၏။

မှန်သည်။ ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေအနေနှင့် မိမိသားနှင့်ခင်မေလင်းအား လုံးဝသဘောမတူမကြည်ဖြူနိုင်၍...

ခင်မေလင်းအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝင်ရောက်စပ်စုခြင်းမရှိတော့ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ရခြင်းပါတည်း။

အကယ်၍များ ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေသည် မိမိထံသို့ ခင်မေလင်းတစ်ယောက် ရောက်လာရသည့်အကြောင်းရင်းနှင့်ရည်ရွယ်ချက်များအား သိရှိနားလည်လိုက်မည်ဆိုက...

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေသည် မည်မျှအထိ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်လိုက်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖော်ပြ၍ပင်တတ်တော့မည်မဟုတ်ပါတကား။

xx xx xx

www.burmeseclassic.com

- နှစ်ဆယ့်နှစ် -

အင်္ဂလန်၏ပျိုမျစ်သောညဦးအလှနှင့် စိုးငယ်ငယ်၏ပျို[illegible]
လွန်းသောအလှတို့ကို ဗညားချုပ်သည် နှိုင်းယှဉ်ခံစားနေဖြစ်ရ[illegible]

အင်္ဂလန်၏ညပျိုအလှသည်လည်း သူ့ကိုဆွဲဆောင်[illegible]
သကဲ့သို့ ငယ်ငယ့်၏နုနယ်လွန်းသောအလှသည်လည်း သူ့ကို[illegible]
ဆောင်နေစေသည်ပါ...။

မှန်သည်။

ကိုဗညားချုပ်သည် မိမိကိုယ်ပင် မိမိအံ့ဩမဆုံးရှိ[illegible]
ပါ၏။ မိမိသည် စိုးငယ်ငယ်မည်သောမိန်းကလေးနှင့်ကျမှ [illegible]
ကြောင့်များ ကျေနပ်မှု၊ သာယာမှု၊ စိတ်ချမ်းသာမှုစသည်[illegible]
ပြည့်စုံနေရပါသနည်းဟု၊ မိမိကိုယ်မိမိ မေးခွန်းထုတ်နေဖြစ်[illegible]

မေးခွန်းထုတ်တိုင်းလည်း သူ အဖြေကိုရသည်။ သူ[illegible]
သည် နိုင်မာသည်။ တိကျသည်။ ပြတ်သားသည်။

သူသည် ငယ်ငယ့်ကိုချစ်သည်။ သူသည် ငယ်ငယ့်[illegible]

သက်သည်။ ငယ်ငယ့်အတွက်ဆိုလျှင် အရာအားလုံး သူ ပြည့်စုံ
အောင်လုပ်ပေးချင်နေသည်။

ငယ်ငယ့်စိတ်ချမ်းသာမှုတွေကို သူ လိုလားသည်။ ငယ်
ငယ်၏အပြုံးမျက်နှာလေးကိုသာ သူ မြင်ချင်နေသည်။

အပြစ်ကင်း၍ကလေးဆန်သော [illegible]
သူ အနှစ်သက်ဆုံးပါ...။

ငယ်ငယ့်မျက်ရည်ကျသည်ကိုလည်း သူ [illegible]
သူ မကြည့်ရက်၊ တကယ်ပင် သူ မကြည့်ရက်[illegible]
[illegible]က်ရည်ပါတည်း။

စိုးငယ်ငယ်သည် ညစာစားနေရာမှ [illegible]
ဖြစ်သွားရသည်။ ထိုအခါ စိုးငယ်မျက်လုံး[illegible]
သွား၏။ မှန်သည်။ ကိုဗညားချုပ်သည် မစား[illegible]
အဝေးသို့သာ လှမ်းကြည့်ရင်း ငေးမောနေလေသည်[illegible]
တကား...။

"ကိုကြီး..ကိုကြီး..."

စိုးငယ်ခေါ်သော်လည်း အတွေးနှစ်[illegible]
မကြားဖြစ်။ စိုးငယ်ငယ်သည် သူ့မျက်နှာရှေ့ [illegible]
တွေကို လှုပ်ယမ်းပြလိုက်လေမှ...

"အွန်း..အဲ အဟွန်း..."

"ဒါကဘာလဲ၊ လူကြီး[illegible]
ပြော..ဘာ တွေတွေးနေလဲ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဇညားချုပ် မလုံမလဲသလိုရှက်ပြီးပြုံးတော့ စိုးငယ် ချစ်စဖွယ်အပြုံးလေးနှင့်မေး၏။

"ကိုယ့်ချစ်သူအကြောင်း…"

"ကိုကြီးရဲ့ချစ်သူအကြောင်း…"

"အင်း…"

"ဆက်ပြော…"

"ဆက်ပြောရရင် ကိုကြီးကချစ်ခွင့်မပန်ရသေးလို့ ဆက်ပြောစရာကိုးမရှိသေးတာ…"

"အို…အထင်များကြီးရတော့မလားလို့…"

"အဟွန်း…ကိုကြီးကတကယ်ပဲ အထင်ကြီးစရာတော့ မရှိပါဘူး ညီမလေးရယ်…"

"ကိုကြီး…"

"ဟင်…"

"ကိုကြီးက ငယ့်ကို ညီမလေးလို့ခေါ်တိုင်း ငယ် သိပ်ဝမ်းသာတာပဲသိလား၊ တစ်ခါတစ်လေ ကိုလေးကလည်း ငယ့်ကို ညီမလို့ခေါ်တတ်ပါတယ်…"

"ငယ်က တကယ်ကလေးလေးလိုသိပ်ချစ်စရာကောင်းတယ်၊ ဒါကြောင့် ငယ့်ကို သိပ်ချစ်လို့ ကိုကြီးက ညီမလေးလို့ခေါ်ခြင်တာပါ…"

"ဟုတ်ပြီ၊ ငယ် မှတ်ထားမယ်နော် ကိုကြီး၊ ကိုကြီး သိပ်ချစ်ရင် ငယ့်ကို ညီမလေးလို့ခေါ်တယ်ဆိုတာ၊ သိပ်မချစ်

ရင်တော့ ငယ်ငယ်ပေါ့နော်ဟုတ်လား…"

"အဟွန်း…အင်းလေ၊ ဒီလိုပဲမှတ်လိုက်ပါတော့…"

"ကိုကြီး…"

"ဟင်…"

"စောစောက ကိုကြီး ပြောတာ ငယ် လက်မခံဘူးသိလား…"

"ဘာကိုလဲ ငယ်ငယ်…"

"ကိုကြီးက အထင်ကြီးစရာမရှိဘူးဆိုတာလေ၊ ကိုကြီး စန္ဒရားတီးတာ၊ သီချင်းဆိုတာသိပ်ကောင်းလို့ ငယ်က ကိုကြီးကို အရမ်းအထင်ကြီးနေတာပါနော်…"

"ကျေးဇူးပါဗျာ…"

"ပြီးတော့ အခု ကိုကြီး ညစာကျွေးတာလည်း နောက်ဆုံး ညမို့လားမသိဘူး၊ ငယ် အရမ်းစားကောင်းတာပဲ…

မြန်မာပြည်ကိုပြန်ရောက်ရင်တော့ ငယ်တော့ ဒီကစားစရာတွေကို လွမ်းဦးမှာသေချာတယ်၊ အထူးသဖြင့် ကိုကြီး လိုက်ကျွေးထားတဲ့အစားအစာတွေပေါ့…"

"အဟွန်း…ငယ်လည်းမနက်ဖြန်ပြန်ရတော့မှာမို့ သိပ်ပျော်နေတာထင်တယ်၊ စကားတွေသိပ်ပြောတာပဲ…"

"အင်း…ပြန်ရမှာမို့ပျော်တော့လည်းပျော်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဟိုရောက်ရင် ကိုကြီးကိုလည်း ငယ် ပြန်သတိရနေမှာ…"

"တကယ်လားဗျာ…"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နှစ်ကယ်ပါရှင့်…"

"အဟွန်း…ဟွန်း၊ ငယ်ငယ် မင်းလေးဟာ တကယ်ချစ်ဖို့ကောင်းတဲ့ကလေးသာသာအရွယ်လေးပဲ…"

ဇည္ာဘုရားချုပ်ဆိုရင်း ငယ့်နှာခေါင်းချွန်ချွန်လေးကို တစ်ချက်ဖျစ်လိုက်သည်။

"အင်း…ကိုကြီးရယ် ငယ့်ကို ဖေဖေက ကလေးတစ်ယောက်လိုပဲထားတော့ ငယ်လည်း မရင့်ကျက်တတ်သေးတာဖြစ်မယ်ထင်ပါတယ် ကိုကြီးရယ်…

ပြောရရင် ငယ့်မှာ မေမေမရှိဘူး၊ ဖေဖေပဲရှိတယ်၊ ငယ့်ဘဝက ကံတအားကောင်းတယ်မဟုတ်ပေမယ့်လည်း ငယ့်ဖေဖေက ငယ့်ကိုပျော်ရွှင်စေတယ်၊ အတတ်နိုင်ဆုံးပြည့်စုံအောင်ထားပေးတယ်လေ…

ငယ်ငယ်ကတည်းက ငယ် သိပ်ချစ်တဲ့သူတွေက ဖေဖေရယ်၊ ဒေါ်လေးခွေနဲ့ကိုလေးပဲ၊ ငယ့်ကို အဲဒီလူသုံးယောက်ကပဲအမြဲလိုလေသေးမရှိ အလိုလိုက်အကြိုက်ပေးခဲ့ကြတာ…

ကဲ ကိုကြီးလည်းပြောဦးလေ၊ ကိုကြီးမိဘနဲ့ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေအကြောင်း…"

"ငယ့်ကို ကိုကြီးပြောဖူးတယ်မဟုတ်လား၊ ကိုကြီး ပြောစရာမရှိဘူးလို့၊ ကိုကြီးက အမြဲပျော်ပျော်ပဲနေတတ်တယ်လို့…"

"ဒါဖြင့် ကိုကြီးအကြောင်းပြောစရာမရှိရင် ငယ့်အကြောင်းပဲငယ်ဆက်ပြောမယ်၊ ကိုကြီး နားထောင်မလား…"

"နားထောင်ချင်ဆုံးပဲ၊ တစ်ထောင့်တစ်ညလိုရှည်လေကောင်းလေ…"

"အဟင်း…ဟင်း…အဲဒီလောက်တော့ ငယ့်အကြောင်းလည်းအများကြီးမရှိပါဘူး ကိုကြီးရ၊ ဒါပေမဲ့ အခုပြောမှာက အတင်းပြောမှာနော်…

ဟို…ကိုလေးနဲ့မခင်မေလင်းတို့ရဲ့အကြောင်းလေ၊ မခင်မေလင်းကို ကိုလေးက လိုက်လိုက်လျောလျောနဲ့ချစ်ပြသပေးတော့ ငယ်က မခင်မေလင်းအပေါ် နာမလိုဖြစ်မိတယ်…

ငယ် ထင်ပါတယ်လေ၊ ကိုလေးက ငယ့်ကိုရည်းစားတော်စက်တော့ လျစ်လျူရှုလိမ့်မယ်မထင်ပါဘူး…

ကိုကြီးရယ် ငယ် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် သူတို့နှစ်ယောက်ကို ငယ် မယုံဘူးသိလား၊ ဘာကိုမယုံတာလဲဆိုတာလည်း ငယ် မသိပြန်ဘူး…

အဟင်း…ငယ် အခုအားမွေးထားတယ် ကိုကြီးနဲ့ ကိုကြီး ပြောတဲ့အတိုင်းပဲ ငယ် အခုပြန်ရင် ကိုလေးကို ငယ်ချစ်တယ်ဆိုတာ ကိုလေးသိအောင် ငယ် နည်းနည်းပါးပါးပြောပြလိုက်မယ်…

အဟင်း…ဟင်း ကိုကြီးရယ် ငယ်ပြောချင်တာတွေပြောနေရတယ်၊ ငယ်ရှက်တယ်သိလား၊ ပြီးတော့ ငယ်ကြောက်လည်းကြောက်တယ်၊ အဟင်း…ဟင်း…ဟင်း…"

ဆိုရင်း ငယ် ရှက်ရှက်နှင့်ရယ်မောလိုက်သည့်မျက်နှာလေးက တကယ့်ဟန်ဆောင်မှုတွေကင်းသည့် ကလေးလေးမျက်နှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေးရယ်ပါ…။

ဗညားချုပ်သည် ငြိမ်ငြိမ်ကလေးကြည့်ရင်း ရင်ဝယ်ချစ်အသည်းလေးယားသွားရသလိုဖြစ်ပေါ်မိ၍ ငယ့်ပါးနုနုလေးအား တစ်ချက်လှမ်းဖျစ်လိုက်ရပြန်ပါ၏။

"သြော်…ဒါနဲ့မေးရဦးမယ်၊ ငယ်ငယ်ရဲ့ကျေးဇူးရှင်မခင်ခေလင်းအတွက် ငယ်ငယ် လက်ဆောင်ဝယ်ထားပြီးပြီလား…"

"ဟင်အင်း…မဝယ်ရသေးဘူး ကိုကြီး၊ ဒေါ်လေးက မနက်ဖြန်မှ ဈေးသွားပြီးဝယ်ခဲ့ပေးမယ်တဲ့…"

"ဒါဆို မဝယ်နဲ့တော့ ညီမလေး၊ ကိုကြီး ညီမလေးကို မနက်ဖြန်လေဆိပ်လိုက်ပို့မှာပဲလေ၊ ကိုကြီး ဝယ်ခဲ့မယ်…"

"အင်း…ဘာလိုလိုနဲ့ဒီညဟာ အင်္ဂလန်ကိုငယ်နှုတ်ဆက်ရတဲ့ညပဲနော် ကိုကြီး၊ ဒါနဲ့ ကိုကြီးကော မြန်မာပြည်ဘယ်တော့လာမလဲဟင်…"

"နောက်ထပ်သုံးနှစ်လောက်နေပြီးမှပြန်ဖို့ စိတ်ကူးထားတယ်၊ ငယ် မြန်မာပြည်ကိုပြန်ရောက်ရင် ကိုကြီးကိုလည်း သတိရဦးနော်…"

"စိတ်ချ…ဒေါ်လေးထက်ကို ပိုပြီးသတိရဦးမှာ…"

"စာရေးနော်…"

"ရေးမှာ…"

"ဖုန်းလည်းဆက်…"

"ဆက်မှာ…ငယ် အားကိုးဖို့လူတစ်ယောက်တိုးလာသလို

ပဲ၊ ဘာမဆို ကိုကြီးကို ငယ် ပြောမယ်၊ ဝမ်းနည်းစရာရှိလည်းပြောမယ်၊ ဝမ်းသာစရာရှိလည်းပြောမယ်…

နောက်မှ ကိုကြီးက နားငြီးတယ်၊ မရှုပ်နဲ့လို့မပြောရဘူးနော်…"

"အဟွန်း…ဟွန်း…ဟွန်း…"

ငယ့်ကိုကြည့်ပြီး ဗညားချုပ်သည် ကြည်နူးခြင်း၊ ကျေနပ်ခြင်းတွေဖြင့်သာ ပြုံးရယ်နေဖြစ်ရပါလေ၏။

မှန်သည်။ ထိုညက သူသည် မျက်နှာချောချောမှုပြုံးရယ်နေဖြစ်ရသော်လည်း သူ့ရင်ထဲမတော့ ငယ့်အားကြိုတင်လွမ်းနေဖြစ်ရပါလေသတည်း။ ။

×× ×× ××

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

- နှစ်ဆယ့်သုံး -

လာကြိုသူတွေကိုမြင်လိုက်သည်နှင့်ပင် ငယ်သည် ငိုချင်လောက်အောင်စိတ်ဆင်းရဲသွားရလေ၏။

ငယ့်ကိုလာကြိုသူတွေက ဖေဖေနှင့်ဒေါ်လေး၊ ကိုလေးတော့မပါ။ ငယ်သည် ရင်ထဲမှဝမ်းနည်းမှုအား လူကြီးတွေ မရိပ်မိအောင် ကြိုးစားဖုံးဖိနေလိုက်ရ၏။

"ဖေဖေ..ဒေါ်လေး..."

ဖေဖေနှင့်ဒေါ်လေးကို ငယ် ဖက်ရင်းနှုတ်ဆက်သည်။ ငယ့်ကိုကြည့်ပြီး ဖေဖေနှင့်ဒေါ်လေးတို့မှာ လွမ်းစွာအားရပြီး ဝမ်းသာနေကြသည်ပါ...။

"ကြည့်စမ်း..ငယ် သမီးလေးက ချောလာလှလာလိုက်တာကွယ်၊ ဒါနဲ့ သမီးရဲ့ ဒေါ်လေးမခင်မြတ်ကော နေကောင်းရဲ့လားကွဲ..."

"ကောင်းတယ် ဒေါ်လေး၊ ဒေါ်လေးမြတ်က သမီးကို

တောင် ပေးမပြန်ချင်သေးဘူး၊ သမီးက ဖေဖေ့ကိုအောက်မေ့လို့ အတင်းပြန်လာရတာ..."

ငယ်ဆိုရင်း ကိုလေးကိုသတိရတာ ဝမ်းနည်းသွားရသည်။ ငယ့်စကားကြောင့် ဖေဖေကမူ ပြုံးပြုံးကြီးနှင့်တွေနေ၏။

"သမီးရေ သမီးကိုလေးက လာကြိုမလို့ဘဲတွဲ၊ သူ့အလုပ်တွေမပြတ်သေးတာနဲ့ဘဲ မပါလာတော့တာ..."

"အဟင်း..ရပါတယ် ဒေါ်လေးရယ်၊ [illegible] တာ၊ ပြီးတော့ ငယ်သွားတုန်းကလည်း ကိုလေး [illegible] ဲလေ..."

အားရပါးရစကားတွေပြောရင်း ပစ္စည်းတွေ[illegible] တွင် လေဆိပ်မှအိမ်သို့ပြန်ခဲ့လိုက်ကြလေ၏။

လမ်းတစ်လျှောက်၌ အင်္ဂလန်အကြောင်းနှင့်[illegible] ဒေါ်လေး ဒေါ်ခင်မြတ်အကြောင်းအား ဖေဖေကတစ်လှည့် ဒေါ်လေးဆွေက တစ်လှည့်မေးကြသည်။

ငယ်မှာ စိတ်တခြားကိုယ်တခြားဖြင့် မေးသမျှ[illegible] ၍ ဖြေခဲ့ရ၏။ တအောင့်ခန့်ကြာသည်တွင် အိမ်သို့[illegible] သည်။

"ကဲ..ကဲ မဆွေ၊ ညီညီဆီဖုန်းဆက်[illegible] လာတဲ့ အထိမ်းအမှတ်နဲ့ ညစာကိုပျော်ပျော်[illegible]

အိမ်ရောက်သည်နှင့် ဖေဖေဆိုရင်း [illegible] သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“ကဲ..သမီး၊ သမီးအခန်းကိုသွားပြီး အနားယူဦး ဒေါ်လေး ဒီမှာစီစဉ်ထားဦးမယ်...”

“ဟုတ်ကဲ့ ဒေါ်လေး...”

ဒေါ်လေးဆိုရင်း မီးဖိုဆောင်ဘက်သို့ဝင်သွားသည်တွ ငယ်သည် သရေသေတ္တာကြီးနှစ်လုံးကို တစ်ခေါက်ဆီမကာ အပေါ်ထပ်သို့သယ်ခဲ့ရ၏။

ငယ်တို့အိမ်တွင်အလုပ်သမားမရှိ၊ အိမ်ဖော်မရှိ၊ သားအ နှစ်ယောက်တည်းသာရှိသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ဒေါ်လေးနှင့်ငယ်က ထမင်းဟင်းတွေအ တူချက်ပြီး မိသားစုနှစ်စုပေါင်းစားကြသည်။

တစ်ခါတစ်ရံတော့ ဒေါ်လေးဆွေကသာချက်ပြုတ်ပြီ ငယ်တို့သားအဖကိုလာကျွေးသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတော့ မိသာ စုနှစ်စုပေါင်း၍ အပြင်တွင်ထွက်စားကြ၏။

ငယ့်အခန်းထဲသို့ ငယ်ရောက်လာသည်တွင် မျက်ရည မျှားစီးကျလာသည်အထိ ကိုလေးကြောင့် ငယ် ဝမ်းနည်းရ

တစ်ဆက်တည်းလည်း ငယ်သည် ကိုကြီးဗညားချစ် သတိရကာ ပြောလိုက်သည့်စကားတွေကို ပြန်လည်ကြားယော ရှာ၏။

ငယ်ငယ်က သူ သိအောင်တော့နည်းနည်းဖွင့်ပြောရ သေ့၊ ဟင့်..ကိုကြီးရေ ရှေ့ဆက်ဘယ်လိုလာဦးမလဲမသိ ခုတော့ ငယ်နဲ့ခွဲနေတာနှစ်လလောက်ရှိတာတောင်မှ ငယ့်

လေဆိပ်မှာလာကြိုဖော်တောင်မရဘူးလေ...

ငယ်မျက်နှာလေးရှုကာ စိတ်ထဲမှရေရွတ်နေဖြစ်ခြင်းပါ။ ယခင်နှင့်လုံးဝမတူတော့သည့် ကိုလေးအကြောင်းကိုတွေးရင်း ငယ် သည် ပစ္စည်းတွေကိုသိမ်းဆည်းနေဖြစ်ရ၏။

“အေး..သားရေ ငယ်ပြန်ရောက်ပြီကွဲ့၊ စောစောလာခဲ့ နော် သား လာမကြိုလို့ ငယ် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေရှာတယ်ကွဲ့...

အေး..သားမအားတာ သမီးလေးကသဘောပေါက်ပါ တယ်ကွယ်၊ ကဲ..ကဲ သားသာစောစောလာခဲ့ဟုတ်လား။ မေမေတို့ သား လာမှထမင်းစားကြမယ်...”

အောက်ထပ်မှ ဒေါ်လေးဖုန်းပြောသံကို ကြားလိုက် ရသည်။ တစ်ဆက်တည်းလည်း ဖေဖေ ဈေးဝယ်ပြန်လာသည့် ကားသံကို ပါကြားလိုက်ရ၍...

ငယ်သည် ဒေါ်လေးနှင့်အတူ ဝိုင်းကူချက်ပြုတ်ရန် အတွက် အောက်ထပ်သို့ဆင်းခဲ့လိုက်လေ၏။

“သမီး နားပါဆို၊ ဒေါ်လေးပဲချက်မယ်...”

“ဘာနားစရာလိုလည်း ဒေါ်လေးရယ်၊ ငယ်က ပင်မှ မပင်ပန်းတာ...”

ငယ်ဆိုရင်းဝိုင်းကူတော့ ဒေါ်လေးဆွေ ဘာမှမပြောတော့၊ ငယ့်ကိုသမီးလေးလိုချင်သည့်အကြည့်တွေနှင့်ရှိရင်း တူပရီးနှစ် ယောက် ချက်ပြုတ်လိုက်သည်မှာ ပြီးစီးသွားရလေတော့၏။

“ကဲ..သမီး လေးနာရီခွဲပြီ၊ သမီး ရေချိုးထားတော့၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သမီး အစ်ကိုလည်းရောက်လာတော့မယ်၊ သူ လာတာနဲ့စားကြ
မယ်...''

''ဟုတ်ကဲ့ ဒေါ်လေး...''

ချက်ပြုတ်ပြီး၍ စိုးငယ် ရေမိုးချိုးလိုက်သည်။ ရေမိုးချိုး
လိုက် ၍ စိုးငယ် လန်းဆန်းသွားသည်ကအမှန်ပါ...။

ရေမိုးချိုးပြီး၍ သနပ်ခါးရေကျဲလေးလူး၊ အဝတ်လဲပြီ
စိုးငယ် အောက်ထပ်သို့ဆင်းလာသည်တွင် အိမ်ရှေ့မှကားတစ်
လည်းရပ်လာ၏။

ကိုလေးလားဟူသောအသိနှင့် စိုးငယ်ရောဒေါ်လေးဆွေ
ပျော်ရွှင်စွာကြည့်လိုက်သည်မတော့...။

ကိုလေးနှင့်အတူ ခင်မေလင်းလည်းပါလာသည်ကို
လိုက်ရ၍ စိုးငယ်ရောဒေါ်လေးဆွေပါ မျက်နှာပျက်သွားရလေ

သို့သော်လည်း စိုးငယ်သည် မိမိ၏ဝမ်းနည်းထိခိုက်မှု
ထိန်းချုပ်ရင်း ဒေါ်လေးဆွေဆီ တစ်ချက်ကြည့်ဖြစ်ပြီးမှ...

''သြော်..ကိုလေးနဲ့မခင်မေလင်း လာ စိုးငယ်တို့စော
ကြတာ...''

''ကြည့်စမ်း စိုးငယ်ကလှလာလိုက်တာ၊ လင်းတော
စိုးငယ်လှတာ နာမလိုဖြစ်လာပြီနော်၊ အဟင်း..ဟင်း..ဟင်း...

ရယ်သလိုမောသလိုနှင့်ပေမယ့် ထိုစကားအား အတ
ပြောသလား၊ အလကားပြောသလားဆိုသည်ကို ဒေါ်ခင်ခင်
သည် ခင်မေလင်း မျက်လုံးတွေဆီကြည့်ပြီး ကောင်းစွာနား

လိုက်၏။ မှန်သည်။ ခင်မေလင်း၏ပစ်မှတ်များသည် စိုးငယ်ငယ်
နှင့်ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေပါတည်း။ ကိုလေးရှေ့၌ စိုးငယ်ငယ်လှနေသည်
ကို မနှစ်သက်၍ ညီညီဆွေထံ တတောင်နှင့်မသိမသာတွတ်ရင်းမှ
ခင်မေလင်း ဆိုသည်။

တစ်ဆက်တည်းလည်း ခင်မေလင်းသည် ပေါ်တင်စိန်
ခေါ် သလိုအကြည့်၊ အောင်နိုင်သူ့အပြုံးအကြည့်တွေနှင့် စိုးငယ်နှင့်
ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေတို့ထံ တစ်လှည့်စီကြည့်လိုက်၏။

သို့သော်လည်း ဦးမြတ်ထွန်းနှင့်ညီညီဆွေတို့ထံသို့ ခင်မေ
လင်းကြည့်သောမျက်လုံးအကြည့်တွေကမူ စိုးငယ်နှင့်ဒေါ်ခင်ဆွေ
တို့ကြည့်သည့်အကြည့်နှင့်ခြားနားလွန်းပါဘိ...။

တတ်လည်းတတ်နိုင်သည့် ခင်မေလင်းအား စိုးငယ်သည်
ဘာမှမပြောချင်တော့သလိုပင် မသိကျိုးကျင်နှင့်ရေလိုက်ငါးလိုက်
ဆက်ဆံပြောဆိုလိုက်ရပါ၏။

''ကဲ..ထမင်းပွဲအသင့်ပဲ၊ စားကြရအောင်နော်၊ ထမင်းစား
ပြီးမှ စိုးငယ် ဝယ်လာတဲ့လက်ဆောင်တွေကို တစ်ယောက်စီပေး
မယ်...''

''လင်းအတွက်ရောပါရဲ့လား စိုးငယ်...''

''ပါတာပေါ့...''

''ဟယ်..ဝမ်းသာလိုက်တာ...''

သဘောကောင်း၍အေးဆေးသူပီပီ ဦးမြတ်ထွန်းသည်က
သမီးချောနှင့်ခင်မေလင်းတို့ သင့်မြတ်သည်ကိုမြင်၍ စိတ်ချမ်းသာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သောအသွင်ဖြင့်ရှိ၏။

ကိုလေးသည်လည်း ခင်မေလင်းအား နေရာတကာခွဲထုတ်သည့်သဘောနှယ် ဘယ်သွားသွားဘယ်လာလာခေါ်သည်။ ခုလို စိုးငယ်နှင့်သင့်မြတ်တော့လည်း သူ စိတ်ချမ်းသာရ၏။

ထမင်းစားပွဲကဖြင့် ဟင်းလျာတွေလည်းစုံ၊ လူငါးယောက်စားနေသည်မို့လည်း မြိုင်ဆိုင်ပါ၏။

"ဖေဖေ ဒီမှာပုဇွန်ထုတ်ကြီးကြော်၊ အချိုကြော်ထားတာ ကိုလေးလည်း ပုဇွန်ထုတ်ကြီးကြော်ကိုကြိုက်တာပဲ..."

စိုးငယ်ဆိုရင်း ဖခင်နှင့်ကိုလေးတို့ပန်းကန်ထဲ ပုဇွန်ထုတ်ကြော်တစ်ကောင်စီကို ထည့်ပေးလိုက်သည်။

"ကိုလေးက ငါးရဲ့အရှဟင်းကိုပိုကြိုက်တယ်မဟုတ်လားနော်၊ ကိုလေးပန်းကန်ထဲမှာဟင်းတွေများနေတယ်၊ ပုဇွန်ထုတ်ကိုပြန်ထည့်လိုက်တော့..."

ခင်မေလင်းဆိုရင်း ပုဇွန်ထုတ်ကိုပြန်ထည့်လိုက်၍ ညီညီဆွေမှာ ပြုံးရမလိုတည်ရမလိုနှင့် စားရခက်ခက်၊ နေရခက်ခက်ကြီးဖြစ်သွားရ၏။

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေမှာလည်း ပြောလိုက်ချင်သည်မှာ ပါးစပ်ဖျားနေရ၏။ သို့သော်လည်း ထမင်းစားတွေပျက်ကုန်မည်စိုး၍ ချိုးနှိမ်နေရသည်။

ဦးမြတ်ထွန်းသည်က လူငယ်တွေမို့ဟူသောအသိနှင့်အေးဆေးစွာပင်ရှိ၏။

စိုးငယ်ငယ်သည်လည်း မျက်နှာလေးမှာထိခိုက်စွာပျက်သွားရသော်လည်း မပြောလိုတော့၍ ဖခင်ထံ ပြုံး၍ကြည့်လိုက်ပြီး...

"ဖေဖေရယ် ဟိုမှာသမီးစားခဲ့ရတဲ့စားစရာတွေက သိပ်ကောင်းတာပဲသိလား၊ ပြီးတော့ ဒေါ်လေးမြတ်ရဲ့ထမင်းဆိုင်ကလည်းအရမ်းနာမည်ကြီးတယ် ဖေဖေ...

နောက်မှ ငယ် ဖေဖေ့ကို ဟိုမှာစားခဲ့ရတဲ့အစားအစာတွေကို ပြန်ချက်ကျွေးမယ်နော် ဖေဖေ..."

"အင်း..မြတ်ထွန်း၊ နင်တို့သားအဖကို ငါ တကယ်အားကျတယ်၊ သမီးလေးမွေးထားတာ တကယ်မိဘကိုသိပြီး တန်ဘိုးရှိတယ်၊ ငါကတော့ သားမွေးထားတော့ သမီးလောက်စိတ်မအေးရဘူး၊ စိတ်ညစ်နေရတယ်..."

"အဟွန်း..မေမေကလည်း..."

ချစ်သူခင်မေလင်းဘက် လှည့်လာမည်စိုး၍ ပြုံးသော်လည်း မျက်နှာပျက်စွာဖြင့် ညီညီဆွေဆို၏။

ခင်မေလင်းကမူ သူမအား မပြောသလိုအေးဆေးစွာပင် ထမင်းစားနေ၏။ တစ်ချက်မျှ ထမင်းဝိုင်းသည် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ သည့်နောက်-ဘာမှန်းမသိလိုက်သလို ခြောက်သွေ့စွာမင် ထမင်းဝိုင်းသည်ပြီးစီးသွား၏။

× × × × ×

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကဲ..ဟောဒီကလက်ဆောင်တွေ၊ ဒါက ဖေဖေ့အတွက်၊ ဟောဒါက ဒေါ်လေးဆွေအတွက်၊ ဒါကတော့ မခင်မေလင်း အတွက်..."

"ဟယ်..ပလက်တီနမ်ဆွဲကြိုးသေးသေးလေးနဲ့ အသည်းပုံလော့ကက်ကလေးပါလား၊ လှလိုက်တာ၊ လင်း သိပ်ကြိုက်တာပဲ စိုးငယ်က လင်းအကြိုက်ကိုဝယ်တတ်လိုက်တာဟယ်..."

"အဟင်း..အထင်မကြီးနဲ့၊ အဲဒါ စိုးငယ် ဝယ်တာမဟုတ်ဘူး၊ အင်္ဂလန်မှာ စိုးငယ်နဲ့အရမ်းခင်မင်တဲ့ အစ်ကိုကြီးက သူဝယ်ပေးမယ်ဆိုပြီး ဝယ်ပေးလိုက်တာ..."

"ဟုင်..အင်္ဂလန်မှာ စိုးငယ်နဲ့ခင်တဲ့အစ်ကိုကြီး ဟုတ်လား၊ ဟင်း..ဟင်း..စိုးငယ်ကတော့အပိုင်ပဲကွယ်..."

"စိုးငယ်တို့ကမောင်နှမတွေလိုပါ၊ သူက စိုးငယ်ထက် အသက်ကြီးတယ်၊ ကိုလေးနဲ့တောင်နည်းနည်းကြီးဦးမယ်...

ဩော်..ဒီမှာမေ့လို့၊ ဒါက ကိုလေးအတွက် ကင်မရာတစ်လုံး..."

"အဟွန်း..ကျေးဇူးပါ ညီမရယ်..."

ညီမဟုခေါ်လိုက်သော ညီညီဆွေအခေါ်ကြောင့် ငယ်သည် ညီမလေးဟုခေါ်တတ်သည့် ကိုဗညားချုပ်အား သတိရမိကာ တစ်ချက်ပြုံးဖြစ်သွားရ၏။

"အင်း..ဘယ်သူပဲပေးပေး ဒီဆွဲကြိုးလေးကို လင်းကြိုက်တယ်၊ ကျေးဇူးပဲနော် စိုးငယ်..."

"ရပါတယ်..."

"ကဲ..စိုးငယ် ထမင်းလည်းစားပြီးပြီ၊ လက်ဆောင်တွေလည်းရပြီဆိုတော့ ပြန်ဖို့ပဲရှိတော့တယ်၊ ကိုယ် မနက်ဖြန်လည်း အောက်ဒိုးထွက်ရမယ်၊ ဒီညမာတ်ပုံတွေလည်းကူးရမယ်၊ ကိုယ် ပြန်မှဖြစ်မယ်..."

မေမေနဲ့လေးလေး ကျွန်တော် ပြန်ပါဦးမယ်၊ အလုပ်တွေ ရှိနေလို့ပါ၊ စိုးငယ်လည်း ကိုယ်တို့ဆီလိုက်လည်ဦးလေ၊ အခေါကြီး ရှိသေးတာပဲ..."

"ဟုတ်တယ် စိုးငယ်၊ လိုက်ခဲ့ဦးလေ ကိုဗလနဲ့သည်းတွေ ရတာပေါ့..."

"ကဲ သမီး လိုက်သွား..လိုက်သွား..."

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေ ဝင်ဆိုသည်။ ဒေါ်ခင်ဆွေ ခင်မေလင်းက နားလည်၍ မသိမသာပြုံး၏။

"ဖေဖေ မအိပ်သေးနဲ့ဦးနော်၊ သမီးပြန်လာမှဦး အခေါကြီးရှိသေးတာ..."

"အေးပါ သမီးရယ်..."

"ကဲ ကလေးတွေသွားပြီဆိုတော့ မြတ်စွန်း ငါလည်း ပြန်လိုက်ဦးမယ်၊ ဘုရားရှိခိုးရဦးမယ်၊ နှင်းဆည်း ဘုရားရှိခိုး မုတီးစိပ်ဦး..."

"အေးပါကွာ..."

လူကြီးတွေကိုနှုတ်ဆက်ပြီး ညီညီဆွေ၊ စိုးငယ်နှင့်ခင်မေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လင်းတို့ ထွက်ခဲ့ကြသည်။ လမ်းတစ်လျှောက်၌ စိုးငယ်သည် ရင်ထဲမရှင်းမလင်းဖြင့် မကျေမနပ်ဖြစ်နေရသည်။

ကိုလေးနှင့်စကားပြောချင်သော်လည်း ခင်မေလင်းရှိနေတော့ စိုးငယ်မပြောဖြစ်၊ စိုးငယ်မှာ ရင်ထဲမှာသာသက်မောတွေကိုချနေဖြစ်ရ၏။

တအောင့်ခန့်ကြာသည်တွင် ညီညီဆွေနေသောအိမ်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ အိမ်ထဲရောက်သည်နှင့် စိုးငယ်သည် ညီညီဆွေ အလုပ်စားပွဲထက်မှ မိမိနှင့်တွဲရိုက်ထားသည့်ဓာတ်ပုံလေးရှိမရှိကြည့်လိုက်သည်။

ဓာတ်ပုံလေးကိုတွေ့လိုက်ရ၍ စိုးငယ် စိတ်ချမ်းသာသွားရသလိုရှိဆဲပင် စိုးငယ်မှာ ဝမ်းလည်းနည်းသွားရ၏။

မှန်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ညီညီဆွေ၏စားပွဲထက်၌ ခင်မေလင်းနှင့်တွဲရိုက်ထားသည့်ဓာတ်ပုံလည်းရှိနေကြောင်း တစ်ဖက်တွင် စိုးငယ် တွေ့လိုက်ရသောကြောင့်ပါတည်း။

"ကဲ..စိုးငယ်၊ လင်းက စိုးငယ်ကိုကော်ဖီတိုက်မယ်နော်၊ လင်း သွားဖျော်လိုက်ဦးမယ်..."

ဓာတ်ပုံတွေဆီငေးကြည့်နေသည့် စိုးငယ်ထံ ခင်မေလင်းသည် ကျေနပ်ပြုံးတွေနှင့်ကြည့်ပြီးဆိုသွားလေ၍ စိုးငယ်မှာ နာလိုခံခက်နှင့်ဝမ်းနည်းကျန်ရစ်ခဲ့ရရှာပါ၏။

ခင်မေလင်း ကော်ဖီဖျော်ရန် အိမ်ထဲဝင်သွားသည်နှင့် စိုးငယ်သည် ညီညီဆွေထံ ထိခိုက်စွာကြည့်လာရင်းက...

"ကိုလေး..ကိုလေးနဲ့မခင်မေလင်းတို့ရဲ့ရင်းနှီးမှုက ငယ် ဝင်မနိုင်တဲ့အဆင့်ထိဖြစ်သွားကြပြီလားဟင်..."

ငယ် ဝမ်းနည်းစွာဆိုလိုက်သောစကားအတွက် ညီညီဆွေသည် ငယ့်မျက်နှာလေးဆီ စိတ်မကောင်းစွာနှင့်ပင် ဆိတ်ဆိတ်လေးကြည့်နေမိလိုက်လေ၏။

ငယ်သည် ကိုလေးမျက်နှာချောချောဆီကြည့်ကာ မျက်ရည်တို့ဝေဝဲနေရာမှ သူများပစ်ခဲ့လို့စိတ်ဆင်းရဲရတယ်ဆိုတဲ့အဖြစ်မျိုး မရောက်ရအောင် ငယ်ငယ့်အနေနဲ့သူ့ကိုချစ်နေတဲ့အကြောင်း နည်းနည်းလှစ်ဟပြရမှာပေါ့...

ဟူသော ငယ့်အား ကိုကြီးပြောလိုက်သည့်စကားအား ငယ်သည် ကိုကြီးကို သတိရကာ ပြန်လည်ကြားယောင်ရမိ၏။

"ကိုလေး ငယ့်ကိုပြောပါဦး၊ ငယ်ဟာ ကိုလေးအတွက် ဘာမှမဟုတ်တော့ဘူးလားဟင်..."

ငယ် မျက်ရည်တွေဝဲသော်လည်း ငယ် မျက်ရည်တွေအန် မကျလာစေရန်ထိန်းရင်း မေးသည်။

"ငယ်..ကိုလေး စိတ်မကောင်းပါဘူး ညီလေးရယ်..."

"ငယ် မေးမယ် ဖြေပါ၊ ကိုလေး သူ့ကိုချစ်လား..."

"ဟုတ်တယ်၊ ကိုလေး သူ့ကိုချစ်မိပြီ၊ ကိုလေးအနေနဲ့ လင်းရဲ့ဘေးမှာပဲရပ်တည်သွားပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ ငယ်..."

"ဩော်..."

ကိုလေးစကားကိုနားထောင်ရင်း ငယ်သည် ရင်မှာအရည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တို့ပြည့်သောမျက်ဝန်းအစုံဖြင့် ကိုလေးထံသို့ အတန်ကြာကြာကြီး ကြည့်နေဖြစ်ရ၏။

ကိုလေးရှေ့၌ ငယ် မျက်ရည်မကျ၊ လုံးဝ ငယ် မငိုမိစေရန် ထိန်းချုပ်သည်။ ပြီးမှ ငယ်သည် ရင်မှလှိုက်တက်လာသော ဝမ်းနည်းခြင်းတွေဖြင့် ကိုလေး ရှေ့မှပြေးထွက်ခဲ့လိုက်ပါတော့သတည်း။

× × × × ×

အဟင့်..ဟင့်..ဟင့်..ဟင့်...

အီး..ဟီး..အဟင့်..ဟင့်..ဟင့်...

ငယ်တစ်ယောက် မည်သို့မည်ပုံအိမ်သို့ပြန်ရောက်ခဲ့မှန်းပင် မသိပါတော့၊ အိမ်သို့ရောက်သည်နှင့် ငယ်ကား ချုပ်တည်းခဲ့ရသမျှ လွှတ်လိုက်သလို သည်းကြီးမည်းကြီးငိုချပစ်လိုက်ပါတော့သတည်း။

အဟင့်..ဟင့်..ဟင့်၊ အီးဟီး..ဟင့်..ဟင့်..ဟင့်...

ကိုလေး..ကိုလေး ငယ့်ကိုရက်စက်တယ်၊ တကယ်ဆို ငယ်သံယောဇဉ်လေးတော့ ကိုလေး ငယ့်အပေါ်မှာထားသင့်ပါတယ်၊ ခုတော့ ဟင့်..ဟင့်..ဟင့်...

ငယ်သည် မိမိအိပ်ခန်းထဲ အားပါးတရငိုရှိုက်ဆဲမှ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုသတိရလိုက်၍...

ငယ်သည် ချက်ချင်းပင်ဖုန်းလေးအနီး အပြေးရောက်ကာ

မျက်ရည်လည်ရွှဲဖြင့် ဖုန်းနံပါတ်လေးတွေကိုနှိပ်လိုက်ပါတော့၏။

ငယ် ဖုန်းဆက်လိုက်သည်က အင်္ဂလန်မှ ဗညားချုပ်ဆီသို့ ပါတည်း။ ဗညားချုပ်ရဲ့ဖုန်းပါ၊ ဗညားချုပ်အပြင်သွားနေပါတယ်၊ ပြောစရာရှိတာပြောထားနိုင်ပါတယ်...

အဟင့်..ဟင့်...

တစ်ဖက်ဖုန်းထဲမှပြောနေသည့်စကားတွေကို ငယ်သည် ရှိုက်သံလေးဖြင့်နားထောင်နေပြီးမှ...

"အဟင့်..ဟင့်..ကိုကြီး..ကိုကြီး ပြောခိုင်းလိုက်တဲ့ စကားက ငယ့်ကိုအရူးဖြစ်စေပြီသိလား၊ ကိုကြီးပြောလိုက်တဲ့ စကားက ငယ့်ကိုလိမ်တာပဲ၊ အီး..ဟီး..ဟင့်..ဟင့်..ဟင့်..."

ငယ် ဝမ်းနည်းစွာပြောဆိုပြီးနောက် ငိုရှိုက်ရင်းမှ ဖုန်းလေးကိုချလိုက်ရတော့၏။

မှန်သည်။ ထိုညက ငယ်သည် ထိထိရှိုက်ရှိုက်နှင့်ကျေကျေကွဲကွဲကြီးခံစားရင်း သည်းလှိုက်အူလှိုက် ငိုရှိုက်ခဲ့ရလေသည် တကား...။ ။

×× ×× ××

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

\- နှစ်ဆယ့်လေး -

"သမီးရေ ငယ်..."

"ရှင် ဖေဖေ..."

ညကတစ်ညလုံးလို စိုးငယ် ငိုခဲ့၍ သည်နေ့တွင် စိုးငယ် ခေါင်းကိုက်နေသည်။ စိတ်လည်းမရွှင်၊ မျက်ဝန်းအစုံလည်းအောင့်၍နေ၏။ သည့်အတွက် စိုးငယ်သည် ဖေဖေ့ခေါ်သံကြားသည်နှင့် မျက်နှာလေးအား သတင်းစာဖတ်သလိုနှင့်ကွယ်လိုက်ပြီး ထူးဖြစ်ရလေ၏။

"ဒီမှာသမီးရေ၊ သမီး မပြန်လာခင်နှစ်ရက်လောက်က စာတစ်စောင်ရောက်နေတယ်၊ စာအိတ်ပေါ်မှာ မဟာချုပ်အသံလွှင့်ရုံလို့..."

"ဟင်..ဖေဖေ ဘယ်မှာလဲ၊ ပေး..ပေး ဟားပျော်လိုက်တာ၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ ဖေဖေရယ်..."

သတင်းစာကိုပစ်ချပြီး ဖေဖေ့လက်ထဲမှစာအိတ်ရှည်ကြီးအား ဝမ်းသာအားရပင် စိုးငယ် ယူဖြစ်ရတော့သည်။

"ဟင်..သမီး၊ သမီးမျက်နှာလေး..."

"ဟို..ဖေဖေ ငယ် ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး..."

ငယ့်မျက်နှာမို့မို့အစ်အစ်လေးဆီကြည့်ပြီး ဦးမြတ်ထွန်းသည် တစ်စုံတစ်ရာသဘောပေါက်သွားရသလိုဖြင့် စိတ်မကောင်းဟန် မျက်နှာတစ်ချက်ပျက်သွားရသလိုကြောင့်...။

စိုးငယ်သည် ဖခင်ကြီး မိမိကြောင့်စိတ်ထိခိုက်သွားမည်ကိုစိုး၍၊ သွားလေးတွေပေါ်သည်အထိ ပြုံးရယ်လိုက်ရင်း...

"အဟင်း..ဖေဖေရယ် ညကတင် သမီးက ငါ အင်္ဂလန်သွားလိုက်လို့ သမီး သိပ်လုပ်ချင်တဲ့အသံလွှင့်ရုံအလုပ်ကို မရတော့ဘူးထင်ပြီး ငိုခဲ့ရသေးတယ်...

အဟင်း..အခုတော့ သမီးသိပ်ပျော်သွားပြီ ဖေဖေ ဖေဖေ့ရယ် သမီးကို စောစောပြောရောပေါ့၊ အဟင်း..ဟင်း..."

ချစ်သမီးစကားအတွက် ဦးမြတ်ထွန်းသည် ဟုတ်နိုးနိုး စိတ်ဖြစ်သွားရပြီး မိမိ၏စိုးရိမ်လိုက်မှုအတွက် ချောသာသွားလိုက်ရပါ၏။

"ဩော်..ငါ့သမီးလေးနှယ် ကလေးဆန်လိုက်တာ၊ ကဲ အခုအလုပ်ခေါ်စာဖြစ်မယ်ထင်တယ် သမီးရဲ့၊ ဖတ်လိုက်ဦး..ဖတ်လိုက်ဦး၊ ဖေဖေလည်းအလုပ်သွားတော့မယ်နော် သမီး..."

"ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖခင်ကြီးထွက်သွားသည်နှင့် စိုးငယ်ငယ်သည် စာကို ဖောက်ဖတ်လိုက်သည်။ စာထဲတွင်ရေးထားသည့်အကြောင်းအရာ တွေ့ပါ။ စိုးငယ်ထင်သည့်အတိုင်းပင် အသံလွှင့်ရုံမှခေါ်စာဖြစ်၍ အတိုင်းမသိ စိုးငယ် ပျော်သွားရပါသတည်း။

ကရင်း…ရင်း…ရင်း….

စိုးငယ် ပျော်မဆုံးရှိနေဆဲ၊ တယ်လီဖုန်းလေးမြည်လာသံကြောင့် အပြေးကလေးကိုင်ကာ စိုးငယ် နားထောင်လိုက်သည်။

"ဟဲလို…"

"ဟဲလို…စိုးငယ်၊ ငါ အမာပါ၊ နင် ပြန်လာတာငါ့ကိုလည်းမပြောဘူး၊ တော်တော်ဆိုးတယ်…"

"အပြစ်တင်မစောနဲ့နော်၊ ဒီကလက်ဆောင်ဝယ်လာတာ မရဘဲနေမယ်သိလား…"

"ဟယ်…မလုပ်လိုက်ပါနဲ့၊ ငါ့အစတာပါ ဟဲ…ဟဲ…"

"အခု နင့်ကိုဘယ်သူပြောလို့သိတာလဲ ပြော…"

"မခင်မေလင်းလေ၊ သူ ငါ့ဆီအစောကြီးဖုန်းဆက်တယ်၊ ဒါကြောင့် ငါ နင့်ဆီဆက်လိုက်တာ…"

"ဪ…ငါကနင်အံ့သြသွားအောင် နင့်ဆီလာမလားလို့၊ ဒါပေမဲ့ အခုတော့တစ်ချက်ခုတ်နှစ်ချက်ပြတ်ဖြစ်သွားပြီ…

အသံလွှင့်ရုံကအလုပ်ခေါ်စာရောက်လို့ ငါ အခုထွက်ခဲ့မယ်၊ နင် စောင့်နေအတူသွားကြမယ်နော်…"

"ဟယ်…ဝမ်းသာလိုက်တာ ငယ်ရယ်၊ ငါ့ဆီလည်းစာ

လာတယ်၊ ငါက နင့်ဆီရောက်မရောက်မသိတော့ မမေးရဲတာနဲ့ မမေးတာ၊ ခုတော့ ငါ ပျော်သွားပြီ၊ ဒါနဲ့ မခင်မေလင်းဆီရော စာရောက်လားတဲ့…"

"ငါ ဘယ်သိမလဲ၊ သူ နင့်ကိုမပြောဘူးလား၊ ငယ့်ကိုတော့ သူ မပြောဘူး…"

"ငါ့ကိုလည်း သူ မပြောဘူး ငယ်ရ၊ ဒါပေမဲ့ မခင်မေလင်း ကလျှို့ဝှက်တတ်တဲ့သူပဲ၊ သူ့ကိုတော့ လျှော့မတွက်နဲ့ ငယ်ရေ…"

"အဟင်း…ဟင်း ကဲပါ တို့အခုအသံလွှင့်ရုံကိုသွားမယ်၊ နင်စောင့်နေနော် အမာ…"

"စောင့်မှာပေါ့၊ လက်ဆောင်ရမယ့်ကိစ္စကို၊ ဆော် နင် မြန်မြန်လာ၊ ငါ ကားဂိတ်မှာထွက်စောင့်နေမယ်…"

"အေး…"

ဖုန်းလေးချပြီးသည်နှင့် ငယ်တစ်ယောက်လွယ်အိတ်မှ ထွက်ခဲ့ ရွှင်သွားရ၏။ ငယ် မြန်မြန်လေးရေမိုးချိုး အဝတ်လဲလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ကျောပိုးအိတ်လေးထဲ လိုအပ်သည့်ပစ္စည်းလေးတွေထည့်ပြီး အိမ်တံခါးပိတ်ကာ ငယ် ထွက်ခဲ့လိုက်တော့၏။

လှပချစ်စရာကောင်းသည့် ငယ့်အသွင်လေးကား ခုတော့လည်း အရာရာကိုမေ့နိုင်စွမ်းရှိသကဲ့သို့ပါ…။

မှန်သည်။ ငယ်သည် အသံလွှင့်ရုံမှအလုပ်ကို မိမိပြီး လျှင်ဟူသောစိတ်နှင့် စိတ်တွေလှုပ်ရှားပျော်ရွှင်နေရလေသည်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟုတ်ပါလား…။'

× × × × ×

မဟာချုပ်အသံလွှင့်ရုံကြီး၏ ဝန်ထမ်းသစ်များရွေးချယ် သင်တန်းပေးသည့် ဟောခန်းကြီးတွင်ပါ…။

"အဟမ်း…ကျွန်တော့်နာမည်ကတော့ ကိုချစ်ဝင်းပါ ရှစ်နာရီသတင်းကြေငြာတာ မြင်ဖူးကြမယ်ထင်ပါတယ်…

အခု ဒီဟောခန်းထဲမှာရှိတဲ့သူတွေအားလုံးကိုရွေးချယ်ထား တယ်လို့ ယေဘုယျအားဖြင့်မှတ်ထားနိုင်ပါတယ်…

အဲဒီအားလုံးထဲကမှ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့သူကတ္တာနဲ့သူရွေး ချယ်ဖို့ရှိပါတယ်…

အသံလွှင့်ရုံရဲ့အလုပ်ဆိုတာကတော့ အချိန်ကိုတန်ဘိုးထား ရမယ်၊ စည်းကမ်းရှိဖို့လိုပါတယ်…

ပြီးတော့ သတင်းကြော်ငြာတဲ့သူလုပ်တဲ့သူဟာ အဲ ထောင်ပြုရင်ရှေ့ရေးနည်းနည်းထိခိုက်တတ်ပါတယ်…

အသံလွှင့်ရုံမှာအလုပ်လုပ်တဲ့သူဟာ ပြောရဲဆိုရဲရမယ် ပြောတတ်ဆိုတတ်ရမယ်၊ မျက်နှာပေးနဲ့အသံအနေအထားကအ ပေါ့၊ ဒါကြောင့် ပွဲမဝင်ခင်အပြင်ကကျင်းပဆိုသလို အမြဲတမ်း လေ့ကျင့်နေဖို့လိုပါတယ်၊ ကဲ အခု ကျွန်တော်တို့ ဒီကိုယ့်အချင်း ချင်းတွေရှေ့မှာပဲ တွေရာလေးပါးပေါ့လေ စကားတွေပြောကြည့်

ကြရအောင်…

အခု ဘယ်သူကစပြီး ဒီစင်မြင့်ပေါ်ကိုတက်ပြောမလဲ၊ လာပါ၊ ရှက်ရင်တော့မဖြစ်ဘူးနော်…"

စင်မြင့်ဘက်မှ ကိုချစ်ဝင်းခေါ်သည်တွင် သင်တန်းသူ တွေ အားလုံးမှာ ပြုံးစိစိနှင့်ရှက်နေကြသည်။

စင်မြင့်ထက်သို့ဘယ်သူကမှ တက်မလာရဲသလိုရှိနေ၍ ရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့တွင်ပါဝင်နေသည့် ချိုနွယ်၊ စုစုဝင်းနှင့်ကိုအောင် ည်တို့မှာ သင်တန်းသူသင်တန်းသားတွေဆီ လှမ်းကြည့်ကြ နေ…

စုစုဝင်း၏အကြည့်သည် စိုးငယ်ငယ်ထံအရောက်မတော့ ငယ်နှင့်အကြည့်ချင်းဆုံမိုက် စုစုဝင်းသည် ရင်းနှီးစွာပြုံးပြလိုက် စိုးငယ်ထံ လက်ညှိုးထိုးလိုက်ရင်းက…

"စိုးငယ် တက်ပြောလေ၊ တက်ပါ မရှက်ပါနဲ့၊ က်လို့မရ ဘူး…"

"အဟင်း…ဟုတ်ကဲ့ မမစု…"

စိုးငယ်ဆိုရင်း အားလုံးထဲမှဦးစွာပင် စိုးငယ်သည် င်ရာမှ ထကာစင်မြင့်ထက်သို့ လှမ်းတက်သွားလိုက်ပါတော့၏။

ခင်မေလင်းသည် နှုတ်ခမ်းကပြုံးယောင်ခဲ့ယောင်လိုဖြင့် ငယ်ထံစိုက်ကြည့်နေရင်းက မိမိဦးဆုံးစင်မြင့်ထက်သို့ မတက် က်ရခြင်းကို နောင်တရနေမိရလေ၏။

"ငယ်နာမည်က စိုးငယ်ငယ်ပါ၊ ငယ်က အခုဒုတိယနှစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြေထားပြီးရို့၊ တတိယနှစ်ကိုတက်တော့မှာပါ…

"ဒါပေမဲ့ ငယ်က သတင်းကြေငြာသူတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ချင်တယ်ဆိုတော့ ငယ်က စာပေးစာယူကိုပြောင်းတက်ဖို့စီစဉ်ထားပြီးပါပြီ…

နောက်ဆိုရင် ငယ့်ကိုသတင်းကြေငြာသူအဖြစ်နဲ့မြင်တွေ့ကြရတော့မှာပါ ဟား…ဟား…ဟား…"

ငယ်ပြောချင်တာတွေပြောပြီး တဟားဟားရယ်ချလိုက်၍ အားလုံးကပါလိုက်ရယ်ဖြစ်ရင်း ပွဲစည်သွားရ၏။

"သချာပါတယ်…သေချာပါတယ်၊ မစိုးငယ်ငယ်အနေနဲ့ သတင်း… သူဖြစ်ကိုဖြစ်မှာပါ၊ ဒါပေမဲ့ ကြိုးတော့ကြိုးစားရမယ်"

"ငယ်ကကြိုးစားမှာပါ…"

… တွင် ကိုချစ်ဝင်းနှင့်ငယ်တို့ စကားတွေပြော… ဖြစ်သည်။ စကား…ချင်းကပင် ငယ်လည်းပြောရဲသွားသည်… စိတ်က အလိုလိုပဲရဲလာရသည်။

ခင်မေလင်းသည် ငယ်၏ထင်ပေါ်မှုအားမနစ်မြို့နိုင်… မဲ့သယောင်ယောင်ဖြင့် ကြည့်နေဖြစ်လေ၏။

ကျန်သည့်သင်တန်းသူသင်တန်းသားတွေကဖြင့် ငယ့်… သဘောကျအားပေးနေကြလေ၏။

"ကဲ…မစိုးငယ်ငယ်ကို တစ်ခုလောက်အင်တာဗျူးပါ… ရစေ…"

"ဟုတ်ကဲ့ဗျူးပါ…"

"မစိုးငယ်ငယ်ပုံစံနဲ့ ရည်းစားကိုဘယ်လိုပုံစံကြိုက်မလဲ"

"အဟင်း…ငယ်ကြိုက်တဲ့ပုံစံလား၊ အဝေးကြည့်စရာမလိုပါဘူး၊ ဘေးမှာရှိနေတဲ့သူလိုမျိုးဆိုရင် ဟား…ဟား…ဟား…"

"ဟား…ဟား…ဟား…"

ငယ့်စကားကြောင့် အားလုံးဝိုင်းရယ်လိုက်ကြ… ဟာသလည်းမြောက်သည့်ငယ့်စကားများအား အားလုံးက… သည်မှာအမှန်ပါ…။

"ဟား…ဟား…ကဲ…ကဲ မစိုးငယ်ငယ်ရဲ့ဘဝမှာ… ကျေနပ်စရာတွေအကြောင်းကိုပြောပြပါဦး…"

"ဟုတ်ကဲ့…ငယ့်ဘဝမှာ အင်္ဂလိပ်စာသင်ခဲ့ရတဲ့… ကိုပျော်ရွှင်ခဲ့ပါတယ်…

ပြီးတော့ ငယ် ဆယ်တန်းအောင်လို့ပထမနှစ်တို့တက်… အချိန်ကလည်း တကယ်ပျော်ရွှင်ခဲ့တယ်…

ငယ့်ကိုစာသင်ပေးခဲ့တဲ့ ဆရာ၊ ဆရာမတွေ… ငယ် ပြောမပြတတ်အောင် ကျေးဇူးတင်လွန်းလို့ သီချင်း… တစ်ပုဒ်ပဲဆိုပြပါတော့မယ်ရှင်…"

စကားအဆုံး၌ ငယ်သည် စတီရီယို… ထားသည့်သီချင်းလေးတစ်ပုဒ်ကို အသံအနေ… တက်ကြွရွှင်လန်းစွာဆိုပြလိုက်လေ၍…

ဖြောင်း…ဖြောင်း…ဖြောင်း…ဖြောင်း…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယောခန်းကြီးထဲ၌ လက်ခုတ်သြဘာသံများကား ညံသွားရပါလေတော့သတည်း။

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်..."

စင်မြင့်ထက်မှ ငယ် ဆင်းခဲ့ပြီးသည်တွင် ခင်မေလင်းသည် စင်မြင့်ထက်သို့သွက်သွက်လက်လက်နှင့် မော်မော်ကြွားကြွားအသွင်ဖြင့် တက်သွားလိုက်လေ၏။

"ကျွန်မနာမည်က ခင်မေလင်းပါ၊ ကျွန်မလည်း သတင်းကြေငြာတဲ့သူတစ်ယောက်ဖြစ်ကိုဖြစ်ရမယ်လို့ ယုံကြည်ထားပါတယ်..."

"အင်း..မခင်မေလင်းလည်းဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ စောစောက ကျွန်တော်ပြောထားသလို၊ သတင်းကြေငြာသူလုပ်ရင် အိမ်ထောင်ရေးမှာ နည်းနည်းထိခိုက်နိုင်လိမ့်မယ်လို့..."

"ရပါတယ်၊ ကိစ္စမရှိဘူး၊ လင်းကအလုပ်ကိုပဲအဓိကထားတယ်၊ အဟင်း..."

"ဟုတ်ပြီ၊ ကဲ အခု မခင်မေလင်းအနေနဲ့ ဘာတွေပြောမလဲပြောပါဦး၊ အခုပြောနေတာတွေဟာ အလကားတော့မဟုတ်ဘူးနော်..."

"ရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့က အမှတ်ပေးနေတာနော်၊ အားလုံးကြိုးစားကြရမယ်..."

"သတင်းကြေငြာသူတစ်ယောက်ဟာ စကားပြောဆိုတတ်ရမယ်၊ လေယူလေသိမ်းနဲ့မျက်နှာအနေအထားတွေကအစ

ရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့ကကြည့်ပြီး အမှတ်ပေးနေတယ်နော်၊ ကဲ..ကဲ..အခု မခင်မေလင်းပြောပါဦး..."

စင်မြင့်ထက်မှ ခင်မေလင်းထံသို့ ချိုနွယ်သည် လှမ်း၍လက်ပြနှုတ်ဆက်လိုက်၍ ခင်မေလင်းသည်လည်း လက်မထောင်ပြလိုက်ပြီး၊ မိုက်ရှေ့တွင်ဟန်အကောင်းဆုံးဖြင့် စကားပြောဆိုလိုက်၏။

"လင်း အခုပြောမှာက အဖြူရောင်အချစ်အကြောင်းပါ...."

ခင်မေလင်း၏ ဟန်ပါပါနှင့်စကားတွေပြောနေဟန်အား သင်တန်းသူများနှင့်ရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့မှ သူများအားလုံး ကြည့်နေကြ၏။ စိုးငယ်သည် ခင်မေလင်း ပြောသည့်အဖြူရောင်အချစ်အကြောင်းအား အေးဆေးစွာပင် နားထောင်နေဖြစ်သည်။

ခင်မေလင်း၏အဖြူရောင်အချစ်သည် တီချီငှက်တစ်ကောင်နှင့်လူတစ်ယောက်တို့၏အချစ်ပါ...။

ခင်မေလင်း ပြောပြီး စင်မြင့်ထက်မှပြန်ဆင်းလာသည်တွင် ဆက်လက်၍စင်မြင့်ထက်သို့ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် တက်၏။ မိမိတို့အကြောင်းတွေကိုပြောဆိုသွားကြသည်။

အားလုံးပြောဆိုပြီးစီးသွားသည့်နောက်၌ ကိုချွန်ဝင်းသည် အမှတ်စာရင်းနှင့်ပထမရသူကို ကြေငြာလိုက်သည်တော့...။

"အိုး..အဟင်း..ဟင်း..ဟင်း..."

"ငယ်..ငါ နင့်အတွက်ဝမ်းသာလိုက်တာဟယ်၊ နင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပထမ ရတယ်၊ နင့်အတွက်အလားအလာတွေအများကြီးရှိသွားပြီ ငယ်၊ ကြိုးစားကြိုးစား သူငယ်ချင်း…"

"အဟင်း..ဟင်း…"

ငယ်ကား ဝမ်းသာလွန်း၍မျက်ရည်လေးများပင်လည်သွားရအောင် ပြုံးရယ်နေမိပါတော့သတည်း။

မှန်သည်။ ထိုနေ့ကယှဉ်ပြိုင်မှုသင်တန်းတွင် ငယ်သည် ပထမရခဲ့၍ နောက်လာမည့်သင်တန်းယှဉ်ပြိုင်မှုများတွင်လည်း ပထမရအောင် ငယ် ကြိုးစားရပေဦးမည်မဟုတ်ပါတကား…။

သင်တန်းချိန်နှာ၍ အားလုံးထမင်းစားကြသည်တွင် ခင်မေလင်းသည် ချို့နွယ်နှင့်အတူစားနေရင်းမှ ငယ့်ထံမကျေမနပ်ခွေကြည့်နေဖြစ်၏။

နောက်ယှဉ်ပြိုင်မှုများတွင် အောင်မြင်ဖို့အတွက် ခင်မေလင်းသည် ချို့နွယ်ကိုကပ်ထားသည့်သဘော ချည်းကပ်နေခြင်းပါ…။

စိတ်ထဲမှလည်း ငယ့်ကိုမကျေမနပ်စိတ်ကပြင်းထန်နေ၍ တစ်ခုခုနှင့်ငယ့်အား ထိုးနက်ချင်နေသည့်ဆန္ဒ ခင်မေလင်းတွင် စွန်းကြွနေရလေ၏။

ခင်မေလင်းတစ်ယောက် ငယ့်အားကြည့်နေဆဲပင် ငယ်သည် ထမင်းစားပြီး၍ ရေအိမ်ခန်းထဲသို့ဝင်သွားသည်ကို ခင်မေလင်း တွေ့လိုက်ရလေ၍…

"မချို့နွယ် ခဏနော်၊ လင်း ရေအိမ်သွားလိုက်ဦးမယ်"

"သွား..သွား ညီမ…"

ခင်မေလင်း ရေအိမ်ထဲရောက်သည်တွင် ငယ်သည် လက်ဆေးပြီး၊ လက်သုပ်နေ၏ လက်သုပ်ပြီး ငယ်သည် ရေအိမ်ထဲမှ ပြန်ထွက်မည်အပြု…

"ဒီမှာစိုးငယ် နင် မရှက်ဘူးလား…"

"ဟင်..ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ မခင်မေလင်း…"

"ဟင်..မသိချင်ဟန်ဆောင်မနေစမ်းပါနဲ့၊ နင်က ယောကျ်ားကမချစ်တာတောင်မှ နင်က အသနားခံလိုက်နေတုန်းပဲ…

အရှက်ကိုနည်းတယ်၊ မိန်းမ မာနလည်းထားဦးမှာပေါ့…"

"ဟင်…"

ခင်မေလင်း၏ရှုချနှိမ့်ချလွန်းသော စကားသံကြောင့် စိုးငယ်ငယ်မှာ သူလိုမိန်းမကဟူသောအသိနှင့် ခံပြင်းသွားရရှာပြီး…

"အဟင်း..ဒီမှာမခင်မေလင်း မခင်မေလင်းကိုချစ်တာလဲ၊ အချစ်စစ်မဟုတ်ဘူး၊ အချစ်စစ်မဟုတ်ဘူး ခင်မေလင်းကို သနားတာ၊ ငယ့်ဖေဖေကလည်း မခင်မေလင်းကိုသနားတာပဲ…

မခင်မေလင်းက သနားအောင်လိုက်ပြော၍ ငိုပြနေလို့ သနားသွားကြတာသိလား…"

"ဟင်..နင်…"

ခင်မေလင်းအနာပေါ်တုတ်ထိုး၍ ဆတ်ဆတ်ခါနာသွားရပြီး ငယ့်ပါးပြင်နုနုအားရိုက်မည်အပြု၊ ငယ်သည် ခင်မေလင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လက်ကိုဖမ်းဆွဲကာ ဆောင့်တွန်းလိုက်ပြီး…

မျာန်မူက်ဝန်းလေးတွေနှင့်ခင်မေလင်းထံကြည့်ပြီး ရေအိမ်ခန်းထဲမှထွက်သွားလိုက်ပါတော့သတည်း။

"ဒီမှာစိုးငယ်ငယ်…"

အလျှော့မပေးသေးပုံနှင့်ခင်မေလင်း လှမ်းခေါ်၍ အခေါက်ဝနားရောက်နေသည့်ငယ်သည် ခင်မေလင်းထံ အေးစက်စက်ပင် ပြန်လှည့်ကြည့်ပြီး…

"ဘာလဲပြောချင်တာပြောလေ…"

"နင်အခုရတဲ့အောင်မြင်မှုဆိုတာ အသေးအမွှားပဲ၊ နင်ဘာမှဘဝင်မြင့်မနေနဲ့…"

"အပေါင်း…ငယ် ဒီကနေ့ရတဲ့အောင်မြင်မှုကို မခင်မေလင်းတောင် လိုချင်လို့မရခဲ့ဘူးမဟုတ်လား…"

ငယ့်စကားကြောင့် ခင်မေလင်းကား ထပ်ဆင့်၍ဒေါသရောင်းအိုးပေါက်ကွဲသွားရပြန်ပါ၏။

ခင်မေလင်းတစ်ယောက် ဘာဖြစ်ကျန်ခဲ့သည်ကိုမသိ၊ စိုးငယ်ငယ်ကား ရေအိမ်ထဲမှထွက်သွားလိုက်လေပြီတည်း။

× × × × ×

စာပေးစာယူတက်နေပြီးဖြစ်သည့် ခင်မေလင်း၊ စားပွဲတွင် စာကျက်သလိုရှိရင်းမှ ရင်ထဲမှဒေါသသည် အလိတ်လိတ်တက်နေ

ရလေ၏။ စာကျက်နေသော်လည်း ခင်မေလင်း စာကိုမမြင်၊ ညီညီဆွေ ပြန်အလာကိုစောင့်ရင်း၊ ဒေါသတွေဖောက်ခွဲဖို့သာ ပြင်ဆင်ထား၏။

တီး…

ကားဟွန်းသံတစ်ချက်နှင့်အတူ ညီညီဆွေ ကားပြန်လာပါပြီ ဗလ ကားသွင်းနေဆဲ ညီညီဆွေသည် အိမ်ထဲသို့ဝင်ခဲ့သည်။

"မောင်ညီညီရေ လင်းလင်းတစ်ယောက် စိတ်ဆိုးနေပုံပဲကွဲ၊ ပြန်လာကတည်းကခုထိစကားတစ်ခွန်းမှမပြောသေးဘူး…"

"အဟွန်း…"

အိမ်ထဲဝင်လိုက်သည်နှင့် အိမ်ဖော်အမျိုးသမီးကြီးအော်တိုးတိုးတိတ်တိတ်ဆိုလာသောစကားကြောင့်…

ညီညီဆွေသည် ချော့မွေ့စွာပြုံးရင်း ဧည့်ခန်းထဲမှစာဖတ်နေသည့် ခင်မေလင်းထံ သွားရောက်ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်မတော့…

"ဘာလဲ…ဘာလဲ လာမကြည့်နဲ့၊ လုံးဝလာမကြည့်နဲ့"

ခင်မေလင်း ဖွတ်အော်တော့သည်။ ညီညီဆွေမှာ ခင်မေလင်းအသွင်ကြောင့် အံ့လည်းအံ့သြ၊ လန့်လည်းလန့်သွားရှာ၏။

"လင်း…ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ၊ ကိုယ့်ကိုပြောပါဦး…"

"မမေးနဲ့…မမေးနဲ့၊ ငါ့ကိုမသနားနဲ့၊ ငါဟာ သနားစရာလူမဟုတ်ဘူး…"

"လင်းရယ် ဘာတွေဖြစ်လို့ဘာတွေပြောနေတာလဲကွာ ဘာလဲ အသံလွှင့်ရုံမှာ လင်း အလုပ်မရှုပ်တာလား၊ အလုပ်ရလည်း

www.burmeseclassic.com

ဘာဖြစ်လဲ လင်းရယ် အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး…”

“အို- ခကြားချင်ဘူး၊ ဘာမှလာမပြောနဲ့၊ ဘာမှမကြား ချင်ဘူး ရှင် ကျွန်မကိုမသနားနဲ့…

ဒါ အလုပ်မရလို့ နင် ငါ့ဆီလာပြီးသနားနေတယ်မဟုတ် အား တို့ကောင်မလေးက ငါ့ကိုပြောလိုက်တယ် နင့်ကိုသနားလို့ ပဲတဲ့…”

ခင်မေလင်းဆိုရင်း မျက်ရည်တွေစီးကျလာသည်။ သို့ သော်လည်း မျက်ရည်တွေစီးယိုနေသည့် ခင်မေလင်းမျက်လုံး အစုံက စူးစူးရဲရဲရှိလှပါ၏။

“မဟုတ်တာလင်းရယ်၊ ငယ်က ဒီလိုပဲပြောလား၊ ကိုယ် ငယ့်ကိုပြန်မေးမယ်၊ ကိုယ် ငယ့်ကိုဆုံးမပါ့မယ်…”

ချော့မော့စကားဆိုရင်း ခင်မေလင်းလက်အစုံဆီ ညီညီဆွေ ဆုပ်ကိုင်မည်အပြု…

“သွား‥လာမကိုင်နဲ့၊ လာမထိနဲ့၊ ငါ့ကိုမသနားနဲ့၊ ကမ္ဘာ ပေါ်မှာငါ့အတွက်ဘာမှမရှိဘူး…

ရှိရှိသမျှအရာတွေဟာ သူများတွေအတွက်ချည်းပဲ၊ သူများ တွေအတွက်ချည်းပဲရှိကြတယ်၊ ဟီး‥ဟီး‥အဟင့်‥ဟင့်‥ဟင့်”

ခင်မေလင်းကား စကားအဆုံးရှိုက်ကြီးတငင်ငိုချပါပြီ။ စောစောကအေါ်သတွေနှင့် ခင်မေလင်းကား…

ခုတော့လည်း မျက်ရည်လည်ရွဲနှင့်ညီညီဆွေ သနားကြင် နာအောင် ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုပြရပြန်ပါပြီတကား…။

“တိတ်ပါ လင်းရယ် တိတ်ပါနော်၊ ကိုယ် ရှိပါတယ် လင်းအတွက် ကိုယ် ရှိပါတယ်ကွယ်…”

အစွမ်းထက်လှန်းသည့် ခင်မေလင်း၏အသွင်နှင့်မျက်ရည် တို့ကား ညီညီဆွေအား ပို၍ပို၍ချစ်ခင်သနားကြင်နာစေခဲ့စိတ်များ လွှမ်းကဲစေရပြန်သည်မဟုတ်ပါလား…။

ညီညီဆွေသည် ခင်မေလင်း၏ကိုယ်လေးအား ထွေးဖက် ကာအားပေးနှစ်သိမ့်လိုက်သည်။

ခင်မေလင်းကား ညီညီဆွေ၏ရင်ခွင်ထဲ၌ သနားချစ်ကြင် နာအောင် ငိုဆဲပါတည်း။ ။

×× ×× ××

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

- နှစ်ဆယ့်ငါး -

ဘဝတွင်နေရထိုင်ရအခြောက်သွေ့ဆုံးဟု ထင်ရ၏။ ယခင်က မိမိကိုယ်မိမိ ထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုဘယ်တုန်းကမှ မထင်ဘူးခဲ့၊ မှန်သည်။ ကိုဗညားချုပ်ပါ…။

စိုးငယ်ငယ်နှင့်တွေ့ဆုံရပြီးမှ သူ့ဘဝသည် အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်သွားသည်ဟု သူ ထင်သည်။ သူသည် အချစ်ကိုမရှာဖွေခဲ့…။

သူသည် မိဘတို့၏အိမ်ထောင်ရေးကြောင့် ငယ်စဉ်ကတည်းက စိတ်ဒုက္ခကြီးသည်ကို နားလည်ခံစားခဲ့ရသည်။ ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းသည် စိတ်ဒုက္ခကြီးကိုကုသ၍မရခဲ့၊ မလွှမ်းမိုးနိုင်ခဲ့။ မိဘတွေ၏အိမ်ထောင်ရေးကြီးကို မြင်တွေ့နေရ၍ သူသည် အချစ်ကိုကြောက်သည်။ အိမ်ထောင်ရေးကိုလည်းကြောက်သည်။

မိဘတို့၏အိမ်ထောင်ရေးကြီးက သူ့အတွက်တော့ဖြင့် သင်ခန်းစာအကောင်းဆုံးရခဲ့သည်ပါ။ သည့်အတွက် သူ့တွင် ဆုံး

ဖြတ်ချက်ရှိပြီးသား…။

သူသည် ဘဝတစ်ခုလုံးအတွက် အိမ်ထောင်ရေးကိုငွေနှင့်မလဲ၊ ရွှေနှင့်လည်းမလဲ၊ ရာထူးရာခံတွေနှင့်လည်းမလဲ၊ နှလုံးသားနှင့်လည်းမလဲပါ…။

သူ့ဘဝတစ်ခုလုံးမြှုပ်နှံရမည့်အိမ်ထောင်ရေးကို သူသည် စစ်မှန်သောအိမ်ထောင်ရေးကိုသာ လိုလားအံ့။ သူ အိမ်ထောင်ပြုမည်ဆိုလျှင် စစ်မှန်သောအိမ်ထောင်ရေးကိုသာ ရှာဖွေမည်ဖြစ်သည်။

ယခုမူ သူသည် အချစ်ကိုမရှာဖွေရပါဘဲနှင့် အချစ်ကိုတွေ့ပြီ။ သူ ချစ်တတ်ပြီ။ အချစ်ကိုလည်း သူ နားလည်ပြီ။ အချစ်ကိုလည်း သူ ခံစားတတ်ပြီ…။

သူ ထင်သည်။ သူ ယုံသည်။ သူ့ဘဝအတွက်စစ်မှန်သောအချစ်ကို ဘုရားကပေးပြီဟု၊ သူ တွေးရင်းကြည်နူးရွှင်သည်။

သို့သော်လည်း သူသည် အချစ်နှင့်ဝေးကွာနေထိုင်ရသည့်အတွက်၊ သူ တစ်ကိုယ်တည်းနေနေရသည့်အတွက် အချစ်နှင့်ဝေးကွာနေရသည့်အတွက် အချစ်ကိုမမြင်ရသည့်အတွက်…။

သူ ငြီးငွေ့နေရသည်။ သူ ခံစားနေရသည်။ သူ ခြောက်သွေ့နေရသည်။ အထီးကျန်ဆန်နေရအား သူ ရင်လည်းမောနေရ၏။ ပြီးတော့ သူ လွမ်းသည်။ ဆွေးသည်။ သတိရအောက်မေ့သည်။ တမ်းတသည်။ တွေ့ချင်မြင်ချင်သည်။ အပြုံးကိုတွေ့နေချင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြင်နေချင်တော့၏။

ဟင်…

သစ်ခွဝန်းမျိုးစုံစိုက်ထားသည့် မှန်လုံအဆောက်အဦးကြီးထဲမှ ကိုဗညားချုပ်သည် တစ်ကိုယ်တည်း စိုးငယ်ငယ်၏အသွင်လေးကို မြင်ယောင်ကာ စိုးငယ်ငယ်၏အကြောင်းလေးတွေကို စဉ်းစားတွေးတောနေဆဲ…

ခြံရှေ့မှစာပုံးထဲ စာပို့သမားသည် စာတွေလာထည့်သွားသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရ၍ သူသည် ရုတ်ချည်းရင်ခုန်မှုနှင့်အတူ ချက်ဝန်းညှိုအစုံသည်လည်း လင်းလက်သွားလိုက်ရလေ၏။

ချက်ချင်းပင် သူသည် စာပုံးလေးဆီသို့လှမ်းခဲ့သည်။ စာပုံးလေးထဲမှစာတွေကို သူ ဖွင့်ယူလိုက်သည်မတော့…

မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်းပင် မဂ္ဂဇင်းများနှင့်အတူ ချစ်သော စိုးငယ်ငယ်၏စာလေးကိုပါတွေ့လိုက်ရ၍ ရင်သည်အိုအေစစ်ကလေးဖြစ်သွား၏။

သတင်းစာ၊ မဂ္ဂဇင်းနှင့်စိုးငယ်ငယ်၏စာလေးကို တယုတယယူခဲ့ပြီး သူသည် စန္ဒရားကြီးဆီသို့ လှမ်းခဲ့သည်။

ပြီးတော့ စန္ဒရားခုံပေါ်တွင်ထိုင်ရင်း သူသည် စိုးငယ်ငယ်၏စာလေးကိုရင်ခုန်ပျော်ရွှင်မှုတွေဖြင့် ဖောက်ဖတ်ဖြစ်လိုက်ရပါလေ၏။

သို့…

ကိုကြီးဗညားချုပ်ရေ ငယ် သတိရလွန်းလို့ စာရေးလိုက်

ပါတယ်၊ ကိုကြီးရေ တကယ်တော့ ငယ် ကိုကြီးဆီ လှမ်းလှမ်းပြီး အတင်းပြောရတာ၊ ရင်ဖွင့်ရတာ၊ ကိုကြီးကိုတော့ အားနာပါတယ်၊ ငယ့်စာကိုဖတ်ဖို့ အချိန်တွေပေးနေရလို့ပါ…

အဟွန်း…ဟွန်း…

ငယ့်စာလေးကိုဖတ်ပြီး သူ ကြည်နူးဆွတ်ပျံ့စွာပြုံးသည်။ ပြီးတော့ စာလေးကိုဆုံးသွားမည်ပင်စိုးသကဲ့သို့ ကြည်ကြည်နူးနူးလေးဆက်ဖတ်၏။

ကိုကြီးရေ အခု ကိုကြီးကို ငယ် အများကြီးပြောပြစရာတွေရှိနေတယ်၊ ဖုန်းနဲ့ပြောရင်ပိုက်ဆံတွေအများကြီးပေးရမှာစိုးလို့ ငယ် စာနဲ့ပဲရေးလိုက်တာ၊ ကိုကြီးရေ…ကိုကြီးက ငယ့်ကိုအခွင့်အရေးပေးနေလို့ပဲ ငယ်လေ အခုအောင်မြင်သွားပြီသိလား၊ ဟောချုပ်အသံလွှင့်ရုံမှာ ငယ် အလုပ်ရပြီ ကိုကြီး၊ ဒါပေမဲ့ ငယ့်တို့အအေမှုလေ့ကျင့်မှု အပိုင်းပဲရှိပါသေးတယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်သော ငယ် အလုပ်ရသွားတာ အောင်မြင်မှုပဲမဟုတ်လားနော်…

ပြီးတော့ ကိုကြီးရေ ပြောရဦးမယ်၊ ငယ့်ရဲ့ပျော်ရွှင်မှုကိုလည်း ငယ် အနိုင်ရလိုက်ပြီသိလား၊ ဒါပေမဲ့ ကိုကြီးရယ် ကိုကြီးပြောခိုင်းတဲ့စကားကတော့ ငယ် ပြောတာရှုံးသွားတယ်။ ဒါပေမဲ့ အရေးမကြီးတော့ပါဘူး ကိုကြီး၊ ငယ်ကအသက်ငယ်သေးတာပဲ၊ အချစ်ရေးက ခုအချိန်မှာ ငယ့်အတွက် အရေးမကြီးသေးတော့ပါဘူး၊ အရေးကြီးတာက ငယ် ရည်မှန်းထားတဲ့အဆင့်နေရာကိုရောက်ဖို့ပဲ ကိုကြီးရေ ငယ်လေ အလုပ်ရလို့အရမ်းပျော်နေတယ်သိလား…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဟွန်း..ဟွန်း..ဟွန်း...

ညော်..ငယ်ငယ်ရယ်...

ကိုဗညားချုပ်ကား စာဖတ်ရင်း စိုးငယ်ငယ်တစ်ယောက် ပျော်ရွှင်နေသည်ဟုသိရ၍ သူလည်း အပျော်တို့ကူးစက်သွားရကာ ချမ်းချမ်းမြေ့မြေ့ကြီး ရယ်မောဖြစ်လိုက်ရပါသတည်း။

မှန်သည်။ ဗညားချုပ်သည်လည်း ငယ်တစ်ယောက်ပျော်သည်ဟုသိရလျှင် သူလည်း ပျော်ရွှင်ကားရယ်မောရသကဲ့သို့...

ငယ်တစ်ယောက် စိတ်ထိခိုက်နေကြောင်း၊ ငိုနေရကြောင်းသိရလျှင် သူလည်း ငယ့်အတွက်ဘာလုပ်ပေးရမည်ကို စဉ်းစားရင်း တွေဝေငေါင်နေဖြစ်တတ်၏။

ထိုသို့ခံစားမှုတွေကူးစက်ရှုပ်ဝေခံစားနေရသည့်အဖြစ်ကို သူ သိပြီ၊ သူ ကောင်းစွာနားလည်ပြီ၊ ထိုအရာသည် ထူးခြားဆန်းကြယ် သောအချစ်ပင်မဟုတ်ပါလေတကား။ ။

×× ×× ××

- နှစ်ဆယ့်ခြောက် -

သည့်နေ့အားရက်လည်းဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ ခင်မေလင်း ရောက်ပြီးမှထူးထူးဆန်းဆန်း ကိုလေးကလည်း ငယ့်ကိုဖုန်းဆက် ခေါ်ထား၍ ငယ်သည် အံ့သြရင်းတွေးတောရင်းနှင့်ပင် ကိုလေးနေ သည့်အိမ်သို့ရောက်ခဲ့လေ၏။

အိမ်ထဲသို့ဝင်လိုက်သည်နှင့် ခင်မေလင်းတစ်ယောက် တည်းကို ဧည့်ခန်းထဲတွင် ငယ် တွေ့လိုက်ရသည်။ ခင်မေလင်း သည်လည်း ငယ် ဝင်လာသည်ကိုမဲ့ပြုံးနှင့်ကြည့်လိုက်ပြီး...

"နင် ဒီကိုလာတာဘာကိစ္စလဲ..."

"ကိုလေးက ဖုန်းဆက်ခေါ်ထားလို့..."

"အဟင်း..နင့်အဖြစ်ကတော့ တော်တော်သနားစရာ ကောင်းတာပဲ၊ ကိုလေးက ဖုန်းဆက်ခေါ်တာနဲ့ချက်ချင်းကို နင် ရောက်လာတာပဲနော် ဟင်း..ဟင်း..."

ခင်မေလင်းစကားအတွက် ငယ်သည် ရယ်ရက်နှင့်ခံပြီး

www.burmeseclassic.com

သွားရသည်။ အတွင်းစိတ်ပေါ်လွင်နေသည့် ခင်မေလင်းမျက်နှာဆီ ယယ်သည် စေ့စေ့ကြည့်လိုက်ပြီး...

"ခင်မေလင်း..ရှင်ဟာ တကယ်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ဝံပုလွေမပဲ၊ ရှင့်ရဲ့မျက်နှာကို ရှင် အမျိုးမျိုးလုပ်ပြနေပြတတ်တယ်၊ ရှင့်ကိုတကယ်ရွံ့ကျူးတယ်..."

"ဘာလဲ..နင်ဆိုလိုချင်တာ ငါ့ရဲ့မာယာကြောင့် ကိုလေးက ငါ့ဘက်ပါလာတယ်လို့လား..."

"ဒါတော့ ရှင့်ကိုယ်ရှင်အသိဆုံးပဲနေမယ်၊ ရှင်နဲ့စကားအချေအတင်ပြောဖို့လာတာမဟုတ်ဘူး၊ ကိုလေးဘယ်သွားလဲ..."

"ငါ ဘယ်သိမလဲ၊ နင့်ကိုလေးကို ငါ ကြည့်နေတာမဟုတ်ဘဲ၊ နင် အစွမ်းရှိရင် ငါ့လက်ထဲကနေ နင့်ကိုလေးကို နင် ပြန်လုနိုင်ရင်လုပေါ့..."

"ဖြန်း..နင့်လိုအစားမျိုးများမှတ်နေလား၊ နင့်လိုပေါ့ပျက်ပျက်မိန်းမများမှတ်နေလား..."

"ဖြန်း..နင် ပြောသလို ငါဟာဝံပုလွေမပဲ၊ နင့်ကို ငါ ဘယ်တော့မှအရှုံးမပေးဘူး၊ နင်ဟာ ငါ့ရဲ့ပစ်မှတ်၊ နင်ဟာအမြဲတမ်း ငါ့ရဲ့ပြိုင်ဘက်ပဲ၊ နင် စောင့်ကြည့်ပါ..."

"ဟင်..နင်..မိန်းမလည်၊ မိန်းမယုတ်၊ ကဲဟယ်..."

"အား..အင့်..."

ပါးကိုတစ်ယောက်တစ်ချက်ရိုက်ပြီး နောက်ဆုံး ခင်မေလင်း၏စကားကြောင့် ယယ်သည် ဒေါသပိုထွက်သွားရကာ ခင်မေ

လင်း အားဆောင့်တွန်းပစ်လိုက်၏။

ခင်မေလင်းသည် ချက်ချင်းပြန်ထပြီး ယယ့်ကိုတိုက်ခိုက်မည်အပြု၊ အိမ်ရှေ့မှ ညီညီဆွေနှင့်ဗလတို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ ပြန်လာသည့် အရိပ်ကိုတွေ့လိုက်ရ၍...

ခင်မေလင်းသည် လဲနေရာမှပြန်မထတော့ဘဲ၊ မိမိကိုယ်မိမိလွန်စွာနာကျင်သိမ်ငယ်၍ အရှုံးပေးထားသည့်အသွင်မျိုးအား လုပ်နေလိုက်၍...

"ဟင်..လင်း၊ ဘယ်လိုဖြစ်၊ ဟင်..ယယ်..ယယ် ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ..."

ယယ်သည် ခင်မေလင်း၏ထောင်ချောက်ထဲ ရောက်သွားရပြီ ကိုသိလိုက်၍ မျက်လုံးပြူးသွားလိုက်ရလေ၏။

ညီညီဆွေသည် ခင်မေလင်းအား တယုတယပွေ့ထူဖေးမထစေသည်တွင် ခင်မေလင်းသည် ယယ့်ဆီသို့သရော်ပြုံးနှင့် မသိမသာလှမ်းကြည့်လိုက်လေ၍ ယယ်သည် ပို၍ဒေါသထွက်သွားရလေ၏။

သို့သော် ယယ်သည် ဒေါသဆတ်ဆတ်ထွက်နေရုံမှအပ ယယ် မတတ်နိုင်ပါ။ ယယ်သည် ခင်မေလင်း၏ညစ်ပတ်သောမာယာကိုသာ ခံပြင်းစွာကြည့်နေလိုက်လေ၏။

"ယယ်..မင်း တရားလွန်နေပြီကွာ၊ မင်း ဒီလိုမလုပ်သင့်ဘူး၊ မင်း ကိုယ်ချင်းစာသင့်တယ်၊ သူဟာ ကိုယ်တို့ကိုအားကိုးပြီး နေနေရတဲ့သူပါ၊ မင်း အနိုင်မကျင့်သင့်ပါဘူး..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟင်··ကိုလေး ဘာပြောတယ်၊ ငယ်ကသူ့ကိုအနိုင်ကျင့်တယ်၊ ဟုတ်လား ငယ် အနိုင်ကျင့်တယ်၊ ဘုရားမှပဲသိတော့မယ် ကိုလေး···

သူလောက်လည်း ငယ် ဉာဏ်မမီဘူး၊ သူ့လောက်လည်း ငယ် မစဉ်းလဲတတ်ဘူး···"

ညီညီဆွေနှင့်စိုးငယ်ငယ်တို့ အခြေအတင်စကားတွေဆိုဆဲခင်မေလင်းသည် နှိမ့်ချရိုးသားသောမျက်နှာသေလေးနှင့်ရှိနေသည်။

ဗလကမူ မည်သူမှားချမည်သူမှန်ကြောင်းမသိ၍ အံ့သြစွာ အားလုံးကိုရပ်ကြည့်နေဖြစ်လေ၏။

"ငယ်··မင်း ပြောလေကဲလေပဲ၊ ဟိုနေ့တုန်းကလည်း မင်း သူ့ကိုနှိုင့်ထက်စီးနင်းပြောလိုက်သေးတယ်၊ မင်း ပြောလိုက်တဲ့စကားက ငါတို့နှစ်ယောက်ကြားမှာမလိုလားအပ်တဲ့စကား၊ ငါတို့နှစ်ယောက်ကိုပဋိပက္ခဖြစ်စေတယ်ဆိုတာ မင်း သိရဲ့လား···

ကဲ··အခု မင်း သူ့ကိုတောင်းပန်လိုက်၊ မင်း လွန်တာမင်း တောင်းပန်လိုက်ပါ၊ မင်းကို ကိုလေးခေါ်တာ သူ့ကိုတောင်းပန်ခိုင်းဖို့ပဲ···"

"ဘာ··ငယ်ကတောင်းပန်ရမယ်ဟုတ်လား···"

ငယ် တစ်ကိုယ်လုံးဆတ်ဆတ်တုန်သွားသည်။ သည့်နောက် ငယ်သည် အိမ်ထဲမှချာခနဲလှည့်ထွက်သွားလိုက်တော့၏။

"ဟင်··ငယ်၊ ညီ ငယ် စိတ်ဆိုးသွားပြီ···"

"ငယ်··ငယ်··ငယ်···"

ဗလဆိုသည်တွင် ညီညီဆွေသည် စိတ်ပျက်ဟန်နှင့် ခေါင်းကို ယမ်းလိုက်ပြီးမှ ငယ်နောက်ပြေးထွက်လိုက်သွား၏။

"ငယ်··ငယ်··ငယ်···"

ညီညီဆွေခေါ်သော်လည်း ငယ် လှည့်မကြည့်၊ ငယ်သည် မျက်ရည်တို့စီးကျလာသည်ကို ပွတ်သုတ်ရင်း၊ ငယ့်စိတ်သည် ဝမ်းနည်းတိုင်းအားပေးတတ်သည့် ကိုကြီးကို မြေသတိရမိသည် ချည်းဖြစ်ရ၏။

"ငယ်···"

နောက်မှလိုက်မီလာသည့် ညီညီဆွေခေါ်ရင်း ငယ့်လက်တလေးကိုဆွဲထားလိုက်၏။ ငယ် မျက်နှာလေးမှမျက်ရည်တွေကိုမြင်တော့ ညီညီဆွေသည် စိတ်မကောင်းစွာသက်မချဖြစ်ရ၏။

"ငယ်ရယ်၊ ကိုလေး ငယ့်ကိုတောင်းပန်ပါတယ်၊ ကဲ··လာ အိမ်ပြန်မယ်···"

"ငယ် မသွားတော့ဘူး၊ ငယ် ပြန်တော့မယ်၊ ဒီမှာကိုလေး ငယ် ပြောတာ ကိုလေး ဘာမှမယုံဘူးမဟုတ်လား···

ရတယ်၊ ကိုလေး မယုံရင်ရပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ငယ့်စိတ်ဓာတ်ကိုတော့ ကိုလေး သိသင့်ပါတယ်···

ငယ်ငယ်ကတည်းက အတူတူကြီးပြင်းခဲ့တာ ငယ့်စိတ်ဓာတ် ဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာ ကိုလေးကအသိဆုံးမဟုတ်ဘူးလား ဟင်···

အခု ကိုလေး ငယ့်ကိုမယုံဘူး၊ ငယ် ဝမ်းအနည်းဆုံးပဲဟာ

www.burmeseclassic.com

အဲဒါပဲ၊ ဒီမှာကိုလေး ငယ် ပြောရင်ဘယ်သူမှမယုံမှာစိုးလို့ ငယ် မျိုသိပ်ခဲ့ရတာတွေများနေပြီသိလား…

သူလိုမျိုးဉာဏ်နီဉာဏ်နက်တွေနဲ့ စဉ်းလဲတဲ့မာယာမျိုးတော့ ငယ် မလုပ်တတ်ဘူး၊ သူဟာ တကယ်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ဝံပုလွေမပါ…

ကိုလေး ယုံဖို့မပြောဘူး၊ ငယ် ခံစားခဲ့ရတာတွေကို ငယ် အခု ကိုလေးကိုပြောမယ်၊ ငယ် နိုင်ငံခြားမသွားခင်ကအဖြစ်အပျက်တွေပဲ…

ငယ်တို့မဟာချုပ်အသံလွှင့်ရုံမှာ သင်တန်းတစ်ခုအနေနဲ့ အစီအစဉ်လုပ်တော့ မိတ်ကပ်လိမ်းရမယ်ဆိုလို့ ငယ်နဲ့အမာက မိတ်ကပ်လူးတော့ သူ မိတ်ကပ်တွေကိုဖျက်စီးထားတယ်…

ငယ်တို့အလစ်မှာ သူ မိတ်ကပ်တွေသွားဖျက်ဆီးထားတယ်၊ မိတ်ကပ်ကို အမာက အရင်လူးလိုက်တော့ အမာ့မျက်နှာရောင်ပြီး အနာတွေဖြစ်သွားတယ်…”

ငယ့်စကားတွေကို ညီညီဆွေသည် ငြိမ်ငြိမ်ကလေးနားထောင်နေဖြစ်သည်။

“ပြီးတော့ ငယ်တို့အသံလွှင့်ရုံမှာ ငယ့်ကိုစကားပြောဆိုဖို့ ရွေးချယ်တုန်းက ခင်မေလင်းက ငယ့်နေရာကိုဝင်ချင်တော့ ဖေဖေ့ကားတိုက်လို့ဆေးရုံရောက်နေတယ်လို့ သူ လာပြောတယ်…

ကိုလေး စဉ်းစားကြည့်ပါ၊ ငယ့်ဘဝမှာဖေဖေဟာ အရေးအကြီးဆုံးမဟုတ်လား၊ ငယ် အစီအစဉ်ကိုပစ်ပြီး ဖေဖေ့နောက်

ချက်ချင်းလိုက်ရတယ်…

ဒါပေမဲ့ အဲဒီနေ့က ငယ်က အရှုံးလုပ်ခံခဲ့ရပြီး၊ နေရာလုခံသွားရတာပါ၊ ဘဝတက်လမ်းရှာနေတဲ့သူချင်း သူက အညွှန့်ချိုးစားချင်တယ်…

သူ ချိုးတဲ့အညွှန့်ဟာ ဘယ်လိုအညွှန့်မျိုးလဲဆိုတာတော့ သူ သိဖို့ကောင်းပါတယ်၊ ငယ် ဒါတွေကိုမပြောဘဲ ကြိတ်မှိတ်မျိုသိပ်ခဲ့တယ်…

အခု ကိုလေးသိအောင် ငယ် ထုတ်ပြောတာလည်း ကိုလေး လည်းသတိထားပေါ့၊ ငယ့်ဖေဖေရဲ့အမည်ကိုအသုံးချပြီး ငယ့်နေရာ ကိုသူလုတာ သူ့မှာအကြံအစည်ရှိထားလို့ပေါ့…

ဒါကြောင့် သူ သိပ်ဆိုးတယ်၊ သူ သိပ်ကောက်ကျစ်တယ်လို့ သူ့ကို ငယ် မပြောသင့်ဘူးလား…”

“ကဲပါ ငယ်ရယ်၊ ငယ့်ကို ကိုလေး တောင်းပန်ပါတယ်၊ သူလည်းအတွေ့အကြုံဗဟုသုတမရှိတော့ အမှားလုပ်မိတာနေမှာပါ…”

“ကိုလေးပြောတာမဟုတ်ဘူး၊ သူဟာ ငယ်တို့ထက် အတွေ့ အကြုံဗဟုသုတရှိလို့သာ သူ ဒီလိုလုပ်ရဲတာပါ…”

“ငယ်ရယ်‥စိတ်လျှော့လိုက်ပါနော်၊ ကိုလေး တောင်းပန်ပါတယ်၊ နောက်ကိုဒီလိုမဖြစ်အောင် သူ့ကို ကိုလေး ထိန်းပါ့မယ်ကွယ်၊ ငယ်က သဘောထားကြီးပါတယ်၊ သူ့ကိုခွင့်လွှတ်လိုက်ပါနော်၊ သူ့ကိုပြောပြီး ကိုလေး သူ့ကိုတောင်းပန်ခိုင်းပါ့မယ်၊ နော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နော်..ငယ်...''

ငယ့်မျက်ရည်တွေကိုသုပ်ပေးရင်း ညီညီဆွေ ဆိုသည်။

''ရပါတယ် ကိုလေးရယ်၊ ငယ် သွားတော့မယ်၊ ကိုလေးနဲ့ငယ်ဟာ တဖြည်းဖြည်းနဲ့အဝေးကြီးဝေးပြီဆိုတာ ငယ် နားလည်သွားပါပြီ...

ကိုလေးနဲ့ငယ်တို့ကြားမှာ မောင်နှမချစ်ခြင်းတောင်ကျန်ပါဦးမလားမသိတော့ဘူး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ ကိုလေးဘဝငြိမ်းချမ်းပါစေလို့ ငယ် အမြဲဆုတောင်းနေပါ့မယ်၊ ငယ် သွားပြီနော်...''

စကားအဆုံး ငယ် ထွက်သွားလိုက်တော့သည်။ ညီညီဆွေသည် ငယ့်စကားတွေကို ရင်ထဲသိမ်းထားဖြစ်ရင်း ငယ့်နောက်ကျောလေးဆီ ငေးကြည့်ကျန်ရစ်ခဲ့၏။

ခင်မေလင်းသည်က အိမ်ဝအကွယ်လေးတွင် ညီညီဆွေထံ လှမ်းကြည့်ရင်း၊ မဲ့ပြုံးနှင့်အိမ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားလိုက်လေတော့၏။

ညီညီဆွေ အိမ်ထဲဝင်လိုက်သည့်နှင့် ခင်မေလင်းကို စာကြည့်စားပွဲတွင် ထိုင်နေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။

ဗလသည်က သူတို့ကြားထဲဝင်မပါ။ အပြင်ထွက်ရန်ပြင်ဆင်ပြီး အပြင်သို့ထွက်သွားလိုက်တော့၏။

ညီညီဆွေသည် ခင်မေလင်းစားပွဲရှေ့တွင် သွားရောက်ရပ်လိုက်ရင်းက...

''လင်း..လင်းတို့ကိစ္စတွေက ကိုယ်လည်းဘာမှမပြော

တတ်တော့ဘူး၊ လင်းနဲ့ငယ်တို့သင့်မြတ်တာကိုပဲ ကိုယ် တွေ့ချင်တယ်၊ ဒါကြောင့် လင်းတို့ချင်းတွေ့မှပဲပြေရာပြေကြောင်းပြောကြနော်...''

ညီညီဆွေစကားအတွက် ခင်မေလင်းသည် စိတ်ထဲမှမဲ့ပြုံးပြုံးရင်း ညီညီဆွေအား မကျေမနပ်ဖြစ်နေ၏။

ခင်မေလင်း၏အပြင်ပမ်းအသွင်သည်ကား‌ဖြင့် မျက်နှာငယ်လေးလိုနှင့်မှော်ပင်များရှိသည့်ကန်ရေပြင်ကဲ့သို့ ငြိမ်သက်လျက်ရှိလေ၏။

× × × × ×

ဝမ်းနည်းခြင်းတွေနှင့် အိမ်သို့ ငယ် ပြန်ရောက်လာသည်တွင် ဒေါ်လေးဆွေသည်လည်း ငယ်တို့အိမ်ဘက်ရောက်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။

ငယ် ပြန်လာသည်ကိုမြင်တော့ မေမေတောဒေါ်လေးကပါ ငယ့်ကိုစိတ်ပူပန်ဖြင့် ကြိုနေကြသည်ကို ငယ် သတိထားမိသည်။

''သမီး...''

''ဒေါ်လေး..အဟင့်..ဟင့်..ဟင့်...''

ဒေါ်လေးဆွေကိုမြင်သည်တွင် ငယ်သည် ဘာကိုဝမ်းနည်းမှန်းမသိဝမ်းနည်းသွားရပြီး ဒေါ်လေးကို ဖက်ငိုမိ၏။

www.burmeseclassic.com

"အိုး··သမီးရယ်၊ သမီး ဘာဖြစ်လာလဲ ပြောပါဦး၊ သမီးကိုလေးဆီက သမီးစိတ်ဆိုးပြီးပြန်လာပြီ၊ မေမေ သွားချော့ပါဦးလို့ ဖုန်းဆက်လိုက်လို့ ဒေါ်လေး လာစောင့်နေတာ…"

ဩော်··ဒီလိုတော့လည်း ကိုလေးက ငါ့ကိုဂရုစိုက်သားပဲဟု ငယ်တွေးရင်း ဝမ်းနည်းရပြန်၏။

"သမီး ပြောပါဦး၊ ဘာဖြစ်ခဲ့လဲကွယ်…"

ဖခင်ကြီးကဘာမှဝင်မဆို၊ သမီးလေး ငိုနေသည်ကိုတော့ စိတ်မချမ်းမြေ့စွာနှင့်ကြည့်နေမိ၏။ ငယ်သည် ဖခင်ထံကြည့်လိုက်ပြီး…

ဖေဖေ့ကို ငယ် ပြောပြချင်တာတွေအများကြီးရှိတယ်ဟု စကားအစချီပြီး ငယ်သည် မိမိခံစားခဲ့ရသည့် ခင်မေလင်းနှင့်ပတ်သက်သည့်အကြောင်းတွေကို ရင်ဖွင့်ဆိုပါတော့၏။

ငယ် စကားအဆုံး၌ ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေသည် အံ့သြစွာကြည့်ရင်း ငယ့်စကားတွေကိုလက်ခံနေဖြစ်၏။ ဦးမြတ်ထွန်းကမူ အေးဆေးသောသူပီပီ၊ ချစ်သမီးကိုကြည့်ပြီး…

"သမီးရယ်··ဖေဖေကတော့ သမီးတို့နှစ်ယောက်ပျော်ရွှင်တာကိုပဲမြင်ချင်ပါတယ်ကွယ်…"

"ဖေဖေရယ် သမီးလည်းတရင်းတနှီးနဲ့ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေချင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေ စဉ်းစားကြည့်ပါ၊ ဒီလိုကိစ္စက သူ မလုပ်အပ်တဲ့ကိစ္စပါ…

အဲဒီတုန်းက ဖေဖေ့ကိစ္စကြောင့် ငယ် ဘယ်လောက်အထိ

ချောက်ချားခဲ့ရလဲ ဖေဖေသိလား၊ ဘယ်သူကမှ ငယ့်စကားကို မယုံဘူးမဟုတ်လား၊ ဒေါ်လေးကော ငယ့်စကားကိုယုံမလား---"

"ယုံတယ် သမီး ယုံတယ်၊ ဒေါ်လေးကတော့ သမီးလေး စကားကိုအမြဲယုံတယ်၊ ဒေါ်လေးက ဒီမိန်းကလေးကိုကြည့်တာနဲ့ သိတယ်…

ငါတို့လည်း အကြင်နာတရားတွေခေါင်းပါးတဲ့သူတွေ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဘာကြောင့်လဲမသိဘူး ဒီမိန်းကလေးကို တွေ့တာနဲ့ စိတ်ထဲကကိုမကြိုက်ဘူး…

တကယ်ပဲမြတ်ထွန်း၊ နင်ကတော့လေ ဘယ်ချောင်သော ကြားကပြဿနာကိုရှာလာခဲ့မှန်းမသိဘူး…

ကဲ··ကဲ သမီးရယ်၊ ဒါတွေခေါင်းထဲမထားပါနဲ့တော့ သူ မကောင်းရင် သူ့လမ်းသူသွားမှာပဲ၊ စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့တော့ သမီးရယ်၊ တိတ်ပါ··တိတ်ပါ…"

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေသည် ငယ့်ကိုသာနှစ်သိမ့်နေရှာသည်။ သူကိုယ်တိုင်ကမူ ခင်မေလင်းနှင့်မိမိသားအား စိုးရိမ်ကြောင့်ကြလေသည်မဟုတ်ပါတကား…။

× × × × ×

ညရှစ်နာရီ…။

သတင်းစာတင်ပုံတွေရှိတဲ့ [illegible]

www.burmeseclassic.com

ခွေ ပြန်ရောက်လာသည်။ အိမ်ထဲဝင်လိုက်သည်နှင့် ဧည့်ခန်းထဲမှ စာကြည့်စားပွဲတွင် ခင်မေလင်းကိုတွေ့ရခိုက် ညီညီခွေ အမောပြေ ရှော်။

ညီညီခွေအဖို့ ခင်မေလင်းကိုဝမ်းသာစေမည့်စကားတစ်ခွန်း ပြောစရာလည်းရှိနေ၍ ညီညီခွေသည် ခင်မေလင်းရှိသည့် စာကြည့်စားပွဲသို့လှမ်းခဲ့ပြီး…

"လင်း…"

သူ ခေါ်တော့ ခင်မေလင်းမထူး၊ ညီညီခွေသည် မနက်က ကိစ္စနှင့်စိတ်ကောက်နေသည်ကိုသိ၍ ပြုံးလိုက်ပြီး…

"လင်းရယ်··စိတ်မကောက်ပါနဲ့၊ ကိုယ် လင်းကိုဝမ်းသာစရာစကားပြောမလို့…"

သူဆိုရင်း ခင်မေလင်းစားပွဲပေါ်မှပြက္ခဒိန်လေးကိုကိုင်ကြည့်လိုက်သည်တွင် ခင်မေလင်း ဆတ်ခနဲပြန်လုယူလိုက်ပြီး…

"လင်းရဲ့ပစ္စည်းကိုမကိုင်ပါနဲ့၊ မကြိုက်ဘူး…"

"အဟွန်း··ဟွန်း··လင်းကလည်းကွာ၊ လင်းကို ကိုယ် ပြောမလို့၊ အခု ကိုယ် လင်းအတွက်ပိုပြီးအလုပ်တွေလုပ်နေတာ လင်း သိရဲ့လား…

လင်းရဲ့ကျောင်းစရိတ်တွေကို ကိုယ် အားလုံးခံပေးတော့မယ်သိလား၊ ကိုယ့်ရဲ့ကိုယ်ပိုင်ငွေနဲ့ပဲ လင်းရဲ့ကျောင်းစရိတ်ကို ကိုယ် ထောက်ပံ့တော့မယ်…"

သည့်စကားကြားတော့ ခင်မေလင်း ရင်ထဲမှပေါ့ပါးသွားပြီး

ဖြစ်ရပြီး၊ မျက်နှာအသွင်ကမူ မာန်ချိထားရင်းက…

"ရှင် ကျွန်မကို ဒီအထိလည်းမကူညီပါနဲ့လေ၊ တကယ်လို့ ကျွန်မက ရှင့်ကိုလှေကားထစ်လိုအသုံးပြုသွားရင် ရှင် နောင်တရနေမယ်…"

"အဟွန်း··ဟွန်း··ကဲပါ လင်းရယ်၊ လင်း ဘာပဲလုပ်လုပ် ကိုယ် ကျေနပ်တယ်၊ ဟုတ်ပြီလား၊ လင်း စိတ်မကောက်နဲ့တော့နော်…"

ဆိုရင်း ခင်မေလင်းကိုယ်လေးကို သူ ရင်ခွင်ထဲထွေးဖက်ထားလိုက်သည်တွင် အတွေးမျက်ဝန်းမျက်နှာဖြင့် အလိုက်သင့် သူ့ရင်ခွင်ဝယ်ရှိနေဖြစ်လေ၏။ ။

×× ×× ××

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

- နှစ်ဆယ့်ခုနစ် -

မဟာချုပ်အသံလွှင့်ရုံတွင်၊ အလုပ်သင်တွေအဖြစ် လုပ်ကိုင်နေရပြီမို့ ငယ်လည်းမအား၊ ခင်မေလင်းလည်းမအားလပ်နိုင်အောင် ဖြစ်နေရ၏။

ကိစ္စအရပ်ရပ်ကြောင့် ငယ်သည် ခင်မေလင်းနှင့်ခပ်တန်းတန်းပင်နေကြပြီး၊ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ် ကြိုးစားသည်။

ခင်မေလင်းကမူ ငယ့်အားပစ်မှတ်အဖြစ်လိုက်၍ချိန်တွယ်နေသူမို့၊ ညနေပြန်ခါနီးတွင် ခင်မေလင်းသည် သွားရင်းဟန်လွှဲလိုငယ့်ကိုတမင်တွေ့ရာပြီး ငယ်နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်ဆုံလိုက်သည်နှင့်··

"စိုးငယ်ငယ် နင့်ကိုပြောပြစရာရှိတယ်၊ ဒီလကစပြီးကိုလေးကငါ့ရဲ့ကျောင်းစာရိတ်ကို သူ့ပိုက်ဆံနဲ့ပဲပေးပေးတော့မယ်တဲ့၊ ငါ လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းတွေလည်း ကိုလေး ငါ့ကိုဝယ်ပေးထားတာအများကြီးရှိနေပြီ၊ အဲဒါ နင် သိအောင် ငါ ပြောပြတာ···"

"သော်··ငါ သိတော့ကော ငါက ဘာဖြစ်ရမလဲ၊ ငါ့မှာ

နင့်ထက်အများကြီးရှိတယ်၊ နင် ဒီလောက်ပြောပြချင်တာ ငါသိအောင် နင် ပြောစမ်း၊ ဟိုတုန်းက ငါ့အဖေကိစ္စနဲ့မိတ်ကပ်ကိစ္စကိုနင် ငါ့ကိုချောက်တွန်းချင်လို့ နင် တမင်လုပ်တာမဟုတ်ဘူးလား"

ငယ်ဆိုတော့ ခင်မေလင်းမျက်နှာ တစ်ချက်ပျက်သွားသည်။

"ကဲ ပြော၊ ပြောလေ ဒါတော့ နင် မပြောထွက်ဘူးမဟုတ်လား···"

"ဟင်··နင့်လောက်က အရေးကိုမပါတာ···"

အသံလွှင့်ရုံတွင်ဖြစ်နေ၍ ခင်မေလင်းသည် ဒေါသကိုမျိုသိပ်ပြီး၊ ငယ့်ရှေ့မှချာခနဲထွက်သွားလိုက်တော့၏။

စိုးငယ်ငယ်ကား ဝံပုလွေမကို နတ်သမီးလေးဆောင်နေသည့် ကိုလေးအတွက် ရင်ဝယ်စိတ်ထိခိုက်မဆုံးအောင် ရှိနေရရှာပါ၏။

မှန်သည်။ ငယ်နှင့်ကိုလေးတို့ကြားတွင် ခင်မေလင်း ခြတ်၍မပြတ်နိုင်သည့်ငါးရာ့နှစ်ဆယ့်ရှစ်မေတ္တာကြိုးတား ကြီးမားစွာရှိနေရသေးသည်မဟုတ်ပါတကား···။

× × × × ×

ညနေ ကိုလေး လာကြိုမည်ဟုချိန်းဆိုထားသည်မို့ ခင်မေလင်းသည် အသံလွှင့်ရုံအောက်တွင် စောင့်နေဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော် အရိုးနှံတွေသာကုန်သွားသည်။ ကိုလေး ရောက်မလာ၍ ခင်မေလင်း သိလိုက်ပြီဖြစ်၏။ ခင်မေလင်း အတွင်းသွားတို့နေတာ မျက်လုံးကိုစင်းစင်းထား၍ပြုံးလိုက်ပြီးမှ . . .

စကားအဆုံး ခင်မေလင်း ဖုန်းကိုပိတ်လိုက်သည်။ သည့်နောက်၊ ခင်မေလင်းသည် တစ်ကိုယ်တည်း အသံလွှင့်ရုံရှေ့မှထွက်ခဲ့လေ၏။ ခင်မေလင်း၏ဦးတည်ရာကား အိမ်သို့ဖြင့်မဟုတ် . . .

မှန်သည်။ ခင်မေလင်းသည် ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေအား စိမ်ခေါ်ရန်အတွက် ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေရှိရာအိမ်သို့ သွားနေခြင်းပါတည်း။

ကားပေါ်မှဆင်းပြီး ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေခြံရှေ့အရောက် အကဲခတ်ပြီးမှခြံထဲသို့ ခင်မေလင်း ဝင်ခဲ့သည်။

အိမ်ရှေ့အရောက် အိမ်ထဲသို့ ခင်မေလင်း ဝင်မည်အပြု၊ အိမ်ထဲမှ ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေထွက်လာသည်နှင့်ဆုံတွေ့လိုက်ရလေ၍ ခင်မေလင်း အကွက်ဖြစ်သွား၏။

"ဒီမှာ ညီး ဒီအိမ်ကိုဘာလာလုပ်တာလဲ၊ ညီးမို့မျက်နှာပြောင်တယ်၊ ညီးကိုယ်ညီးလည်းသိဖို့ကောင်းပါတယ် . . ."

"ကျွန်မ သိတာပေါ့၊ သိလို့လည်း အဒေါ့်ကိုလာပြောတာ၊ ဒီမှာအဒေါ် . . အဒေါ့်သားနဲ့ကျွန်မရည်ငံနေတာကို အဒေါ်မတန့်တွက်ပါနဲ့ . . .

အဒေါ် ရှေ့ဆက်ကန့်ကွက်မယ်ဆိုရင် အဒေါ့်သား၊ အဒေါ့်အိမ်ပေါ်ကဆင်းသွားအောင် ကျွန်မ လုပ်ရလိမ့်မယ် . . ."

"ဟင် . . ဘာပြောတယ်၊ ဒါ နင်ကငါ့ကိုလာပြီးခြိမ်း

ခြောက် အကျပ်ကိုင်တာပေါ့လေ၊ ဟုတ်လား၊ ကျေးဇူးကန်းမ . . ."

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေတစ်ယောက် ဒေါသချောင်းချောင်းထွက်ကာ ဆိုသည်။

ခင်မေလင်းသည်က ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေအား မကျေနပ်သော မျက်လုံးအကြည့်၊ ခံပြင်းသောအကြည့်၊ ဒေါသကြည့်နှင့်မာန်ထူထားသည့်အကြည့်တွေနှင့် စိန်ခေါ်ဟန်အေးစက်စက်ကြည့်နေရင်း စကားတွေဆက်ဆို၏။

"ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မ အကျပ်ကိုင်တာပဲ . . ."

"ဟင် . . ခွေးမ . . ဖြန်း . . ."

ချိန်ကိုက်ဗုံးကမှလွဲပေဦးမည်။ ခင်မေလင်း၏မှန်မျက်နှာက ဖြင့် လွှန်စွာတိကျနေရ၏။ မှန်သည်။

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေသည် ဒေါသနှင့်ခင်မေလင်းပါးသို့အရိုက်၊ ခြံထဲသို့ ညီညီဆွေကားလေးကလည်း မောင်းဝင်လာချိန်နှင့် ညီညီဆွေသည် ကားထဲမှလှမ်းတွေ့လိုက်ရလေသော် . . .

ညီညီဆွေသည် ချစ်သူကိုထိ၍ မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်သွားရပြီး၊ မိခင်ရှေ့ကားလေးကို ထိုးရပ်ပစ်လိုက်သည်။

သည့်နောက် ညီညီဆွေသည် မိခင်ရှေ့မှခင်မေလင်းလက်ကိုဆွဲခေါ်ကာ ကားပေါ်တင်ပြီးမောင်းထွက်ခဲ့လိုက်ပါတော့၏။

ခင်မေလင်းကား မျက်နှာကိုလက်ဝါးနှင့်အုပ်ကာ ရှိုက်ငိုပစ်လိုက်ပြီးမှ ကားမောင်းနေသည့် ညီညီဆွေထံကြည့်ပြီး . . .။

"ဒီမှာ ကိုလေး၊ ကိုလေး အမေက . လင်းကို အမြဲတမ်းပဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မတူမတန်သလိုသဘောထားပြီးဆက်ဆံတယ်၊ ကိုလေးနဲ့လင်းတို့ဘဝဟာ ရှေ့ရောက်ဘယ်လိုလုပ်ပြီးဖြစ်နိုင်မလဲ၊ ဘယ်လိုစိတ်ချမ်းသာနိုင်မလဲ၊ ဘယ်လိုပျော်ရွှင်နိုင်မလဲ၊ ကိုလေး အမေက လင်းကို နေမရှိတဲ့အရိပ်မှာပေါက်တဲ့ သစ်ပင်ဆိုရင် အဆိပ်သိပ်ပြင်းတယ် ဆိုတဲ့သဘောမျိုး ယူဆထားတယ်…”

ကားမောင်းရင်း ညီညီခွေသည် ခင်မေလင်း ပြောသမျှ စိတ်ထိခိုက်စွာပင် နားထောင်နေဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံး ညီညီခွေကား နေမရှိသည့်အရိပ်မှာပေါက်သည့် သစ်ပင်ကပင် သူ့အတွက်ဆေးဖက်ဝင်သည်ခံယူချက်ဖြင့် ဆုံးဖြတ် ချက်ကိုချဖြစ်သွားရပါတော့သတည်း။

× × × × ×

ငယ်ရောက်လာသည့်အခါတွင် ကိုလေးနှင့်ခင်မေလင်းသည် အိမ်မှထွက်ကြတော့ရန်အတွက် အထုတ်အပိုးများပင်ပြင်ဆင်ပြီးစီး နေပြီဖြစ်၏။ ငယ်သည် ကိုလေးထံကြည့်လိုက်သည်။ ကိုလေး၏ မျက်နှာချောချောသည် စိတ်ရှုပ်ထွေးနေပုံဖြင့် နွမ်းနယ်နေသည် ကိုပင် ငယ် တွေ့ရ၏။

ခင်မေလင်းကမူ အောင်နိုင်သူအဖြစ် မတည်မပြုံးမျက်နှာထားနှင့်ရှိနေ၏။

“ကိုလေး…ဒေါ်လေးက ငယ့်ဆီဖုန်းဆက်ပြီးပြောလို့ ငယ် ဒီကိုလိုက်လာတာပါ…”

“ငယ် ဘာမှမပြောပါနဲ့တော့၊ ကိုလေးနဲ့လင်းတို့ ဘဝတစ်ခုကိုရဲရဲကြီးထူထောင်လိုက်တော့ဖို့ ကိုလေး ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးပြီ…”

ဩော်…ကိုလေးရယ်ဟု ရင်ထဲမှကြေကွဲစွာ ငယ် ခေါ်ညီး ဖြစ်ရလေ၏။ ကိုလေးက ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီဆိုမှဖြင့် ငယ်က ဘာတတ် နိုင်ဦးတော့မည်နည်း။

ငယ် စကားမဆိုတော့၊ ကိုလေးကိုသာ ကြည့်နေမိသည်။ ကိုလေးသည်လည်း ငယ့်ကိုတစ်ချက်မျှကြည့်ပြီးနောက် ခင်မေလင်းလက်ကိုဆွဲကာ အိမ်ထဲမှထွက်သွားလိုက်ပါတော့၏။

ငယ် ရင်ထဲခံစားရသည်မှာ ဆိုဖွယ်မရှိတော့ပါ။ ငယ် စိတ်ပူသည်။ ဒေါ်လေးအတွက်လည်း ငယ် စိတ်ထိခိုက်ရသည်။ ကိုလေးအတွက်လည်း ငယ် လွန်စွာစိတ်ပူနေမိရ၏။

ကိုလေးတို့ထွက်သွားသည်နှင့် ငယ်သည်လည်း တိုယ်နှင့် စိတ်ကင်းကွာရင်း အိမ်သို့ပြန်ခဲ့လိုက်လေ၏။ အိမ်ရှေ့အရောက် ငယ်သည် မိမိအိမ်ထဲသို့မဝင်ဖြစ်သေးဘဲ၊ ဒေါ်လေးဆီသို့ ဝင်ခဲ့ သည်။ ငယ် အိမ်ထဲသို့ဝင်လိုက်သည်တွင် အိမ်တစ်ဆောင်လုံးက မှောင်နေသည်။ မီးမထွန်းဘဲ ဒေါ်ခင်ခင်ခွေသည် ဧည့်ခန်းထဲတွင် ငူငူကြီးထိုင်နေသည်ကို ငယ် တွေ့လိုက်ရ၏။

နံရံမှခလုတ်ကိုစမ်းပြီး ငယ် မီးဖွင့်လိုက်သည်။ ဒေါ်ခင်ခင် ခွေကား တုတ်တုတ်ပင်မလှုပ်၊ ဒေါ်လေးကိုကြည့်ပြီး ငယ်စိတ် ထိခိုက်မဆုံးအောင်ရှိရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငယ်ကောဒေါ်လေးပါ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စကားမဆို၊ တိတ်ဆိတ်စွာရှိရင်း ဒေါ်လေးကောငယ်ပါ မျက်ရည်တွေ စီးကျနေကြရ၏။

ထိုအချိန်၌ပင် ဦးမြတ်ထွန်းသည် ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေအိမ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာလေ၍ ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေသည် ဦးမြတ်ထွန်းကို မြင်မိလေမှ ပေါက်ပေါက်ကွဲကွဲစကားတွေကို ဆိုဖြစ်ရပါတော့၏။

"မြတ်ထွန်း..နှင့်ကြောင့် ဘယ်ကြိုဘယ်ကြားကခေါ်လာမှန်းမသိတဲ့ကောင်မကြောင့် ပြဿနာတွေတစ်ခုပြီးတစ်ခုဖြစ်ရတယ်၊ ငါတို့တွေရဲ့မိသားစုနဲ့အိမ်တွင်းရေးတွေမှာ အရင်ကလိုလည်းလုံးဝသာယာမှုတွေမရှိတော့ဘူး၊ မြတ်ထွန်း..စိတ်ဒုက္ခတွေဖြစ်ရတာနှင့်ကြောင့်၊ နှင့်ကြောင့်ချည်းပဲသိလား၊ နင်ဟာ ရောမအမှုထုတ်ကိုမှ ရတနာထုတ်မှတ်ပြီး နင် သယ်လာတယ်၊ နင့်ကို ငါ မုန်းတယ်၊ နင့်ကို ငါ မုန်းတယ်၊ အီးဟီးဟီး ဟီး၊ အီးဟီးဟီး..."

ဆိုရင်း ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေကား ချုပ်တီးထားသမျှစိတ်လွှတ်ကိုယ်လွှတ် ငိုပစ်မိရတော့၏။ ဦးမြတ်ထွန်းနှင့်ငယ်တို့သားအဖကား ဒေါသနှင့်ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေသည့် ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေရှေ့တွင် ကိုယ်စီခေါင်းငုံ့ထားရင်း တောင်းပန်နှစ်သိမ့်နေဖြစ်ရပါသတည်း။ ■

xx xx xx

– နှစ်ဆယ့်ရှစ် –

ညီညီဆွေနှင့်ခင်မေလင်းကား လက်ထပ်ပြီးစီးလေပြီ၊ ခင်မေလင်းသည် ကိုလေး၏လက်တစ်ဖက်ကိုတွဲချိတ်ထားရင်းမှ စိတ်ထဲတွင်ကျေနပ်ပြုံး၊ မဲ့ပြုံးတွေကိုပြုံးရင်း...

သူမ၏မျက်နှာသွင်ပြင်ထက်မတော့ ခင်မေလင်းသည် ကိုလေး၏မျက်နှာချောချောဆီ ရိုးစင်းနူးညံ့ချသောအကြည့်မျိုးနှင့် ကြည့်လာရင်းမှ...

"ကိုလေး..."

"ဟင်..ဘာလဲဟင်..."

"ကိုလေးရဲ့မမေဆီ လင်းဖို့သွားကြရအောင်ပေါ့ ထင်းတို့လက်ထပ်ပြီးတဲ့အကြောင်းလည်းပြောပြရင်း တောင်းပန်ကြရအောင်ပါ၊ ကိုလေးမမေဆီမှာ ကိုလေးတစ်ယောက်ပဲရှိတာမဟုတ်လား၊ သူ့အချစ်ချုံသောကို ထင်းက သူ့ဘဝထဲကလုသွား တာဆိုတော့ သူ ခံစားရှာပေါ့-

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လင်းအနေနဲ့တော့ ဒေါ်ဒေါ့်ကိုစိတ်ထိခိုက်တာမမြင်ချင်ဘူး၊ စိတ်ထိခိုက်မှုမဖြစ်စေချင်ဘူး…

ကိုလေးအနေနဲ့လည်း မိဘကိုရှိသေတဲ့အနေနဲ့ ကိုလေးအဆေးဆီသွားပြီး တောင်းပန်ကန်တော့သင့်တယ်မဟုတ်လား…”

သိတတ်လိမ္မာလိုက်သည့် ဇနီးမယားအဖြစ် ညီညီဆွေသည် ကြည်နူးစွာပြုံးရင်း…

“အင်း‥လင်းပြောတာ ကိုလေး လက်ခံပါတယ်၊ ကဲ ကိုလေးတို့ မေမေ့ဆီသွားကြမယ်နော်…

မေမေက ကိုလေးတို့သွားတောင်းပန်ရင် ခွင့်လွှတ်မှာပါ၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကိုလေးက မေမေ သိပ်ချစ်တဲ့သားမဟုတ်လား၊ ကိုလေးကို မေမေ ဘယ်တော့မှမစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူးဆိုတာ ကိုလေး သိတယ်၊ ကိုလေး သွားတောင်းပန်တယ်ဆိုရင် မေမေက လက်ခံမှာပါ…”

“ဟုတ်တာပေါ့၊ မိဘနဲ့သားသမီးပဲ ကိုလေးရယ်…”

စကားတွေဆိုရင်း တရားရုံးမှဒါရိုက်ပင် ကားငှားပြီး မိခင်အိမ်သို့ သူတို့လာခဲ့ကြသည်။ လမ်းတစ်လျှောက်၌ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ပြုံးဖြစ်သည်။ ညီညီဆွေ အပြုံးသည်က ကြည်နူးပြုံးဖြစ်သော်ငြား…

ခင်မေလင်း၏အပြုံးသည်က အောင်နိုင်မှုအပြုံးဖြစ်ကြောင်း ညီညီဆွေတစ်ယောက် နားမလည်နိုင်ခဲ့သည်က အမှန်ပါတည်း။ တစ်အောင့်ခန့်ကြာသည်တွင် ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေအိမ်သို့

သူတို့ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေကား သည့်နေ့အဖို့ဆိုင်ပင် မထွက်နိုင်ရှာပါ။ သားမိုက်အတွက် စိုးရိမ်ကြောင့်ကျစိတ်နှင့်ရင်ထုမနာ စိတ်တို့ဖိစီးမှုကြောင့် သွေးတိုးရင်းတစ်ကိုယ်တည်း အိမ်တွင်မျက် ရည်နှင့်မျက်ခွက်ရှိနေရရှာ၏။

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေသည် မျက်ရည်နှင့်မျက်ခွက်၊ သွေးတိုးရောဂါကိုခံစားနေရဆဲ၊ မိမိအိမ်ထဲဝင်လာသည့် သားမိုက်နှင့်ခင်မေလင်းတို့အရိပ်ကိုတွေ့မြင်လိုက်သည်နှင့်…

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေသည် မျက်ရည်တို့ကိုအကုန်အစင်သုတ်ပစ်ကာ အိမ်ဝ၌ပင်သွားရောက်ကြိုရပ်လိုက်ပြီး…

“ဟင်‥ဒါက အခုဘာလာလုပ်တာလဲ၊ နင် ငါ့အိမ်ကိုဘာလာလုပ်လဲ၊ နင် တော်တော်မျက်နှာပြောင်တိုက်ရဲတဲ့မိန်းမပဲ…”

“ဒေါ်ဒေါ် ကြိုက်သလိုထင်နိုင်ပါတယ်၊ ကျွန်မအခုလာတာ ဒေါ်ဒေါ့်ကိုတောင်းပန်ရင်းနဲ့ ကျွန်မနဲ့ကိုလေးတို့ လက်ထပ်ပြီးစီးတဲ့အကြောင်းလာပြောပြတာပါ…”

ခင်မေလင်း ဆိုသည်။ ညီညီဆွေရှိနေ၍ မျက်နှာထားချိုငယ် နှိမ့်ချထားသော်လည်း ရင်ထဲမတော့ ခင်မေလင်းသား ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေထံကြည့်ပြီး လှောင်ပြုံးမဲ့ပြုံး သရော်ပြုံးတွေပြုံးမိနေရသည် မဟုတ်ပါလား…။

“ဪ‥ဒီမှာ ခင်မေလင်း နင် ငါ့သိတာကတော့ပြောလာတယ်ဆိုတာ နင့်မျက်နှာကို ငါ ကြည့်တာနဲ့သိတယ်…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နင့်ရဲ့စိတ်ထဲမှာ ဘာတွေကြံစည်နေတယ်ဆိုတာလည်း ငါ သိတယ်၊ နင်ဟာ တကယ့်မိန်းမလည်မိန်းမရှုပ်···

နင့်စိတ်ဓာတ်ဟာ တော်တော်ညံ့ဖျင်းအောက်တန်းကျတယ်၊ ငါ့သားကို နင်က အမိဖမ်းနိုင်ပြီဆိုတာ နင် ငါ့ရှေ့လာပြီး လက်မလာထောင်ပြတာမဟုတ်လား···

ငါ့သားကို နင် အမိဖမ်းပြီးမှ ငါ့ကို နင် အကျပ်လာကိုင်ဖို့ ဘယ်တော့မှမစဉ်းစားနဲ့၊ နင် အခုထွက်သွားပါ···''

''မေမေ··မေမေ့စိတ်ကိုနည်းနည်းလျှော့ပေးပါလား၊ လင်း အပေါ် မေမေ ဘာကြောင့်ဒီလောက်အထိအမြင်မကြည်ရတာလဲ၊ ကျွန်တော် သိပ်စိတ်ညစ်တယ် မေမေ···''

''ဩော်··သားမိုက်၊ နင်တပဲစိတ်ညစ်သေးတယ်ဟုတ်လား၊ နင် ဘာသိလဲ၊ နင် ဘာနားလည်လဲ···''

ဂရုဏာဒေါသောနှင့် ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေဆိုရင်း၊ ခေါင်းထဲမိုက်ခနဲဖြစ်သွားရသည်တွင် နားထင်ဆီဖိရင်း မျက်လုံးကိုမှိတ်ထားလိုက်၍···

''ဟင်··မေမေ··မေမေ···''

ညီညီဆွေသည် မိခင်ကိုပွေ့ချီပြီး အခန်းထဲခေါ်သွင်းသွားသည်တွင် ခင်မေလင်းသည် ထော့ပြုံးမဲ့ပြုံးတို့ဖြင့် ကိုယ်ပင်တစ်ချက်ခါသွားအောင် လုပ်ပြုံးပြုံးရင်း ဒေါ်ခင်ခင် အိမ်ရှေ့မှလှမ်းထွက်သွားလိုက်ပါတော့သတည်း။

× × × × ×

စိုးငယ်မျက်နှာလေးက ညှိုးနွမ်း၍နေသည်။ စိတ်ထဲမှာ ခင်မေလင်းကို မေးချင်နေသည်။ ခင်မေလင်းနှင့်စကားပြောချင်နေသည်။ အလုပ်ချိန်တဝက်ချိန်က မပြီးသေး၍သာ အလုပ်ပြီးမည့်အချိန်ကိုအောင့်အီးစောင့်ရင်း စိုးငယ်သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးမချမ်းမြေ့စွာဖြင့် အလုပ်တွေကိုလုပ်နေရ၏။

အသံစမ်းစကားပြောချိန်ပြီး၍ နေ့လယ်ထမင်းစားချိန်ရောက်သည်တွင် မချို့နွယ်နှင့်စကားပြောနေသည့် ခင်မေလင်းကို စိုးငယ် တွေ့လိုက်ရ၏။

စိုးငယ်သည် ခင်မေလင်း၏အရိပ်အခြေကိုကြည့်ပြီး ခင်မေလင်းနှင့်စကားပြောရန် စောင့်နေလိုက်သည်။

ညွှန်ကြားရေးမှူးချို့နွယ်နှင့်အတူ ကျနေသည့် ခင်မေလင်းသည် စိုးငယ်ကိုတွေ့သည်တွင် ချို့နွယ်နှင့်စကားစဖြတ်ကာ မှင်ကောင်းကောင်းဖြင့်လှမ်းထွက်ခဲ့၏။

လှမ်းခဲ့ရင်း၊ စိုးငယ်ထံကြည့်လာသည့် ခင်မေလင်း၏ အကြည့်နှင့်မျက်နှာထားသည်က စိုးငယ်အပေါ်အနိုင်ရ [illegible] သည့်အကြည့်နှင့်မဲ့ပြုံးသရော်ပြုံးထော့ပြုံးကို ပြုံး [illegible]

မြင်တွေ့ရသည်မှာ စိုးငယ်ရင်ထဲ [illegible] ခင် မေလင်း၏အသွင်ကိုပင် စိုးငယ် ကြည့် [illegible]

''ဘာလဲ စိုးငယ်၊ နင် ငါ့ကို [illegible]''

ထော့ပြုံးနှင့် ခင်မေလင်းဆိုတော့ စိုးငယ်သည် [illegible] တစ်ချက်ကိုရှုံ့ချကာ ခင်မေလင်းအား ကြည့်လိုက်ပြီး···

www.burmeseclassic.com

"မခင်မေလင်းကို စိုးငယ် တစ်ခုမေးချင်တယ်..."

"အင်း..မေးလေ၊ မေးပေါ့..."

"ကိုလေးကို မခင်မေလင်း တကယ်ချစ်ရဲ့လား၊ တကယ်ချစ်လို့လက်ထပ်တာလား..."

"အဟင်း..နင် ဘယ်လိုထင်လဲ..."

"စိုးငယ်ထင်တာတော့ ဒေါ်လေးနဲ့စိုးငယ်က မခင်မေလင်းကို သဘောမကျတာသိလို့ ကိုလေးကို အရွဲ့တိုက်ပြီးချစ်တာ မဟုတ်လား..."

"အေး..ဟုတ်တယ်၊ နင် ထင်သလိုပဲ၊ အဟင်း..."

ခင်မေလင်းဆိုရင်း စိုးငယ် အနီးမှထွက်သွားလိုက်တော့သည်။ စိုးငယ်မှာ စိတ်ထိခိုက်ခြင်းတွေနှင့်နှုတ်ခမ်းလေးဖိကိုက်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့ရလေ၏။

ဖြစ်နိုင်လျှင် စိုးငယ်သည် နေရာမှပင်ပြေးထွက်သွားလိုက်ချင်သည်။ သို့သော်လည်း စိုးငယ်သည် စိတ်ကိုထိန်းရင်း သင်တန်းချိန်လေးပြီးဆုံးအောင်နေလိုက်ရ၏။

ညနေအိမ်ပြန်ချိန်ရောက်သည်နှင့် စိုးငယ်တစ်ယောက်ဦးစွာ ပင်ပြန်ခဲ့သည်။ ကိုလေးစိတ်ကြောင့် ဒေါ်လေးနေမကောင်းသည်ကို သိ၍ စိုးငယ်သည် ညဈေးထဲဝင်ပြီး ဈေးဝယ်လိုက်၏။

ဈေးဝယ်ပြီးမှ စိုးငယ် အိမ်ပြန်ခဲ့သည်။ အိမ်ပြန်ခဲ့သည်ဆိုသော်လည်း မေမေ ဒီညအိမ်ပြန်မအိပ်ကြောင်းဖုန်းဆက်ထား၍...

စိုးငယ်သည် ဒေါ်လေးကို ချက်ပြုတ်ကျွေးရန်အတွက်

ဒေါ်လေးအိမ်သို့ပင် တန်း၍လာခဲ့လိုက်၏။

အိမ်ထဲရောက်သည်နှင့် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ရှိနေသည့် ကိုလေးကို စိုးငယ် တွေ့ရ၏။ စိုးငယ်မှာ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရင်း ဝမ်းသာရ၏။

"ဟင်..ကိုလေး ဒေါ်လေးဆီပြန်လာတယ်ဟုတ်လား၊ ဝမ်း သာလိုက်တာ ကိုလေးရယ်၊ အခု ဒေါ်လေးရောဟင်..."

"မေမေ နေမကောင်းဘူး ငယ်..."

"ဟင်..နေမကောင်းဘူး..."

"ဟင်း..စိတ်လှုပ်ရှားပြီး နည်းနည်းသွေးတိုးလာပါ..."

"ဩော်..စိုးငယ် သွားကြည့်..."

"မကြည့်နဲ့တော့ ခုပဲ မေမေအိပ်ပျော်သွား[illegible] လာကြည့်သွားပြီးပြီ..."

"ဟုတ်လား၊ ဒါဖြင့် စိုးငယ် ကိုလေးရော ဒေါ်လေးပါ စားဖို့ ချက်ပြုတ်လိုက်ဦးမယ်နော်..."

ငယ်ဆိုရင်း မီးဖိုထဲဝင်ပြီး ညစာအတွက်စီစဉ်ချက်ပြုတ်လိုက်သည်။ ဒေါ်လေးအတွက်ကြက်ပေါင်းနှင့်ဆန်ပြုတ်လေးလုပ်ထားပေးသည်။ ကိုလေးနှင့်ငယ့်အတွက် ညစာကိုဖြင့် ဝက်သားချဉ်ကြော်၊ ကညွတ်ကိုပုစွန်ခြောက်ထည့်ကာလေးနှင့်ကြော်သည်။ ပြီးတော့ ငါးသေတ္တာကို ခရမ်းချဉ်သီးလေးနှင့်ချက်လိုက်၏။

အားလုံးချက်ပြုတ်ပြီးသည်တွင် ဧည့်ခန်းဆိုဖာထဲလှဲအိပ်နေသည့် ကိုလေးဆီသို့ ငယ် လာခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကိုလေး…

"ဟင်…"

"ထမင်းစားရအောင်နော်၊ ဒေါ်လေးအတွက်လည်း လုပ်ပေးထားပြီးပြီ…"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွာ၊ ကိုလေး မစားချင်ဘူး စိတ်ညစ်တယ်…"

"ဒီလိုမပြောပါနဲ့ ကိုလေးရယ်၊ ဒေါ်လေးကြားရင် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေပါ့မယ်၊ တကယ်တော့ ဒေါ်လေးအနေနဲ့ကိုလေးကို သူ့ရဲ့တစ်ဦးတည်းသောသားမို့ သိပ်ချစ်ပြီးသိပ်စိုးရိမ်ရှာတာပါ…

ဒေါ်လေးနဲ့ထပ်တူပဲ ငယ်လည်း ကိုလေးအတွက် အမြဲစိုးရိမ်နေတာပါ ကိုလေးရယ်၊ ခုလို ကိုလေးတို့သားအမိ စိတ်မချမ်းသာတော့ ငယ်လည်း ဘယ်စိတ်ချမ်းသာမလဲ…"

"ဟင်း…ငယ်ရာ ငါစိတ်ညစ်တာနဲ့နင်နဲ့ဘာဆိုင်လဲ၊ နင့်အလုပ်မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါ့အတွက်လည်း နင် ဘာမှစိုးရိမ်စရာမလိုပါဘူး…"

"ပြောရက်လိုက်တာ ကိုလေးရယ်…"

ကိုလေးစကားကြောင့် ငယ် ရတ်ချည်းပင် မျက်ရည်တို့ပို့ဆင်းလာရသည်။ ငယ်၏ဝမ်းနည်းမှုသည် ရင်ဝယ်အဆမတန်ခံစားသွားရ၍၊ ငယ်ကား ကိုလေးရှေ့မှ ပြေးထွက်ကာ အိမ်သို့ပြန်ခဲ့လိုက်ပါတော့၏။ တစ်လမ်းလုံးလည်း ငယ် မျက်ရည်တွေကျခဲ့ရသည်။

အိမ်ထဲတံခါးဖွင့်ဝင်ခဲ့ပြီး အိမ်ထဲရောက်တော့လည်း ငယ်

သည် ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုကြွေးပစ်လိုက်ပါတော့၏။

တစ်ဆက်တည်းလည်း ငိုရှိုက်ဆဲမှ ငယ်သည် စာရေးစားပွဲတွင်ဝင်ထိုင်ကာ ကိုကြီးဗညားချုပ်ဆီသို့ ထိခိုက်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းတွေဖြင့် စာတစ်စောင်ကိုရေးချပစ်လိုက်ပါတော့၏။

ကိုကြီးရေ ခုချိန်မှာ ကိုကြီးကို ငယ် အရမ်းသတိရနေမိပါတယ်၊ ငယ် အရမ်းလည်းစိတ်ညစ်နေရတယ် ကိုကြီးရယ်၊ တကယ်ပါပဲ ကိုကြီးရယ် ငယ့်ရဲ့ခြေထောက်မှာကျောက်ခဲကြီးချည်ထားသလို ငယ် လမ်းလျှောက်လို့မရအောင်ဖြစ်နေတယ်…

ကိုကြီး ငယ်လေ ကိုလေးအတွက် သိပ်စိတ်ပူနေမိတယ်၊ ခုဆို ကိုလေးနဲ့မခင်မေလင်းတို့က ဘယ်သူမှသဘောမတူထဲမှာ သူတို့လက်ထပ်လိုက်ကြပြီလေ၊ ကိုကြီးရယ် ငယ်လေ ကိုလေးအတွက်အရမ်းကိုစိတ်ပူနေမိတယ်…

စိုးငယ်ငယ်ကား မိမိရေးနေသည့်စာတစ်စောင်ပုံမှာ ကိုလေးအတွက်စိတ်ပူခြင်းတွေဖြင့်သာ အပ်ကြောင်းထပ်ရှုမနေဘဲ နေဖြစ်ရပါသတည်း။ ။

×× ×× ××

www.burmeseclassic.com

- နှစ်ဆယ့်ကိုး -

မင်္ဂလာဒုံလေဆိပ်…

လေယာဉ်ထဲမှထွက်လိုက်သည်နှင့် ဝသန်ကာလမိုးရနံ့တို့ပါသည့်အေးမြလတ်ဆတ်သောလေးတို့ကို အားပါးတရကြီးရှူရှိုက်လိုက်ရလေ၏။

ဗညားချုပ်ရယ်ပါ။ မှန်သည်။ ဗညားချုပ်ကား ဆုံးဖြတ်ထားသည့်အချိန်ထက်စော၍ အမိမြန်မာပြည်သို့ ပြန်ရောက်ခဲ့လေပြီတည်။

"ချုပ်··ကိုယ်တို့ဒီမှာ···"

လေဆိပ်အဆောက်အဦးထဲဝင်လိုက်သည်နှင့် ကိုချစ်ဝင်းနှင့်ချိုနွယ်တို့ လာကြိုနေသည်ကို သူ တွေ့လိုက်ရသည်။

"ချုပ်ရေ ခုမှတကယ့်မဟာချုပ်အသံလွင့်ရုံပိုင်ရှင် သူဌေးနဲ့တူသွားတာ···"

ကိုချစ်ဝင်းစကားအတွက် သူ့အသွင်ချောချောမှာ ငြိမ်သွား

ရသည်။ ခုမှ သူသည် မိမိတာဝန်ယူရမည့်ကဏ္ဍတွေကို သတိထားမိရသောကြောင့်ပါ···။

ပစ္စည်းတွေရွေးပြီးသည်တွင် သူတို့ လေဆိပ်မှထွက်ခဲ့သည်။

"ချုပ် အခုပြန်လာတာအပြီးလား၊ ချုပ် ဖေဖေ နေမကောင်းတာလာကြည့်ရုံပဲလား···"

"ကိုယ် အပြီးပြန်လာခဲ့တာပါ ချိုနွယ်၊ ကိုယ့်အတွက်ပြန်လာရဖို့အကြောင်းတွေလည်းရှိလာလို့ပါ···"

"အဟင်း··ဘာလဲ အန်ကယ်ရဲ့တာဝန်တွေကို ချုပ်က[illegible] ပြောင်းယူရတော့ဖို့လား···"

"ကိုယ်လည်း အဲဒီလောက်အထိ အရည်အချင်းမရှိသေးပါဘူးကွာ၊ နည်းနည်းပါးပါး ဖေဖေ့ကိုကူညီရုံလောက်ပါပဲ"

"အဟင်း··အန်ကယ်ကတော့ပြောနေတာပါနော်၊ သူ့နေရာကို သူ့သားကိုလွှဲအပ်တော့မယ်တဲ့···

သူ အသက်ကြီးပြီတဲ့၊ မလုပ်နိုင်တော့ဘူးတဲ့၊ သူ့[illegible] သူ့သားရှိမှပဲဖြစ်တော့မယ်တဲ့၊ တတွတ်တွတ်ပြောနေတာ ချစ်ရဲ့"

"အင်း··ဘာပဲပြောပြော ချုပ်ကမဟာချုပ်[illegible]ဦးထဲမှာ အငယ်ဆုံးဘော့စ်ပဲကွ···

ပြီးတော့ ရှယ်ယာထဲမှာလည်း အစု[illegible]ဘော့စ်ပဲ၊ ကိုယ်တော့မြင်ယောင်ပါသေးတယ်···"

"ဘာမြင်ယောင်တာလဲ ချစ်ဝင်းရာ···"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သူဌေးနားဝိုင်းနေမယ့် အပျိုချောတွေကိုပြောတာပါ ကွာ..."

"တော်စမ်းပါဗျာ၊ ကိုယ် ဒါတွေလုံးဝစိတ်မဝင်စားသေး ဘူး..."

စကားတွေဆိုခဲ့ရင်း သူတို့ကားလေးမှာ မြို့ထဲသို့ရောက် လာပြီဖြစ်၏။

"ချူပ်..."

"ပြော ချို့နွယ်..."

"ချူပ်က ခုလိုအဝတ်အစားနဲ့ဆိုတော့ တကယ့်လူကြီးလူ ကောင်းပုံစံပေါ်လွင်နေတယ်၊ တကယ်ခန့်တယ် ချူပ်ရယ်၊ ချို့နွယ် တောင်မျက်လုံးထဲကြည့်လို့မဝဘူးဖြစ်နေတယ်သိလား..."

"အဟွန်း..ဟွန်း၊ သိပ်မမြှောက်နဲ့ဗျာ၊ သွေးကြီးသွားဦး မယ်..."

"ချူပ်..ချူပ် ဘယ်တော့လောက်အလုပ်ဝင်မလဲ..."

"ဖြည်းဖြည်းပေါ့ချစ်ဝင်းရာ၊ ကိုယ်ကလေ့လာရဦးမှာ"

"မဖြည်းနဲ့ချူပ်ရေ၊ အခု အသံလွှင့်ဌာနမှာ လူသစ်တွေခန့် ဖို့မကြာခင် သင်တန်းသူတွေကိုရွေးချယ်တော့မှာ..."

"ရွေးချယ်ပေါ့ဗျာ၊ လိုအပ်တာတွေတော့ ဖြည့်စည်းလုပ် သွားရမှာပဲပေါ့..."

"ချို့နွယ် ထင်တယ် ချူပ်၊ အခု ချူပ်ရဲ့ဖေဖေမကျန်းမာတဲ့ အချိန်မှာ သူ့စားပွဲမှာချူပ်ကိုတစ်ခါတည်းပဲ ထိုင်ခိုင်းတော့မယ်

ထင်တယ်..."

"ဒါပေါ့..."

"ဒါဖြင့် ချူပ် တစ်ပတ်အတွင်းအလုပ်တက်ရမှာပဲ..."

"အင်းပေါ့..."

ချစ်ဝင်းနှင့်ချို့နွယ်တို့မှာ အတိုင်အဖောက်ညီစွာဆိုနေကြ သည်။ ဗညားချူပ်ကား ချောမွေ့စွာပင်ပြုံးနေဖြစ်ရ၏။

သူ့အပြုံးကိုက သူပင်အသိဆုံးပါ။ မှန်သည်။ ဗညား ချူပ်၏ အပြုံးချောချောအား ချစ်ဝင်းရောချို့နွယ်ပါ အနက်မသိနိုင် သည်က အမှန်ပါတည်း။

"ဩော်..ချူပ်၊ ချူပ်ကို ဘယ်အိမ်မှာပို့ပေးရမှာလဲ၊ ချူပ် ဖေဖေ အိမ်လား၊ ဒါမှမဟုတ်..."

"ကိုယ် မေမေနေတဲ့တိုက်မှာပဲနေမှာပါ၊ ဖေဖေ့ကိုတော့ မနက်ဖြန်မှပဲ ကိုယ် သွားတွေ့လိုက်ပါ့မယ်..."

"ကောင်းပြီ..."

"ကိုယ့်ကိုလာကြိုတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ..."

"ကျေးဇူးမလို့ဘူး၊ အားတဲ့နေ့ထမင်းပဲလိုက်ကျွေးတော့"

"ကျွေးရမှာပေါ့၊ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့မိတ်ဆုံစားကြဦးမှာ၊ အဟွန်း..ဟွန်း..."

"ဟုတ်တာပေါ့၊ အဟင်း..ဟင်း..."

သူငယ်ချင်းသုံးယောက် စကားတွေဆိုခဲ့ရင်း ချို့နွယ် မောင်း သောကားလေးသည် တွင်းလွှမ်းသူဗညားချူပ်၏ခြံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေထိုင်ခဲ့ သောတိုက်ကြီးဆီသို့ ရောက်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။

"ကဲ··အိမ်ထဲဝင်ဦးလေ…"

"ဝင်နေလို့အချိန်မရတော့ဘူး၊ အလုပ်တွေရှိသေးတယ်၊ နောက်မှဆုံမယ်သွားမြို…"

"သွားပြီ ချုပ်ရေ၊ နောက်မှဆုံမယ်…"

"ကောင်းပြီ…"

သူ့ကိုပို့ပြီး ကိုချစ်ဝင်းနှင့်ချိုနွယ်တို့ကား သူ့ခြံထဲမှကားကို ပြန်မောင်း ထွက်သွားလိုက်ပါတော့သတည်း။

× × × × ×

ဘယ်သွားသွား၊ ဘာလုပ်လုပ် ကိုလေးအကြောင်းသာ ငယ့်ခေါင်းထဲစိုင်ထဲရှိနေရသည်။

ကိုလေးအတွက် စိတ်ပူသည်။ ကိုလေးအတွက် စိတ်မချ ဖြစ်နေရသည်။ ငယ်က သံယောဇဉ်မေတ္တာနှင့်ငယ်တောင်မှ ဒီလောက်ဖြစ်နေရလျှင်…

သားချောလေးတစ်ယောက်ကို မွေးထားသည့် ဒေါ်လေး ဆွေ မိခင်တစ်ယောက်အဖို့ကား ဆိုဖွယ်ရှိပါဦးမည်လားဟု ငယ် တွေးမိပါ၏။

ခင်မေလင်းနှင့်ကိုလေး လက်ထပ်ပြီးကတည်းက ကိုလေး ကမိခင်ပိုင်သည့်ပစ္စည်းတွေကို ဘာတစ်ခုမှမသုံးမစွဲ၊ မယူရှာပါ။

ကိုလေးနှင့်ခင်မေလင်းက အိမ်ငှားပြီးနေသည်။ ခင်မေ လင်းတော့ ဘယ်လိုရှိမည်မသိသော်လည်း…

ဒေါ်လေးဆွေတစ်ယောက် စိတ်ဆင်းရဲနေသကဲ့သို့ ကိုလေးလည်း စိတ်ဆင်းရဲနေရသည်။ ဒေါ်လေးက ကိုလေးနှင့်ခင် မေလင်း ကိုလုံးဝသဘောမတူ…။

မိခင်အိမ်ကို ကိုလေးသာဝင်ထွက်သွားလာလို့ရပြီး၊ ခင်မေ လင်းကိုမူ ဒေါ်လေးက လုံးဝလက်သင့်မခံ…။

ဒေါ်လေးကလည်း တင်းမာသည်။ ခင်မေလင်းကလည်း လျှော့မည့်ပုံမပေါ်၊ ခင်မေလင်းသည် တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခုနှင့်ဒေါ် လေးကို နိုင်ကွက်ရှာမည်ကသေချာနေ၏။

ဒေါ်လေးနှင့်ခင်မေလင်း၏ကြားထဲမှာ ကိုလေးက မြွေဖာ ပင်လိုဖြစ်နေရသည်။ ခင်မေလင်း ဘယ်လောက်တော်သည်ကို ခံစားထားရသည့် ငယ်ကအသိဆုံး…။

ခင်မေလင်းသည် တကယ်ဝိပုလွေထက်ပင်စဉ်းလဲနိုင် လွန်းသည့်မိန်းမ၊ စိတ်ပူသည်။ အချမ်းကိုစိတ်ပူသည်။ ဒေါ်လေး နှင့်ကိုလေးတို့ကို…

ဟင်း…

ငယ်သည် အလုပ်ထဲမှာလည်းသည်အတွေး [illegible]မှာ လည်းသည်အတွေး၊ နေ့နေ့ညညသည်အတွေးတွေနှင့်[illegible] ငယ့်တွင် လွှမ်းမိုးနေရလေ၏။

အတွေးဆုံးတိုင်းလည်း ငယ်သည် ရင်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောအားချမိရသည်ချည်းပါ။ ကားစီးလာရင်း လမ်းတစ်လျှောက်၌ ငယ်တွေးဆဲဆင်းမည့်မှတ်တိုင်သို့ပင် ငယ် ရောက်လာပြီဖြစ်၏။

သည့်နေ့ အမာသင်တန်းမသွား၍ ငယ်တစ်ယောက်တည်းပြန်လာရသည်။ မှတ်တိုင်မှအိမ်သို့လမ်းလျှောက်ပြန်လာတော့လည်း ကိုလေးကိုမြင်ယောင်ရင်း ကိုလေးအကြောင်းသာ ငယ် တွေးမိရပြန်ပါ၏။

ရှီ‥ရှီ…

ရှီ‥ရှီ…

ဟင်…

စောစောကအမှတ်တမဲ့၊ ခုတော့လေချွန်သံတစ်ခုက ငယ့်နားထဲ၊ ငယ့်အမည်ကိုခေါ်သလိုလို ထူးဆန်းနေ၍ ငယ်သည် ဘေးဘီသို့ဝေ့ဝဲကြည့်လိုက်သည်မတော့…

"ဟယ်‥ကိုကြီး…"

ကားနားတွင်မှီရပ်ပြီး ငယ့်ထံအပြုံးချောချောကြီးတွေနှင့် လှမ်းကြည့်နေသည့် ကိုဗညားချုပ်ကိုမြင်တွေ့ရခိုက်မတော့…

ငယ်ကား ဖခင်အားတွေ့လိုက်သည့်သမီးလေးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ကိုဗညားချုပ်ထံ အတင်းပြေး၍ဖက်ထားလိုက်ပါတော့၏။

"အဟင်း‥ဟင်း ကိုကြီး ဘယ်တုန်းကရောက်နေတာလဲဟင်…"

"လွန်ခဲ့တဲ့သုံးနာရီလောက်ကပဲ ငယ်ငယ့်ကိုတွေ့ချင်လို့

ကိုကြီး ဒီနားမှာလာစောင့်နေတာ…"

"အဟင်း‥ဟင်း‥ဝမ်းသာလိုက်တာ ကိုကြီးရယ်၊ ကိုကြီးကိုတွေ့လိုက်တာနဲ့ ငယ်လေ မြင့်မိုရ်တောင်ကြီးကိုမြင်လိုက်ရသလို ငယ် အရမ်းဝမ်းသာသွားတယ်သိလား၊ ပြီးတော့ ငယ့်မှာ ဘယ်ကဘယ်လိုလုပ်ပြီးအားတွေလည်း ရောက်လာမှန်းမသိဘူး၊ အားတွေရှိလာတယ်သိလား၊ အဟင်း‥ ဟင်း…"

ဗညားချုပ်သည် မိမိလည်ပင်းဆီသိုင်းဖက်ပြီး မိမိရင်ခွင်ထဲရှိနေသည့်သည်မိန်းကလေးအား လောက၌မဖော်ဆွမ်းနိုင်သည့် ကြည်နူးမှုတွေနှင့်ပြုံးကြည့်နေဖြစ်ရလေ၏။

"တကယ်ပဲ၊ ငယ်လေ ကိုကြီးကို အရမ်းသတိရတာပဲသိလား၊ ဒါနဲ့ ကိုကြီး အခုအပြီးပြန်လာတာလားဟင်…"

"ကဲ‥ဒါတွေနောက်မှပြောပါ၊ ကိုကြီး ကြည့်တာတော့ ငယ်ငယ် ဒီလောက်ထိရယ်မောနေတာ ငယ်ငယ် စိတ်ဆင်းရဲနေတယ်ဆိုတဲ့စကားတွေကို ကိုကြီး ဘယ်လိုယုံရပါ့မလဲလို့…"

"ဟင်‥ကိုကြီးကလည်း၊ ငယ်က ကိုကြီးကိုတွေ့လို့ အခုမှ သိပ်ပျော်သွားရတာပါနော် ဟွန့်…

ပြီးတော့ ငယ်က ဟိုးတုန်းကတည်းက ဒီလိုပဲချစ်ချစ်နေတတ်ခဲ့တာ၊ စိတ်ညစ်နေတဲ့ကြားထဲက ကိုကြီးကိုတွေ့လို့ ဝမ်းသာအားရရှိကြီးဆိုတာကို ကိုကြီးကအသိအမှတ်မပြုဘူးလား…"

"အခလေးဗျာ၊ စိတ်တော့မကောင်းလိုက်ပါနဲ့ ကိုကြီးက ငယ့်အတွက် ငယ့်အားကိုးနဲ့ ဒီကိုပြန်လာတာပေါ့၊ ဒါကြောင့်ရဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လား…"

"အဟင်း..ဟင်း..ဟင်း သိတာပေါ့…"

သူ့လက်မောင်းဆီညှစ်ကိုင်ရင်း ငယ် ဆိုသည်။ ငယ့်မျက်နှာလေးသည် တကယ်ရှင်လန်းတက်ကြွနေသည့်ပုံပါ…။

ဗညားချုပ်သည် ငယ်၏ပျော်ရွှင်မှုလေးတွေနှင့်လတ်ဆတ်သည့်ချစ်စဖွယ်အပြုံးနှင့်မျက်နှာဖူးဖူးလေးဆီ ငေးကြည့်နေမိပြီးမှ…

"ငယ်ငယ်…"

"ဘာလဲ ကိုကြီး…"

"ကိုကြီးရဲ့စိတ်ထဲမှာတော့ ကိုကြီးရဲ့ညီမလေး ခုလိုပဲပြုံးနေတာကို ကိုကြီး မြင်ချင်တာပါ၊ ငယ်ငယ် အမြဲတမ်းရယ်ပြုံးနေရမယ်နော်၊ ငယ်ငယ်ရဲ့ကိုလေးဆိုတဲ့သူက ငယ်ငယ့်ကိုစိတ်ချမ်းသာမှုမပေးရင် ကိုကြီးရဲ့ရင်ခွင်ထဲကို ငယ်ငယ် ပြေးဝင်ခဲ့ပါလားနော် အဟွန်း..ဟွန်း…"

"ခုလည်း လမ်းမကြီးတောင်မရှောင်ဘဲ ဝမ်းသာအားရ ငယ် ပြေးဝင်လာတာပဲလေ အဟင်း..ဟင်း..ဟင်း…"

ပြောရင်းနှစ်ဦးသား ခပ်ဟက်ဟက်ကလေးရယ်မောပစ်လိုက်ကြသည်။ ပြီးတော့ နှစ်ဦးသားသည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည်နူးချမ်းမြေ့သောအပြုံးလေးတွေနှင့် ကြည့်နေဖြစ်ကြလေ၏။

"ကဲ လာ၊ ညစာသွားစားကြမယ်၊ ပြီးရင် ညီမလေးကို ကိုကြီး အိမ်ပြန်ပို့ပေးမယ်…"

"အခု အိမ်နားရောက်နေပြီပဲလေ…"

"မဝင်နဲ့ဦး၊ သွားမယ်…"

ဆိုရင်း ကိုဗညားချုပ်သည် ငယ့်လက်ကလေးကိုဆွဲကာ ကားထဲသို့ဝင်စေလိုက်လေ၏။

သည့်နောက် ဗညားချုပ်သည် အင်္ဂလန်၏နေ့ရက်ကလေးများကိုသတိတရဖြင့် ကားအားမောင်းထွက်ခဲ့လိုက်လေ၏။ ။

×× ×× ××

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

- သုံးဆယ် -

မနက်စာအဖြစ်ဈေးဝယ်ရင်း မနက်စာမုန့်ဟင်းခါးကိုစားကြသည်။ ပြီးတော့ ကော်ဖီသောက်သည်။

သည်လိုအချိန်လေးတွင်မတော့ ညီညီဆွေနှင့်ခင်မေလင်းတို့နှစ်ဦးအတွက် သာယာပျော်ရွှင်စရာအချိန်ဟုဆိုနိုင်၏။

"ကိုလေး..ကိုလေးအမေအတွက်ပါ မနက်စာစားဖို့ဝယ်ရအောင်နော်..."

"အင်း..."

မိခင်ကိုသိတတ်သည်ဟူသောအတွေးနှင့် ညီညီဆွေသည် ခင်မေလင်းအပေါ် ယုံကြည်ခြင်း၊ နှစ်သက်ခြင်းတွေဖြင့် ပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်ပြ၏။

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေအတွက် ခင်မေလင်းသည် မုန့်ဟင်းခါးတစ်ပွဲ၊ ပဲပြုတ်နံပြားနှင့်လက်ဖက်ရည်ကို ဝယ်လိုက်၏။

"ကဲ..ကိုလေး လာ၊ ကိုလေး မေမေဆီအရင်သွားကြရ

အောင်နော်..."

ဈေးဝယ်ပြီး သူတို့အိမ်မပြန်သေးဘဲ၊ ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေဆီသို့သွားလိုက်ကြသည်။ ဘယ်လိုပဲနေရနေရ ချစ်သူနှင့်နေရ၍ပျော်ရွှင်သည်။ စိတ်ချမ်းသာသည်ဟူသောအသွင်နှယ် ခင်မေလင်းသည် ပြုံးရွှင်၍နေ၏။ လမ်းတစ်လျှောက်ကြည်နူးမှုတွေနှင့် သာယာပျော်ရွှင်ခဲ့သမျှ ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေ အိမ်ရောက်သည်မတော့...။

"ဘာလဲ သွားသွား၊ အပိုတွေ၊ နင်နဲ့ပတ်သက်တာ ငါ့အိမ်ကိုဘာမှမသယ်လာနဲ့၊ ငါ မစားဘူး၊ သွား..သွား..."

"မေမေ..မေမေ့အတွက် လင်းက စေတနာနဲ့ဝယ်..."

"ဘာစေတနာလဲ၊ ငါ မသိဘူးထင်နေလား။ ငါ လူတဲခတ် ဒီလောက်မညံ့ဘူးဟဲ့၊ သွား..သွား၊ ဘယ်တော့မှငါ့ဆီမလာနဲ့..."

ခင်မေလင်းကား အောက်ကျို့နိမ့်ချသည့်မျက်နှာအသွင်လေးနှင့်ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေပြောသမျှခံရင်း နောက်ဆုံး ခင်မေလင်းသည် အိမ်ထဲမှပြေးထွက်သွားလိုက်ပါတော့၏။

"လင်း..လင်း၊ လင်း နေဦးလေ..."

နောက်မှခေါ်ရင်း ညီညီဆွေ ပြေးလိုက်သွားသည်။ ခင်မေလင်း၏မျက်နှာ၌ မျက်ရည်တွေကို ညီညီဆွေ မြင်ရသည်။

"လင်းရယ် ခွင့်လွှတ်ပါ၊ တို့ထဲ တောင်းပန်ပါတယ်နော်..."

ညီညီဆွေ တောင်းပန်သော်လည်း ခင်မေလင်းသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငိုရှိုက်၍သာ နေလိုက်လေ၏။

တစ်လမ်းလုံးစကားမပြောဘဲ အိမ်သို့ပြန်ခဲ့ကြသည်။ အိမ်အရောက် ထမင်းဗူးအတွက် ညီညီဆွေကပင် ဝက်အူချောင်းနှင့်ကြက်သားတို့ကြော်လိုက်ပြီး နှစ်ယောက်စာထမင်းဗူးကို ထည့်သည်။ ခင်မေလင်းကား အသံလွှင့်ရုံမှ သင်တန်းသူဖြစ်နေပြီမို့ အချိန်မီသင်တန်းသွားရန်ပြင်ဆင်နေရ၏။

ခင်မေလင်း ပြင်ဆင်နေသည်ကို ညီညီဆွေသည် အပြုံးချောချောဖြင့်ကြည့်သည်။ ခုတော့လည်း ချစ်သူမျက်နှာလေးကြည်လင်နေ၍ ညီညီဆွေ စိတ်ချမ်းသာရ၏။

အားလုံးပြီးစီးသည်တွင် နှစ်ယောက်သားကိုယ်စီအလုပ်သို့ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ညီညီဆွေသည်က မဟာချုပ်ရုပ်သံတွင် ဓာတ်ပုံသတင်းထောက်အဖြစ် လုပ်ကိုင်နေရပြီမို့ ပို၍အဆင်ပြေနေရ၏။

သို့သော်လည်း ညီညီဆွေအလုပ်ကအပြင်တွင်ထွက်လုပ်ရသည်မို့ တစ်မိုးတည်းအောက်ပေမယ့် ညီညီဆွေနှင့်ခင်မေလင်းသည် မတွေ့ဖြစ်ကြပါ…။

"ကိုလေး…"

"ဟင်…"

"တကယ်လို့ ကိုလေးနဲ့လင်းတို့ အလုပ်မှာမတော်တဆတွေ့ကြရင်မသိသလိုဘဲနေနော်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ လင်းရဲ့အလုပ်မှာထိခိုက်မှာစိုးလို့ပါ…"

"အယွန်း…ကိုယ်သဘောပေါက်ပါတယ် လင်းရယ်…"

စကားတွေဆိုရင်း မှတ်တိုင်ရောက်သည်တွင် လှူခွဲလိုက်ကြ၏။ အသံလွှင့်ရုံသို့ ခင်မေလင်း ရောက်လာချိန်သည် အနည်းငယ်နောက်ကျနေပြီဖြစ်သည်။

အချိန်ကိုလေးစားရမည့်အလုပ်မို့ ခင်မေလင်းသည် အမှတ်ယွင်းနေချိန်တွင် အပြစ်ဖြစ်မလာဖို့အတွက် စိုးရိမ်စိတ်တွေနှင့်အခန်းထဲဝင်လိုက်သည်နှင့်။ ခင်မေလင်းနှင့်ငယ်တို့ ဆုံသွားရသည်။ ငယ်သည် ခင်မေလင်း၏စိုးရိမ်နေဟန်မျက်နှာဆီ ကြည့်မိရပြီး…

"မခင်မေလင်း ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်…"

"ဟွန့်…ဟန်ဆောင်မေ့မှုနေစမ်းပါနဲ့၊ နင်နဲ့ငါအစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဘယ်တော့မှစိတ်မပူတတ်ပါဘူး…"

ရန့်လိုဟန်ခပ်ရူးရူးအကြည့်မျက်နှာထားနှင့် ခင်မေလင်းဆိုရင်း သူမစားပွဲဆီသို့ သွားရောက်လိုက်သည်။

ဟင်း…

ငယ်သည်လည်း သက်မမောကိုရင်ထဲ၌ဝင်ချရင်း…

သူ့စိတ်ဓာတ်လိုမျိုးပဲ လူတကာကိုလည်း သူ ဒီလိုပဲယူဆထားလိမ့်မယ်နဲ့တူပါတယ်…

စိတ်မကောင်းစွာတွေးရင်း အခန်းထဲမှအသံစမ်းရန်အတွက် ငယ်သည် အသံလွှင့်ခန်းမဆီသို့ လှမ်းထွက်ခဲ့လိုက်လေ၏။

xx xx xx

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

- သုံးဆယ့်တစ် -

ကရင်း..ရင်း..ရင်း...

အိတ်ထဲမှဟန်းဖုန်းမြည်လာ၍ ညီညီဆွေသည် ဓာတ်ပုံနှင့် သတင်းယူနေဆဲမှ ဖုန်းလေးကိုဖွင့်ကာနားထောင်လိုက်၏။

"ဟဲလို..."

"ဗျာ၊ (..)ဆေးခန်းက၊ ဟာ..ဟုတ်ကဲ့ ခုပဲကျွန်တော် လာခဲ့ပါပြီ..."

စကားအဆုံး၌ ညီညီဆွေသည် ဖုန်းကိုပိတ်ပြီး လုပ်ဖော်ကိုင် ဖက်အဖွဲ့နှင့်အလုပ်တွေကို လွှဲခဲ့ပြီးနောက် (...)ဆေးခန်းသို့ပြေး ခဲ့ရပါတော့၏။

ဘုရား..ဘုရား လင်းဘာမှမဖြစ်ပါစေနဲ့၊ လင်း ကျန်းမာပါစေ...

လမ်းတစ်လျှောက်လုံး သူ စိုးရိမ်စိတ်တွေနှင့်ဆုတောင်း

ရင်းပင် ဆေးခန်းသို့ သူ ရောက်လာခဲ့လေ၏။

ဆေးခန်းရောက်သည်နှင့် ဖုန်းဆက်ထားသူပြောသည့် အခန်း နံပါတ်နှင့်အထပ်ကိုရှာပြီး ခင်မေလင်းရှိရာ သူ ရောက်လာခဲ့သည်။ အခန်းတံခါးဖွင့်ဝင်လိုက်သည်နှင့် ခုတင်ထက်၌ ခင်မေလင်းကို သူ တွေ့လိုက်ရသည်နှင့်...

"လင်း..ဖြစ်ရလေ လင်းရယ်၊ တကယ်ပဲ ကိုယ် စိတ်မကောင်းဘူးကွယ်၊ လင်း အခု ဘယ်လိုခံစားနေရလဲဟင်..."

"ကောင်းပါတယ် ကိုလေး၊ လင်း ဘာမှမဖြစ်တော့ပါဘူး၊ ခဏကြာရင် လင်း ဆေးရုံတဆင်းရတော့မှာပါ..."

"အိုး..ဘယ်ဖြစ်မလဲ လင်းရယ်၊ ဆေးရုံမှာပဲနေပါဦး၊ အိမ် မပြန်ပါသေးနဲ့ဦး..."

"လင်း ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ အားလုံးလည်းပြီးစီးသွားပြီပဲ ကိုလေးရယ်..."

ညီညီဆွေသည် ခင်မေလင်းမျက်နှာခပ်ညှိုးညှိုးဆီ စိုက်ကြည့်သည်။ ပြီးမှ သူသည် တစ်ခုခုကိုစိုးရိမ်စိတ်ဖြစ်သွားဟန်ဖြင့်---

"နေပါဦး လင်း၊ ကိုယ် မေးပါရစေ၊ လင်းဘာ ကိုယ်ဝန်ကိုဖျက်တာလား၊ သူ့ဟာသူပျက်တာလားဟင်---"

ညီညီဆွေဆိုတော့ ခင်မေလင်းခေါင်းငုံ့ထဲ အညှိုးငယ်ဆုံး မျက်နှာဖြင့်သာ မျက်လွှာသိမ်မွေ့နေသည်။ ညီညီဆွေသည် ဝမ်းနည်း ခိုက်စွာမျက်ဝန်းအစုံကို တစ်ချက်မှိတ်လိုက်ပြီး...

"လင်းရယ် ဘာပဲပြောပြော ခင်း ကိုယ့်မှာတော့ ထိုင်းသင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သင့်ပါတယ်...”

“လင်းကိုအပြစ်မတင်ပါနဲ့ ကိုလေး၊ ကိုလေးကမှ ကိုလေး အမေကိုမပြောနိုင်တာပဲ၊ အဖိုပဲဖြစ်မှာပေါ့...”

ခင်မေလင်းစကားကြောင့် ညီညီဆွေသည် တစ်ချက်မျှ တွေဝေသွားရပြီး စိတ်ထိခိုက်စွာဖြင့် ခင်မေလင်းလက်ကိုဆုပ်ကိုင်ထားပြီး သူ့ မျက်ရည်တို့စီးကျလာရသည်။

သူ့မျက်ရည်တွေကိုမြင်တော့ ခင်မေလင်းသည် သူ့ကိုသေချာကြည့်ပြီးမှ တွေးဖက်ထားလိုက်ပြီး...။

“ကိုလေးရယ် မငိုပါနဲ့နော်၊ လင်းကို ခွင့်လွှတ်ပါ၊ လင်းလည်းစိတ်ဆင်းရဲတာနဲ့ ဘာမှမစဉ်းစားမိတော့လို့ပါ...”

လင်းဆိုတော့ နှစ်ဦးသားဖက်၍ငိုလိုက်ကြသည်။ ပြီးတော့မှ ညီညီဆွေသည် မိခင်ထံ ဖုန်းဆက်အကျိုးအကြောင်းပြောပြလိုက်၏။ တစ်အောင့်ခန့်ကြာသည်တွင် မယုံတဝက်ယုံတဝက်ဖြင့် ဆေးခန်းသို့ ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေ ရောက်လာခဲ့သည်။

ခင်မေလင်းအား နွမ်းနယ်သည့်အသွင်နှင့်ခုတင်ပေါ်မှာမြင်တွေ့တော့လည်း ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေတစ်ယောက် ယုံလိုက်ရလေ၏။

“မေမေ အခုတော့ ကျွန်တော့်မှာဆုံးရှုံးရပြီ၊ အခုလိုဖြစ်ရတာ မေမေ့ကြောင့်ပဲ၊ မေမေက သူ့ကိုအကောင်းမှမမြင်နိုင်ဘဲ၊ သူ့ကိုတွေ့တာနဲ့ မေမေကသူ့ကိုအထင်သေးပြီးအပြစ်တွေပဲတင်တော့ သူလည်း ဒီလိုပဲဆုံးဖြတ်လိုက်ရတော့တာပေါ့...”

သားရဲ့အပြစ်တင်မှုအား ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေသည် မချိမဆန့်

ခံစားရရင်း ခံလည်းပြင်းရ၏။

သို့သော်လည်းမတတ်နိုင်၊ ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေအဖို့ သားအတွက် ဆုံးရှုံးမှုကိုလည်းမလိုလား၊ သားကိုလည်းမစွန့်လွှတ်နိုင်...။

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေအတွက် နေအခက်၊ သေအခက်၊ ရှုက်အခက်ဖြစ်နေရပြီဖြစ်သည့် ခံစားမှုအသွင်ဆီသို့ ခင်မေလင်းသည် စိတ်ထဲမှအောင်နိုင်ခြင်းဖြင့် ပြုံးကြည့်နေဖြစ်ရလေ၏။

မှန်သည်။ ခင်မေလင်း၏ဉာဏ်ကိုဖြင့် မည်သူကမျှလိုက်မမီနိုင်ကြောင်း တင်စားချီးကျူးရတော့မည်ပါတည်း။

×× ×× ××

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

- သုံးဆယ့်နှစ် -

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေတစ်ယောက် မီးဖိုချောင်တွင်အလုပ်တွေရှုပ်နေရသည်။ နာရီဆီကြည့်ပြီး ဆေးနှင့်ကြက်ပေါင်းထားသည့်အိုးကို ဂရုစိုက်၍ကြည့်နေရရှာသည်။

မျက်နှာမှချွေးတွေကို အင်္ကျီလက်နှင့်မကြာခဏသုပ်ရင်း ကြက်ပေါင်းရည်တွေကိုဂရုစိုက်၍ပန်းကန်ထဲ ခပ်ထုတ်နေရသည်။

ပန်းကန်လေးတစ်လုံးစာခန့်ရသည့်တွင် ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေသည် ထမင်းစားပွဲတွင်အုပ်ထားခဲ့ပြီး၊ သားနှင့်ချွေးမ ရောက်မရောက်ထွက်ကြည့်သည်။

အချိန်ကိုက်ပင် ဆေးရုံမှဆင်းလာသည့်သားနှင့်ချွေးမတို့မှာ မီခင်ကြီးခေါ်ထားသည့်အတိုင်း အိမ်သို့တန်း၍ရောက်လာကြ၏။

"ကဲ..ကဲ..လာကြ..လာကြ၊ အတော်ပဲ၊ ဒီမှာကြက်ပေါင်းရည်လည်းတစ်ခွက်ရပြီ၊ မနက်အစောကြီးကတည်းက

ထတည်ထားရတာ၊ ကဲ..လာ..လာ အားရှိသွားအောင်အရင်သောက်လိုက်ဦး..."

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေတစ်ယောက် ပြောရင်းဆိုရင်းပင် ကြက်ပေါင်းရည်ကိုယူပေးပြီး ခင်မေလင်းကို သောက်စေလိုက်သည်။

ခင်မေလင်းသည် ကြက်ပေါင်းရည်နွေးနွေးလေးကို တဖြည်းဖြည်းမှုတ်သောက်လိုက်ပြီး...

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဒေါ်ဒေါ်..."

"ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ နင် ကျန်းမာရင်ပြီးတာပဲ၊ နောက်ကို နင့်မှာလည်းသားရှိလာတဲ့အခါ ငါ့ရဲ့ခံစားမှုတွေကို နင်လည်းသိလာလိမ့်မယ်၊ ကဲ သား၊ သွား..သွား ခင်မေလင်းကို သားအိပ်ခန်းထဲခေါ် သွားပြီးအနားပေးယူထားဦးကွဲ...

အနားကောင်းကောင်းယူလိုက်ရင် အားပြန်ပြည့်လာမှာပါ၊ မေမေလည်း ကြက်ပေါင်းရည်အိုးပေါင်းထားတုန်းပဲ..."

မိခင်၏ဂရုတစိုက်ပြုစုမှုအတွက် ညီညီဆွေသည် စိတ်သက်သာရာရနေရသည်။ မိခင်၏ပြုစုမှုအား ခင်မေလင်းကလည်း အသာတကြည်ခံယူနေသည်။ သည့်အတွက် မိခင်နှင့်ခင်မေလင်းတို့ကြား၌ ညီညီဆွေမှာ အနေသက်သာနေရပါ၏။

ညီညီဆွေသည် မိမိအိပ်ခန်းဆီသို့ ခင်မေလင်းအား ခေါ်ခဲ့သည်တွင် အိမ်ရှေ့တွင် ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေတစ်ယောက်တည်းသာ အလုပ်တွေရှုပ်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။

ထိုအချိန်၌ပင် စိုးငယ်ငယ်သည်လည်း ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်သောက် မည်သို့နေရှာမည်ကို စိတ်မချ၍ အလုပ်သို့သွားခါနီး ဝင်ကြည့်ရန်ရောက်လာခဲ့သည်။

"ဩော်..သမီး ငယ်၊ လာ..လာကွဲ..."

"ဒေါ်လေး ဘာတွေအလုပ်များနေလဲဟင်၊ ဒေါ်လေးကို ကြည့်ရတာ ချွေးတွေတောင်ထွက်လို့..."

"အေး..သမီးရေ၊ ဒေါ်လေး ဆေးပေါင်းနေတာ..."

"ဆေး..ဘာအတွက်လဲ ဒေါ်လေး..."

"ဒီလို ငယ်ရေ၊ ဒေါ်လေးလည်းလုံးဝလက်မခံချင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သားနဲ့ပတ်သက်ပြီးဖြစ်လာတော့လည်း ဒေါ်လေးမှာ အမေ တစ်ယောက်အနေနဲ့ လုပ်ပေးရတာပေါ့ကွယ်...

စာစောကတင်အားရှိအောင် ခင်မေလင်းကို ကြက်ပေါင်းရည်တစ်ခွက် ဒေါ်လေး တိုက်ထားပြီးပြီ၊ မနေ့က ခင်မေလင်း (...)ဆေးခန်းမှာကလေးပျက်ကျသွားတယ်လေ..."

"ဟင်..."

ငယ်ပင် အံ့သြသွားသည်။ တစ်ဆက်တည်းလည်း ငယ် ဝမ်းနည်းသွားရသည်။

"အခု အခန်းထဲမှာသူ့ကို အနားယူထားခိုင်းတယ် သမီးရေ၊ ဒေါ်လေးအနေနဲ့လည်း ကိုယ့်သားနဲ့ပတ်သက်နေတော့ လုပ်ပေးရမှာပေါ့ကွယ်..."

"ဟုတ်တာပေါ့ ဒေါ်လေးရယ်၊ ကဲ ငယ်လည်းနောက်ကျနေမှာစိုးလို့ သွားလိုက်ဦးမယ်နော် ဒေါ်လေး..."

"အေး..အေး..သမီးရေ..."

ဒေါ်လေးကိုနှုတ်ဆက်ပြီး စိုးငယ်ငယ် ထွက်ခဲ့လိုက်သည်။ လမ်းတစ်လျှောက်၌ စိုးငယ် ရင်ထဲမတော့...

ဒေါ်လေးအတွက်ရော ကိုလေးအတွက်ပါ ကာယကံရှင်တွေထက်ပင်ကဲပြီး စိုးရိမ်သောကဖြစ်နေရသည်မဟုတ်ပါတကား။

မှန်သည်။ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ...။ ငယ်သည် ခင်မေလင်းအား လုံးဝမယုံ၊ လုံးဝစိတ်မချ...။

တစ်နေ့ ခင်မေလင်းကြောင့် ဒေါ်လေးဒုက္ခရောက်မည်။ ကိုလေးလည်း ဒုက္ခဖြစ်ရမည်ကို ငယ့်စိတ်ထဲကအလိုလိုသိနေသကဲ့သို့...

ငယ်သည် ကိုလေးနှင့်ဒေါ်လေးတို့သားအမိအတွက် လွန်စွာ စိတ်ပူနေရခြင်းပါတည်း။ ။

×× ×× ××

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

- သုံးဆယ့်သုံး -

ငယ်တစ်ယောက် သင်တန်းချိန်ပြီး၍ အိမ်ပြန်ရန်ကားဂိတ်သို့ လှမ်းခဲ့သည်။ ငယ်လည်းကားဂိတ်အရောက် ကားလည်းရပ်လာလေ၍၊ ငယ်သည် ကားပေါ်သို့တက်တော့မည်အပြု၊ ငယ့်လက်ကလေးတစ်ဖက်အား ဆတ်ခနဲလို လူတစ်ယောက်ဆွဲခေါ်သွားလေ၍၊ ငယ်သည် မျက်လုံးလေးပြူးကာ လန့်သွားရပြီး၊ မိမိလက်ကိုဆွဲသူအား ငယ် ကြည့်လိုက်သည်မတော့…။

"ဟင်..ကိုကြီး၊ ကြည့်စမ်း ငယ်ဖြင့်လန့်သွားတာပဲ၊ ကိုကြီး မကောင်းဘူး…"

"အပွန်း..ပွန်း..မကောင်းတာကောင်းတာ နောက်မှပြော၊ အခု ကားပေါ်တက်…"

ခိုရင်း သူတို့နှစ်ဦးစလုံးကားပေါ်သို့တက်လိုက်ကြသည်။ ကိုကြီးနှင့်တွေ့တော့လည်း ငယ်သည် စိတ်ညစ်စရာတွေ

ပြေပျောက်၍ ပြုံးရွှင်နေဖြစ်ရသည်ပါ…။

ထိုနည်းတူစွာပင် ကိုဗညားချုပ်သည်ကလည်း ငယ်နှင့်တွေ့လေတိုင်း ဘဝဋ္ဌပြည့်စုံမှုတွေနှင့်ပြီးနေသည်က အမှန်ပါတည်း။

"ကိုကြီးရေ ပြောပြရဦးမယ်…"

"အင်း..ပြောပါဦး…"

"ငယ်တို့သင်တန်းမှာ စာမေးပွဲတွေဖြေရတော့မယ်သိလား၊ အဟင်း..ဟင်း…"

"ဟုတ်လား၊ ဘယ်တော့လဲ…"

"ဒါနဲ့ကိုကြီးကရော အလုပ်ရှာတာမရသေးဘူးလားဟင်…"

"အမယ်..စကားမလွှဲစမ်းပါနဲ့ချာတိတ်ရာ၊ ခုနစကားဆက်ပါဦး…"

"ငယ့်မှာပြောစရာတွေကတော့အများကြီးပါပဲ ကိုကြီးရယ်၊ ဒါပေမဲ့ ငယ် မပြောချင်တော့ဘူး…"

"အင်း..ကောင်းပြီလေ၊ ငယ်ငယ် စိတ်မကောင်းဖြစ်စေတဲ့စကားမျိုး ကိုကြီးလည်း မမေးတော့ဘူး…

ကဲ..ဒီတော့အခု ကိုကြီးနဲ့ငယ်ငယ်နဲ့ ပထမဆုံးရည်းစားတွေ တွေ့ဆုံသလိုတွေ့ပြီး၊ တစ်ခုခုသွားစားကြမယ်၊ ဘယ့်နှယ်လဲ"

"အင်း..ကိုကြီး အခုလူရှင်းတဲ့အင်းလျားကန်ဘောင်တစ်နေရာမှာ ခဏကားရပ်ပေးပါလား…"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ရတာပေါ့…"

ငယ် တောင်းဆိုသည်တွင် ဗညားချုပ်သည် အင်းလျား တန်ဆောင်အရှေ့က် ကားလေးကိုရပ်ပေးလိုက်သည်။

သည့်နောက် သူတို့ကားပေါ်မှဆင်းခဲ့ပြီး ကန်ဘောင်တွင် လမ်းလျှောက်ကြရင်း…

"ကိုကြီး…"

"ပြော…"

အရည်ကြည်လေးများဝေဝဲသော အကြည့်လေးတွေနှင့် ကြည့်ကာ ငယ်ခေါ်တော့ ဗညားချုပ်သည် ငယ့်အသွင်နုနုလှလှ လေးအား သတိထားသလိုစေ့စေ့ကြည့်၍ထူး၏။

"ငယ် ပြောမယ်နော်…"

"ပြောဆို…"

"အခု ကိုကြီး ငယ့်ကိုဓာတ်ပုံတစ်ပုံရိုက်ပေးပါ၊ အဲဒီ ဓာတ်ပုံက ကိုကြီးရဲ့မျက်လုံးထဲကပဲရိုက်ပါ၊ အခုလိုမြင်ကွင်းနဲ့ ငယ်ရဲ့ပုံရိပ်ကို ကိုကြီး ဘယ်တော့မှမမေ့ ပါနဲ့၊ ဟုတ်ပြီလား…"

"အင်း…"

ငယ်ဆိုသည့်စကားများအတွက် ဗညားချုပ်သည် ခေါင်း ညိတ်လက်ခံထားလိုက်ပြီး ငယ့်အသွင်လေးဆီ မျက်တောင်မခတ် ဘဲ သူ ကြည့်နေဖြစ်၏။

ကိုလေး ကိုလေးနဲ့ငယ်ကတော့ ဒီဘဝဒီမျှနဲ့ပြီးဆုံးရပြီပေါ့ နော်၊ ဒါပေမဲ့ ကိုလေးနဲ့ငယ်တို့မှာ ငယ်သံယောဇဉ်တွေကတော့

ခိုင်မြဲနေဦးမှာပါနော်…

အဲဒီလို ငယ်ကသံယောဇဉ်နဲ့ပဲ ကိုလေးကို ငယ် စိတ်မနာ ဘူး ကိုလေးအတွက် ငယ် သိပ်စိတ်ပူတယ် ကိုလေးရယ်…

ဘာပဲပြောပြော ကိုလေးဘဝအေးပါစေ၊ ကိုလေးဘဝချမ်း မြေ့ပါစေလို့ ငယ် ဆုတောင်းနေပါ့မယ် ကိုလေးရယ်…

ငယ် စကားတွေဆိုရင်း မျက်ရည်တွေစီးကျနေရင်းမှ ငယ် ရှိုက်သံလေးတွေပါထွက်ပေါ်လာသည့်အဖြစ်ကလေးကိုကြည့်ပြီး ဗညားချုပ်သည် သက်မမောအား ရင်ထဲကြိတ်[illegible]။

×× ×× ××

www.burmeseclassic.com

- သုံးဆယ်လေး -

မဟာချုပ်အသံလွှင့်ရုံကြီးသို့ ပိုင်ရှင်လည်းဖြစ်ပြီး၊ အကြံပေး အရာရှိအဖြစ် ဗညားချုပ်သည် ဖခင်ကြီး၏စားပွဲတွင် အတည်နေရာ ယူထိုင်ဖြစ်လေပြီဖြစ်၏။

အသံလွှင့်ရုံသို့အရောက်၌ ဗညားချုပ်သည် အသစ်အရာရှိအဖြစ် ဝန်ထမ်းအားလုံးနှင့်တွေ့ဆုံမိတ်ဆက်သည်။

ချိုနွယ်၊ စုစုဝင်း၊ ကိုချစ်ဝင်း၊ ကိုအောင်စည်နှင့်အခြားအရာရှိတွေအားလုံးက သူ့ကိုကြိုဆို၍ကူညီကြ၏။

"ချုပ်..သင်တန်းသားအသစ်ကလေးတွေကော လေ့လာဦးမလား..."

"နေပါစေ၊ နောက်မှပဲဖြည်းဖြည်းပေါ့..."

တည်ကြည်ခန့်ညားသည့် သူ့အသွင်ချောချောအား လူတိုင်းကကြည့်ပြီး သဘောကျနှစ်သက်ကြသည်။ တလေး

တစားနှင့်လည်း ခင်မင်ကြသည်။

ဝန်ထမ်းအားလုံးနှင့်သူ တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်ပြီးသည်တွင် ကိုချစ်ဝင်းနှင့်အတူ သူသည် အသံလွှင့်ရုံကြီး၏အခန်းများအား လိုက်၍ကြည့်၏။

တစ်နေရာအရောက်မတော့ သင်တန်းသားအသစ်ကလေးများရှိသည့်အခန်းတွင် စားပွဲတစ်နေရာမှ ငယ်ငယ့်ကို သူ တွေ့လိုက်ရသည်။ ဗညားချုပ်သည် သူငယ်ချင်း ကိုချစ်ဝင်းနှင့်စကားပြောနေသလိုနှင့် ငယ်ငယ့်အသွင်နုနုလေးဆီ အတန်ကြာကြာငေးကြည့်နေပြီးမှ...

"ကဲ..ကိုချစ်ဝင်းလည်း လုပ်စရာရှိနေဦးမှာပေါ့၊ ကိုယ်လည်းရုံးခန်းပဲပြန်တော့မယ်..."

"ကောင်းပြီ ချုပ်..."

ကိုချစ်ဝင်း ထွက်သွားသည်တွင် ချုပ်သည် ငယ်ငယ် လှုပ်ရှားမှုလေးတွေကိုမသိမသာနှင့် ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်ကလေး လိုက်ကြည့်နေပြီးမှ သူသည် ရုံးခန်းသို့ပြန်ဝင်ခဲ့လေ၏။

ကရင်း..ရင်း..ရင်း...

သူ ရုံးခန်းထဲရောက်သည်နှင့်ပင် သူ့စားပွဲထက်မှဖုန်းက မြည်လာသည်။ သူ ဖုန်းကိုနားထောင်လိုက်သည်။

"ဟဲလို..ဗညားချုပ်ပါ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ဘော့စ်၊ ကျွန်မ [illegible] အခုသင်တန်းသားတွေထဲမှ [illegible]—"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ ဒေါ်စုစုဝင်း…"

"အခု ကျွန်မတို့သင်တန်းသားတွေ စာမေးပွဲကျပြီးသွားပါပြီ ဘော့စ်၊ အဲဒီအထဲကမှ သတင်းကြော်ငြာဖို့အတွက်ကို နှစ်ယောက်ရွေးချယ်ထားပါတယ်၊ သူတို့တွေကတော့ စိုးငယ်ငယ်နဲ့ခင်မေလင်းတို့ပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့လေးတွေကို ကျွန်မတို့က အပြောအဆို၊ အသံနေအသံထား တွေအတွက် လေ့ကျင့်မှုပေးဦးမှာပါ ဘော့စ်…"

"ဟုတ်ကဲ့ ကောင်းပါပြီ၊ ကျွမ်းကျင်မှုအဆင့်ရောက်အောင် သင်တန်းပေးဖို့လိုပါလိမ့်မယ်…"

"စိတ်ချပါ ဘော့စ်၊ ဘော့စ်အနေနဲ့သင်တန်းသားသစ်ကလေးတွေနဲ့တွေ့ဆုံဦးမလား…"

"ရပါတယ်၊ တစ်မိုးဆဲပဲဗျာ၊ နောက်တော့လည်းတွေ့ဆုံကြမှာပါပဲ…"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ဘော့စ်ကိုတင်ပြရုံပါ…"

"ကောင်းပါပြီ…"

"ဒေါက်…ဒေါက်…"

သူ ဖုန်းချလိုက်သည်နှင့် ရုံးခန်းတံခါးခေါက်သံကို သူကြား၍ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်မတော့၊ ချိုနွယ်ကို အပြုံးလှလှတွေနှင့် သူ တွေ့လိုက်ရလေ၏။

"လာလေ ချိုနွယ်၊ ဘာကိစ္စ…"

"ကိစ္စရယ်တော့မဟုတ်ပါဘူး၊ ချိုနွယ်တို့ မိဘတွေ

အကြောင်းပြောပြမလို့ပါ…"

"အင်း…ပြောပါဦး…"

စားပွဲခုံကြီးတွင် သူတို့မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ဖြစ်ရင်း စကားတွေဆိုဖြစ်ကြသည်။

"ချုပ်…"

"ပြော…"

"မိဘတွေကတော့ သူတို့ချင်းတွေ့တာနဲ့ ချိုနွယ်တို့ကိစ္စတွေကိုပြောတော့တာပဲ…

လူကြီးတွေက ချုပ်နဲ့ချိုနွယ်တို့ကို စေ့စပ်ပေးချင်နေကြပြီတဲ့၊ ချုပ် သဘောကရော၊ ဘယ်လိုလဲ…"

"ကိုယ်ကတော့ ဒီကိစ္စတွေကိုလုံးဝစိတ်မဝင်စားအားသေးဘူး ချိုနွယ်၊ ကိုယ့်အနေနဲ့ အခုမှအလုပ်စလုပ်ဖို့ကြိုးစားတုန်းပဲရှိသေးတာ၊ ချိုနွယ်ကို ကိုယ် ပြောဖူးတယ်၊ ဒီကိစ္စတွေကို ကိုယ်စိတ်မဝင်စားအားသေးဘူး၊ ပြီးတော့ ချိုနွယ်နဲ့ကိုယ်တို့က မိတ်ဆွေတွေလိုနေမှ ပိုပြီးပျော်ရွှင်ရမှာပါ…"

သူ့ကိုတစ်ဖက်သပ်နှစ်သက်နေသည့်ချိုနွယ်၊ သူ့စကားကြောင့် စိတ်မကောင်းစွာမျက်နှာလေးပျက်သွားရသော်လည်း…

မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ ကျရှုံးနှင့်သိက္ခာမာနကလေး ရှိသည့် ချိုနွယ်အဖို့၊ အပြုံးမပျက်အေးအေးဆေးဆေးလေးပင် ရှိရင်း…

"အင်း…လူကြီးတွေကတော့ မောင့်ချုပ်နဲ့ရှယ်ယာဝင်တွေ

www.burmeseclassic.com

လည်းဖြစ်၊ မိတ်ဆွေတွေလည်းဖြစ်တော့ ချို့နွယ်တို့ကိစ္စကိုလည်း အမြဲထည့်ပြောတတ်တာပါ၊ ချို့နွယ်တို့ကတော့ သူငယ်ချင်းတွေပဲ ဆိုတာ သူတို့တွေ မသိကြဘူး၊ ချုပ်နဲ့ချို့နွယ်တို့အတူတွဲသွားတာ ကိုမြင်ပြီး သူတို့က ထင်ကြေးနဲ့ပြောကြတာပါ…''

''အဟွန်း‥သူတို့ထင်သလိုမဟုတ်ဘူးဆိုတာ တစ်နေ့တော့ သူတို့သိလာကြမှာပေါ့ ချို့နွယ်…''

''အင်း…''

သူ့ထံကြည့်ပြီး စိတ်ထိခိုက်သလို ချို့နွယ်ဆိုရင်း ခေါင်းလေး ကိုညိတ်သည်။

''ကဲ‥ချုပ်ရေ ချို့နွယ်ကိစ္စရှိသေးလို့သွားလိုက်ဦးမယ် နော်…''

''ကောင်းပြီ…''

ချို့နွယ် ထွက်သွားသည်တွင် ဗညားချုပ်သည် ငယ်ငယ့် အတွက် ကြိုတင်ယူလာသည့်ပါစယ်ဗူးလေးကိုယူပြီး သန့်ရှင်းရေး အလုပ်သမားတစ်ဦးအား ငယ် မသိအောင် ငယ့်စားပွဲထက်တင်ခဲ့ ရန် ခိုင်းလိုက်၏။

သည့်နောက် ဗညားချုပ်သည် မိမိအခန်းထဲရှိ တံခါးများတွင် ငယ်တစ်ယောက် သူမ စားပွဲပေါ်မှလက်ဆောင်ဗူးကိုမြင်လျှင် မည်သို့ရှိမည်ကို စောင့်ကြည့်နေမိလေ၏။

သူ စောင့်ကြည့်နေဆဲပင် ငယ်သည် သူမ စားပွဲဆီသို့ပြန် ရောက်လာ၏။ စားပွဲထက်မှလက်ဆောင်ပါဆယ်ဗူးလေးကိုတွေ့

သည်တွင် ငယ်သည် တစ်ချက်မျှအံ့သြသွားရပြီး…။

လက်ဆောင်ဗူးကလေးကို ငယ် ဖွင့်ကြည့်လိုက်၏။ ထိုအခါ ဗူးထဲမှအရုပ်ကလေးနှင့်အတူ သူ ရေးထားသည့်စာရွက် ကလေးကို တွေ့သည်တွင်၊…

''အဟင်း‥ဟင်း‥ကိုကြီး‥ကိုကြီး…''

ငယ်တစ်ယောက် ကြည်နူးစွာနှုတ်မှ သူ့ကိုရေရွတ်ခေါ် ရင်း လှပချစ်စရာကောင်းအောင်ပြုံးနေသည့် မျက်နှာလေးဆီကြည့် ပြီး…

အဟွန်း‥အဟွန်း…

ဗညားချုပ်သည်လည်း ကြည်နူးချမ်းမြေ့ခြင်းတွေနှင့် တစ် ကိုယ်တည်းပြုံးရယ်နေဖြစ်ရပါသတည်း။ ∎

×× ×× ××

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

– သုံးဆယ်ငါး '–

သည်နေ့အလုပ်လည်းစောစောပြီး၊ အချိန်လည်းရသည်မို့ ညီညီဆွေသည် အတူပြန်ဖို့အတွက် ခင်မေလင်း အလုပ်ပြီးသည် အထိစောင့်နေဖြစ်သည်။

ကြာကြာမစောင့်လိုက်ရ။ ခင်မေလင်း ထွက်လာသည် တွင် ညီညီဆွေသည် ထီးကလေးနှင့်အပြေးသွားကြိုလိုက်သည်။

ခင်မေလင်းသည် ညီညီဆွေ လာကြိုသည်ကိုတွေ့၍ မလုံ မလဲဖြစ်သွားရပြီး၊ မျက်နှာပါတစ်ချက်ပျက်သွားရရှင်းက…

"ကိုလေးကိုပြောထားသားနဲ့ အသံလွှင့်ဌာနမှာ ကိုလေးနဲ့ လင်း မသိသလိုဘဲနေကြမယ်ဆိုတာ အခု ကိုလေး ဘာလို့လာကြို ရတာလဲ…"

"ဆောရီး…ခုက ကိုလေး အချိန်နည်းနည်းရလို့ပါ၊ ဒါနောက်ဆုံးတစ်ခါပါပဲနော်…"

"ဟင်း…ဒီတစ်ခေါက်ပြီးရင် နောက်တစ်ခေါက်ဆိုတာ

လည်းရှိတတ်တယ်…"

ခပ်တည်တည်နှင့် ခင်မေလင်း ဆိုလိုက်၍ ညီညီဆွေ သည် ခင်မေလင်းထံ စေ့စေ့တစ်ချက်စိုက်ကြည့်ဖြစ်ရင်း…

"နေပါဦး လင်း၊ ကိုယ် ဒီနေ့မှစဉ်းစားမိတော့တယ်၊ မင်း ကိုယ့်ကိုချစ်မှချစ်ရဲ့လား…"

"ကိုလေးနော် ဘာမှမဆိုင်ဘူး၊ လင်းက အခုမှသတင်း လွှင့်တဲ့အဆင့်ပဲရှိသေးတာ၊ လင်း ဒီထက်အမြင့်ကိုတက်ချင်သေး တယ်၊ လင်း အမြင့်ဆုံးကိုပဲရောက်ချင်တယ်၊ ရောက်နိုင်အောင် လည်း လင်း ကြိုးစားနေတယ်…"

"မင်းရဲ့ကြိုးစားမှုကို ကိုယ် နားလည်းပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မင်းစဉ်းစားကြည့်၊ မင်းနဲ့ငါဟာ လက်ထပ်ထားကြတဲ့သူတွေ မဟုတ်သလိုနေကြမယ်ဆိုတာ ငါ လက်ခံပါတယ်…

ဒါပေမဲ့ မင်းနဲ့ငါတွဲတာကို လူမသိစေချင်တာတော့ အဓိ ပ္ပါယ်မရှိဘူး…"

မျက်နှာထားနှင့်အသံပြတ်ပြတ်နှင့် ညီညီဆွေဆိုတော့ ခင် မေလင်းသည် မိမိ၏မှားယွင်းမှုအတွက် ညီညီဆွေကိုပြန်ချော့သင့် ကြောင်း စိတ်ကူးနှင့်မျက်နှာချိုသွေးကာ စကားဆိုမည်အပြု…

"မေ့နေတယ်၊ ကိုယ့်အလုပ်ရှိသေးလို့သွားလိုက်ဦးမယ်၊ နောက်မှဆုံမယ်…"

စကားအဆုံး ညီညီဆွေသည် ခင်မေလင်းကိုထားခဲ့ပြီး ထွက်သွားလိုက်တော့သည်။ ခင်မေလင်းသည် မည်သို့ရှိမည်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မတွေးတော့၊ သူ့ရင်ထဲမတော့ ခံစားချက်တွေနှင့်သူသည် မိခင်ကြီး အိမ်သို့ပြန်ခဲ့လိုက်လေ၏။

"ဟင်..သား ဘာဖြစ်လဲ၊ နေမကောင်းဘူးလား..."

အိမ်ရောက်သည်နှင့် ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေမှာ သားကိုကြည့်ပြီး မေးတော့သည်။

"ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး မေမေ..."

"မထင်ပါဘူး၊ သား ဟိုကောင်မနဲ့အခုစကားများလာပြီ မဟုတ်လား..."

"မဟုတ်ပါဘူး မေမေရယ်..."

"မလိမ်ပါနဲ့ သား၊ သားဟာ မေမေကမွေးထားတဲ့သား ပါ၊ မေမေ သိတယ်၊ မေမေက ပိုပြီးသိတယ်၊ ဒီကောင်မလေးဟာ သားကိုခုတုံးလုပ်ပြီး အောင်မြင်တာနဲ့ သားကိုပစ်ပယ်ပြီးသားပဲ...

ကြည့်လိုက်တာနဲ့ ဒီကောင်မလေးမျိုးကဘယ်လိုအစားမျိုး လဲဆိုတာ မေမေ သိတာပေါ့၊ ဒါကြောင့် မေမေ သားကို ဒီလောက်အထိတားနေရတာ၊ ဒါပေမဲ့ မရခဲ့ဘူး၊ မေမေ ဘယ် လောက်ရင်နာနေရလဲဆိုတာ သား သိရဲ့လား...

မေမေ အတတ်ပြောရဲတယ်၊ ဒီကောင်မလေးအကြောင်း သား တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ပိုပြီးသိလာစေရမယ်..."

မိခင်ကြီးပြောသောစကားတွေက သူနှင့်အတူကပ်၍ပါ လာ ခဲ့သည်။ အိပ်ခန်းထဲအရောက်၌ သူသည် အားအင်ကုန်ခမ်းသူ ကဲ့သို့ အိပ်ရာထက်ပစ်လှဲချလိုက်သည်။

ပြီးတော့ ခင်မေလင်း၏စကားများနှင့်အသွင်ကို သူ မြင် ယောင်ရင်း၊ မိခင်စကားများကိုလည်း သူ ပြန်လည်ကြားယောင် နေဖြစ်ရလေ၏။

× × × × ×

ညရှစ်နာရီထိုးသည့်တိုင် ညီညီဆွေတစ်ယောက် အိမ်သို့ပြန် မရောက်လာ၍ ခင်မေလင်းသည် ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေအိမ်သို့ ရောက် လာခဲ့၏။

ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေ အိမ်သို့အရောက် ခင်မေလင်းသည် အိမ် ထဲသို့ရုတ်တရက်မဝင်သေးဘဲ၊ နေရာ၌ပင် ခြေစုံရပ်နေဆဲမှ...

ဟင်း..အတွေးကြီးကတော့ ငါ့ကိုမြင်ရင်ကြည့်မှာမဟုတ်၊ ကိုလေးကို ငါမေးရင်ရှိနေရင်လည်းမရှိဘူးပဲပြောမှာပဲ၊ ဟင်း ရောက်လာမှတော့လည်းမထူးတော့ပါဘူးလေ...

ခင်မေလင်းတွေးရင်း အိမ်ထဲဝင်ခဲ့သည်။ အိမ်ရှေ့တံခါး ပိတ် ရန်ထွက်လာသည့် ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေသည် ခင်မေလင်းကိုမြင် တော့ မနှစ်မြို့သော်လည်း စကားကောင်းကိုကြိုးစားဆိုရှာ၏

"ညီညီကိုလာခေါ်တာလား..."

"ဟုတ်ပါတယ် အဒေါ်၊ သူရှိတယ်မဟုတ်လား..."

"စောစောလေးကပဲ အိမ်ပြန်မယ်ဆိုပြီးပြန်သွားပြီ..."

"ဪ..ကျွန်မနဲ့လမ်းမှာလွဲသွားပြီထင်တယ်..."

"ဟုတ်မှာပေါ့၊ ဘာပဲပြောပြောလေ ဟောကျွန်တော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယောက်ဟာ အိမ်ထောင်ကျသွားပြီဆိုရင် ငြိမ်သွားတာပဲ…

အမေအိမ်လည်းမမင်တော့ဘူး၊ သူ့အိမ်သူ့ရာကိုချက်ချင်းပြန်တော့တာ၊ ယောက်ျားကျားမိန်းမမပါပဲလေ၊ အိမ်ထောင်ကျလို့ကိုယ့်အိုးကိုယ့်အိမ်ဖြစ်ရင် ငြိမ်သွားကြတာပါပဲ…”

“ဟုတ်မှာပါ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ ယုံကြည်ချက်ကတော့ အလုပ်လုပ်ပြီးအောင်မြင်မှုရဖို့ပဲ၊ အဒေါ်က မုဆိုးမလည်းဖြစ်၊ သားလည်းတစ်ယောက်တည်းရှိလို့လည်း သားကိုထိရင်မခံစားနိုင်အောင်ဖြစ်တာ…”

“အေး…ဟုတ်တယ်၊ နင်လည်း နင့်အလှည့်ရောက်လာတဲ့ အခါတော့သိလာမှာပေါ့…”

ယောက္ခမနှင့်ချွေးမပြောနေသည့်စကားတွေက အေးဆေးသလိုနှင့်တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ခနဲ့နေကြကြောင်း နှစ်ယောက်စလုံးက နားလည်နေသည်ပါ…။

“ကျွန်မ ပြန်တော့မယ်…”

ဆိုရင်း ခင်မေလင်း ထပြန်ခဲ့သည်တွင် ဒေါ်ခင်ခင်ဆွေသည် ဘာမှမဆို၊ အိမ်တံခါးသာထပိတ်လိုက်လေ၏။ ။

xx xx xx

- သုံးဆယ်ခြောက် -

စာဖတ်ခြင်းအဖြတ်အတောက်၊ အသံနေအသံထားနှင့် အတည်အပြုံးမျက်နှာအနေအထားတို့ကို ခန်းမကြီးထဲအကြိမ်ကြိမ်လေ့ကျင့်ကြရသည်။

နေ့စဉ်လေ့ကျင့်မှုကြောင့်လည်း တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ တိုးတက်လာကြသည်ကအမှန်ပါ။ လေ့ကျင့်ရသည်ကိုပင် ငယ်သည်ရင်လှည်းခုန်၊ ပျော်လည်းပျော်ရသည်။

သည့်နောက် ငယ်သည် သူငယ်ချင်းအစာနှင့်အတူ လေ့ကျင့် မှုခန်းမထဲမှထွက်ခဲ့ပြီး၊ မိမိတို့စားပွဲတွေဆီပြန်ခဲ့သည်။

ငယ်သည် မိမိစားပွဲဆီအရောက်မတော့၊ မိမိခုံထဲမှမိမိရေးခဲ့သည့် သတင်းကြော်ငြာစာစီစာကုံးရေးထားသည့်စာရွက်တွေကို အမှူရှေ့ထုတ်ပြရင်း…

“အမာရေ ဟိုနေ့က သတင်းစာစီစာကုံးရေးခိုင်းတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘယ်လိုလဲ၊ နှင် ရေးပြီးပြီလား၊ ငယ်တော့ပြီးပြီ…”

“ဟယ်..တော်လိုက်တာ၊ ပြပါဦး၊ ကြည့်ရအောင်၊ ငါကတော့ မရေးတတ်လို့မရေးခဲ့ဘူး…”

ငယ်နှင့်အမာတို့ အခန်းထဲစကားတွေပြောနေဆဲ ခင်မေလင်းသည် အခန်းဝအရောက်၊ စာစီစာကုံးအကြောင်းပြောသံကြားသည်တွင် အခန်းထဲမဝင်တော့ဘဲ ကွယ်၍နားထောင်နေလိုက်သည်။ သည့်နောက် ခင်မေလင်းသည် တစ်ချက်မျှစဉ်းစားလိုက်ပြီးမှ အခန်းထဲသို့ခုမှရောက်သည့်ပုံဖြင့် ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး…

“စိုးငယ်ငယ်..နင့်ကို ဟိုညွှန်ကြားရေးမှူး ကိုအောင်စည်ဆိုတဲ့ဝတုတ်ကြီးခေါ်နေတယ်…”

“ဟင်..ဟုတ်လား၊ အမာ လာ၊ ဘာကိစ္စလဲမသိဘူး…”

“အေး..ငါလည်းလိုက်မယ်…”

စာစီစာကုံးစာရွက်ခွေကို စားပွဲခုံထဲထည့်ခဲ့ပြီး ငယ်နှင့်အမာတို့ အခန်းထဲမှထွက်သွားသည်နှင့် ခင်မေလင်းသည် ငယ်၏စာရွက်များကို ကပြာကယာသွားရောက်ယူထားလိုက်လေ၏။

ငယ်သည် မျက်နှာလေးမှုတ်တုံတုံနှင့်တွေးရင်း ကိုအောင်စည် အခန်းမှပြန်ခဲ့လိုက်သည်။

ခင်မေလင်းက ဦးအောင်စည်ခေါ်တယ်တဲ့၊ ငါ သွားမေးတော့ ဦးအောင်စည် သိတောင်မသိဘူး…

အဲဒီ ခင်မေလင်းတော့လေ လုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီ ငါ့ကို၊

ဟင်း တတ်လည်းတတ်နိုင်တဲ့ကောင်မပဲ…

စိတ်ထဲမကျေမနပ်တွေးရင်းမှ အခန်းထဲသို့ ငယ် ပြန်ရောက်ခဲ့သည်။ ငယ်သည် ခဏကြာလျှင် အရာရှိများရှေ့၌ သတင်း စာစီစာကုံးကိုတင်ပြဖတ်ပြရတော့မည်မို့ ငယ်သည် မိမိထည့်ခဲ့သည့်ခုံထဲမှစာရွက်တွေကို ယူမည်အပြု…

ဟင်..ဟယ်၊ ငါ့စာရွက်တွေကော၊ ငါ ထားခဲ့တာသေချာပါတယ်၊ အိုး..ဒုက္ခပါပဲ၊ ငါ့ဥစ္စာတွေမရှိတော့ပါလား၊ ဟင်း အမာပဲယူသွားလားမသိဘူး…

ငယ်တစ်ယောက် ဒေါင်းထောက်အောင်ရှာဖွေရင်း စိတ်ကူးရရာလည်းတွေးရင်း၊ အမာ နောက်သို့ပြေးလိုက်ရပြန်သည်။ အမာထံအရောက် ငယ် မေးတော့အမာကလည်းမယူလာကြောင်း ပြော ပြသည်တွင် ငယ်ကားအံ့သြတုန်လှုပ်ရတော့၏။

“ငယ်..ငါ မယူပါဘူးဟယ်၊ နင့်စားပွဲထဲနင်အသေအချာ ထည့်ခဲ့တာပဲလေ၊ ကဲ လာ၊ ငါတို့သေသေချာချာပြန်ရှာမယ်…”

အမာဆိုရင်း နှစ်ယောက်အတူအခန်းသို့ပြန်ခဲ့ပြီး ငယ့်ခုံထဲမှ စာရွက်တွေကိုရှာသည်။ ဘယ်လိုမှရှာမတွေ့၍ အမာဝင် အံ့သြရ တော့သည်။

ငယ်နှင့်အမာမှာ စာစီစာကုံးရေးထားသည့်စာရွက်တွေ ပျောက်၍၊ စိတ်ရှုပ်စိတ်ညစ်နေဆဲ မိုက်ထဲမှထွက်ပေါ်လာသည့် ခင်မေလင်း၏အသံကို ကြားလိုက်ကြရလေ၏။

ဟင်…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟယ်··ဒါကဘာယ်လိုဖြစ်တာလဲ···"

ငယ်ကောအမာပါ လွန်စွာအံ့သြတုန်လှုပ်သွားကြရတော့သည်။ မှန်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ခင်မေလင်းတစ်ယောက် ဖတ်နေသည့်အကြောင်းအရာများကား ငယ် ကိုယ်တိုင်ရေးထားသည့် သတင်းစာစီစာကုံးပင်မဟုတ်ပါတကား···။

အီး··ဟီး··ဟီး··ဟီး···

ငယ်ကား နောက်ဆုံးမတော့ ဘာမှမတတ်နိုင်တော့၍ အသံလေးထွက်အောင်ပင် ငိုချလိုက်မိပါတော့သတည်း။

ဗညားချုပ်သည် ငယ်တစ်ယောက်ငိုချလိုက်သည်ကို ကြည့်ပြီး သူ့မျက်နှာချောချောသည် ထိနိုက်စွာတည်ငြိမ်သွားရပြီးမှ၊ သူသည် နေရာမှလှမ်းထွက်ခဲ့ရင်း၊ ငယ့်ထံသို့ ဖုန်းဆက်လိုက်လေ၏။

"ဟဲလို···"

တစ်ဖက်မှ ငယ်၏ငိုသံလေးစွက်နေသည့် အသံတိမ်တိမ်လေးကို သူ ကြားရသည်။

"ငယ်ငယ် ငိုနေတယ်လား···"

"ဟင်အင်း··မငိုပါဘူး···"

ငယ် မျက်ရည်တွေသုတ်ရင်း ဆိုသည်။

တစ်ဖက်မှ ဗညားချုပ်သည် ချောမွေ့စွာပြုံးလိုက်ပြီး···

"ငယ်ငယ် အားတဲ့အချိန်ကျရင် ငယ်ငယ်နဲ့ကိုကြီးတို့ဆုံ ကြရအောင်လေ၊ ငယ်ငယ် ငိုနေလို့ ကိုကြီး အားပေးမှာတော့

မဟုတ်ဘူးနော်၊ ခဏကြာရင် ငယ်ငယ့်ကို ကိုကြီး လာကြိုမယ်"

စကားအဆုံး၌ ငယ့်ထံမှဘာမှပြန်မမေးခင် သူ ဖုန်းလေးကို ပိတ်လိုက်တော့၏။

× × × × ×

မဟာချုပ်အသံလွှင့်ရုံကြီး၏ ခန်းမကြီးတစ်ခုတွင်ပါ။ အစည်းအဝေးကျင်းပနေခြင်းဖြင့်မဟုတ်···။

အခန်းကြီးထဲရှိ ပြောင်လက်တောက်ပနေသည့် ကျွန်းစားပွဲရှည်ကြီးတွင်ပါ···။

ကျွန်းစားပွဲရှည်ကြီး၏ထိပ်တွင် ဗညားချုပ် ထိုင်နေသည်။ ဗညားချုပ်၏အသွင်သည် လွန်စွာချောမွေ့၍ တည်ကြည်ငြိမ်သက်နေ၏။ ဗညားချုပ်၏ရှေ့တွင်မတော့ ရှယ်ယာဝင်သုံးယောက်နှင့်အတူ၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးနှစ်ယောက်၊ ပြီးတော့ ဗညားချုပ်၏ဦးလေး ကတစ်ယောက်···

ပြီးတော့ ဗညားချုပ်ဖခင်ကြီး၏ ယောက်ဖတော်တစ်ယောက် ထိုင်နေကြ၏။ အားလုံးသည်လည်း တရင်းတနှီးနှင့်ဆွေး ဆွေးနွေးနွေးရှိကြသည်။

ဗညားချုပ်သည်က လူကြီးများအားလုံးကို အေးအေးဆေး ဆေးပင်ကြည့်၍နေ၏။

"ကျုပ်တို့ကတော့ ဒီလုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုလုံးကို ချုပ်···

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထဲ ပဲလွဲအပ်ချင်တယ်…"

"ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ် သဘောလည်းဒီလိုပါပဲ၊ ဒီလုပ်ငန်းနဲ့ချုပ်နဲ့တလည်း တော်တော်ကိုက်ညီပါတယ်…"

"ခင်ဗျားပြောတာ ကျုပ်လည်းထောက်ခံတယ်၊ ကိုဗညားချုပ်အနေနဲ့ ဒီအသံလွှင့်ရုံကြီးမှာ တစ်ဖက်တစ်လမ်းကနေလည်း အကြံအဉာဏ်တွေအများကြီးပေးနိုင်တယ်…"

"သြော်…ဒါနဲ့ ချုပ်ကိုပြောရဦးမယ်၊ ချုပ်ရဲ့အစီအစဉ်တစ်ခုဖြစ်တဲ့ ကာတွန်းအသံထွက်လေး၊ အောင်မြင်သွားပြီ ချုပ်ရေ"

"ဟား…ဟား…ဟား…"

ရှယ်ယာဝင်များနှင့်မန်နေဂျာများက ဗညားချုပ်ကို ဝိုင်း၍အားပေးချီးမွမ်းကြသည်။

"အပွန်း…ဘာပဲပြောပြောပါဗျာ၊ ကျုပ်ရဲ့တူ ဗညားချုပ်ကတော့ တကယ့်စီးပွားရေးသမားနဲ့တူသွားပါပြီ၊ ကျုပ်တူကို ကျုပ်ကြည့်ရတာလည်းအားရပါတယ်ဗျာ…

ဒီအသံလွှင့်ရုံကြီးဘက်မှာတော့ ကျုပ်တူကို စိတ်ချသွားပြီ၊ ဒါကြောင့် ဒီလုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုလုံးကို ကျုပ်တူကိုကျုပ်လွှဲအပ်ချင်နေပါပြီ…"

"အေးဗျာ၊ ကျုပ်တို့လည်းသဘောတူတယ်၊ သဘောတူတယ်ဗျာ…"

"ကျုပ်တို့ကလည်းထောက်ခံပါတ … "

အားလုံးကအားတက်သရောပင် ထော … ကြသည်။

ဗညားချုပ်သည် တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာပင် ပြုံးနေ၏။ ဗညားချုပ်၏လက်ရှိအသွင်က တကယ့်အရာရှိကြီးတစ်ယောက်၊ တကယ့်လုပ်ငန်းကြီးရှင်တစ်ယောက်၊ တကယ့်ဟိုက်ဘော့စ်တစ်ယောက်အသွင်ပီပြင်နေရသည်မဟုတ်ပါတကား။ မှန်သည်။

ဗညားချုပ်သည် သူ့ဆံပင်ခေါင်းကိုနောက်လှန်ဖီးသင်ထားသည်။ အဖြူရောင်ကော်လံကတုံးရှပ်အင်္ကျီလက်ရှည်နှင့်…

မန်ကျီးစေ့ရောင်အကွက်စိပ်စိပ်ပုဆိုးကိုဝတ်ဆင်ပြီး နီညိုရောင်သည်းကြိုးနှင့်ကတ္တီပါဖိနပ်ကိုစီးထားသည်။

လိုအပ်လျှင် နံ့သာရောက်တိုက်ပုံကိုဝတ်ထားပြီး၊ မလိုအပ်သည့်အချိန်တွင် တိုက်ပုံအင်္ကျီကိုလက်တွင်ချိတ်တင်ထား၏။

ဘယ်လိုပင်ကြည့်ကြည့် ကိုဗညားချုပ်၏အသွင်သည် ကြည့်လေတိုင်းချောခန့်နေရပြီး လူကြီးလူကောင်းဆန်နေရသည်က အမှန်ပင်မဟုတ်ပါတကား…။

ထိုသို့ဝတ်ဆင်ပုံနှင့်ထိုသို့ဒီဇိုင်းကဖြင့် ဗညားချုပ်သည် မဟာ ချုပ်အသံလွှင့်ရုံကြီးသို့ လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦးအဖြစ် စတင်ရောက်ရှိလာသည့်နေ့မှပြောင်းလဲဝတ်ဆင်ခဲ့ရခြင်းပါတည်း။

× × × × ×

အသံလွှင့်ရုံမှ ငယ့်ကိုကြိုခဲ့ပြီး၊ ဗညားချုပ်သည် ကားကိုမောင်းခဲ့သည်။ ဗညားချုပ်သည် ကြည်နူးချမ်းမြေ့နေရသလိုသို့…

ငယ်သည် အလုပ်တွင် ခင်မေလင်းကြောင့် မကျေမနပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါသတွေနှင့် အားဝါးတရင်ခဲ့ရသော်လည်း နှဖြင့်သာယာကြည်မောနေရသည်ပါ…။

ကားအသွားန၌ ကားပြတင်းမှဝင်ရောက်လာသည့် လေနအေးအေးလေးတွေက သူတို့နှစ်ဦးအား လန်းဆန်းနေစေသည်ပါ။

ဗညားချုပ်သည် လေနအေးတို့၏အရသာဖြင့် ကားကိုကြည်နူးစွာမောင်းနှင်နေဆဲ ငယ်သည် ဗညားချုပ်၏မျက်နှာချောချောဆီသို့ ငေးကြည့်နေဖြစ်ရလေ၏။

ငယ့်မျက်လုံးထဲမတော့ ကိုကြီးသည်မပြောင်းလဲ၊ အင်္ဂလန်မှာနေတုန်းကအတိုင်း ကိုကြီး၏အသွင်သည် ထိုသို့ပင်နုပျိုချောမွေ့နေ၏။ ကြည့်ရသည်မှာ ကိုကြီး၏အသွင်သည် တကယ်ပေါ့ပါးနေသည်။ ငယ်သည်ပင်လည်း ကိုကြီးကိုကြည့်ပြီး ပေါ့ပါးမှုတို့ကူး စက်လာသလိုပါ…။

"ကိုကြီးကလည်း ငယ့်ကိုလာမခေါ်ပါနဲ့ဆိုတာ…"

"ငယ်ငယ်စိတ်ညစ်နေတာသိလို့ ကိုကြီး လာခေါ်ရတာပေါ့၊ ကိုကြီးသာမလာရင် ငယ်ငယ် ပိုပြီးစိတ်ညစ်နေမယ်ဆိုတာ ကိုကြီး သိတယ်…"

"အဟင်း…"

ဗညားချုပ်ဆိုတော့ ငယ်သည် ဗညားချုပ်အပေါ်ပို၍ ချစ်ခင်စွာဖြင့်လက်မောင်းတစ်ဖက်ကိုဖွက်တွယ်ရင်း ပြုံးရယ်ဖြစ်ရ၏။

နှစ်ဦးသားမှာကားမောင်းရင်း၊ လည်ပတ်ရင်းဖြင့် ညစာစားဖြစ်ကြသည်။ နှစ်ဦးသားသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပို၍ရင်းနှီး

မှုနှင့်တွယ်တာမှုသံယောဇဉ်များ တိုး၍ရစ်ပတ်ဖွဲ့နှောင်မိကြသည်ကအမှန်ပါ။ ဂေါက်ဖ်ကွင်းစားသောက်ဆိုင်တွင် သူတို့ညစာစားပြီး အေးအေးဆေးဆေး လေညှင်းခံလမ်းလျှောက်ရင်း စကားတွေဆိုကြသည်။

"ငယ်ငယ်…"

"ရှင်…ဘာလဲ ကိုကြီး…"

"ငယ်ငယ့်ကို ကိုကြီး ကြည့်တာတော့ ငယ်ငယ် ငိုထားပြီးပြီမဟုတ်လား…"

"ဟင်…မဟုတ်ပါဘူးနော်၊ ငယ်ကဘာကြောင့်ငိုရမှာလဲ…"

ငယ်တစ်ယောက် မှုံ့အစ်အစ်မျက်နှာလေးနှင့်ဆိုတော့ ဗညားချုပ်သည် ငယ်ငယ့်မျက်နှာလေးဆီ ချစ်စနိုးလေးကျီစယ်အကြည့်နှင့်ကြည့်နေဖြစ်၏။

ပြီးမှ ဗညားချုပ်သည် ငယ့်လက်ကလေးကိုဆွဲကိုင်ကာ လမ်းလျှောက်ရင်း ဂေါက်ဖ်ကွင်း၏ညအလှကိုခံစားဖြစ်၏။

"ငယ်…ကောင်းကင်မှာကြည့်ပါဦး၊ ကြယ်တွေစုံနေတာပဲ၊ ကောင်းကင်မှာစိန်တွေကြဲထားသလိုပဲ…"

"အင်းနော်…ကောင်းကင်မှာစိန်ပွင့်လေးတွေလိုပဲ၊ ကြယ်လေးတွေကတကယ်လှတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကောင်းကင်ကကြယ်တွေမကြည့်ပါနဲ့၊ ငယ့်ကိုပဲ ကိုကြီး ကြည့်ကြည့်ပါလား…

ငယ့်အတွက် ကမ္ဘာပေါ်မှာအချစ်နဲ့သူငယ်ချင်းရယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးတော့ ငယ့်အဝမှာအချစ်ဆုံးအမေရယ်၊ အဒေါ်ရယ်···

ပြီးတော့ ကြယ်ကလေးတွေရယ်၊ နွေရာသီရယ်၊ လေညှင်းနုနုလေးတွေရယ်၊ ပြီးတော့ ကိုကြီးရယ်၊ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ငယ်အကြိုက်ဆုံးအရာတွေပဲ···"

"အဟွန်း··ငယ်ငယ် မင်းလေးကိုလက်ထပ်ရတဲ့သူဟာတအားကိုပျော်ရွှင်မှုရမှာပဲ···"

"ငွေမကုန်ရင်ပျော်ရွှင်မှုမရနိုင်ပါဘူး ကိုကြီးရာ···"

"မင်းရဲ့အပြုံးလေးတွေကိုကြည့်ပြီးပဲ ပျော်ရွှင်မှုတွေရနေပြီပဲ···"

"ကိုကြီးမှာရော ချစ်သူမရှိဘူးလားဟင်···"

"ရှိတာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ကိုကြီးကချစ်သူကိုရည်းစားစကားတော့မပြောရသေးဘူး၊ အဟွန်း··ဟွန်း၊ အလကားပါကွာ ကိုကြီးမှာကြိုက်တဲ့မိန်းကလေးတောင် မရှိသေးပါဘူးကွာ···"

"ကိုကြီး···"

"ဟင်···"

"ငယ့်ကိုရော ကိုကြီး ဘယ်လိုမြင်လဲဟင်···"

"ငယ်ငယ်ကသိပ်ချစ်စရာကောင်းပြီး၊ သိပ်တော်တဲ့မိန်းကလေးပါကွယ်···"

"တရင်း··ရင်း··ရင်း···"

သူတို့စကားဆိုခဲ၊ ဖုန်းသံကြောင့် ဗညားချုပ် နားထောင်လိုက်သည်။ ဖုန်းမှာ ချိန္ဒယ်ထံမှဖုန်းဖြစ်နေ၍ ဗညားချုပ်သည်

ငယ်တစ်ယောက် ရိပ်မိသွားမည်စိုး၍၊ ဖုန်းကိုနားထောင်ပြီးပိတ်လိုက်၏။ သည့်နောက် ဗညားချုပ်သည် ငယ့်လက်ကလေးကိုဆွဲပြီးကားရှိရာသို့ခေါ်ခဲ့လိုက်သည်။

"ကိုကြီး ပြန်လိုက်ပို့ပေးတော့မယ်နော် ငယ်···"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုကြီး···"

ဂေါက်ဖ်ကွင်းစားသောက်ဆိုင်မှ သူတို့ပြန်ခဲ့ကြသည်။ တစ်အောင့်ခန့်ကြာသည့်တွင် ငယ့်အိမ်ရှေ့တွင် ကားလေးရပ်လိုက်ပြီး ဗညားချုပ်သည် ကားပေါ်မှဆင်းကာ ငယ့်ကို ခြံတံခါးဝအထိလိုက်ပို့၏။

"ကိုကြီး ငယ် ကျေးဇူးတင်တယ်···"

သည့်နောက် ငယ်သည် ဗညားချုပ်ရှေ့မှရုတ်ရုတ်နှင့်လှစ်ခနဲ ခြံထဲသို့ဝင်ရောက်သွားလိုက်လေ၏။

အဟွန်း···

ဗညားချုပ်ကား သူ့ပါးပြင်ချောချောဆီ တမ်းမက်စွာစမ်းကိုင်ကြည့်ရင်းမှ၊ ကြည်ကြည်နူးနူးကြီး ငယ့်ထံလှမ်းကြည့်ကျန်ရစ်ခဲ့ရပါသတည်း။ ။

×× ×× ××

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

- သုံးဆယ်ခုနစ် -

ညီညီဆွေအကြောင်းတွေကိုသိထား၍ ဗညားချုပ်သည် ညီ ညီဆွေကိုခေါ်ခိုင်းလိုက်သည့်တွင် သူ့ရုံးခန်းဆီသို့ ညီညီဆွေ ရောက်လာ၏။

"ဆရာခေါ်တယ်ဆိုလို့ပါ…"

မိမိထက်တော့ အသက်ကြီးမည်ကာကေန်၊ ပြီးတော့ ထိုမျှ ချောခန့်လွန်းသည့်အရာရှိကိုတွေ့ရ၍ ညီညီဆွေသည် အားကျခြင်း၊ လေးစားခြင်း၊ ဝမ်းသာခြင်းတို့ဖြင့်ဆို၏။

ဩော်··ဒီလောက်နုပျိုချောမောပြီး ဖြူစင်တဲ့သူ့ကိုလေး အတွက် ငယ်ငယ်ကသံယောဇဉ်ကြီးပြီး စိတ်မချဖြစ်စရာဘဲလေ··

ညီညီဆွေထံကြည့်ပြီး ဗညားချုပ်ရင်ထဲမှ တစ်ချက်ဆို ဖြစ်ရခြင်းပါ။ ဗညားချုပ်သည် ညီညီဆွေထံ ရည်မွန်ချောမော သော အပြုံးနှင့်ကြည့်ဖြစ်ရင်း…

"ကိုညီညီဆွေရဲ့ဓာတ်ပုံတွေကတော့ တကယ်ကောင်း

ထားပါပဲ၊ အယူအဆတွေတော်တော်ကောင်းတာပဲ…"

"အဟွန်း··ကျွန်တော်လည်းကြိုးစားဆဲပါ ဆရာ…"

"ဒါပေါ့၊ ကြိုးစားပါ၊ ဒါနဲ့အလုပ်တွေတော်တော်များ လား…"

"များတယ်တော့မဟုတ်ပါဘူး ဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က သတင်းယူ၊ ရိုက်တဲ့အဖွဲ့ဆိုတော့ သွားလာနေရတာပျော်စရာကောင်း ပါသေးတယ်၊ ပြီးတော့ ဝါသနာပါတဲ့အလုပ်လုပ်ရတော့ ပိုပြီး ပျော်တာပေါ့ ဆရာ၊ အဟွန်း…"

"အင်း··ဒီအလုပ်ကတော့ အချိန်တော်တော်ပေးရတာ နော်၊ ဒါနဲ့ ကိုညီညီဆွေမှာ ရည်းစားရှိလား…

မရှိသေးရင် ကိုညီညီဆွေကို ကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ ကိုယ် မိတ်ဆက်ပေးမယ်လေ၊ အဟွန်း…"

"အဟွန်း··ဟွန်း၊ ရှိတယ် ဆရာရေ့၊ မရတော့ဘူးဗျာ၊ အဟွန်း··ဟွန်း…"

"အဟွန်း··ဟွန်း…"

ရင်းနှီးစွာဆိုရင်း ရယ်မောလိုက်ကြသည်။

"ကဲ··ကိုညီညီဆွေလည်းအလုပ်ရှိဦးမယ်၊ ကျွန်တော်တို့ သွားကြရအောင်၊ ကျွန်တော်လည်း လိုက်ကြည့်စရာတွေအများကြီး ရှိသေးတယ်…"

ဆိုရင်း သူတို့ရုံးခန်းထဲမှထွက်ခဲ့ကြသည်။ ဒုတိယထပ်သို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခတ်လှေကားနှင့်ဆင်းရန် ခတ်လှေကားထဲ သူတို့ ဝင်ခဲ့သည်။

လေးထပ်တွင် ခတ်လှေကားတစ်ချက်ရပ်သည်တွင် ခတ်လှေထဲသို့ ခင်မေလင်း ဝင်လာသည်ကို သူတို့တွေ့လိုက်ရ၏။

ခတ်လှေကားတွင် သုံးယောက်သား ဆက်၍ဆင်းခဲ့သည်။ ခင်မေလင်းသည် အရာရှိသူဌေးလူချောကြီးနှင့်အတူ ညီညီဆွေကို တွေ့လိုက်ရသည်တွင် တစ်ချက်တော့အံ့သြသလိုရှိသွားပြီးမှ ခင်မေလင်းသည် အရာရှိကိုအပြုံးချိုချိုဖြင့် နှုတ်ဆက်၏။

"မင်္ဂလာပါ ဘော့စ်..."

"ဩော်..မင်္ဂလာပါ၊ ဒါနဲ့သိကြပါတယ်နော်၊ မိတ်ဆက်ပေးစရာမလိုဘူးမဟုတ်လား..."

သူတို့နှစ်ယောက်ဆီကြည့်ပြီး ဗညားချုပ်အပြုံးနှင့်ဆိုသည်တွင် ညီညီဆွေသည် တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာရှိပြီး၊ ခင်မေလင်းသည် ကမျက်နှာတစ်ချက်ပျက်သွားသည်ကို ဗညားချုပ်ရော ညီညီဆွေပါ သတိထားဖြစ်လိုက်ကြ၏။

ဒုတိယထပ်သို့အရောက် ခတ်လှေကားပွင့်သည်နှင့် ဗညား ချုပ်သည် ဦးစွာထွက်သွားလိုက်သည်။

ဗညားချုပ်ထွက်သွားပြီး ခင်မေလင်းသည် လူတွေနောက်ကွယ်မှ ညီညီဆွေကိုစကားပြောအမည်အပြု ညီညီဆွေသည် တည်ငြိမ်သောမျက်နှာထားဖြင့် ထွက်သွားလိုက်တော့၏။

ညီညီဆွေ၏စိတ်ထဲနှင့်မြင်ကွင်းထဲမတော့၊ ခင်မေလင်းသည် အရာရှိသူဌေးကို လှန်စွာနှစ်သက်လိုက်လျောသည့်အကြည့်

တွေကို မြင်ယောင်သည်။

ပြီးတော့ မိမိကိုဖြင့် ခင်မေလင်းသည် လုံးဝအရေးမလုပ်သလို၊ အလေးမထားသလိုအသွင်ကိုဝါ ခံပြင်းစွာ သူ မြင်ယောင်ရ၏။ သည့်အတွက် သူလည်း ခင်မေလင်းအပေါ် နှာတင်းပြီး အရေးမလုပ်ဘဲထွက်ခဲ့ခြင်းပါတည်း။

မှန်သည်။ ညီညီဆွေနှင့်ခင်မေလင်းတို့နှစ်ယောက် အစာမကြေဖြစ်နေကြဆဲအချိန်၌...

ညွှန်ကြားရေးမှူး ဒေါ်စုစုဝင်းသည် စိုးငယ်ငယ် စားပွဲဆီသို့ရောက်လာပြီး...

"ညီမလေးရေ ညီမလေး ခုနစ်နာရီသတင်းသွားပြောလိုက်ပါ..."

"ဟင်..တကယ်လား မမ..."

ရင်ထဲဒိန်းခနဲဖြစ်ရင်း ငယ် မေးဖြစ်ရသည်။ အံ့သြလွန်း၍လည်း မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်ရ၏။

"တကယ်ပေါ့ ညီမလေးရဲ့၊ ကဲ သွား၊ စိတ်ကိုငြိမ်ငြိမ်ထားနော်..."

"ဟုတ်ကဲ့ မမ၊ အဟင်း ..ဟင်း..."

ငယ်တစ်ယောက် ပျော်ရွှင်မြူးထူးစွာဖြင့် အခန်းထဲမှထွက်သွားသည်တွင် ဒေါ်စုစုဝင်းသည် ငယ့်ထံပြုံး၍လှမ်းကြည့်နေဆဲ တခြားအရာရှိတစ်ယောက်သည် ဒေါ်စုစုဝင်းအနီးရောက်လာပြီး ငယ့်ထံ လှမ်းကြည့်နေဖြစ်ရင်းမှ...

BURMESE CLASSIC
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"စုရေ..သူလေးကိုကြည့်ရတာ ငါတော့ သိပ်စိတ်မချရဲ သလိုပဲကွယ်၊ အသွင်လေးက တကယ့်ကလေးလေးပဲ၊ ဖြူစင်လွန်း လို့အဲ့တယ်တောင်ထင်ရတယ် စုရဲ့..."

"အဟင်း..ဒါကြောင့်လည်း ရှစ်နာရီသတင်းမပြောခိုင်းရဲ သေးဘဲ၊ ခုနစ်နာရီသတင်းခေါင်းစဉ်အဖွင့်လောက်ပဲ ဖတ်ခိုင်း လိုက်တာပါ၊ သတင်းကြော်ငြာမှာက ကိုချစ်ဝင်းလေ..."

"ဩော်..ဒီလောက်လေးဆိုရင်တော့ရမှာပါ၊ ဒီလိုပဲဖြည်း ဖြည်း၊ ဖြည်းဖြည်းစမ်းပြောရင်းနဲ့ အဆင်တော့ပြေသွားမှာပါလေ၊ အဟင်း..ဟင်း..ဟင်း..."

အရာရှိအမျိုးသမီးနှစ်ဦးမှာ ငယ့်အသွင်လေးကိုမြင်ယောင် ရင်း ရယ်မောဆိုနေဖြစ်လေ၏။

ခုနစ်နာရီထိုးပြီ။ ငယ်သည် ခုနစ်နာရီသတင်းအဖွင့်ကို စတင်ဖတ်သည်တွင် ဗညားချုပ်ကား သူ့ရုံးခန်းကြီးထဲမှ တီဗီများ တွင် ငယ့်ပုံရိပ်သွင်နုနုလေးအား နှစ်သက်ခြင်းများစွာဖြင့် ပြုံး၍ ကြည့်နေဖြစ်လေသတည်း။

မှန်သည်။ ဗညားချုပ်ကား စိုးငယ်ငယ်၏ပုံရိပ်လေးများ အား သူသည်အမြဲလိုတိတ်တခိုးကြည့်ကာ ကြည်နူးနေရသည် မဟုတ်ပါတကား...။

× × × × ×

"ကိုလေးရေ..လင်းတော့အရမ်းပျော်တာပဲကွယ်..."

ခင်မေလင်း ဆိုသည်။ လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ညီညီခွေ သည် တည်တည်ကြည်ကြည်နှင့် တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ကြီးရှိလာ သမျှ...

ခင်မေလင်းသည် ညီညီခွေလက်တစ်ဖက်ကို ချိပ်ဆွဲကာ စကားတွေပွက်ပွက်လောဆိုလာခဲ့၏။ တစ်နည်းအားဖြင့် ခင်မေ လင်းသည် စိတ်ကောက်နေသည့် ညီညီခွေအား ချော့နေခြင်းပါ။

အိမ်သို့ပြန်ရောက်လာသည်တွင် ခင်မေလင်းသည် ညီညီ ခွေ၏နောက်ကျောမှသိုင်းဖက်ရင်း...

"ကိုလေးရယ် တကယ်ပါ၊ ကိုလေးရဲ့အားပေးမှုတွေ ကြောင့် လင်းဘဝမှာပြည့်စုံလာတာပါ၊ မွေးလာကတည်းက ကိုလေးတစ်ယောက်ပဲ လင်းကို ဂရုစိုက်တယ်ဆိုတဲ့လူရှိတာပါ...

ကိုလေးနဲ့လင်း အတူနေရတာလည်းပျော်တယ်၊ လင်းရဲ့ ခုလိုဘဝကိုလည်း လင်း အားရကျေနပ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ လင်းက ဆက်ဆက်ပြီးကြိုးစားသွားဦးမယ်...

အလုပ်မှာ လင်း လိုလားတာကရှစ်နာရီသတင်းကို လွှင့်ချင် တာ ကိုလေးရဲ့၊ ကိုလေး လင်းကိုချစ်တယ်ဆိုရင် လင်း ဘေးနား မှာ ကိုလေး အမြဲနေပြီးအားပေးနေနော်...

တစ်နေ့မှာ လင်းက ဒီထက်ပိုပြီးအောင်မြင်လာစေရမယ်၊ လင်းကလည်းဒီထက်ဒီထက် ဘဝမြင့်မားအောင်မြင်တိုးတက်ဖို့ အတွက်ပဲဆက်လက်ကြိုးစားမှာ..."

"ဟင်း..လင်းရယ်၊ မင်းဟာမိန်းကလေးဖြစ်ပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီလောက် တောင်ပဲလောဘကြီးရလား…”

ခင်မေလင်း၏တီတီတာတာမာယာများတွင် ညီညီဆွေ တစ်ယောက် မနေနိုင်တော့ဘဲ၊ ခင်မေလင်းကိုယ်လေးအား ထွေးဖက်ရင်းမှ ဆိုဖြစ်ရပြီဖြစ်၏။

ခင်မေလင်းသည်လည်း ခုမှစိတ်အေးရသည့်အပြုံးနှင့်ပြုံးရင်း၊ ညီညီဆွေရင်ခွင်ထဲပို၍ တိုးဝင်ဖြစ်ရင်းက…

“ကိုလေးကလည်း လင်း အောင်မြင်လာတော့လည်း ကိုလေးအတွက်ပဲမဟုတ်လားလို့၊ အဟင်း··ဟင်း…”

“အဟွန်း··ဟွန်း…”

ညီညီဆွေကား ခင်မေလင်း၏ဟန်မူပိုကဲ တီတာပလီပလာစကားများနှင့် တုံ့ပြန်ပေးလာသောအနမ်းပွင့်၌ ဘာမှကိုပြောစရာမရှိတော့ပြီတကား…။

× × × × ×

ညစာစားပြီးစ စားသောက်ဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်တွင်ပါ…။

ဗညားချုပ်သည် အေးဆေးစွာပင် ဘလက်ကော်ဖီကို သောက်နေဖြစ်သည်။ ချိုနွယ်သည် ဗညားချုပ်၏တည်ငြိမ်အေးဆေးမှုနှင့်ချောမွေ့လွန်းသောအသွင်ဆီ ငေးကြည့်နေမိပြီးမှ…

“ချုပ်ရယ် ချိုနွယ် အခက်အခဲရှိတိုင်းမှာ ချိုနွယ်လေ ချုပ်နဲ့ အတူနေချင်တယ်၊ တွေ့ချင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ချုပ်က

ချိုနွယ်သားမှာ ဘယ်တော့မှမရှိဘူး…

ချုပ် စိတ်ညစ်တဲ့အချိန်တိုင်းမှာကျတော့ ချိုနွယ်က အမြဲတမ်း ချုပ်နားမှာအဖော်အဖြစ်ရှိနေပေးတယ်…”

သူ့ထံငေးကာ ချိုနွယ်တစ်ခွန်းချင်းဆိုတော့ ဗညားချုပ်သည် ချိုနွယ်ထံမတည်မပြုံးအသွင်နှင့် အေးဆေးစွာကြည့်လာရင်း…

“မှန်ပါတယ် ချိုနွယ်၊ ချိုနွယ်ပြောသလိုပဲ ကိုယ့်သားမှာ ချိုနွယ်ရှိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ချိုနွယ် ကိုယ် မင်းနဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်တိုင်းမှာ ကိုယ့်မိဘတွေရဲ့ဇာတ်ကြောင်းကိုပဲ ကိုယ် ပြန်သတိရမိနေတယ်…”

“ပြီးခဲ့တဲ့ကိစ္စတွေကို မေ့လိုက်ပါလား ချုပ်ရယ်၊ ချုပ်ရဲ့ မေမေတောင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီပဲ…”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကိုယ်လည်းမေ့ဖို့ကြိုးစားနေတာပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ် မေ့လို့မရဘူး၊ ဘယ်လိုမှမေ့လို့မရဘူးဖြစ်နေတယ်”

“မေ့နိုင်တဲ့တစ်ချိန်လေးတောင်မရှိဘူးလား ချုပ်ရယ်…”

“အင်း··ဟုတ်တယ် ချိုနွယ်၊ ကိုယ် မေ့နိုင်တဲ့အချိန်တစ်ချိန်တော့ရှိတယ်…”

ထိုစကားကြောင့် ချိုနွယ် မျက်လုံးလေးအစုံတောက်သွားသလိုရှိသော်လည်း ဗညားချုပ်၏ ဆက်ပြောလိုက်သောစကားကြောင့် ချိုနွယ်မျက်လုံးတို့သည် အံ့ဩစွာပင် ငေးသွားမိရတော့၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဲဒီအချိန်ကတော့ ကိုယ့်ဘဝရဲ့နတ်သမီးလေး၊ ကိုယ့်ဘဝရဲ့အလင်းတန်းလေး၊ ကိုယ့်ရဲ့ကလေးလေးလိုနှစ်သက်မြတ်နိုးရတဲ့သူလေးရှေ့မှာ ကိုယ် တကယ်မေ့နိုင်ခဲ့တယ်…"

"ဟင်…"

တင်စားမှုတွေများလွန်းသည့် ဗညားချုပ်စကားများကြောင့် ချို့နွယ်ကား အံ့ဩကုန်နိုင်၊ မှင်သက်ငေးငေးရှိနေဖြစ်ရပါတော့သတည်း…။

× × × × ×

စောစောကမှအသံလွှင့်ရုံမှ ပြန်ရောက်လာ၍ စိုးငယ်ငယ်သည် ခုမှပင်ရေမိုးချိုးပြီးစီးရ၏။

မိုးအေးနေသည့်မို့ ငယ်သည် ရေကိုမြန်မြန်ပင်ချိုးလိုက်ရသည်။ ရေချိုးပြီး ငယ်သည် သနပ်ခါးရေကျဲလေးလူးပြီး အင်္ကျီနွေးနွေးလေးဝတ်ထားလိုက်သည်။

ပြီးတော့ ငယ်သည် ကော်ဖီပူပူလေးတစ်ခွက်ကို ဖျော်လိုက်သည်။ ခုမှအတွင်းရောအပြင်ပါ နွေးသွားရ၍ ငယ်သည် မိမိ၏စာကြည့်စားပွဲတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

ဖေဖေလည်း အလုပ်မှနောက်ကျမှပြန်ရောက်လာ၍ မိုးအေး အေးနှင့်ဖေဖေ အိပ်ပျော်နေပြီကို ငယ် သိသည်။

ငယ်သည် စားပွဲတွင်ထိုင်ပြီး စာပေးစာယူတက်နေသည်မို့

ကျောင်းစာပဲအရင်ကျက်ရမလား၊ အသံလွှင့်ကြေငြာမှုပဲလေ့ကျင့်ဖတ်ရမလားတွေးရင်း တစ်ကိုယ်တည်းအလုပ်ရှုပ်နေရ၏။

အဟင်း..ဟင်း…

ကိုယ့်တစ်ယောက်အလုပ်ရှုပ်နေသည်ကို သဘောကျ၍ ငယ် ရယ်လိုက်မိသေးသည်။ သည့်နောက်ငယ့်အကြည့်သည် မိမိရှေ့မှကွန်ပျူတာဆီကြည့်ရင်း…

ကိုကြီးဆီ ငါ စာပို့လိုက်ရင်ကောင်းမလား၊ ကိုကြီးတစ်ယောက် ခုဆိုရင်ဘာလုပ်နေမလဲ…

ငါ ဖုန်းပဲဆက်ရင်ကောင်းမလား၊ အိုး..ကိုကြီးအိမ်မှာရှိချင်မှရှိမှာပါ၊ ငါ စာကျက်တာပဲကောင်းပါတယ်…

ငယ် စဉ်းစားပြီးမှ ဘာမှမလုပ်တော့ဘဲ၊ စာအုပ်လေးယူကာ ဖွင့်လိုက်သည်။ ရှေ့တွင် စာအုပ်လေးဖွင့်လိုက်သော်လည်း ငယ်သည် စာရွက်ကိုမမြင်…။

အဟင်း..ကိုကြီးလည်းခုဆိုရင် ဘာလုပ်နေလဲမသိဘူး…

အခန်းထဲ စိုးငယ်ငယ်တစ်ယောက် ကိုကြီးကို သတိရစွာဖြင့်တွေးရင်း၊ တစ်ကိုယ်တည်းပြုံးရယ်နေဆဲအချိန်၌…

ဗညားချုပ်ကား ငယ်၏ခြံရှေ့တံခါးမကြီးတွင် ရောက်ရှိနေရပြီး၊ မီးလင်းနေသည့်ငယ့်အခန်းဆီသို့ အပြုံးတွေနှင့်လှမ်းကြည့်နေလေသည်မဟုတ်ပါတကား…။

မှန်သည်။ ဗညားချုပ်သည် အတန်ကြာလှမ်းကြည့်နေပြီးမှ ငယ့်ထံသို့ ဖုန်းဆက်မည်ပြုပြီး၊ ဖုန်းလေးကိုဖွင့်ပြီးကာမှ ဗညား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချုပ်သည် အပြုံးချောချောဖြင့် ဖုန်းလေးကိုပြန်ပိတ်ထားလိုက်လေ၏။

ပြီးမှ ဗညားချုပ်သည် သူ့အင်္ကျီရင်ကြားထဲမှယူလာသည့် ပန်းလေးတစ်ပွင့်ကို ထုတ်လိုက်ပြီး ခြံတံခါးတွင် ငယ့်အတွက် သူ ထိုးခဲ့လိုက်၏။

သည့်နောက် ဗညားချုပ်သည် စက္ကန့်လေးကြာကြာစောင့်ကြည့်နေမိပြီးမှ သူသည် ငယ့်ခြံရှေ့မှကားလေးကို ညင်သာစွာ မောင်းထွက်ခဲ့လိုက်ပါတော့သတည်း။ ။

ပြီး

သိင်္ဂါရ,ရသအပေါင်းနှင့်ပြည့်ဝကြပါစေ...
စောပြည့်မာလာ

BURMESE CLASSIC
www.burmeseclassic.com